

คำแถลงจากสมณะโพธิรักษ์

แม้จะนานมาจนกาลปານี้แล้ว อาตมา(สมณะโพธิรักษ์)และสันตือโคกก็ยังคงถูกทั้งพระทั้งฆราวาส องค์เล็กองค์ใหญ่ทั้งหลาย กล่าวหาตลอด ตั้งแต่ต้นจนถึงทุกวันนี้ ว่าเป็น “ผู้ผิด” อยู่ไม่สร้างชาติ ใดๆที่ท่านทั้งหลายต่างก็ล้วนได้เรียนได้รู้ธรรมวินัยมาอย่างดีกันทั้งนั้นๆ

อาตมายอมรับว่า อาตมาและสันตือโคก เป็น “ผู้แพ้” แต่ขออภัยเถิดที่เราต้องขอยืนยันว่า เราไม่ใช่ “ผู้ผิด”

อาตมาขออนุญาตพูดบ้างเถิด อย่างหาว่าแก้ตัวเลย... เนื่องจากเกิดกรณีย่าอี้ “สันตือโคก” ซ้ำซาก ขึ้นอีกแล้ว ชัดเราหนักไม่ยิ่งมื่อ จากผู้ยังยึดมั่นถือมั่นว่า **“อโคกเป็นผู้ผิด อโคกไม่มีความรู้ใน ธรรมวินัย อโคกไม่ปฏิบัติตามธรรมวินัยที่มีในพระไตรปิฎก”**

โดยได้รื้อฟื้นเรื่องเก่าขึ้นมากล่าวหาซ้ำซากว่า สมณะโพธิรักษ์และสันตือโคกเป็น “ผู้ผิด” เฉพาะ อย่างยิ่งคำกล่าวหาที่นำมาอ้างกับสังคมอยู่ในขณะนี้กำลังมีเรื่องขัดแย้งกันช่วงเวลานี้ ก็คือ ประเด็น ที่ว่า **“บัพพาชเนยกรรม”** เราแล้ว ซึ่งทางมหาเถรสมาคมยืนยันว่า ได้กระทำ หรือได้ทำการขับไล่ “สันตือโคก” ออกจาก “มหาเถรสมาคม” แล้ว เป็นที่ถูกต้อง ตามธรรมวินัย ตามมารยาทที่ดี

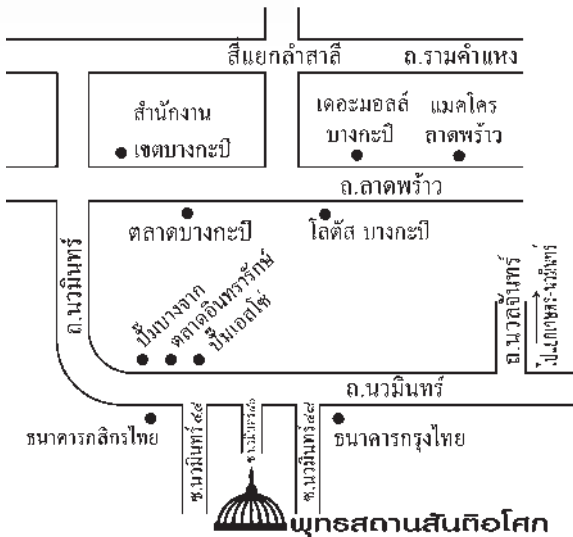
แต่เราขอยืนยันอีกว่า ทางมหาเถรสมาคมกระทำ **“บัพพาชเนยกรรม”** เราคราครั้งนั้น (เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๒) **ผิดธรรมวินัย สังฆกรรมนั้นจึงไม่มีผลบังคับ ใช้ไม่ได้ เป็นโมฆะ** แม้จะมีคณะสงฆ์ของ มหาเถรสมาคมกระทำสังฆกรรม ลง **“บัพพาชเนยกรรม”** อย่างมีพฤติกรรมการจริงก็ตาม **แต่ทำผิดธรรมวินัย**

สารบัญ

สารอโศก

ปีที่ ๒๕(๒๘) ฉบับที่ ๗
เดือนมีนาคม ๒๕๔๘
จำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม

- ๑ ..... คำแถลงจากสมณะโพธิรักษ์
- ๑๐ ..... ปลุกเสกกลองเลขล้านลวงคน
- ๑๑ ..... แฉลง : พ่อท่านทั้งสอนและแสดงวิชา ๙ ให้พวกเราได้ประจักษ์ในงานปลุกเสกฯ
- ๑๒ ..... ปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ'๔๘ ครั้งที่ ๒๙
- ๒๙ ..... ลิขิตานาที่กับพ่อท่าน
- ๓๖ ..... จดหมายจากญาติธรรม
- ๔๖ ... บันทึกจากปัจฉาสมณะ : พุทธปรัชญา กับ ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการพัฒนาสังคม
- ๔๓ ..... จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ละอองบุญ จรรย์ยานนท์)
- ๕๖ ..... เดินตามรอยพ่อ
- ๙๐ ..... สมณะเสียงศีล ชาตวโร ผู้นำเกษตรอินทรีย์ไทย
- ๙๗ ..... รำลึกถึง ลุงสุรณรงค์ รอสมีง
- ๑๐๐ ..... ละโลกไม่ละธรรม
- ๑๐๒ ..... กว่าจะถึงอรหันต์ (พระสารีบุตรเถระ)
- ๑๐๙ ..... รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๘)
- ๑๒๘ ..... สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวโศก
- ๑๓๖ ..... ใต้ร่มโศก (ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๘)
- ๑๔๔ ..... เรียงวลีกวีธรรม
- ๑๔๖ ..... เก็บเล็กผสมน้อย : อาหารคลายเครียด
- ๑๔๘ ..... น้ำดีดีจริงหรือ?
- ๑๔๙ ..... ไร่บุญนิยมสังคมอันตราาย : รู้นะว่าหยิบไป
- ๑๕๑ ..... ทอมดอกพุทธา : ถูก-ผิดไม่สำคัญเท่ากับ ยอม

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- * เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง

จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
๖๗/๑ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร. ๐-๒๓๗๙-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พิณิจพงศ์

หลายแห่ง การกระทำของมหาเถรสมาคมจึง “โมฆะ” ไม่เป็นอันทำ หรือไม่มีผลบังคับ หรือใช้ไม่ได้

ซัดๆก็คือ **ทำไปเสียเปล่า ไม่มีผลบังคับ** นั่นเอง แต่ท่านก็ใช้บังคับเรา “ผู้แพ้” ที่ไร้อำนาจ ไร้ปากเสียง จนได้ ดังที่เห็นๆกันอยู่

อธิบายความกันให้ชัดและละเอียดขึ้นอีกหน่อย ก็คือ ทางหมู่มหาเถรสมาคมนั้น เป็นหมู่ใหญ่ ทำไม่ได้ทำพิธีกระทำการ “ขับอาตมาและคณะสันตโตโคกออกจากหมู่ใหญ่หรือออกจากหมู่สงฆ์ที่ชื่อว่า มหาเถรสมาคม” เรียกการกระทำนี้ว่า “บัพพาชนียกรรม” ซึ่งแปลว่า “การขับออกจากหมู่” อันเป็นวิธีการหนึ่งของธรรมวินัย

ท่านได้ทำจริงๆ แต่ทำหลังจากที่..อาตมากับคณะได้

กระทำการประกาศตนต่อคณะสงฆ์มหาเถร-สมาคมสำเร็จเป็น “นานาสังวาส” ก่อนที่ทางมหาเถรสมาคมจะทำ “บัพพาชนียกรรม” กับเราเสียอีก ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม

พ.ศ. ๒๕๑๘ [มหาเถรสมาคม “บัพพาชนีย-กรรม” อาตมากับสันตโตโคก ในพ.ศ. ๒๕๓๒]

เมื่ออาตมากับคณะสงฆ์ชาวอโคก เป็น “นานาสังวาส” กับมหาเถรสมาคม

สำเร็จโดยสังฆกรรมไปเรียบร้อยแล้ว ถูกต้องตามธรรมวินัย มหาเถรสมาคมก็ไม่สามารถจะมาทำ “บัพพพานียกรรม” เราได้ แม้จะขึ้นทำกันจนได้ ก็ “โมฆะ” ทำไปเสียเปล่า ไม่มีผลบังคับ หรือใช้ไม่ได้ แน่นนอน

เพราะตามธรรมวินัยเมื่อภิกษุเป็น “นานาสังวาส” กันแล้ว สงฆ์ต่างคณะย่อมไม่สามารถเป็นผู้คัดค้าน-เป็นผู้ประท้วง (ปฏิภาโกสนา) ในท่ามกลางสงฆ์ได้ พระไตรปิฎก เล่ม ๕ ข้อ ๑๓๓ บ่งชี้ไว้ชัดเจน

แต่มหาเถรสมาคมก็ยังขึ้นทำ “บัพพพานียกรรม” อาตมาอยู่กับคณะอยู่นั้นแหละ และยืนยันว่า อาตมาอยู่กับคณะเป็น “นานาสังวาส” ไม่ได้

มหาเถรสมาคมไม่พยายามพูดภาษาที่เป็น “ธรรมวินัย” กับเรา ทั้งๆที่การกระทำของเรา คือ “การทำตนเป็นนานาสังวาสด้วยตนเอง” ตามธรรมวินัย ที่ว่าด้วย “ภูมิของนานาสังวาส ๒ ประการ” (พระไตรปิฎก เล่ม ๕ ข้อ ๒๔๐) เราก็ประกาศต่อสงฆ์แล้วจริง พร้อมทั้งมีลายลักษณ์อักษรยืนยันมอบให้แก่เจ้าคณะอำเภอ แล้วท่านก็นำส่งขึ้นไปถึงระดับสูง จนเป็นที่รับทราบกันถ้วนทั่วอีกด้วยซ้ำ ซึ่งตามธรรมวินัยนั้น เพียงแต่ประกาศขอแยกเป็น “นานาสังวาส” ด้วยวาจาแค่นั้น ไม่ต้องถึงกับแถลงการณ์เป็นลายลักษณ์อักษรก็แยกตนเป็น “นานาสังวาส” สำเร็จแล้ว

ทั้งๆที่ทางมหาเถรสมาคมท่านก็ยอมรับเป็นอันดีในช่วงที่ท่านได้รับหนังสือประกาศขอแยกตนเป็น “นานาสังวาส” นั้นว่า อาตมาอยู่กับคณะได้ประกาศแยกตัวไม่ขึ้นต่อการปกครองคณะสงฆ์ไทย (หรือมหาเถรสมาคมนั่นเอง) อย่างเปิดเผยท่ามกลางสงฆ์เกือบ ๒๐๐ รูป กลางศาลาวัดหนองกระทุ่ม เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๘ ต่อหน้าพระสังฆาธิการหลายรูป ในหนังสือปกาสนียกรรมก็พิมพ์รายละเอียดเอกสารพวกนี้ไว้ครบทั้งหมด เพียงแต่ท่านทำทีเบี่ยงเบนไปเป็นว่า นั่น.. “ไม่ใช่การประกาศตนเป็นนานาสังวาส” ซึ่งเป็นการ “เล่นแฉ่ง” หรือพยายาม “ตะแบง” กันไปเท่านั้นเอง

คณะสงฆ์สันตโตโคกได้ปฏิบัติตามธรรมวินัยแล้วอย่างถูกต้อง นั่นคือได้ประกาศตนเองเป็น “นานาสังวาส” กับคณะสงฆ์มหาเถรสมาคม อย่างเป็นทางการจะลักษณะต่อหน้าที่ประชุมสงฆ์ถึง ๑๘๐ รูป อันมีเจ้าคณะอำเภอเป็นประธานสงฆ์อยู่พร้อม ในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๘ ซึ่งเจ้าคณะอำเภอก็ได้รายงาน การประกาศตนเองเป็น “นานาสังวาส” ของคณะสงฆ์สันตโตโคก นี้ ต่อคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมรับทราบตามระเบียบ ซึ่งมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ว่าราชการจังหวัด (นายคล้าย จิตพิทักษ์) ถึงอธิบดีกรมการศาสนายืนยันความจริงนี้ (หนังสือ ที่ นฐ. 23/13430 วันที่ 10 กันยายน 2518) และคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมก็ได้รับทราบยอมรับความจริงในความเป็น “นานาสังวาส” นี้แล้วด้วย ตามที่ได้แสดงออกในหนังสือจากกรมการศาสนาที่มีไปถึงผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถ การรถไฟ เมื่อ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ซึ่งมีลายลักษณ์อักษรยืนยันว่า “...กรมการศาสนาได้นำเรื่องเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้ว ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยตามเหตุผลที่กรมการศาสนาเสนอว่า เนื่องจากในปัจจุบันนี้ พระภิกษุสามเณรในสำนักสันตโตโคก มิได้ขึ้นอยู่กับปกครองของคณะสงฆ์ไทย ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ๒๕๐๕ และไม่ได้อยู่ในความอุปการะของทางราชการ...” (หนังสือจาก กรมการศาสนา ที่ ศธ. ๐๔๐๗/๘๕๓๗) แต่แล้วมหาเถรสมาคมก็ “กลับคำ” หน้าตาเฉย

ตามธรรมวินัย เมื่อสงฆ์เป็น นานาสังวาส กันแล้ว ทั้งสองฝ่ายต่างก็ปฏิบัติกันไป ตามความเห็น

และยึดถือที่แตกต่างกัน และที่สำคัญ ก็คือ **สงฆ์ฝ่ายหนึ่งไปฟ้องร้องชำระความผิดหรืออิทธิกรณ อีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ถ้าฝ่ายใดไปอิทธิกรณอีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายนั้นต้องอาบัติ และอิทธิกรณนั้นเป็นโมฆะ การตัดสินความนั้นไม่เป็นอันทำ ใช้ไม่ได้ ไม่มีผลบังคับ**

แต่ทางคณะสงฆ์มหาเถรสมาคม ก็ได้ “กระทำ” กับคณะสงฆ์สันติอโศก ถึงขั้น “อนุวาทอิทธิกรณ” หมายความว่า คณะสงฆ์มหาเถรสมาคมได้โจทหรือฟ้องร้องกล่าวหาสันติอโศก แล้วก็ตั้งคณะพิจารณาตัดสินความกัน นี่ก็เป็น “การกระทำ” ของคณะสงฆ์มหาเถรสมาคม ซึ่งที่จริง ตามธรรมวินัย “**กระทำไม่ได้**”

และอีกอย่าง การทำสังฆกรรมตัดสินความคดีของสันติอโศก มหาเถรสมาคมก็เอาสงฆ์ทั้งฝ่ายธรรมยุติกนิกาย ทั้งสงฆ์ฝ่ายมหานิกาย ซึ่งเป็นสงฆ์ ๒ ฝ่าย หรือนานาสังวาส มาร่วมกันพิจารณาคดีของสันติอโศก ซึ่งผิดธรรมวินัย ทำไม่ได้ แม้ทำก็**ไม่เป็นอันทำ ไม่มีผลบังคับ โมฆะ ใช้ไม่ได้** (วินัยวิบัติ ในประเด็น “คณปุระ”)

แถมที่คณะการกสงฆ์ทำการวินิจฉัยตัดสินความอาตมา ก็ไม่เป็น “สัมมุขาวินัย” คือ พิจารณาความลับหลังจำเลย เพราะไม่ได้แจ้งจำเลย ไม่ได้เรียกจำเลย คือ อาตมา กับสงฆ์สันติอโศกเข้าไปนั่งอยู่ในที่พิจารณาความ ร่วมรับรู้รับฟัง ร่วมให้การ แต่อย่างไรเลย สงฆ์มหาเถรสมาคม “กระทำ” เอาตามอำเภอใจ ดังกล่าวนี้อาจจริงทั้งสิ้น

กระนั้นก็ตาม คณะสันติอโศกก็อ่อนน้อมต่อมตม ไม่ได้ดื้อดิ่งด้น ยอมในสิ่งที่ยอมเสียสละได้ ซึ่งก็พยายามที่จะไม่ให้เสียธรรม แม้ที่สุดยอมขึ้นศาล ยอมเปลี่ยนสภาพหลายอย่าง แต่ที่ไม่ยอม ก็คือ **ไม่ยอมสละสมณเพศ** ยังขอยืนยันความเป็นสมณะตามธรรมวินัยอยู่ตลอดเวลา

และการต้องแพ้อคติความในศาลยุติธรรมทางโลกนั้น ก็ไม่ใช่เรื่องธรรมวินัยเลย เป็นเรื่องของกฎหมาย **ข้อกฎหมายที่ไม่ใช่บัญญัติของพระพุทธเจ้า บางข้อนั้นขัดแย้งกับของพระพุทธเจ้า** ศาลไม่มีสิทธิ์ตัดสินความผิดทางธรรมวินัยใดๆ ตัดสินได้แต่เฉพาะในแง่กฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาใหม่ **มิใช่ข้อบัญญัติของพระพุทธเจ้า** ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ นี้ มาตรา ๑๘ ก็ว่าไว้ว่า **ถ้าบัญญัติใดขัดกับธรรมวินัยก็เป็นอันใช้ไม่ได้ ต้องให้ยึดธรรมวินัยเป็นหลักด้วยซ้ำ** แต่เราก็เลิกจู้จี้เกินไปที่จะบังอาจถึงขั้นไปแย้งไปชำระข้อกฎหมายเหล่านี้

เพราะเหตุฉะนั้น ผู้ที่ไม่เข้าใจในความลึกซึ้งของธรรมวินัย จึงหลงเข้าใจผิดไปได้อย่างผิดเพี้ยนว่า คณะสงฆ์สันติอโศกแพ้อคติในศาลของฆราวาสทางโลก ซึ่งที่จริงไม่ใช่ทางธรรมนั้น คณะสงฆ์สันติอโศกก็ต้องขาดจากความเป็น “สงฆ์” ไม่เป็น “สมณะ” ไปด้วย **ทั้งๆที่ประเด็นของข้อกฎหมาย ที่สมณะโพธิรักษ์ถูกฟ้องร้องนั้น ประเด็นของข้อกฎหมายมันมีเชิงย้อนให้ชวนงง ว่า ทางมหาเถรสมาคมมีมติสั่งให้สมณะโพธิรักษ์สละสมณเพศ ถ้าไม่สละสมณเพศ ก็ผิดกฎหมาย**

บัดๆในประเด็น ก็คือ ถ้าไม่ “สึก” นั่นคือ “ผิดกฎหมาย”

และแล้วสมณะโพธิรักษ์**ไม่ยอมสละสมณเพศ ยืนยันครองความเป็นสมณเพศตลอดมา ไม่ยอม “สึก” นั่นเอง** นั่นก็หมายความว่า **สมณะโพธิรักษ์ก็ยังคงเป็นสงฆ์ ยังมีความเป็นสมณเพศอยู่** และก็เพราะยังคงครองความเป็นสมณเพศ **ยังเป็นภิกษุเป็นสมณะอยู่ที่นี่แหละ** จึงได้**ผิดกฎหมาย** มาตรา ๒๗ ที่ว่า **สั่งให้สึก** ถ้าไม่สึกก็**ผิดกฎหมายข้อนี้** แต่ในทางธรรมวินัยก็ยังคงไม่ได้สละสมณเพศอยู่นั่นเอง จึงยังคงเป็นภิกษุ

ซึ่งต้องทำความเข้าใจให้ชัดๆ ว่า เมื่อไม่ “สึก” ก็ยังคงครองเพศสมณะ เป็นพระ เป็นสงฆ์ อยู่อย่างเดิม ตามธรรมวินัย ใช่ไหม? เพราะผู้พิพากษาเป็นฆราวาสจะมาตัดสินคดีอันเป็นธรรมวินัย ของพระของสงฆ์ ย่อมไม่ได้แน่นอน **เป็นฆราวาสจะมีสิทธิ์เข้าไปทำ “สังฆกรรม” ตัดสินธรรมวินัยได้ อย่างไร? การตัดสินธรรมวินัยเป็น “สังฆกรรม”** ผู้พิพากษายังมีศีลไม่เท่ากับภิกษุ ไม่มีฐานะเป็นภิกษุ ย่อมตัดสินธรรมวินัยไม่ได้ แม้จะเป็นภิกษุแต่ๆผู้จะเข้าร่วมคณะตัดสินคดีธรรมวินัยนั้นต้องบริสุทธิ์ศีล ถ้าเป็นภิกษุที่ไม่บริสุทธิ์ศีลก็เข้าร่วมคณะตัดสินธรรมวินัยไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นหากเป็นภิกษุต่างนิกาย หรือนานาสังวาส ก็ยังร่วมตัดสินไม่ได้เลย ดังนั้น ฆราวาสจึงหมดสิทธิ์ที่จะตัดสินธรรมวินัยเด็ดขาด แม้ทำกัโฆชะ ใช้ไม่ได้ ไม่มีผลบังคับ ตัดสินไปก็สูญเปล่า เพราะมันไม่ถูกเรื่อง ผิดธรรมผิดวินัย ผิดฝ่า ผิดตัว

ส่วนทางกฎหมาย อาตมากับคณะก็ยอมทุกอย่าง ไม่ได้ขัดขืนใดๆ เมื่อตัดสินในข้อกฎหมาย ว่า “ผิด” ต้องโทษ ก็รับโทษไปตามข้อกฎหมายแล้ว ซึ่งทางศาลให้รอลงอาญา ๒ ปี ให้มีการคุมประพฤติ เราก็ทำตามศาลสั่ง จนครบทุกอย่าง ทุกวันนี้ก็ผ่านไปเรียบร้อยหมดแล้ว

ทางธรรมวินัยนั้น อาตมากับสงฆ์สันตืออศกไม่ได้มีความผิดถึงขั้นปาราชิก ดังที่กล่าวลือ หรือที่ถือว่าอาตมามีความผิดขั้นปาราชิก ไม่ได้เคยถูกเรียกไปสอบสวน “อภิรณ” อาตมากับคณะไม่ได้ มีความผิดใดๆตามธรรมวินัยที่จะต้องถึงกับให้สึกแม้ข้อเดียว แม้แต่ลักษณะ ๑๑ ประการที่มีบัญญัติ

ไว้ในพระวินัย (พระไตรปิฎก เล่ม ๔ ข้อ ๑๒๕-๑๓๒) ว่า ไม่พึงให้บวช ที่บวชแล้วมารู้ภายหลัง ก็ต้องให้สึก (เช่น กะเทย คนลักเพศ คนฆ่ามารดา เป็นต้น) ในขณะสงฆ์สันตติโศกเรา ก็ไม่มี นอกจากถูกใส่ความ หรือถูกกล่าวหาไปต่างๆ อาตมากับสงฆ์สันตติโศกจึงคงเป็นสงฆ์เป็นพระอยู่

แต่ผู้กล่าวหาที่หาความ ตู้อาตมากับคณะไปได้ นานาสารพัด จึงทำให้ผู้ไม่เข้าใจถ่องแท้ เข้าใจผิดว่า **สงฆ์สันตติโศก ไม่ได้เป็นพระเป็นสงฆ์แล้ว เพราะแพคดีทางกฎหมาย** นี่คือการสับสนของผู้ที่ไม่ซัดไม่คมไม่ลึกในส่วนที่เป็นทั้งกฎหมาย และทั้งธรรมวินัย

คดีทางธรรมวินัยนั้น สำเร็จผลได้ด้วยสงฆ์ ส่วนคดีทางกฎหมาย สำเร็จผลได้ด้วยฆราวาสที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ

มันคนละคดี คนละผล คนละเหตุกัน

คดีทางธรรมวินัย ที่สงฆ์กระทำกับอาตมาไปนั้น อาตมาก็ชี้แจงและยืนยันหลักฐานไปแล้วว่า “โมฆะ” ใช้การไม่ได้ จะปกาสนียกรรมอาตมากับคณะอย่างไร จะบัพพาทนียกรรมอาตมากับคณะก็จริง ก็ไม่เป็นผล บังคับใช้ไม่ได้ เพราะกระทำภายหลัง ที่อาตมากับคณะสันตติโศกเป็น “นานาสังวาส” สำเร็จแล้ว อย่างถูกต้องตามธรรมวินัย

ส่วนคดีทางกฎหมาย ทางเจ้าหน้าที่ฆราวาสก็ได้กระทำไปแล้ว เป็นผลแล้ว เราก็แพ้ รับโทษทุกประการแล้ว และจบไปแล้ว เราก็ยอมทำตามกฎหมายทุกอย่าง ไม่ได้ดื้อดั่งดัน ดังที่มีผู้ใส่ความเราเลย

ยิ่งกว่านั้น มีการกล่าวหาว่า คณะสงฆ์สันตโตโคกเป็น “นิกาย” ซ้ำเสียอีก ทั้งๆที่คณะสงฆ์สันตโตโคกยืนยันและปฏิบัติตนแค่ “นานาสังวาส” ตามธรรมวินัยตลอดมาอยู่ตราบนานเท่าทุกวันนี้ ผู้ที่ “กระทำ” ให้เกิดแตกแยกกันจนเกินเรื่องเกินลัทธิธรรมไปนั้น **จึงมิใช่ “การกระทำ” ของคณะสงฆ์สันตโตโคก สงฆ์สันตโตโคก “กระทำตนเอง” ให้เป็นแค่ “นานาสังวาส” ตามธรรมวินัย**

สันตโตโคกไม่ได้เป็น “นิกาย” เป็นแค่ “นานาสังวาส” เท่านั้นจริงๆ แต่ที่ “ถูกเหตุการณ์และถูกกระทำ” ให้เกิดแตกแยก (เภท) จนกระทั่งประชาชนที่ไม่รู้จักซึ่งในหลักธรรมวินัยเข้าใจผิดไปว่า สันตโตโคกเป็น “นิกาย” คนก็หลงผิดไปว่า สันตโตโคกเป็น “ผู้กระทำตน” เป็น “นิกาย” แต่จริงๆแล้ว สงฆ์สันตโตโคกเป็น “ผู้ถูกกระทำ” ให้เข้าใจผิดไปแท้ๆ ทั้งๆที่สงฆ์สันตโตโคก “กระทำตนเป็นนานาสังวาสด้วยตน” **ตามธรรมวินัยเท่านั้น** ไม่ได้ปฏิบัติผิดไปจาก “นานาสังวาส” เลย

ส่วนผู้ที่จะกลับคำ พยายามกลบเกลื่อน ไม่ให้เป็น “นานาสังวาส” ตามธรรมวินัย ก็เป็นจริงของผู้ที่ “กระทำ” (กรรม) จริงนั้นๆ คือ เลี่ยงหรือบิดเบือนธรรมวินัย เมื่อทำให้เกิดการเข้าใจผิดจนกลายเป็นแตกแยกถึงขั้น “นิกาย” มันก็ยิ่งผิดเข้าข่าย “สังฆเภท” ไปเลย ผู้ทำก็บาปถึงขั้นอนันตริยกรรมตามลัทธิแห่งกรรม *อย่าพยายามกันนัก*

เพราะด้วยความจริงคณะสงฆ์สันตโตโคกเพียง “**ทำตนเอง**” เป็นนานาสังวาส ตามวิธีของการเป็นนานาสังวาส ในข้อที่ ๑ จากพระไตรปิฎก เล่ม ๕ ข้อ ๒๔๐ บอกไว้ชัดว่า *ภูมิของนานาสังวาส มีอยู่ ๒* คือ

๑. ภิกษุทำตนเป็นนานาสังวาสด้วยตน
๒. สงฆ์พร้อมเพรียงกันยกภิกษุนั้น (เป็นนานาสังวาส)

ดังนั้น การทำตนเองเป็น “นานาสังวาส” นี้ ไม่ผิดธรรมวินัยใดๆเลย พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ทำได้ เมื่อเกิดกรณีขัดแย้งกันจนถึงขีดถึงขั้นตามที่เป็นจริง **วินัยข้อนี้เป็นทางออกประเด็นหนึ่งของสังคมนาษฎ์ อันเป็นสุดยอดแห่งพระปัญญาธิคุณของพระพุทธองค์โดยแท้**

“นานาสังวาส” ความหมายง่าย ๆ ก็คือ *เป็นพุทธร่วมกัน แต่มีสิ่ง “แตกต่างกัน(นานา)” ยังไม่ถึงขั้น “แตกแยกกัน(เภท)เป็นนิกาย”* ซึ่งมี “กรรม” ต่างกัน มี “อุเทศ” ต่างกัน มี “ศีล” ไม่เสมอสมานกัน ถึงขั้นร่วมกันยากแล้ว เพราะต่างก็มีความเชื่อ (ศรัทธา) และความเห็น (ปัญญา) ไม่เหมือนกันจริงๆ ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติ และสิทธิมนุษยชน

มี “กรรม” ต่างกัน ก็คือ มีการกระทำแตกต่างกันไปแล้ว เช่น พฤติกรรมต่างกัน พิธีกรรมต่างกัน กิจกรรมต่างกัน

มี “อุเทศ” ต่างกัน คือ คำสอนคำอธิบายธรรมะไม่ไปทางเดียวกัน ยกหัวข้อธรรมข้อเดียวกัน แต่อธิบายความหมาย แตกต่างกัน

มี “ศีลไม่เสมอสมานกัน” คือ ศีลข้อเดียวกัน แต่ปฏิบัติไม่เหมือนกันแล้ว เช่น ศีลข้อที่ว่าไม่รับเงินทอง ไม่มีเงินทอง ไม่สะสมเงินทองเป็นของตน ฝ่ายหนึ่งรับอยู่สะสมอยู่ใช้อยู่โดยมีข้ออ้างไปต่างๆ แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่รับไม่สะสมไม่ใช้ หรือศีลข้อที่ว่าให้เว้นขาดการรดน้ำมนต์ ฝ่ายหนึ่งถือว่ารดน้ำมนต์ไม่ผิดก็รดน้ำมนต์อยู่ แต่อีกฝ่ายถือว่าผิด ไม่รดน้ำมนต์ หรือศีลข้อที่ว่าให้เว้นขาดการบูชาด้วยไฟโดยใช้สิ่งที่จุดเป็นเปลวหรือเป็นควัน ทุกวันนี้ใช้ธูปและเทียน ฝ่ายหนึ่งถือว่าไม่ผิด ก็บูชาด้วย

ไฟโดยใช้รูปใช้เทียนจุดไฟอยู่ แต่อีกฝ่ายถือว่าผิด จึงไม่บูชาด้วยไฟเลยไม่ว่าจะใช่อะไรเป็นเชื้อไฟ เป็นต้น หรือฝ่ายหนึ่งไม่นับว่า จุลศีล-มัชฌิมศีล-มหาศีล เป็นศีลที่ภิกษุจะต้องยึดถือปฏิบัติสำคัญกันแล้ว แต่อีกฝ่ายหนึ่งยังนับว่า จุลศีล-มัชฌิมศีล-มหาศีล เป็นศีลที่ภิกษุจะต้องถือปฏิบัติสำคัญยิ่งด้วยซ้ำ ก็ถือปฏิบัติกันเคร่งครัดอยู่

ดังนั้น เมื่อขัดแย้งกันถึงขีดถึงขั้น เหตุการณ์ก็ยอมเป็นไป สุดท้ายแห่งความสุดวิสัย เพราะต่างฝ่ายต่างก็มีศรัทธา-เชื่อ และต่างก็มีปัญญา-เห็น ตามศรัทธาและปัญญาของแต่ละฝ่ายจริงๆ ซึ่งเกิดได้เป็นได้ อันเป็นวิสัยมนุษย์ ก็**ต้องจบด้วยหลักธรรมวินัยสุดวิเศษของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า**

นั่นคือ **นानาสังวาส** นี้เอง เป็นข้อยุติเหตุการณ์จริงนั้นๆ ซึ่งเป็น**“หลักการที่ให้สิทธิและอิสรภาพสุดยอดแก่ความเป็นมนุษย์”**

แต่ผู้ไม่เข้าใจในธรรมวินัยดีพอ ก็จะนับจะถือเอาความต่างที่ **“ต่างกัน-ไม่เหมือนกัน”** (นานา) จริงๆนี้ เป็นการแตกแยก (เภท) ถึงขั้น “นิกาย” ยิ่งผู้รู้หลักธรรมวินัยดีก็ไม่ช่วยกันทำความเข้าใจให้ ผู้ยังไม่รู้ เข้าใจถูกต้องด้วย แถมกลับกระทำและพูดบอกว่า สันตือโคกเป็น “นิกาย” ให้ผู้ไม่รู้เชื่อผิดซ้ำเข้าไปอีก ก็แน่นอน ผู้ไม่รู้ก็ต้องเชื่อตามคนที่เขา นับถือว่า “เป็นผู้รู้” บอกและชวนให้เข้าใจผิดนั้นๆ แน่นนอน

“กรรม” คือ อาการที่เกิดในตัวคน ทั้งทางกาย วาจา แม้แต่ใจที่มีอาการจริง มีจริงที่ใครก็ของคณนั้น

ขอยืนยันว่า **“สันตือโคก”** ไม่ใช่ **“นิกาย”** ตามธรรมวินัยโดยแท้ **“สันตือโคก”** เป็นแค่ **“นานาสังวาส”** เท่านั้น

“สังวาส” คือ ธรรมเป็นเครื่องอยู่ร่วมกันของสงฆ์ อันมีการศึกษา(ศีล-สมาธิ-ปัญญา) เสมอกัน มีการทำสังฆกรรมและการชี้แจงร่วมกัน

“นานาสังวาส” จึงหมายความว่า ความแตกต่างในธรรมที่เป็นเครื่องอยู่ร่วมกันของสงฆ์ อันเป็นความหลากหลายในพุทธศาสนา ที่มีเอกภาพในระดับหนึ่ง (**Unity of Diversity**)

เกี่ยวกับเรื่อง“นานาสังวาส”นี้ ศึกษาได้จากวินัยมุข เล่ม ๓ กัณฑ์ที่ ๓๒ จากพระไตรปิฎก เล่ม ๔ เล่ม ๕ เล่ม ๖ เล่ม ๘ จากพระธัมมปทัฏฐกถาแปล ภาค ๑ เรื่องภิกษุชาวเมืองโกสัมพี

ปลูกเสกของเลขลี้ลับ
คาถาอาคมมนตร์
เข็มป้ายบายศรีบน
บวงสรวงบวงเทพแกลัด

ดวงคน
ไม้แคลัด
บานกลัด เกินตน
ก่อก่อ กูเอง

สังเวทพุทธศาสนา
ไสยเวทะทลาย
หาพุทธลิตแก้หาย
รุ่งเรืองฤาเสื่องร้าง

ที่กลาย
ถ่มตาด
ฤาเทอด แห่งแดน
แหลกลุ้ม ใครทำ

หวังใจ ไปเห็นหน
ต่องของเราเชษฐ
เสกพุทธธรรมเทอญ
พุทธบุตรผู้พระแท้

ทางเดิน
ชดวยแก้
ใล้ลิต ตนม
ฟ้าพื้น พุทธลิ่ง

★ ลูกหินฟ้า

แดง

พ่อท่านทั้งสอนและแสดงวิชา ๙ ให้พวกเราได้ประจักษ์ในงานปลุกเสกฯ

ในงานปลุกเสกฯ ที่ผ่านมานี้ นับว่าเป็นความอัศจรรย์ ที่คนนับพันที่นั่งกันมาตั้งแต่ตี ๓ เพื่อฟังวิชา ๙ ซึ่งเป็นสุดยอดของวิชาในพุทธศาสนา กันอย่างรื่นเริงเบิกบานในธรรม และถ้าจะให้ดียิ่งไปกว่านั้น ถ้าญาติธรรมนำเทพหรือแผ่นวีซีดีไปดูทบทวนอีกครั้ง ก็คงจะได้ทะลุภูเขา ทะลุกำแพงแห่งวิชาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก

เมื่อทางศูนย์คุณธรรมฯ ติดต่อจะให้ทางสันติอโศก ไปร่วมงานวิสาขะที่พุทธมณฑล พ่อท่านก็แจ้งให้พวกเราเตรียมตัวไปกันให้เต็มที่ในงานนี้ และเพื่อความเป็นสมานฉันท์ ทางศูนย์ก็ได้ประสานมาว่า จะขอให้พวกเราใส่เสื้อขาว แม้พ่อท่านจะไม่เห็นด้วย เพราะสีขาวยังไม่ใช่สีของพุทธ และไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวอโศก ที่ต้องทำงานสำคัญๆ เช่น เก็บขยะ ล้างส้วม แยกหมาก ทำอาหาร ฯลฯ แต่ในที่สุด เมื่อมีความคิดเห็นที่ตกลงกันมาก่อนว่าน่าจะตั้งใส่เสื้อขาว พ่อท่านก็ใช้ข้อวิริยวิธี ทำพิธีและอรรถาธิบายหมายตัว เห็นดีเห็นงามกับชุดเสื้อขาวได้ในพริบตาเดียว เพื่อให้ลูกๆ ได้สามัคคีกัน และลดความยึดมั่นถือมั่น จนกลายเป็นความหลงดียึดติดที่สลายไม่ได้ง่ายๆ ถ้าไม่ใช่สุดยอดวิชาของพุทธ

วันหลังจากงานปลุกเสกฯ องค์การสูงสุดของศาสนากระแสหลัก ได้ออกมาต่อต้านการไปร่วมงานของชาวอโศกที่พุทธมณฑล นักข่าวได้ไปสัมภาษณ์ถึงท่าทีของพ่อท่านในเรื่องนี้ พ่อท่านก็ได้ชี้แจงไปว่า ที่เราจะไปร่วมงานนี้ ก็เพราะมีคณะทำงานขามานิมิตต์ เมื่อมีปัญหาเขารังเกียจไม่ให้ไปร่วมก็ไม่ไปร่วม ถอยก็ถอย ไม่เป็นไร และไม่คิดจะจัดงานแห่งใหม่ที่ไหนด้วย

ความไม่มีพิธีที่ต้องปักหมั้นและความไม่มีอัตตาที่หลงว่าตนเป็นคนสำคัญ ทำให้ดูเหมือนพ่อท่านไม่ต้องใช้กำลังภายในออกแรงกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด แต่ก็สามารถถูบลำพระอาทิตย์พระจันทร์และทะเลไปได้จนตลอดพรหมโลกอย่างไร้ร่องรอย

สุดยอดของวิชาเหล่านี้ พวกเราชาวอโศกควรจะมีส่วนได้มรดกของพระพุทธเจ้า ที่พ่อท่านได้รับสืบทอดมา ให้พวกเราได้เป็นเจ้าของสมบัติกัน แต่สมบัติเหล่านี้จะไม่สามารถแบ่งให้ลูกๆ ที่อยู่นอกกองมรดก(พวกไขว่คว้าแสวงหาโลกีย์) และผู้มีพิธีอันปักหมั้น ผู้สำคัญในอัตตาของตนจนยอมอะไรไม่ได้และลดอัตตาตัวตนให้เล็กลงไม่ได้ จึงยิ่งใหญ่ไม่ต่างอะไรกับเทพเจ้าที่อยู่ในโลกของเทวนิยม

และที่สำคัญสมบัติจะเป็นของจริงหรือของแท้แน่นอนอย่างไม่ต้องสงสัย ถ้าลูกๆทั้งหลายจะได้รับการมรดกนี้ไว้ ตั้งแต่พ่อท่านยังไม่ทันได้จากพวกเราไป

ปลูกเสกพระแท่นๆของพุทธ'๕๕

ครั้งที่ ๒๙

วันที่ ๓ - ๙ เมษายน ๒๕๕๕ ณ พุทธสถานศิระโศภก ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

ก่อนเริ่มงาน ๑ สัปดาห์ นักเรียนชั้น ม.๒ จากโรงเรียนสัมมาสิกขาเข้าห้องเรียนบูรณาการ การเตรียมงานปลูกเสกฯ ประกอบด้วย ปฐมา, สันติฯ, ศีระฯ, ศาลีฯ, ลีมาฯ, ราชธานีฯ, ภูผาฯ, หินผาฯ, ดินหนองแดนเหนือ, เลไถ้ฯ

ในปีนี้มีสมณะ ๔๕ รูป ลิกขมาตุ ๑๗ รูป ทำการปลูกเสกฯผู้มาร่วมงานด้วยอนุศาสนี- ปาฏิหาริย์ ให้เป็นพระแท่นๆของพุทธแบบอเทวนิยม เชื่อมั่นในกัมมัสัทธิฯ กรรม ๓ ของเราที่แท้ละ จะเป็นที่พักของเราที่แท้จริง

รายการในแต่ละวัน มีดังนี้

เวลา ๐๓.๓๐-๐๕.๓๐ น. ทำวัตรเช้า และหลังทำวัตรเช้า วันที่ ๔, ๕, ๖, ๗ และ ๘ เป็นการประชุมขององค์กรต่างๆตามลำดับ คือ **ประชุมเตรียมงาน“เพื่อฟ้าดิน”, ประชุมพาณิชย์บุญนิยม +อุตสาหกรรมบุญนิยม, ประชุมสาธารณสุขบุญนิยม, ประชุมวิฑูชมชน, ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน, ประชุมสถาบันบุญนิยม** ปีนี้มีการคำนึงถึงสุขภาพ กำหนดให้มีการออกกำลังกายหลังทำวัตรเช้าเวลา

ห้องเรียนบูรณาการการเตรียมงานปลูกเสกๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษา ม. ๒

๐๖.๐๐-๐๖.๓๐ น. หลายรูปแบบให้เลือกตามใจชอบ เช่น ออกกำลังกายตามธาตุเจ้าเรือน, ฟ้อนเจิง, โยคะ ที่บริเวณลานชวนชวย และที่ศาลาบุญถ้วม มีญาติธรรมให้ความสนใจไปร่วมกันคับคั่ง

* ก้าวแรกเข้า พ่อท่านแสดงธรรมหัวข้อเรื่อง **“พุทธเป็นอเทวนิยมอย่างไร”** ต่อจาก

งานพุทธาภิเษกฯ โดยอธิบาย ขยายความ ประกอบหนังสือพุทธเป็นอเทวนิยมอย่างไร จนจบเล่ม

เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. ธรรมะก่อนฉัน

เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. ธรรมะทางเลือก ประกอบด้วย **ธรรมะกระดานดำ** สำหรับผู้มีพื้นฐานการปฏิบัติมาแล้ว บริเวณด้านหน้าพุทธสถานข้างที่ล้างจาน, **ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่** บริเวณลานชวนชวย, **ธรรมะจากสิกขมาตุ** บริเวณศาลาธรรมทายาท, สำหรับผู้ต้องการเจาะลึกเป็นการส่วนตัว สามารถพูดคุยสนทนาได้ที่บริเวณเขตสมณะเกจิฯ-สิกขมาตุเกจิฯ และที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่เป็นครั้งแรกในงานนี้คือ **การฝึกเจโตสมณะให้จิตเกิดพลังนั่งสงบ** โดย **สมณะกอบชัย รัชมารูโร** บริเวณด้านขวามือลานชวนชวย เป็นการฝึกเจโตสมณะอย่างวิทยาศาสตร์ ที่พญานาคก็ต้องเลื้อยหนีไป

เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ปลูกเสกฯภาคบ่าย

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ

รายการในแต่ละวัน มีรายละเอียดดังนี้

๓ เม.ย.

เวลา ๐๙.๐๐ น. **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** แสดงธรรมเปิดงาน เนื่องจากผู้ว่าฯ จ.ศรีสะเกษ ตีตราชากรที่ประเทศเวียดนาม และได้มาร่วมงานและพูดคุยกับญาติธรรมในวันที่ ๕ เม.ย. สำหรับพ่อท่านได้แสดงธรรมว่า

“ตอนนี้เราจะต้องมาเร่งพัฒนาภายใน หรือว่าความเป็นในของเราให้แน่น ให้จริง ให้สะอาด ให้ปัญญารุ่งเรืองขึ้นให้ดี เพราะการสัมพันธ์กับภายนอกทุกวันนี้มากขึ้น ซึ่งเราก็พยายามที่จะรับภายนอกอย่างเหมาะสม อาตมาระมัดระวังมากการที่จะขยายออกไปเชื่อมกับภายนอก เพราะการจะขยายงานให้ได้รับความนิยมนิยม และคนอื่นก็เข้ามาเชื่อมต่อกับของเรา เมื่อมาเชื่อมต่อก็คือมารับให้เราไปขยายงานกับเขา เราก็จะหลงตัว จะทะเลาะทะเล้งออกจากส่วนกลาง ออกจากแก่น ออกจากภายในไปสู่ภายนอก ถ้าปล่อยกันอย่างงี้ไม่รู้ตัว ไม่เหลือ! ชาวโศกเรากลุ่มนิดเดียว

ทุกวันนี้ได้รับการยอมรับมากขึ้นๆ ก็ต้องระมัดระวัง ต้องจัดสรรอย่างพอเหมาะให้ดี อย่าผลิผลาม อย่าเห็นแก่ใหญ่ อย่าเห็นแก่มาก อย่าเห็นแก่โด่งดัง อย่าเห็นความกรูเกรียว ซึ่งดูเขื่องดูหรู ข้างนอกเป็นอันขาด ถ้าหลงแล้วก็ไม่เหลือแก่น ข้างในจะถูกดึงออกไปหมดเลย แล้วสามัญโลภก็ก็ชอบธรรมใดวินัยใดเป็นไปเพื่อความมักใหญ่มีมาก ธรรมนั้นวินัยนั้นไม่ใช่ของเราตถาคต ฟังความนี้ให้ซึ่งดีๆ ของพระพุทธเจ้านั้น ธรรมใดวินัยใดเป็นไปเพื่อความมักน้อย ธรรมนั้นวินัยนั้นเป็นของเราตถาคต”

นอกจากนี้ยังได้พูดถึงว่า “เราจะไม่ใช่คำว่าเครือช่าย แต่ใช้คำว่าเครือแห(Pylamidal wave), ตอนนี่ที่ปักษ์ใต้ มี**ทักษิณโศก** จ.ตรัง, **ธรรมชาติโศก** อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร, **ธรรมราชโศก** อ.ร้อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช, **ทะเลขวัญ** อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา, กลุ่มชนของเราเริ่มจากจุลภาค

ตั้งระดับเอาไว้เรียกเป็น ๔ ขนาด คือ ๑. ชมรม
๒. กลุ่มชน ๓. ชุมชน ๔. หมู่บ้าน แล้วเชื่อม

ต่อกันเป็นเครือข่าย Pyramidal wave เป็นมหภาค หรือเป็นชาวโศก เป็นมนุษยบุญนิยม มีจุดมุ่งหมายคือนิพพาน”

และสุดท้ายพ่อท่านฝากว่า “ขอแต่เพียงว่า ๑. พัฒนาตนให้เจริญยิ่งขึ้น ๒. อย่าดังแล้ว แยกวงหรืออย่าทำให้เกิดสังฆเภท อย่าแตกแยกกัน อยากรักอดทน อยากรักผสมผสานกัน สัมพันธ์กันอยู่ให้ได้ให้ดี จะทุกข์จะร้อนยังไงก็พยายามอดทน พยายามปล่อยวาง มีวิธีการปล่อยวาง เพื่อไม่ให้เจ็บไม่ให้ปวด วิธีการก็สอนก็แนะนำกันอยู่แล้ว”

เพราะฉะนั้นมารวมกันให้ได้ ทุกวันนี้ต้องการมวลเพิ่มขึ้น ต้องการคณะที่มาร่วมมารังสรรค์ พ่อท่านเชื่อมั่นว่าพวกเราเข้าใจ แต่มันเหลือแต่กิเลสเราเท่านั้นเอง ไม่ช้าไม่นานเดี๋ยวตายก่อนนะ อย่าไปผัดวันประกันพรุ่ง เพี้ยนไปเพี้ยนมา ผัดไปผัดมา ไม่ดี ตอนนี้ต้องการพวก โดยเฉพาะบักขี้ได้ เอาให้ดีๆ ยังไงลดตัวลดตนให้มาก อย่าเอาแต่ตัวเป็นหลัก ในสมมติลัทธิจะไม่ผิดไม่มีผิด หัดล้างตัว ตนเอาตามหมู่ เอาให้ดีๆ” หลังจากนั้นพ่อท่านนำกล่าวปฏิญาณอุโบสถศีล

* ธรรมะทางเลือก

ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “อยากรู้อะไรถามได้” โดย สมณะพอแล้ว สมานิติโต

ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่ เรื่อง “พูดคุยกับหลวงตา” โดย สมณะแดนเดิม พรหมจริโย

ธรรมะจากลิกขมาตุ เรื่อง “ธรรมะทำให้สบาย” โดย ลิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า

* ปลุกเสกภาคบ่าย

ปฐมนิเทศ เรื่อง “หวนรำลึกถึงงานปลุกเสกฯ(เตวิชโซ)” ร่วมกันสนทนาโดย สมณะ กอบชัย ธัมมาวุธ, สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช, สมณะกล้าตาย ปฟโล, ลิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า และ น.ส.ขวัญดิน สิงห์คำ

เป็นการชี้แจงเบื้องต้นก่อนที่พวกเขาจะอยู่ร่วมกันตลอดงาน ในการฝึกฝนปฏิบัติเรื่องการกินอยู่หลับนอน แต่ละท่านได้พูดถึงงานปลุกเสกฯในอดีตว่า การใช้น้ำใช้ไฟเป็นไปอย่างประหยัด น้ำก็ตักมาจากบ่อ บางคนตั้งตบะไม่อาบน้ำ หรืออาบน้ำไม่เกิน ๕ ชั้น ไม่มีการแบ่งงานกันทำ ทุกคน

เอาภาระจนชวายเป็นนอนกลางวันแม้จะสว่างเพียงใด สมณะเทศน์ไม่เก่งเหมือนสมัยนี้ โยมฟังไปลืมนไปเลยไม่สว่าง ไม่หลับ มีหลวงพ่อบูต ตั้งสัจจะทั้งกิเลส แต่ละคนตั้งใจมาฝึกฝนตนเองในงานนี้โดยเฉพาะจนสามารถเปลี่ยนแปลงหันมาเคร่งครัดปฏิบัติตนจนเป็นปกติในทุกวันนี้

ปัจจุบันมีทั้งเด็กนักเรียน ผู้มาใหม่ ความเคร่งครัดลดน้อยลงไป อาหารการกินอุดมสมบูรณ์ มีเด็กนักเรียนมาช่วยเป็นหลัก ทำให้ผู้ใหญ่หายไปหลายจุด อยากให้ผู้ใหญ่ร่วมทำงานและช่วยดูแลเด็กไปด้วย จะทำให้งานสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเด็กมีกำลังใจเพิ่มขึ้น

ปีนี้โรงครัวพยายามใช้แก๊สน้อยที่สุด ใช้ฟืนใช้ถ่านทดแทน **จากข่าวว่าปีนี้ศึกระยะโศกแล้งมาก ปรากฏว่าแต่ละแห่งจนวัดอุทิศบิณฑบาตผลไม้มาช่วยมากมายกว่าทุกปี**

และสรุปสุดท้ายว่า มงานปลูกเสกฯ เราได้ประโยชน์อะไรบ้าง เราสามารถฝึกตน-ฝึกใจจนถึงโลกุตระ จนพ้นทุกข์ได้เพียงใด สามารถปลูกเสกตนจนเป็นพระแท้ๆของพุทธได้หรือไม่

✳ **รายการภาคค่ำ** สัมภาษณ์ปฏิบัติกร เรื่อง **“ให้ทั้งชาติได้เลย”** ดำเนินรายการโดย

สมณะกล้าจริง ตถาโว ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย นาวาอากาศตรีไสว สุรนิคม อายุ ๘๗ ปี, นางยัยยืน(ไปล์) บุตรพริ้ง, นางน้ำทิพย์ เกษมเศรษฐ์ อายุ ๘๒ ปี, นายหนึ่งเดียว ชาวหินฟ้า, อุบาสิกายืนฟ้า ประมาณ อายุ ๘๔ ปี

เป็นเรื่องราวของผู้อายุยาว ที่ปฏิบัติธรรมอยู่บนเส้นทางโลกุตระอย่างมั่นคงและไม่ทอดทิ้ง พร้อมจะอยู่กับหมู่มิตรดีสหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมอย่างอัศจรรย์ ไปตราบนานวารสุดท้ายของชีวิต

✧ **ธรรมะก่อนฉบับ**

“โพธิกิจ ตอน ขุดขัณฑ์ออตตา” โดย

สมณะบินบน ถิรจิตโต และสมณะแนวแน่ สีลวันโณ การแสดงธรรมที่สื่อจากภาพ เหตุการณ์ต่างๆของพ่อท่าน เช่น การขุดพืษ ทางผิวหนัง การขุดฟัน การเขียนตา การทำ โยคะ และการเทศน์สั่งสอนเรื่องออตตา

พฤติกรรมของคนยุคนี้ขาดความละเอียดที่จะแสดงออตตา ท่านได้ให้ข้อคิดว่า อะไรที่เกิดขึ้น สิ่งแรกที่ต้องกระทำคือ การมองเข้ามาหาตัวเอง และปรับปรุงวิถีกรรม พฤติกรรมต่างๆ ทุกกิจกรรมจะต้อง สลายตัวตนให้มาก การที่เราจะเป็นคนที่ยอมได้ เพราะเรามีสติและเป็นคนที่เล็กๆน้อยๆ

✧ **ธรรมะทางเลือก**

ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “พลังจิตจากการปฏิบัติธรรมอันเป็นสัมมาทิสฺสึ” โดย สมณะร่มเมือง ยุทธวโร

ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่ “เส้นทางบุญเป็นแบบนี้” โดย สมณะร่มบุญ ฉัตตบุญโญ

ธรรมะจากสิกขมาตุ เรื่อง “ผู้หญิงบรรลุธรรมได้จริงๆ” โดย สิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า

✧ **ปลุกเสกภาคบ่าย**

ระดมสมอง “เหลียวหลัง แลหน้า จากรากพญารากแก้ว” ดร.บัญญัติกร แก้วส่อง นำเสนอผลงานการประเมิน โครงการพลังกู่ดินฟ้าประชาเป็นสุขเมื่อตุลาคม ปี ๒๕๔๗ ของ ศูนย์อบรมเครือข่ายชาวอโศก ซึ่งได้นำเสนอทั้งจุดเด่น และจุดด้อยในการทำงานในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งแต่ละศูนย์ควร อย่างยิ่งที่จะนำไปฟังเพื่อปรับปรุงศูนย์อบรมฯของแต่ละศูนย์

และยังมีอีก ๒ รายการให้เลือก คือ “ฝึกเจโตสมณะ” ที่ทำได้ทุกที่ทุกเวลา ณ บริเวณลานชวนชวาย โดยสมณะกอบชัย ธรรมวโร, “ออกจากภพมาพบกัน” โดยสิกขมาตุจินดา ตั้งเฝ้า ณ ศาลาบุญถ้ำม

* รายการภาคค่ำ

สัมภาษณ์ปฏิบัติกร เรื่อง “ทนายทบฏนิยม” ดำเนินรายการโดย สิกขมาตุมาแก้ว ชาวหินฟ้า ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย ลูกหลานชาวโอศกที่ผ่านการฝึกอบรมจากพุทธสถานต่างๆ ไม่ว่าจะป็นนักเรียนพุทธธรรม หรือ นักเรียนสัมมาสิกขาที่เรียนจบ ม.๖ ไปแล้ว

นายกระวีพุทธ(จิต) แก้วคำ อายุ

๒๘ ปี ศิษย์เก่ารุ่นแรกที่ยังเป็นการศึกษา นอกโรงเรียนศีระะอโคก ใช้ชีวิตที่ศีระะมาเกือบ ๑๐ ปี ซึ่งนับเป็นรากฐานชีวิตที่ดีที่ทำให้ชีวิตในปัจจุบันอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม เป็นผู้ริเริ่มจนเกิดสมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ปัจจุบันเรียนปริญญาโทที่ ม.รามคำแหง ทางด้านบริหารรัฐกิจและรัฐประศาสนศาสตร์, เป็นลูกจ้างประจำทางด้านคอมพิวเตอร์ และเปิดบริษัทส่วนตัว

นายคมธรรม(กอล์ฟ) ยัพราช ศิษย์เก่ารุ่นแรกสัมมา

ปฐมอโคก ที่เปลี่ยนจาก กศน.มาเป็นสัมมาสิกขา ประทับใจที่พ่อท่านให้โอกาสพบทุก ๒ สัปดาห์สมัยที่เป็นนักเรียน สมัยเป็นนักเรียนก็กลับบ้านตื่นไม่ค่อยสนใจ เรียนจบจึงตอบแทนพ่อท่านโดยเอาตัวเองเข้ามาทำงานที่วัด ๑ ปี แล้วไปช่วยงานที่บ้านราชาเกือบ ๓ ปี แล้วออกไปหาประสบการณ์ทำงานกับกองถ่ายและสุดท้ายเป็นช่างไฟในโรงถ่ายหนัง ๑ ปี ปัจจุบันกลับมาช่วยงานอยู่ที่ปฐมอโคก เพราะเห็นว่าสบายใจกว่าทำงานอยู่ข้างนอก และภูมิใจที่เราคิดถูกต้องแล้ว เพราะที่นั่นสอนให้เรารู้ว่าเป้าหมายของชีวิตที่แท้จริงคืออะไร บางครั้งเราจะรู้คุณค่าสวรรค์อาจต้องไปเรียนรู้รบกวนบ้าง

น.ส.ศศิธร(ดาว) จเร ศิษย์เก่าพุทธธรรมสันตอโคก มาเรียนพุทธธรรมตั้งแต่ ๔ ขวบ ประทับใจครูที่ให้อ่อนโยนและเข้าใจเด็กๆ จึงทำให้เรียนวิชาการ ได้มาช่วยสอนสัมมาสิกขาตั้งแต่เรียนปี ๒ ได้เรียนรู้วิชาการจาก ม.ล.ดุขฎี บริพัทธ์ ณ อยุธยา ได้รับการถ่ายทอดวิชาครูมากมาย ปัจจุบันมาช่วยสอนเด็กๆที่สันตอโคก

นายสุ้งจริง(ไม้มิ) แสนมหามงคล

อายุ ๒๐ ปี ม.วช.ศาลอโคก ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศาลอโคก เป็นคน อ.พบพระ จ.ตาก เฝ้าปากกะญอ ตอนเรียนก็เบื่อเซ็งบ้าง แต่ตอนนี้ได้เห็นตัวอย่างที่ดีจากรุ่นพี่ และผู้ใหญ่ ทำให้ชัดเจนในเป้าหมายชีวิตและมีกำลังใจมากขึ้น รู้สึกผูกพันกับที่นี่มาก

เพราะได้รับความเมตตา กำลังใจ และได้รับคำสั่งสอนจากท่านสมณะทำให้ชัดเจนในชีวิต ฝากว่า
อยากให้น้องๆจบ ม.๖ ให้ได้ เราจะมีความภาคภูมิใจในความลำบากที่เราผ่านมาได้ เราจะรู้สึกภูมิใจที่
จบมาได้ เพราะที่นี้ไม่ได้จบง่ายๆ

นายปรีชา(ดูลย์) สมนึก ม.วช.ศีระชะฯ เป็นศิษย์เก่าสัปปมา
ศีระชะโศก อยากเรียน ม.วช.ไปเรื่อยๆ ยังไม่ยอมจบ ประทับใจสถาบันที่นี้ทำ
เราเติบโตและมีความเปลี่ยนแปลงจากคนที่เอาแต่ใจ งอแง ที่นี้สอนให้เราคิด
อะไรกว้างไกล เป็นผู้ประสานงานปลูกเสกมาเป็นปีที่ ๓ แล้ว อยากบอกว่า
เด็กก็ต้องการกำลังใจ ต้องการคำชื่นชมจากผู้ใหญ่ มากกว่าคำว่า ฝากว่า

อยู่วัดให้มีความสุขแล้ว เราจะแก้ปัญหาได้ เพราะทุกปัญหามีทางออกเสมอ

น.ส.เรืองตะวัน(ตาล) วงศ์แสนสาน ม.วช.ราชธานีฯ ศิษย์เก่า
สัปปมาสิกขาราชธานีโศก พ่อแม่ย้ายมาอยู่บ้านราชฯ และให้ลูกๆมาเรียนที่
นี้ด้วย ตอนแรกๆก็ไม่เข้าใจ แต่เห็นว่าคนที่นี่มีจิตใจที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี
วิถีชีวิตที่นี้ก็ไม่แตกต่างกับที่บ้าน จบม.๖ แล้วช่วยงานอยู่ที่ฐานโรงสีและสอน
หนังสือสัปปมาสิกขา

นายเต็มบาตร(เอก) ทักโน ม.วช.สันติโศก ศิษย์เก่าสัปปมา
สันติฯ คุณแม่พามาเรียนพุทธธรรมตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ ได้เรียนต่อสัปปมาสิกขา
สันติโศกจนจบ ปัจจุบันเป็นนิสิตสัปปมาสิกขาลัยวังชีวิต ชีวิตที่นี้สามารถตัด
ความกังวลเรื่องต่างๆออกไปได้มากมาย ได้อยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เป็นบุญ
และได้สั่งสมบุญที่นี้

น.ส.ชิตตะวัน(หนู่ย) ชนะกุล อายุ ๒๕
ปี ศิษย์เก่าพุทธธรรมสันติโศก รุ่นแรก ปี ๒๕๒๕ คุณแม่พามาเรียน
พุทธธรรมตั้งแต่อายุ ๓ ขวบ ขณะนี้เรียนปริญญาโทเศรษฐศาสตร์การเมือง
ที่เยอรมัน มีความรู้สึกที่สันติโศกเหมือนเป็นบ้านอีกหลังหนึ่งของตนเอง
คำอบรมสั่งสอนที่ได้รับมาตั้งแต่วัยเด็กได้นำมาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
แม้ชีวิตจะผ่านมาหลายประเทศแต่ก็อยู่รอดปลอดภัย

✧ **ธรรมะก่อนฉัน**

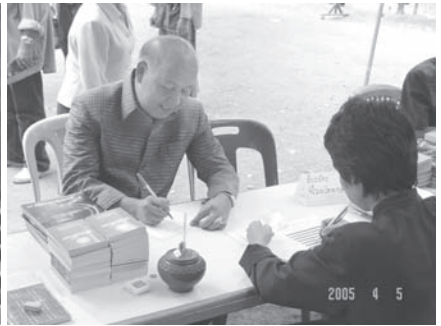
“ตามบาทพระศาสดา” โดย **สมณะดวงดี ฐิติปัญญา** การอ่าน
ประวัติของพระพุทธเจ้าที่หิ้งสิ่งต่างๆเพื่อหาทางพ้นทุกข์ และแก้ทุกข์
ของมวลมนุษย โดยค้นหาวิถีล้างกิเลสของตนเองก่อน จนค้นพบหลัก
โพชฌงค์ ๗ มรรคองค์ ๘ จนกำจัดกิเลส แก้ทุกข์ให้กับตนได้
แล้วจึงสั่งสอนให้มนุษย์รู้วิธีการลดละ การจะเดินตามรอยบาทพระศาสดา

ต้องเดินตามขั้นตอน อย่าหยุดอยู่ในศาสนาพุทธมี ๓ ชั้น คือ ปุถุชน กัลยาณชน และอารยชน จะเข้าสู่อารยชนได้ ต้องชัดเจนในญาณ ๗ ของพระโสดาบัน

“You are what you eat” โดย สมณะกลางดิน ไสร้จใจ
การกินอาหารที่ผิดวิธีของชาวอโศก คือต้นเหตุของการเจ็บป่วย นักมังสวิรัตติ ต้องกินถั่ว แต่ต้องกินให้ถูกวิธี คือกินถั่วใส่เครื่องเทศ กินให้เป็นอาหาร กินอาหารให้เป็นยาทุกวันให้ได้เพื่อสุขภาพที่ดี

หลังจากสมณะเทศน์เสร็จ ช่วงเลื่อนอาหาร ท่านผู้ว่าฯ จ.ศรีสะเกษ นายถนอม ส่งเสริม มาร่วมงาน และได้กล่าวพูดคุยเล็กน้อย ก่อนจะเดินชมบริเวณงาน และรับประทานอาหาร

* ธรรมะทางเลือก

ธรรมะกระดานดำ “ความสงบเย็นจากการปฏิบัติธรรมเป็นเช่นนี้” โดย สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช
ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่ “จิตที่นิ่งสงบมีพลังจริงๆ” โดย สมณะผืนฟ้า อนุตตโร
ธรรมะจากสิกขมาตุ “เหตุปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงพ้นทุกข์” โดย สิกขมาตุหยาดพลี อโศกตระกูล

* ปุจฉาวิสัชนา

สัมมนากลุ่มย่อย ระดมสมอง “เหลียวหลังแลหน้า จากรากหญ้าสู่เครือข่าย ภาค ๒” การ แบ่งกลุ่มสัมมนา, ธรรมะจากสิกขมาตุรินฟ้า นาวาบุญนิยม เรื่องขั้นตอนการปฏิบัติธรรมของฝ่าย หญิง”, **ฝึกเจโตสมณะ**ที่ทำได้ทุกที่ทุกเวลา ณ บริเวณลานชวนชวาย โดยสมณะกอบชัย รัมมาวุธ

* รายการภาคค่ำ

“สะสมบุญต้องประณีต สร้างจารีตต้อง
ประหยัด” ดำเนินรายการ โดย **สมณะฟ้าไท**
สมชาติโก ชุมชนต่างๆของชาวโศก มีผู้คนมาอยู่มาก
ขึ้น ปัญหาในเรื่องของวัตถุ
ข้าวของถูกทิ้งขว้าง ท่าน
ต่างๆต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง

ในการเก็บงำดูแลข้าวของอย่างประณีต-ประหยัด รวมถึงการแยกขยะก่อน
ทิ้งเสมอให้เป็นนิสัย

นางวันดี เจริญสอน อายุ ๖๒ ปี

ช่วยงานอยู่ที่ ร.ร.ผู้นำ จ.กาญจนบุรี เป็นนัก
มังสวิรัตมา ๒๐ ปี สอนลูกๆหลานๆในเรื่องของการประณีต-ประหยัด
ต้องกินข้าวให้หมดจานไม่ให้เหลือทิ้ง เสื้อผ้าขาดก็ปะชุน ถูเก่าๆขาดๆ
ก็นำมาทำไม้ถูบ้าน ทำขนมไทยๆให้กินมากกว่าให้เงินไปซื้อขนมนอกบ้าน
ใช้ฟืนแทนแก๊ส แก๊สจะใช้ในกรณีที่จำเป็นจริงๆ เพราะซื้อเอามาทำน้ำต่าง
ทำน้ำยาซักผ้าได้อีก ฝากว่าของทุกอย่างต้องใช้เงินซื้อมานั้น ต้องใช้ของให้คุ้มค่าเงิน อย่าใช้ของ
สุรุ่ยสุร่าย อะไรที่ประหยัดได้ก็ให้ประหยัด น้ำไฟก็ต้องช่วยกันดูแล

น.ส.บุญทองใบ พรสุธรรม อายุ ๕๑ ปี ช่วยงานอยู่ฐานชะยที่

สันติฯ เก็บขยะในชุมชน อันไหนดีก็เก็บมาล้างนำมาขายตลาดนัดวันอาทิตย์
รายได้ตกเดือนละหมื่นกว่าบาทนำมาเข้าส่วนกลาง พ่อท่านเน้นเรื่องขยะ
เพราะเป็นจุดที่คนเขาไม่ทำกัน ได้ลดอัตราตัวเองเพราะเป็นคนติดสะอาด
ฝากทุกคนช่วยแยกขยะด้วย

นางนันทา สุวรรณ อายุ ๗๑ ปี โยม

แม่ของสมณะมีอัมมั้น ปุโรหิตโร กินมังสวิรัตเมื่อไปเยี่ยมลูกชายสมัยเป็น
นักศึกษารามคำแหง ได้แนะนำว่าหากกินเนื้อสัตว์จะไม่แข็งแรง ตอนนั้น
อายุ ๕๘ ปี ก็กินมาได้สิบกว่าปี ทำแบบง่ายๆ เอาผักมาลวก หรือผัด
เอาเต้าหู้มาต้มเค็ม และข้าวเหนียว ๕ บาท

ได้เล่าเรื่องราวต่างๆของคนเวียดนามให้ฟัง เช่น อาหารหลัก

ของเวียดนามคือผักบุงลวก คนไหนรวยก็มีเต้าหู้ต้มเค็ม คนจนก็มีผักบุงลวก และผักดอง น้ำลวก
ผักบุงก็เอามาทำน้ำซุ๊ป โดยบีบน้ำมะนาวหรือใส่มะเขือเทศและเกลือ ลุงโฮจิมินห์ก็กินแบบนี้ กินกับ
ข้าวไม่มาก กินข้าวเยอะ จะแข็งแรง กินกับเยอะเปลือกตังค์และไม่แข็งแรง

น้ำล้างเท้าเขาไม่ทิ้ง เอามารดผัก เมื่อก่อน ๕ โมงเย็นรัฐจะปิดไฟ ๑ ชั่วโมงเพราะเป็น
เวลาที่จะใช้ไฟเยอะ คนทำนาทำสวนก็ไม่ใส่รองเท้า มีแต่คนในเมืองที่ใส่รองเท้า สมัยเด็กๆเขาสร้าง
บ้านดินด้วยไม้ไผ่+ดินเหนียว+ฟาง แล้วเอาฟางมาปูเป็นที่นอน

ข้าราชการได้เงินน้อย เช่น ครูใหญ่ทำงานมา ๔๕ ปี ได้เดือน ๔,๐๐๐ บาท ข้าราชการก็ซื้อจากรัฐบาล เมื่อก่อนรัฐให้ซื้อเนื้อหมูได้เดือนละกิโลกรัมต่อครอบครัว

กรรมกรได้เงินเดือนมากกว่าหมอ เพราะเหนื่อยกว่า แต่หมอนั่งอยู่กับโต๊ะงานสบายกว่า หมอซื้อมอเตอร์ไซค์ แต่หมอเมืองไทยขี่รถเก่ง กรรมกรเมื่อปลดเกษียณแล้วได้บำนาญเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท คนที่ไม่มีบ้านรัฐบาลก็ให้บ้านกว้าง ๔ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ก่อบ้านด้วยอิฐ เพราะรัฐไม่สนับสนุนให้สร้างด้วยไม้

คืนดี ๕ ไปช่วยงานชมร.เชียงใหม่วันจันทร์-ศุกร์ ทำเปาะเปี๊ยะทอด, เปาะเปี๊ยะสด ไปขายที่ชมร.๖ โดยลงทุนเองทั้งหมด ผักก็ล้างที่บ้าน เงินที่ได้ก็เข้าส่วนกลาง วันไหนเจอผักไร้สารพิษก็ซื้อเข้าร้าน ที่ไปช่วยชมร.๖ เพราะเมื่อเรายังสาวมัวแต่ทำงานหาเลี้ยงลูก แก่มาก็ต้องหากำไรเข้าตัวเรา การทำบุญคือกำไรชีวิตที่จะติดตัวเราไป

สามสี่ชีวิตไป ๒ ปี ก็ไม่ร้องไห้ เพราะน้ำตาช่วยอะไรไม่ได้ ต้องทำทุกอย่างทำให้เราไม่

อ่อนแอ ความขยันและความประหยัดต้องคู่กันไป เวลาแก่มาเราจะได้สบาย

นายวิเชียร เรืองศรี อายุ ๕๐ ปี ตัวอย่างชีวิตของอดีตนักบวชชาวอีสาน เคยฝึกชีวิตอย่างประหยัดบวกกับอุปนิสัยขยัน เมื่อต้องออกไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ ก็เริ่มจากกิจการเล็กๆ มีวิถีชีวิตด้วยความขยัน ประหยัด ค้ำขายแบบบุญนิยม มีน้อยก็กินน้อยทำให้มีเงินเหลือเก็บ ค่อยๆ เก็บหอมรอมริบจนถึงจุดอิ่มตัว ปัจจุบันช่วยงานอยู่ที่ชุมชนปฐมอโคก

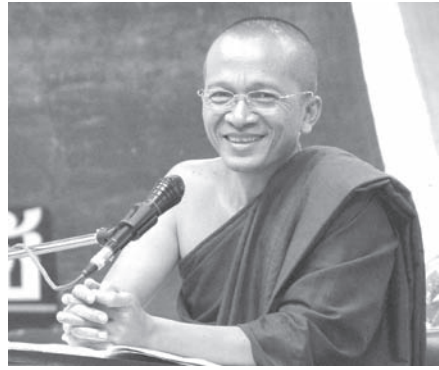
ท.ญ.พากฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล อายุ ๕๑ ปี อยู่ช่วยงานที่ปฐมามา ๑๗ ปี รู้จักอโศกตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ ตั้งเป้าหมายชีวิตว่าจะไปอยู่ในชุมชนของอโศกที่ไม่มีเงินเดือน จะทำยังไงที่ชีวิตของเราจะใช้เงินน้อยที่สุด จึงคิดว่าทำอย่างไรจะสามารถพึ่งตนเองได้มากที่สุด อยู่อย่างเรียบง่าย ประหยัด หลักในการใช้ชีวิตของเครื่องใช้ จะคำนึงถึงว่าได้มาอย่างยากลำบาก ต้องใช้ให้คุ้มค่า คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพลาสติกย่อยสลายได้ยากควรใช้ให้คุ้มค่าก่อนจะทิ้ง คิดถึงบุญคุณของคนที่เขาอุตสาหะสร้างขึ้นมา เช่น เสื้อผ้าที่ใช้มานานที่สุด ๑๓ ปี สบู่ไม่เคยใช้ยกเว้นล้างมือร่วมคิดค้นทำแชมพูสระผม น้ำยาล้างจาน-ซักผ้า ยาสีฟันจากสมุนไพร ยาสมุนไพรต่างๆ จนกลายเป็นสินค้าออกวางจำหน่าย เวลาเดินทางหากไปคนเดียวก็ใช้รถเมล์หรือรถไฟมากกว่าใช้รถส่วนตัว ปัจจุบันประจำอยู่ที่ศาลาเจาะวิจัย ปฐมอโคก

๕ ม.ย.

* รสสะก่อนฉัน

“ธรรมทวาร” โดย สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร นำเสนอธรรมะจากสิ่งที่ได้ไปประสบมา จากการไปฝึกอบรมที่โรงเรียนคานาอาน ประเทศเกาหลี ได้แง่คิดเรื่องกรอบของระเบียบวินัย สังคมที่มี

ระเบียบวินัยจะพัฒนา เพราะคนมีระเบียบวินัยจะไม่เอาแต่ใจตนเอง นึกถึงคนอื่นและส่วนรวม ความเข้มแข็งต้องมีความเมตตา มีความสุภาพ การนำศาสนาให้เข้าถึงวิถีชีวิตชุมชน และเคล็ดลับพิเศษที่น่าจะฟังจากเทปคือประสบการณ์จริงจาก “ฟ้าผ่ากลางใจรอดตายปาฏิหาริย์” เมื่อเจอปัญหาและอุปสรรค จะเอาชนะใจตนเองได้ แม้เหตุผลของเราถูก แต่ถ้าหูไม่เห็นด้วย เราก็ต้องยอม

* ธรรมะทางเลือก

ธรรมะกระดานดำ “ปฏิบัติอย่างมั่วต้องมีหลักการนะ” โดย สมณะแก้วกาว์ สรณีย์โย
 ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่ “ผญาพาไปถึงโลกุตระได้นะ” โดย สมณะนิกนบ จันทโส
 ธรรมะจากลิกขมาตุ “ตั้งใจหนสู้เพื่อไปให้ถึงโลกุตระเถอะ” โดย ลิกขมาตุบุญจริง

พุทธพงษ์อโศก

* ปุจฉาวิสัชนา

สัมมนากลุ่มย่อย แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม

๑. “การปฏิบัติธรรมแบบองค์รวม” โดย สมณะบินบน ธิริจิตโต และคณะ ที่ศาลา
 ปุจฉาวิสัชนา
๒. ฝึกเจโตสมณะแบบตื่น เติบจนกรม โดย สมณะผินฟ้า อนุตตโร ที่ลานชวนชวาย
๓. “ปฏิบัติธรรมกับการงานได้ผลเร็วมาจริง” โดย ลิกขมาตุกล้าข้ามผิน อโศกตระกูล
 ที่ศาลาธรรมทายาท
๔. เจาะลึกปัญหาส่วนตัว ที่คุ้มสมณะเกจิก และลิกขมาตุเกจิก

สัมมาอาชีพตามความสนใจ ประกอบด้วย

๑. กลีกรมธรรมชาติ โดย อ.ช้ำดิน ศรีเชียงใหม่ ที่ได้โบสถ์

๒. บัณฑิตเด็ด โดย อ.ขวัญดิน สิงห์คำ ที่โรงบู้
๓. น้ำส้มควันไม้ โดย อ.แก่นฟ้า แสนเมือง ที่โรงน้ำส้มควันไม้
๔. อาหารเพื่อสุขภาพ โดย หมอใจเพชรและคณะ ที่อโรคยา
๕. อาหารมังสวิรัตินฉบับดั้งเดิม นายห้างมาเอง มีสมณะกลางดินเป็นที่ปรึกษา ที่โรงกั

✧ **รายการภาคค่ำ**

“กสิกรรมนำโชค” ดำเนิน

รายการโดย **สมณะเดินดิน ดิถีวีโร**
 พูดเรื่องกสิกรรมใกล้ตัวที่สามารถ
 นำโชคได้ ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย
นายไพโรจน์ อัครสิ่ว

สนับสนุนให้ปลูกพืชตระกูลถั่วเพราะจะเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญในอนาคต
 แข็งแรงและใช้น้ำน้อย เช่น ข้าวฟ่างหางช้าง ลำต้นสูง ๕ เมตร แก่ปวดหลัง

ทำให้ผมดำ ปลูกง่าย ไม่ต้องดูแล รอกีบเกี่ยวอย่างเดียว ตัดแล้วสามารถงอกติดต่อกัน ๓ ปี ชี
 โหษของโปรตีนเกษตรมาจากพืชที่อ่อนแอ อายุสั้น และมีจีเอ็มโอ กิน
 ไปนานๆเซลล์จะพัฒนาเป็นเนื้องอกหรือมะเร็ง แนะนำให้นำเมล็ดถั่วต่างๆมา
 เพาะให้งอกแล้วนำมาปรุงอาหารทั้งผัด ลาบ แกง สนับสนุนปลูกพืชที่
 แข็งแรง ไม่ต้องใส่ปุ๋ย ไม่ต้องรดน้ำ ไม่ใส่จุลินทรีย์ รอกินอย่างเดียว เช่น
 ถั่ว งา มัน ขมิ้นขาว ขมิ้นเหลือง ล้วนเป็นพืชที่มีพลังชีวิต มีสารอาหาร
 เปรียบเทียบการปลูกแครอทกับขมิ้น ยาก-ง่ายต่างกัน แต่พวกเรากลับ
 หันไปปลูกแครอทมากกว่า ขณะที่ปลูกขมิ้นช่วยให้ระบบนิเวศสมดุล
 เชิญชวนให้พวกเราช่วยกันหาพันธุ์พืชซึ่งเป็นอาหารที่แข็งแรง มาต่อพันธุ์พืชเพื่ออนาคต ฝักของต้นหาง
 นกยูงมีโปรตีนกลูติน ทำให้กระดูกและเซลล์เหนียว เอามาแช่น้ำ ๑ วัน ๑ คืน แล้วต้ม ลวกเปลือก
 ทำแหนม ทำเป็นขนม หาได้ทั่วไปในประเทศไทย ไม่ต้องเสียเงิน เม็ดมะขาม เม็ดมะค้ำโมง เม็ด
 มะค้ำแต่ เอามาฝังดินทำเป็นถั่วงอก เอาฟางกลบ รดน้ำ ๑๕ วันงอกราก ก็เอามาปรุงอาหาร พืช
 ตระกูลถั่ว ปลูกง่าย กินง่าย ได้ประโยชน์

นายแดง และแม่บ้าน เคยค้าขาย ทำฟาร์มเลี้ยงไก่ ทำบ่อเลี้ยง

ปลา เผลอไปสูดดมยาบ้าแค่ลมหายใจเข้า
 ทำให้ติดอยู่ประมาณปีกว่า มีผลให้กระดูกพัน
 กรามไม่เข้าที่ กระดูกนี้โบนออกมา ขาดสติ
 จนทำร้ายแม่บ้าน แต่เมื่อได้ฟังธรรมที่ภูผาพำน้ำ
 เลิกยา เลิกฟาร์มไก่ บ่อปลา เพราะเห็นว่าเป็น

บาป กลับตัวกลับใจหันมาทำพืชน้ำผ้ำโดยบังเอิญ ถือว่าได้โชค ซึ่งทำได้
 ไม่ยาก จนประสบความสำเร็จในที่สุด มีรายได้เป็นเรือนหมื่นต่อเดือน

ชีวิตและครอบครัวกลับมามีความอบอุ่นอีกครั้ง มีเวลาว่างก็มาช่วยงานในชุมชน
คุณนายใจเนียร สายยศ คิดที่จะช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมให้แก่
 ปฐมอโศก ทำกิจกรรมที่ปฐมอโศก โดยเฉพาะต้นกุยช่าย จนประสบความสำเร็จมีกินได้ตลอดปี ปลูกง่าย ขายง่าย

คุณทองธรรมดา หมอดิน ที่รู้ปัญหา
 ของดิน พุดพร้อมก็มีภาพประกอบให้ดูของจริง
 เคยปลูกองุ่นปลอดสารพิษจนประสบความสำเร็จ สามารถกำหนดวันออก
 ลูกขององุ่นได้ แต่ไม่สามารถกำหนดดินฟ้าอากาศได้ มีประสบการณ์และ
 ความรู้ในด้านกิจกรรมอีกหลายๆด้าน ทุกวันนี้ชวนชายหาความรู้ด้านกิจกรรม
 อยู่เสมอ มีองค์ความรู้มากมายที่จะให้แก่แผ่นดิน ยินดีที่จะให้คำปรึกษา
 ถ่ายทอดแก่ทุกท่านฟรี

๗ เม.ย.

* ธรรมะก่อนฉัน

“ปฏิบัติธรรม ไม่ต่ำต้อยน้อยหน้า” โดย พล.ต.จำลอง
ศรีเมือง การอยู่ระหว่างทางโลก-ทางธรรม บางช่วงที่เกิดความลังเล
 สงสัย เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ จึงออกจากเส้นทางธรรม ใน
 การปฏิบัติธรรมถ้ายอมรับความจริง จะทำให้เดินหน้าได้เต็มที่
 ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด และทบทวนอดีตเพื่อแก้ไข ปัจจุบันชาวพุทธ
 ทั่วไปไม่เชื่อเรื่องตายแล้วเกิด และกฎแห่งกรรม จึงทำสิ่งที่เลวร้าย
 แก่ตนและสังคม ท่านได้เล่าเหตุการณ์ต่างๆที่ยืนยันว่า การปฏิบัติธรรมไม่ต่ำต้อยน้อยหน้า เป็น
 ความโชคดีของชีวิตที่ได้มาพบหมู่กลุ่มที่ปฏิบัติตรงตามพุทธศาสนา

* ธรรมะภาคพิเศษ

ธรรมะกระดานดำ **“อ้อ! บทบาทของอัตตاناถกแล้วขนาดนี้เขี้ยวเธอ!”** โดย สมณะร่มเมือง
ยุทธวโร

ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่ **“คนคือคนจริงๆเช่นนี้”** โดย สมณะหม่อน มุทุกันโต

ธรรมะจากสิกขมาตุ **“ลีลาตัวตนของอิทธิภาวะในผู้หญิง”** โดย สิกขมาตุมาลินี โภคาพันธ์

* ปุจฉาวิสัชนา

พ่อกันตอบปัญหา หัวข้อ **“ตอบสุดสุดจนหลุดเทวนิยม”**

* รายการภาคค่ำ

สัมภาษณ์ปฏิบัติกร เรื่อง **“วิสาขบูชารำลึก”** ดำเนินรายการโดย สมณะเสียงศีล ชาตวโร

เรื่องราวของวันวิสาขบูชาเมื่อปี ๒๕๒๔ เหตุการณ์ในวันนั้นทำให้หลายคนได้เปลี่ยนมาเป็นญาติธรรมคนวัด นักบวชหญิง นักบวชชาย ผู้ร่วมรายการประกอบ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, ลิกขมาตุรินฟ้า นาวาบุญนิยม, สมณะเด่นตะวัน นรวิโร และสมณะกลางดิน โสรัจใจ

๘ เม.ย.

* ธรรมะก่อนวัน

“ล้างอวิชชา เข้าหาแก่นแท้” โดย ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล การปฏิบัติธรรมที่มีวิมุติจะทำให้มีพลัง การทำงานต้องจับจิต อ่านจิต เข้าใจให้ชัดแล้วปฏิบัติ ตัวรู้และตัวละต้องทำพร้อมๆกัน การฟังธรรมอาจจะเข้าใจ แต่ถ้าไม่จับสักกายะจะไม่บรรลุธรรม

ศีลเปรียบดังสะเก็ด, สมาธิเปรียบดังเปลือก, ปัญญาเปรียบดังกระพี้ และวิมุติเปรียบดังแก่น ท่านฝากให้ญาติธรรมเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อฉลอง ๗๒ ปีของพ่อท่าน ให้ถือศีลเพื่อความหลุดพ้น ทำความสงบเพื่อละหน้ายคลาย ทำความฉลาด มีปัญญาเพื่อพิจารณาให้จบสิ้น หมดตัวหมดตน ทุกอย่างมุ่งสู่แก่น คือวิมุติ

* ธรรมะทางเลือก

ธรรมะกระดานดำ “ไฟชีวิตในการปฏิบัติธรรม” โดย สมณะกลางดิน โสรัจใจ
 ธรรมะสำหรับผู้มาใหม่ “เบิกบานในการปฏิบัติ” โดย สมณะร้อยดาว ปัญญาคุณโท
 ธรรมะจากลิกขมาตุ “ผู้หญิงเราก็เจริญทางธรรมได้นะ” โดย ลิกขมาตุพูนเพียร ชาวหินฟ้า

* ปุจฉาวิสัชนา

พ่อท่านตอบปัญหา หัวข้อ “ตอบสุดสุดจนหลุดเทวนิยม”

* รายการภาคค่ำ

“๒ นาฬิกาของพระเกจิ” สมณะเกจิฯ, สิขมาตุเกจิฯ ให้ข้อคิด คติธรรม หลักธรรม เป็นกำลังใจในการนำไปประพฤติปฏิบัติ เพื่อถวายเป็นปฏิบัติบูชาแด่พ่อท่านในวาระครบรอบอายุ ๗๒ ปี

๙ ม.ย.

วันสุดท้ายของงาน หลังทำวัตรเช้านักเรียนสัมมาสิกขาพร้อมญาติธรรมช่วยกันเก็บบุญ ก่อนฉัน
ทีมงาน ตัวแทน ม.วช., ทีมประสาน น.ร.สัมมาสิกขาชั้น ม.๔ และ ม.๖, ชาวชุมชน กล่าวสรุปงาน

ด้านต่างๆ กว่าที่จะมาเป็นงานปลูกเสกฯได้ ต้องใช้
แรงงานแรงใจจากเด็กและผู้ใหญ่เข้ามาช่วยกันดูแล
เช่น โรงครัว, ศาลา, ถ้ำบาตร, โดยเฉพาะน้ำ แม้
จะไม่เพียงพอบ้าง แต่พวกเราก็อัดหน้ไม่ปันกัน

ค่าอาหารของแต่ละคนของผู้ที่มาร่วมงาน
ตกคนละ ๒๖ บาทต่อวัน ตลอดงานคนละ ๑๘๒ บาท
ถัวเฉลี่ยต่อ**จำนวนทั้งหมด ๑,๕๐๐ คน** ทั้งนักบวช
และฆราวาส

สมณะเดินดินฝากว่า “การเดินตามรอย
พระอรหันต์ก็คือการที่เราจะสมาทานศีลแต่ละข้อให้
บริสุทธิ์ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าพระอรหันต์จะไม่ฆา
ลัตว์ตลอดชีวิต แม้เรามีความตั้งใจไม่ฆาสัตว์ให้ได้
คืนหนึ่ง วันหนึ่ง ก็ได้ชื่อเดินตามรอยพระอรหันต์
ถ้าเราสามารถทำได้ตลอดชีวิตก็เป็นการเดินตามรอย
พระอรหันต์ตลอดชีวิต ผู้ใดที่ชัดเจน เข้าใจในลัทธิ
บาทที่เราได้สมาทานประพฤติปฏิบัติ ที่เราทำได้คืออยู่แล้ว ก็พึงรักษาลิขิตนั้นไว้ให้ได้ตลอดไป”

แม้อากาศจะร้อนแล้งไปทั่วทุกภาค แต่อาหารการกินพืชผักผลไม้ในงานกลับอุดมสมบูรณ์
แม้อากาศจะร้อน แต่อากาศภายในงานปลูกเสกฯกลับเย็นสบาย

ชาวเวทนิยมควรมีลักษณะ, พฤติกรรม, ความคิด ดังนี้

๑. มีความคิดในเรื่องของการพึ่งตนเอง ในเรื่องของการดูแลสุขภาพตนเอง
  ๒. คอยเผากิเลสของตนเองอยู่ตลอดเวลา
  ๓. เชื่อในกัมมัตถา(เชื่อกรรม), วิปากัตถา(เชื่อผลของกรรม), กัมมัสสกตาัตถา
(เชื่อในผลของกรรมที่เราทำอยู่ทุกขณะเสมอๆ), ตถาคตโพธิสัทธา(เชื่อปัญญาตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า)
- สุดท้ายขอจบด้วยคำกล่าวในช่วงอธิษฐานของพ่อท่าน เมื่อวันที่ ๙ เม.ย. ว่า

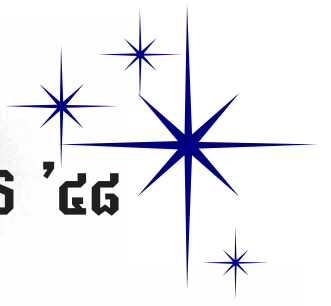
“ลูกๆทั้งหลายเอ๋ย พ่อนี้อายุยาว อายุมากขึ้นแล้ว ชีวิตของเราเกิดมาแต่ละคน ช่วงชีวิต
หนึ่งได้พบพระพุทธศาสนา ได้พบธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทานก็ดี ศีลก็ดี ภาวนาก็ดี เป็น
หลักที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ประทานเอาไว้ให้ ให้เราได้เรียนรู้ศึกษาปฏิบัติ เพื่อพัฒนาตนเองให้สูงสุด
ที่สูงที่สุด ประเสริฐที่สุดในความเป็นคน ทุกคนเดินทางไปสู่ที่สุดคือตาย ที่ยังไม่ตายก็ตื่นกนาแล้ว
แต่ไม่แน่ การตายเรารู้ไม่ได้ล่วงหน้า อย่าช้าอยู่เลยทุกคน ทานก็ดี ศีลก็ดี ภาวนาก็ดีนั้น **เราทำได้**
เราทำได้เรียน เราได้ปฏิบัติประพฤติ ถึงที่สุดแห่งทาน ถึงที่สุดแห่งศีล ถึงที่สุดแห่งภาวนาแล้วหรือ
ถ้าเมื่อเป็นไปได้ทุกคนควรเร่งรัดพัฒนาตนเอง **ควรจะต้องทำให้ตนเองเดินทางเข้าสู่จุดสูงสุดสูงให้
ได้เร็ว ให้ได้สัมบูรณ์ถ้วนทุกคนเทอญ”**

ปลุกเสกพระ: แก้วของพุทธ '๔๘

ครั้งที่ ๒๙

* มุขยมีหน้าที่กระทำสร้างสมกรรมดี
กรรมดีที่กระทำจนถึงรอบ
จะเกิดเป็นฤทธิ์แรง
ตบสนองให้แก่เรา
กรรมดีจึงคือ “พระเจ้า”
ที่ดลบันดาลสิ่งดีงามให้แก่ชีวิต
พระเจ้าจึงคือ กรรมดี
กรรมดีคือ เรา
เรา คือ ผู้สร้าง
กรรมชั่วก็คือ เรา(ด้วย)
เรา คือ ผู้ทำความพินาศ(บาป)

งานปลุกเสกฯ นับเป็นอีกเวลาแห่งการตักตวงกรรมดี ใครใคร่ทำ! ทำ! จากบทสัมภาษณ์ **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ถึงคนที่รู้ความสำคัญในความสำเร็จ คือ คนสำคัญ อีกทั้งข่าวคราวจากหนังสือ ยอดฮิต **“พุทธเป็นอเทวนิยมอย่างนี้”** ซึ่งแยกชาวแยกดำจนสิ้นสะท้อนวงการศาสนาเบี่ยงปร้าง จะตีพิมพ์เป็นครั้งที่ ๒ ถึงห้าหมื่นเล่มทีเดียว แถมด้วย **ข้อสรุปที่ยังไม่สรุปจากการจัดงานวิสาขบูชาที่พุทธมณฑล** แต่ประโยคที่แน่ๆ คือ **“ไม่ให้ทำ เราก็งี้ไม่ทำ เราไม่ดันหรอก”**

ขอรบกวนความสำคัญและบรรยากาศของงานปลุกเสกฯ ปีนี้ ?

งานปลุกเสกฯ เป็นงานที่เราทำเป็นวัฒนธรรม เป็นจารีตประเพณีของเรา เป็นงานที่เป็น **พฤติกรรมของมนุษย์** อย่างงานปลุกเสกฯ ที่ผ่านมานี้ พวกเราก็เข้าใจมากขึ้น ฟังธรรมก็ฟังได้ดีขึ้น อาตมาไม่รู้ตัวเองเทศน์เก่งขึ้น หรือพวกเรา มีฐานสูงขึ้น รับฟังธรรมได้ดีขึ้น ฟังแล้วก็มีศรัทธาใจ รื่นเริงยินดีเบิกบาน เหมือนมาเข้าอบรมสัมมนา ๗ วันต้องทำอะไรบ้าง ทั้งการประชุมก็จัดเวลาได้ลงตัว

สามารถที่จะบูรณาการก้าวไปถึงขั้นทดสอบฝึกปรือ หรือจัดแบ่งงานกันเป็นภาคได้สัดส่วนดีขึ้น ในเวลาแต่ละวันที่มีอยู่ ๒๔ ชั่วโมงเท่าเดิม เวลาที่แสดงธรรมก็พอ ในเรื่องของเนื้อหาธรรมะ วิธีนำเสนอหรือวิธีแสดงธรรมของพวกเราเก่งขึ้น มีสมรรถนะ มีทักษะในการนำเสนอมากขึ้น

ผู้ที่ไปร่วมงานก็อยู่กันตลอดไม่ผลุบๆ โผล่ๆ เหมือนสมัยก่อน จนวันสุดท้ายก็ยังอยู่กันหนาแน่นเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าพวกเราเห็นคุณค่าสิ่งเหล่านี้ ถึงยอมอยู่ และอยู่กันอย่างที่ว่าอยู่ด้วยความเต็มใจ ไม่จำเป็นต้องปลุกเร้าหรือบอกอะไรกันมากมาย แต่พวกเราเห็นประโยชน์ในสิ่งนี้ขึ้นมา และทุกอย่างก็ลงตัว เราจัดนานปีเข้ามันจะถึง ๓ ทศวรรษแล้ว ปีหน้าก็ครบ ๓๐ ปี

การจัดระบบของงานประเพณีอันนี้ของเก่าที่ดีแล้วเรากียืนอยู่ อะไรที่คิดจะเปลี่ยนแปลงไปบ้าง อะไรที่ควรปรับปรุงอีก หรืออะไรที่จะพัฒนาขึ้นจะบูรณาการขึ้นเราก้ทำ และอันนี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเราได้รับประโยชน์ทั้งผู้ใหม่และผู้เก่า โดยเฉพาะผู้เก่าจะได้มากเพราะจะได้เต็มธรรมะ เราทำงานกันมาทั้งปี ได้เว้นวรรคมางานพุทธาภิเษกฯ ปลุกเสกฯ ปีละ ๒ ครั้ง ซึ่งเป็นโอกาสได้รับการเต็มธรรมะ เพื่อนำมาพิจารณา มาได้ศึกษา มาได้มรรคปฏิบัติ ประพฤติ แม้หลายคนไม่รู้ว่าไปแล้วก็ได้แต่นั่งฟังธรรมเฉยๆ ในครั้งก่อนๆ แต่พอไปหลายครั้งเข้าก็รู้ว่า งานปลุกเสกฯ หรืองานแทบทุกงานที่จัดกันของชาวอโศก ไม่ใช่งานที่เอาแต่ไปฟังธรรมเท่านั้น แต่เราไปเป็นเจ้าภาพ เป็นผู้ทำงานร่วมด้วย ทั้งช่วยกันคิด สังกัปะระ ทั้งช่วยกันพูด วาจา ทั้งช่วยกันทำ กัมมันตะ ทั้งช่วยกันประกอบเพื่อชีวิต อาชีวะ เพราะเรามีกิจกรรมไปปฏิบัติธรรมตามหลักมรรคองค์แปด ทั้งคิด ทั้งพูด ทั้งทำ ทั้งประกอบ

อาชีพให้ดีขึ้นๆ ให้ล้มมาเรื่อยๆ ขึ้น ทำการทำงานกับพี่ๆน้องๆ ถ้าเข้าใจอย่างนี้งานก็จะเบายิ่งขึ้นกว่านี้ ถ้ายิ่งทุกคนรู้ว่าพวกเรามาร่วมงานแล้วช่วยกันทำ ใครจะทำงานอะไรก็แบ่งหน้าที่กัน มาร่วมไม่ร่วมมือ เป็นเจ้าภาพร่วมกันร่วมรับรู้ในจุดนั้นจุดนี้ อาจมีการชนกันบ้าง มีโจทย์ให้เราได้ทำมีแบบฝึกหัด อะไรๆบ้างอย่างนี้เป็นต้น มันก็จะเจริญขึ้นได้ เพราะฉะนั้นยิ่งนานวันเข้า มาถึง ๓๐ ปีแล้ว อาตมาว่าอะไรก็ดีขึ้น นี้ก็จะเป็นประโยชน์ของชาวอโศก เป็นจารีตประเพณีไปอีกนานเท่านั้นจนถึงครั้งที่ ๑๐๐ ครั้งที่ ๒๐๐

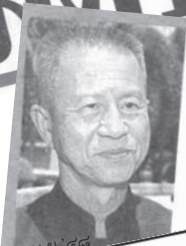
พวกเราบางคนก่อนงานนี้รู้สึกว่ปีนี้อากาศร้อนจัดมาก จึงไม่ไป กลัวร้อน แต่ปรากฏว่า พัดพัด น่าเสียดาย

งวดนี้อากาศดีจัง มันเหมาะ แคร่ร้อนนิดๆไม่ร้อนเกินไป ตกกลางคืนอากาศเย็นด้วยซ้ำ และไปหนาวหน่อยๆตอนเช้า อากาศดี งานนี้รู้สึกเข้าท่าเข้าทีดีทีเดียว

คนไม่ไปเพราะกลัวร้อน เป็นเพราะเขาฐานอ่อนลงหรือเปล่า ?

ก็ไม่รู้สินะ จะว่าฐานอ่อนลงหรือซี้เกียจละ อาตมาตีว่าซี้เกียจมากกว่ามั้ง

น.ส.พ.มติชน ๑๘ เม.ย. ๕๘
ศูนย์พิทักษ์พุทธรูก
กตตัน 'มหาจำลอง'
เลิกร่วมจัด 'วิสาขะ'
 รอง ผอ.สำนักพระพุทธศาสนาแจ้ง ตันติ
 อโศก

น.ส.พ.มติชน ๑๕ เม.ย. ๕๘
'จาตุรนต์' นัดหย่าศึกจัดงานวิสาขะ
'โพธิรักษ์' บอกถ้ำร้างเกียจक्तिไม่ร่วม
 รองจาตุรนต์... จากผู้ป่วนเคลียร์ความขัดแย้งงานวิสาขบูชา
 หลัง มส.ไป... 'มหาจำลอง' ซึ่งเป็นแม่
 งาน... จะดี... ธิรักษ์-ประ
 ธิรักษ์-ประ
 จิตหมา

น.ส.พ.ไทยโพสต์ ๒๐ เม.ย. ๕๘
มส.ยันไม่ร่วม 'สันติอโศก'
สอบแถลงการณ์โพธิรักษ์

น.ส.พ.มติชน ๑๙ เม.ย. ๕๘
ผ.พศ.บี'จำลอง'พร้อมมอบ
จักวิสาขะโลก-หันยึดคัมภีร์
 โสภณคำพระ
 ส่วนตัว โย
 นเดียว มหา
 ๒๐ เม.ย.นี้
 ฝั่งกรรม
 ธิรักษ์นา
 อโศก... มาร่วมจัดงาน... ไปผู้กรวิพากษ์วิ
 จารณ์เรื่องความเหมาะสม และถูกคัดค้านจาก
 วงการสงฆ์ ยังไม่ได้ข้อยุติ
 โดย พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ประธาน
 ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
 ปกในเขตจะแสดงความคิดเห็นใดๆ กล่าวเพียง

งานวิสาขบูชาปีนี้ ตอนแรกทำท่าว่าจะไปจัดงานใหญ่ที่พุทธมณฑล ตอนนี้งานฝ่าย
 มหาเถรสมาคมออกมาคัดค้าน โดยกลุ่มศูนย์พิทักษ์พุทธศาสนา พอถามคิดอย่างไร ?

ก็รู้ความจริงของมันอยู่ ว่าคนเรายังติดยึดถือในความคิดความเห็นในอะไรต่างๆอยู่ ซึ่ง
 มันก็เป็นความจริง เขาก็มีเจตนาดี มีเจตนาว่ามันจะต้องรักษาสิ่งที่เขาคิดว่าดี สิ่งที่เราทำอยู่มันไม่ดี
 เมื่อเขาเห็นไม่ดีเขาก็ต้องต่อต้านไว้ เมื่อเราจะไปแสดง ไปเผยแพร่ ไปประกาศเพื่อทำอะไรขึ้นมา เขา
 ก็ห่วงประชาชนจะได้รับสิ่งที่ดีๆ สิ่งที่ไม่ดีไม่งาม เขาก็ต้องกั้นไว้ เพราะเขามีหน้าที่ เขาก็ทำตาม
 หน้าที่ของเขา ก็ถูกแล้ว เขาเห็นอย่างนั้นจริงๆ เราจะไปว่าเขาไม่ได้ ในวาระอย่างนี้ มันก็ต้องพิสูจน์
 ตัวเรา ต้องทำงานเขายอมรับเราได้ จนเราไปทำแล้ว เขาก็อนุญาต เขาไม่ต้านอะไร หรือยิ่งเขาจะ
 มาร่วมมือด้วยก็ยิ่งดี แต่ตอนนี้ถือว่าแต่ร่วมมือเลย แค่ว่าจะเข้าไป เขาก็ต้าน จะทำเขาก็ไม่ให้ทำ
 มันก็เป็นไปตามจริง ไม่มีปัญหาอะไร อุตมาเข้าใจ

แต่ถ้ามีบางกลุ่มเห็นว่า เราไม่ได้ผิดอะไร และอยากให้เราไปจัด

เขาอยากให้เราทำ แต่จะดำเนินการอย่างไร อุตมาก็ไม่รู้ซีตอนนี้มีกระแสมาว่า **เขาไม่ให้**
ไปร่วม ไม่ให้ไปทำ เพราะเขาถือว่าเราผิด ถือว่าเราเป็นพวกนอกกรีต เป็นพวกถูกประกาศนียบัตร
 ว่าเป็นพวกมีความผิดธรรมผิดวินัย ทำผิดแล้วก็ประกาศไปแล้ว จะล้มล้างได้อย่างไร เขายังเห็น
 อย่างนั้น ยังยึดมันอยู่อย่างนั้น ดีไม่ดี เขาก็อ้างคำตัดสินจากศาลอันเป็นเรื่องกฎหมายทางโลกก็เอา
 มาปนเข้ากับธรรมวินัย ซึ่งตัดสินว่า เราผิดด้วยซ้ำ

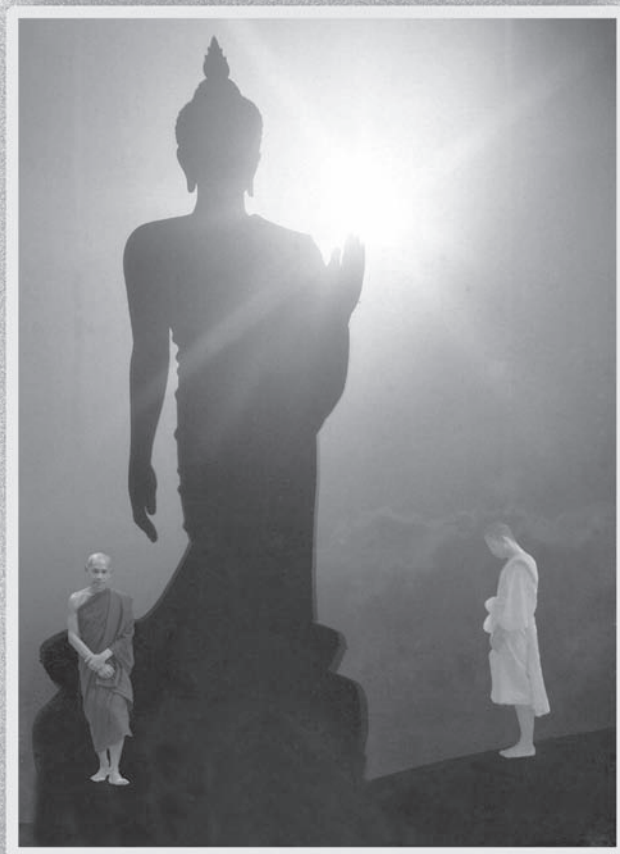
เมื่อไม่ให้เราทำ เราก็ไม่ทำ เราไม่ตั้งต้นหรอก เราเองตั้งแต่ถูกฟ้อง จับเราไป ให้เรา
 เปลี่ยนผ้า เปลี่ยนชื่อ ไม่ให้เรียกพระ ให้เรียกสมณะอะไรต่างๆสารพัด จนกระทั่งเราต้องไปทำ

บัตรประชาชน กลายเป็นอะไรต่ออะไร เราก็ยอมทุกอย่าง ตั้งแต่ต้องเดินทางไปขึ้นศาลทั่วทิศทุกภาค ๖-๗ ปี ทรมารทรมารจนตัดลิ้นมาเรียบริ้อยว่าเราผิด รอลงอาญาเราก็ไม่มีปัญหาอะไร เราก็จำต้องรับผิดทุกอย่าง สุดท้ายก็ออกมาเป็นอย่างไรที่เราเป็น **คือเรายังยืนยันหยั่งยืนว่าเราทำตามรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วย ทุกคนมีสิทธิจะนับถือศาสนา มีความเชื่อความเห็นอะไรที่ไม่เป็นภัยต่อสังคม** เราก็ทำไปตามมาตรานี้ก็เท่านั้นเอง นอกนั้นเราก็ไม่มีอะไร ทั้งๆที่เราที่อยู่ว่าทางโน้นเขามาทำกับเรา **เขาทำผิดเพราะเราประกาศนานาสังวาส เราแยกตัวตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ จึงมาทำประกาศนียกรรมา จะมาบัพพาชนียกรรมาก็ตาม มันทำไม่ได้ มันผิดธรรมวินัย** เพราะเราประกาศนานาสังวาสกับมหาเถรสมาคมมาแล้วตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๘ แล้วเวลาล่วงเลยมาตั้งพ.ศ.๒๕๓๒ จะมาบัพพาชนียกรรมา ขั้บเราออกจากมหาเถรสมาคมอะไรกันอีก ก็เราประกาศขอแยกออกมาจากมหาเถรสมาคมสำเร็จแล้ว ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๘ ท่านก็ยอมรับกันแล้ว เราได้ประกาศแยกนานาสังวาสเฉพาะต่อหน้าสงฆ์เป็นอันสำเร็จความเป็นนานาสังวาสแล้ว

ก็ในเมื่อเป็นนานาสังวาสกันแล้วตามธรรมวินัย ต่างคนก็ต่างทำ ต่างความเห็น ต่างอุเทศกันกรรมาต่างกัน คือไม่เสมอสมานกันแล้ว ก็เป็นนานาสังวาส

และวิธีที่จะเป็นนานาสังวาสก็เป็นได้ ๒ วิธี คือผู้ที่จะแยกนานาสังวาสเองประกาศเอง นี้วิธี ๑ หรือผู้ที่เป็นคณะใหญ่ประกาศให้ผู้นั้นเป็นนานาสังวาสแยกออกไป นี้ก็อีกวิธี ๑ ฝ่ายใหญ่

ประกาศให้ฝ่ายน้อย หรือฝ่ายน้อยประกาศออกเองก็ได้ ซึ่งเราก็เป็นฝ่ายน้อยประกาศขอแยกออกมาเอง ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๘ แล้ว เราประกาศแล้ว แต่เขาไม่ปฏิบัติตามธรรมวินัยกันเอง เพราะตามธรรมวินัย เมื่อประกาศแยกนานาสังวาสแล้ว ต่างคนก็ต่างดำเนินตามความเห็นของแต่ละฝ่าย เพราะมันมีความแตกต่างกันแล้วจริง ทั้งกรรมทั้งอุเทศตามธรรมวินัย พระพุทธเจ้าจึงได้มีหลัก“**นานาสังวาส**” ให้แก่สงฆ์ชาวพุทธจะได้ลดความวุ่นวาย เพราะฉะนั้นจะบอกว่ำนั่นคุณผิตรีวินัยนะ ท้วงไม่ได้ ไม่เป็นอันท้วงได้ โฆษะไม่สำเร็จ ทำไม่ได้ ถึงทำก็ไม่มีผลใช้บังคับ แต่ฝ่ายโน้นก็ตั้งต้นเข้ามาทำ“**กลับคำ**” ที่เคยยอมรับว่าเราแยกเป็นนานาสังวาสแล้ว แยกไม่ได้ ยิ่งงี้ก็ต้องตั้งเข้ามา ที่นี้เขามีอำนาจในประเทศ และคนอื่นก็ไม่รู้วินัยพวกนี้ คนทั้งหลายแหล่ ผู้บริหารบ้านเมืองก็ไม่ได้ศึกษาธรรมวินัยพวกนี้ ก็ไม่รู้เรื่อง ก็ถือว่าผู้นี้ใหญ่ เป็นของเก่า มีผู้รู้เรียนมา จบบัณฑิตตั้งเยอะตั้งแยะ เขาก็ต้องเชื่ออันนั้น และก็ต้องตั้งเข้ามาไม่คำนึงถึงธรรมวินัยเลย เราบอกเราทำถูกต้องแล้ว แต่เขาไม่ฟังเสียงอะไรทั้งสิ้น เขาว่าเราไม่ถูก แต่เขาถูกและเขาก็ดำเนินไป เราก็ยอม จนจบ แต่จริงๆแล้วมันโฆษะทั้งนั้น เขามาอธิกรณ์เรา มาตู่ท้วงเรา มาสอบสวนเราไม่ได้ เพราะเป็นคนละคณะจะมาสอบสวนกันได้อย่างไร ไม่เป็นอันสำเร็จ มันไม่ถูกต้อง จนถึงแม้เขาจะประกาศนียกรรมว่าเราผิด ก็ประกาศไปเปล่าๆ เพราะตามธรรมวินัยแล้ว ไม่เกิดผลอะไร เพราะทำแล้วก็ไม่ต้องตามหลักธรรมวินัยตั้งแต่ต้น แต่เขาก็ยืนยันอยู่นั้นแหละ

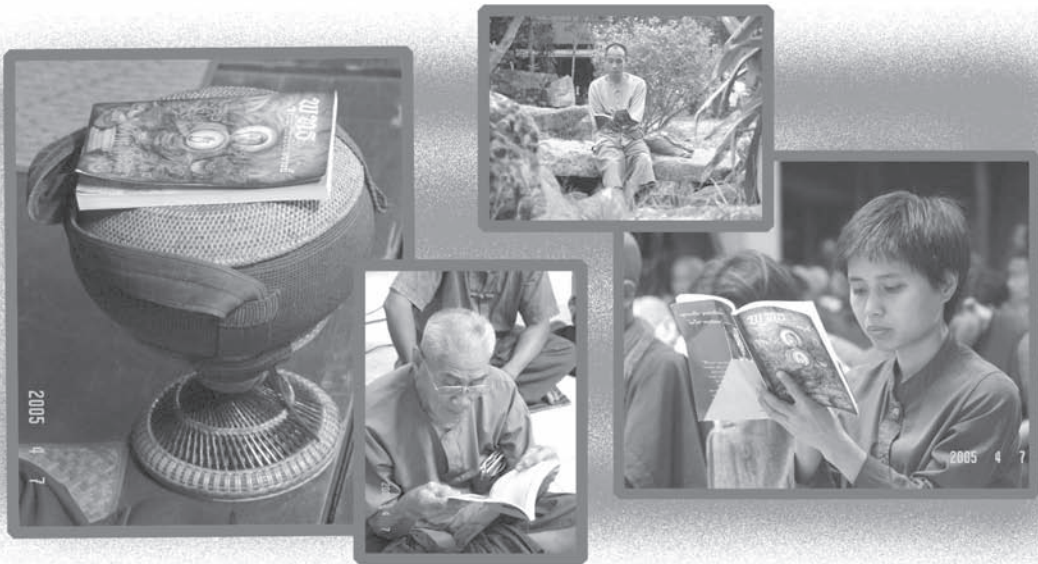
จากวันนั้นเราก็พิสูจนตัวเองมาเรื่อยๆ จนมีคนบางกลุ่มยอมรับและอยากให้เราไปร่วมจัดงานวิสาขบูชาที่พุทธมณฑล

ถ้าพูดถึงการจัดงานวิสาขบูชาที่พุทธมณฑล เขาก็บอกว่าพุทธมณฑลเป็นของมหาเถรสมาคม ซึ่งเป็นสถาบันใหญ่ของประเทศ ไม่ให้ทำ เอ้อ...เราก็ไม่ทำ ไม่ให้ร่วม เราก็ทำไม่ได้ เราไม่ใช่พวกดันทุรังอะไร เราก็ยอม อาตมาไม่ไปต้นอะไรอยู่แล้ว เรายอมอยู่แล้ว ไม่มีปัญหาอะไร

หนังสือเล่มล่าสุดของพ่อท่านเรื่อง “พุทธเป็นอเทวนิยมอย่างนี้” เป็นเล่มที่ใครๆอ่านแล้ว ชมกันว่า อ่านเข้าใจง่าย มีนัยเปรียบเทียบที่ชัดเจน คิดว่าหนังสือเล่มนี้ เมื่อออกสู่สังคม จะเกิดผลกระทบอย่างไร ?

คงมีผลกระทบสำหรับผู้ศึกษาด้วยใจเป็นกลางก็คงเข้าใจได้ แต่ผู้ที่ยึดมั่นถือมั่นแล้วว่า ยังไงอโศกก็ผิด ก็คงไม่เข้าใจอะไร เขาก็ยิ่งจะว่าพวกนี้ทำให้ธรรมวินัยวิปริต ทำให้แตกแยก ทำให้ผิดพลาด ทำให้เสียหาย ซึ่งมันก็เป็นธรรมดา แต่คนที่ศึกษาด้วยใจเป็นกลางๆ หรือผู้มีภูมิปัญญา แม้เคยเข้าใจผิดมาแล้วก็ตาม เคยยึดมั่นถือมั่นผิดมาแล้วก็ตาม แต่ถ้ามีภูมิปัญญาอ่านแล้ว รู้สึกว่าอย่างนี้ดีนะ มีเหตุมีผลมีหลักฐานยืนยันความจริง มีอะไรต่ออะไรชัดเจนดี เขาก็อาจจะเห็นดีขึ้นมาบ้าง ก็มีอยู่ ๔ ฝ่ายง่ายๆ ฝ่ายที่หนึ่ง ให้ตายยังไงก็ไม่เปลี่ยนแปลง ฝ่ายที่สอง เปลี่ยนแปลงได้ แต่ก่อนเคยเข้าใจผิด เดียวนี้เข้าใจถูก ฝ่ายที่สามเป็นฝ่ายกลางๆ อะไรก็ได้ หรือไม่สนใจอะไรเลย ฝ่ายที่สี่เห็นดีด้วย เป็นพวกที่ศึกษาตามรู้ ยิ่งชัดขึ้น ยิ่งดีขึ้น ซึ่งก็มีน้อย และอำนาจไม่มีเลย

★ ในสังคมเราฝ่ายไหนจะมีมากกว่ากัน ?

เท่าที่รู้สึก ฝ่ายกลางๆอะไรก็ได้จะมีมาก ฝ่ายกลางๆจะไม่ค่อยไปธรรม ใฝ่ศึกษาเท่าไรนี้มาก ส่วนฝ่ายที่ศึกษาคือฝ่ายที่เห็นดีด้วยก็เอา ไม่เห็นดีก็ไม่เอา ติดตามศึกษาอยู่ ฝ่ายนี้ก็คงมีเป็นรอง แต่ฝ่ายที่บอกว่า ข้าจะค้ำเอง ยึดมั่นปักหลักต้าน เอ็งอย่าแหยมอะไรออกมาแม้นิดหน่อย พอได้ฟังข่าวอะไรมาปั๊บ ข้าเป็นค้ำเป็นต้านเอ็ง ก็คงมีน้อย พวกนี้ก็ติดตามเหมือนกัน แต่ไม่ศึกษา หรือศึกษาแต่ไม่รู้สัจจะ ฉะนั้นฝ่ายที่จะมีมาก น่าจะเป็นฝ่ายกลางๆ ฝ่ายไม่เอาอ่าว แต่ก็ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง

ธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็น“อเทวนิยม” ซึ่งเป็นศาสนาที่ต้องมีปัญญาอย่างสำคัญยิ่ง ไม่ใช่ศาสนาที่เอาความศรัทธา เอาแต่เชื่อหน้าหน้า หรือยิ่งผู้ที่เชื่ออย่างไร ก็ดำเนินปักมันอยู่แต่ที่ตนเชื่ออยู่ อย่างเดิม จะมีอะไรแปลกอะไรใหม่ หรืออะไรแตกต่างขึ้นมา ก็รับไม่ได้หรือไม่ยอมรับ **ไม่ศึกษาเสียบ้างเลย** ผู้นั้นก็คือคนเดิม เท่าเดิม ดีก็ดีเท่าเดิม และมีดีก็จะเท่าเดิม แต่กว้างจะไม่เพิ่มขึ้น ผู้ได้อ่านหนังสือเล่มใหม่นี้ ก็จะหูตากว้างเพิ่มขึ้นแน่ เพราะเปิดเผยสัจจะ ล้วงลึกธรรมะออกมาเปิดเผยมากมายหลากหลายยิ่งขึ้น

★ ในการเปิดเผยข้อธรรมะแต่ละเรื่อง พ่อท่านได้ใช้วิจารณ์ญาณอย่างไร ?

ต้องดูจังหวะเวลา ถ้าจังหวะผิดก็ไม่ดี ต้องดูจังหวะที่เหมาะสมหลายๆอย่าง **ขณะนี้เราเปิดเผย หรือทำอะไรออกมาแล้วในช่วงนี้ได้** ก็เพราะเราได้พิสูจน์ความจริง ยืนยันความจริงได้เพิ่มมากขึ้นๆมาเรื่อยๆ แต่ถ้าเป็นเมื่อก่อน พูดอย่างนี้ทำอย่างนี้ หรือเปิดอย่างนี้ **ไม่ได้หรอก เขาเอาตาย** ตอนนี้มีหลายอย่างที่พูดได้พอสมควร แม้จะมีบ้างที่บางคน-ฟังแล้วขัดเคือง แต่ก็ยังเบาบางลง มีน้อยไม่เหมือนเมื่อก่อน

“สัปปริสธรรม” คือสุดยอดวิชาของพุทธ ที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบ และนำพาศาสนาผ่านกาลเวลามากกว่า ๒ พันปี อย่างราบรื่น งดงาม

จดหมาย จากญาติธรรม

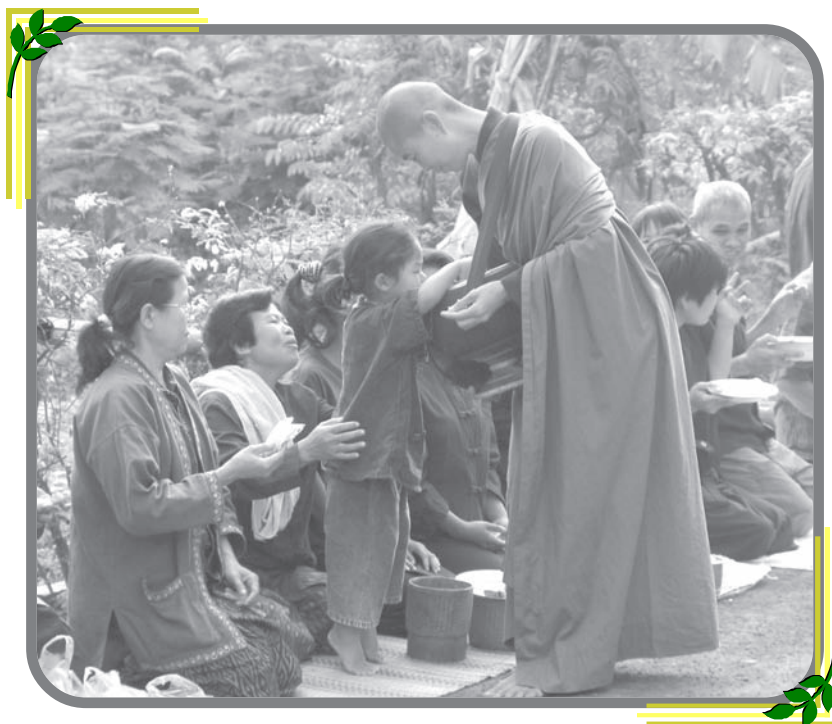
ใจยังติดสุง จึงหลุดจากวงวนชีวิตไม่ได้

กระผมอายุ ๖๗ ปี ถือพรหมจรรย์ รับประทานอาหารมังสวิรัต วันละ ๓ มื้อ อาบน้ำวันละ ๑ ครั้ง ขอรายงานการใช้ชีวิตประจำวันดังนี้

๐๔.๐๐-๐๖.๓๐ น. ทำกิจธุระส่วนตัว หุงข้าว กราบพระสวดมนต์ ฝึกเจโตสมถะ เปิดเทป ฟังเทศน์พ่อท่านหรือสมณะรูปอื่นๆ เก็บที่นอนเช้าที่ เสร็จแล้วออกกำลังกาย จะเป็นนั่งหรือกายบริหาร เข้าสวน เพื่อดูแลต้นไม้หรือเก็บผัก ตัดกล้วย

๐๖.๓๐-๐๘.๐๐ น. นำอาหารมังสวิรัตไปวัดข้างบ้าน โดยการถีบจักรยาน ระยะทางประมาณ ๑ กม. จัดอาหารถวายอาหารพระสงฆ์ เสร็จแล้วกราบพระสวดมนต์ที่วัดแล้วเดินทางกลับบ้าน

๐๘.๓๐-๑๐.๐๐ น. ใช้เวลาในการรับประทานอาหารมังสวิรัต ๑ มื้อ ทำความสะอาดฟัน หลังรับประทานอาหาร

๑๐.๐๐ น. ถึงเที่ยง ทำการซื้อ-ขายสินค้าในบ้าน

๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. เอนกาย ๑ ชม.

๑๓.๐๐-๑๗.๓๐ น. ซื้อขายสินค้าภายในร้าน อ่านหนังสือธรรมะ เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายรายงานการปฏิบัติธรรม ส่ง บ.ก.

๑๖.๓๐ น. อาบน้ำ

๑๗.๓๐ น. เลิกงาน

๑๗.๓๐-๒๐.๐๐ น. ดูโทรทัศน์ ดูข่าวดูหนัง พักตามสบาย

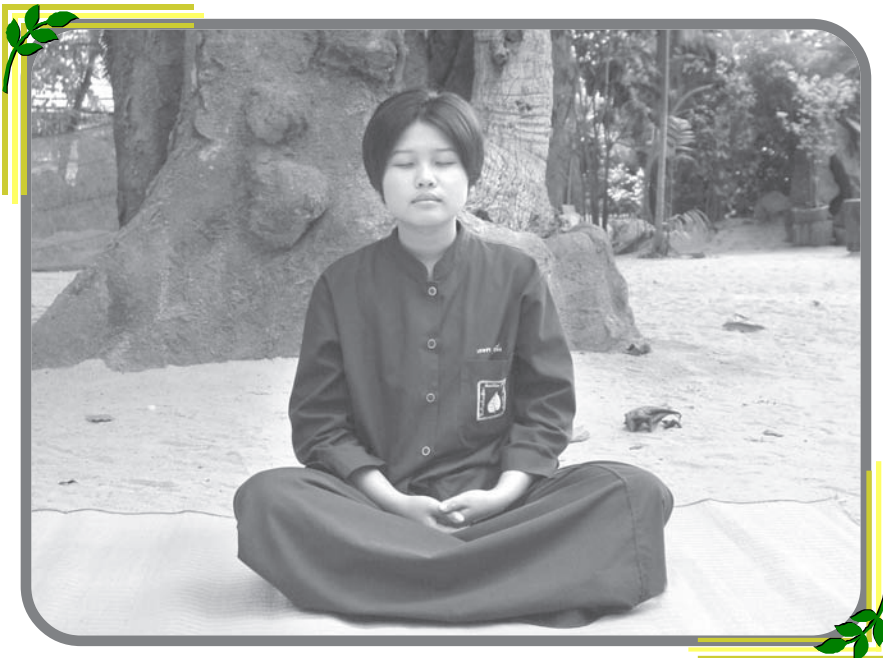
๒๐.๐๐-๒๑.๐๐ น. เตรียมตัวนอน ก่อนนอนก็กราบพระสวดมนต์ ฝึกเจโตสมถะ

๒๑.๐๐ น. นอน

ถ้าวันไหนมีเหตุจำเป็น นอนประมาณ ๒๑.๓๐ น. ลุกประมาณ ๐๔.๐๐-๐๔.๓๐ น. เพราะจิตยังไม่แข็งแรงพอ และกำหนดการตื่นไม่ตรงเวลาเท่าใดนัก ความตั้งใจตื่น ๐๔.๐๐ น. บางวันตื่นแล้ว จิตอ่อนแอก็เลยเวลาไปบ้าง จนถึงตี ๕ ก็มี หรือบางวันลุก ๐๓.๔๕ น. ก็มี ขณะนี้ชีวิตยังติดวังวนอยู่ยังหาทางออกได้ยาก เพราะจิตใจเรายังไม่แข็งแรงพอที่จะออกจากโลกีย์สุขได้

❁ สมาชิกเลขที่ ๒๔๒๕๒๓ จ.ชัยภูมิ

 การฝึกเจโตสมถะ เป็นการฝึกจิตใจให้แข็งแรง เทียบได้กับการออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงเช่นกัน ก่อนนอนหลังจากนั่งเจโตสมถะแล้ว ตั้งใจกำหนดหมายให้กับตัวเองว่า จะลุกตื่นในเวลาเท่านี้ๆ จากนั้นก็ผ่อนคลายความรู้สึกให้พัก เพื่อจะได้ตื่นเต็มในวันรุ่งขึ้น ตั้งใจฝึกอย่างนี้ ตั้งใจทำจริงอย่างนี้ทุกวันๆ ลองทำดูให้ต่อเนื่องทุกวันๆ จะสัมผัสได้ถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หากได้อ่านหนังสือหรือฟังเทปที่พ่อท่านเล่าถึงประสบการณ์การฝึกตื่นนอน เมื่อครั้งท่านยังเป็นฆราวาส จะทำให้มีใจฝึกตนมากขึ้น - **บ.ก.**

อานิสงส์ของการรู้ธรรม แล้วเอาไปทำจริง

“สารอโศก” ที่ผมเป็นสมาชิกอยู่ถึงปัจจุบัน ได้เปลี่ยนวิถีชีวิตของผมทุกอย่าง จากเดิมที่ยังไม่อ่านสารอโศกนั้น ผมก็เป็นเหมือนชาวบ้านทั่วไป คือเมื่อมีพิธีสมานทานศีล ก็สมานทานกับเขาไป เมื่อชอบอะไรก็ทำไปโดยไม่คำนึงถึงศีล เรียกว่ารับไปแต่ไม่ถือปฏิบัติ บางครั้งก็รู้สึกละอายใจว่า ทำไมเราจึงทำอย่างนี้ ก็ตอบตัวเองว่า เราไม่กล้าทำตามศีล เพราะไม่มีใครทำเป็นเพื่อนเลย ชื่นทำคนเดียว ก็จะถูกสังคมตำหนิว่า “เข้าเมืองตาหลิ่ว ไม่หลิ่วตาตาม” ในที่สุดก็ไหลตามสังคม

แต่เมื่อผมได้อ่านหนังสือของชาวอโศกแล้ว ผมมีกำลังใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยไม่แคร์สังคม คือ เลิกบាយมุขทุกอย่าง ถือศีลห้าประจำ กินมังสวิรัตินิรหิตวันละ ๒ เวลา เริ่มปฏิบัติตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๗ จนถึงปัจจุบัน ๒๕๔๘ เป็นเวลา ๒๑ ปี ทำในตอนต้นก็ถูกสังคมเขาแซวว่า จะได้สักกี่น้ำหน่อ เมื่อผมทำต่อเนื่องมาเรื่อยๆ เขาไม่แซวครับ คงเห็นว่าผมเอาจริงๆ

เดี๋ยวนี้ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านศีลธรรมจริยธรรมระดับอำเภอ หลายที่หลายแห่งครับ นอกจากนั้นก็ได้รับเชิญไปจัดรายการ “ธรรมะ” ทางสถานีวิทยุ อีกทั้งยังได้รับเลือกเป็นประธานสภาวัฒนธรรมตำบล และได้รับเลือกเป็นประธานชมรมชาวพุทธของอำเภอ รวมถึงเป็นประธานชมรมอนุรักษ์สุขภาพของอำเภอด้วย สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า เกิดจากการอ่านหนังสือนั่นเอง

🌸 สมบูรณ์ กาญจนตร จ.สกลนคร

 สังคมยังขาดแคลนตัวอย่างที่ดี ที่จะยืนยันให้ผู้อื่นดำเนินตาม ดังนั้นผู้จะเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตัวเอง ต้องสร้างกำลังใจอย่างมาก เพื่อทำตนให้แข็งแรงก่อน ผู้ที่สามารถเริ่มต้นทำสิ่งดีงามเพื่อตนเองได้ นับเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งระดับหนึ่งแล้ว จากนั้นหากรู้จักสร้างและเก็บเกี่ยวกำลังใจให้เห็นประโยชน์ในคุณงามความดีที่ตนทำได้ต่อเนื่องสม่ำเสมอ ก็จะไม่รู้สึกยากลำบากอะไร กลับยิ่งจะมีกำลังใจมากขึ้นๆ.... - **บ.ก.**

“พ่อ” คือ พระพรหมของบ้าน

เมื่อปลายปีที่แล้ว ได้ไปช่วยงานศพญาติผู้ใหญ่ที่อยู่ต่างอำเภอ โดยไปพักที่บ้านน้องสาวคนเล็ก ที่ห้องรับแขกมีตู้เลี้ยงปลาตั้งโชว์อยู่ ๑ ตู้ ถ้ามองอย่างโลกๆอาจจะเห็นว่า ๑. เอาปลามาเลี้ยง ๒. ประดับห้องดูสวยงามดี ๓. เป็นคนมีรสนิยมสูง แต่ถ้ามองถึงสังขารธรรม นี่คือการกักขังทรมารสัตว์ย่อมเป็นบาป เมื่อมีโอกาสร่วมรับประทานอาหารเย็นกับน้องสาว ได้ค่อยๆเลียบเคียงถามว่าเลี้ยงปลาไว้ทำไม เธอตอบว่า ชอบ มันสวยดี ข้าพเจ้าบอกว่า ปลามันคงไม่ชอบหรอก มันต้องรู้สึกว่ามันถูกขัง และเป็นทุกข์ นี่เป็นการทำบาปอย่างหนึ่งที่เราคิดไม่ถึงนะ จากนั้นมาอีกประมาณเดือนเศษได้มีตุ๋นไปที่บ้านน้องสาวคนนี้อีก ปรากฏว่าตู้ปลานั้นได้หายไป กระผมรู้สึกอนุโมทนาการกระทำของน้องสาว และยินดีในความเมตตาของปลา

ต่อมาได้ไปงานเปิดร้านขายอาหารทะเลของลูกสาว ที่หุ้นกับเพื่อนแถวนนทบุรี มีโอกาสเดินชมร้านแบบสวนอาหาร แรกๆก็รู้สึกยินดีกับลูกที่รู้จักหารายได้พิเศษเพิ่มเติมนอกเหนือจากงานบริษัท แต่พอเดินเข้าไปบริเวณโรงครัวประกอบอาหาร **เห็นมีตู้ปลา ตู้กุ้ง ขนาดใหญ่ มีปลา มีกุ้ง ตัวโตๆว่ายไปมา** ถามพนักงานเขาว่าเอามาซึ่งไว้ทำไม ได้รับคำตอบว่า **ตั้งไว้ให้ลูกค้าเลือกสั่งปรุงอาหารสดๆเลย รู้สึกสดและสังเวชใจมาก** จึงเดินผละหนึ่ไป กลับไปเจอกระเจาดปูทะเลสดๆ(ยังไม่ตาย) ถูกมัดตาและก้ามไม่ให้ดิ้นและเดินได้ พอเดินไปตู้ใกล้ๆ **มันยกลูกตาของมันขึ้นทุกตัว พรึบ! เหมือนขอความช่วยเหลือ** กระผมแทบน้ำตาตก และคงไม่ต้องอธิบายความรู้สึก

กลับถึงบ้านพักของลูกสาว ก่อนนอนได้ระบายความรู้สึกในใจให้แม่บ้านทราบ ว่า ลูกเราไม่น่าประกอบอาชีพอย่างนี้เลย ไม่น่าจะตั้งร้านสร้างบาปกรรมถึงขนาดนี้ ทำงานบริษัทสองหัวเมียก็พอกินแล้ว ต่อไปนี้จะไม่ไปที่ร้านอาหารลูกอีกเลย ไม่ว่าจะจัดงานใด สองเดือนต่อมาลูกสาวโทรมาบอกว่า **ได้เลิกกิจการร้านอาหารโดยขายหุ้นให้เพื่อนแล้ว** ก็รู้สึกอนุโมทนาที่ลูกสาวไม่สร้างบาปมากกว่านี้

และเมื่อเย็นวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ นี้เองได้นั่งสนทนากันตามปกติกับแม่บ้านที่ยังชอบเล่นหวยอยู่ เธอเล่าว่าได้ซื้อหวยบนดินมาใบหนึ่ง แต่ผู้ชายเขียนตัวหนังสือกับตัวเลขไม่ตรงกัน จะทำยังไงดี ถ้าถูกจะรับเงินได้ไหม ตอบเธอไปว่า คงรับเงินไม่ได้หรอก เพราะตัวอักษรกับตัวเลขไม่ตรงกัน จะให้ตี **เลิกเล่นเสียได้นั้นแหละดีที่สุด** พร้อมกับขยายต่อว่า **เราเสียเงินกับความหวังๆลงๆมามากแล้ว และก็นานมากแล้วด้วย** ตอนนี้อายุมากแล้วน่าจะคิดได้ จะเสี่ยงเอาเงินน้อยไปแลกเงินหมื่นเงินแสนเงินล้าน มันมีประตูได้ง่ายๆที่ไหน **ถึงแม้จะได้มา ก็เป็นเงินไม่บริสุทธิ์ เป็นเงินจากการพนัน เงินที่ผู้อื่นอีกหลายคนเขาแทงไม่ถูก เสียให้เราโดยไม่อยากเสีย แล้วก็ป็นทุกข์เหมือน**

เราที่แหงไม่ถูกนั้นแหละ ถึงแม้ว่าเราจะแหงถูกได้เงินมา คงไม่ทำให้เรารวยหรือเจริญหรอก เพราะเป็นเงินไม่ดี เอาไปทำบุญทำทาน ก็ไม่ได้บุญได้กุศล....

☀ **ประกาศิต จันทรศรี จ.นครราชสีมา**

 .....ครอบครัวดี เป็นฐานรากที่มั่นคงของสังคม คุณพ่อบอกเตือน-พูดคุยให้คำแนะนำ ภรรยา บุตรหลาน แม้แต่พี่-น้องที่เชื่อมโยงกันอยู่ด้วยเมตตาปราณีรับกันได้เป็นอย่างดี หากไม่คอยได้แล้วในยุคสมัยนี้ หากจะเชิญชวนคุณพ่อทุกท่าน ช่วยกันเป็น**พรหมของบ้าน**กันดูดีไหมเอ่ย - **บ.ก.**

มีศรัทธาแล้วต้องมีศีล เพราะศีลเป็นเครื่องชำระอันวิเศษ

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่านของดิฉัน คือสามารถปรับตัวเองได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งก่อนอ่านดิฉันจะเป็นคนใจร้อน หงุดหงิดง่าย อารมณ์เสียบ่อยๆ มีปัญหากับลูก สามี และเพื่อนร่วมงานเสมอ เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูงมาก ต่อมาเมื่อเพื่อนครูท่านหนึ่งแนะนำให้อ่านสารอโศก **ดิฉันจึงเกิดความศรัทธา แล้วลองปรับเปลี่ยนตนเอง** ตามคำแนะนำและข้อคิดจากญาติธรรมหลายท่าน ในที่สุดจึงได้ตัดสินใจสมัครเป็นสมาชิกขอรับนิตยสารชาวอโศก ซึ่งเมื่ออ่านแล้วก็นำความรู้ต่างๆ ล้วนเป็นข้อคิดดีๆ คำแนะนำที่ดี เล่าสู่นักเรียน-เพื่อนครู-ญาติพี่น้อง และผู้ที่สนใจโดยจะแจกหนังสือสารอโศก-ดอกหญ้าให้ไปอ่านหรือค้นคว้าข้อมูลก็เป็นที่ยินชอบของคนรอบข้าง

ณ ขณะนี้เป็นเวลายาวนานพอสมควร ดิฉันรู้สึกตัวว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสมาคมฯ โดยซึมซับด้วยความสมัครใจ ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมค่ะ **รู้จักให้อภัย ลด-ละ-เลิก-ตัดกิเลสบ้าง** บางโอกาส ซึ่งในไม่ช้านี้ ดิฉันตั้งใจว่า จะพยายามปรับตัวเองให้ดีขึ้นมากๆ ต่อไป เพราะสภาพครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ญาติพี่น้อง ยังวนเวียนอยู่ในความรู้สึกรังเกียดของดิฉันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็คงต้องเริ่มปรับตัวเองทีละขั้นตอนในแต่ละวัน ซึ่งพอจะยึดหลักธรรมะของพ่อท่านและการปฏิบัติตนของสมาชิกญาติธรรมที่รายงานในนิตยสารฯ

พอสรุปได้ว่าผลจากการอ่าน ทำให้ดิฉันสบายใจขึ้น อยากแนะนำข้อคิดดีๆ แก่ผู้อื่น และนำข้อความที่แนะนำมาปฏิบัติ แม้ว่าจะไม่สามารถทำได้ครบทุกข้อ ก็ภูมิใจที่ได้ปฏิบัติตามบ้างแล้ว และพฤติกรรมก็เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

☀ **จันทนา อาบาวรี จ.พระนครศรีอยุธยา**

 ศึกษาพุทธศาสนาต้องเรียนรู้ไป ทำไป เมื่อรู้แล้วลงมือทำ จะพบกับความเป็นจริงของชีวิต โดยเฉพาะเรียนรู้ความเป็น **“ตัวเรา”** โดยมีศีลเป็นแนวทางปฏิบัติ จะทำให้เข้าใจตัวเราเองมากขึ้น เปลี่ยนแปลงที่เราทำได้ ตรงกว่าไปเริ่มที่คนอื่น หากสามารถปฏิบัติพิสูจน์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตัวเราเองให้ดีกว่าเดิมได้ คนอื่นๆ เขาก็จะมาให้ความสนใจเอง เพราะใครๆ ก็อยากเป็นคนดีด้วยกันทั้งนั้น ดังที่มีผู้รู้กล่าวว่า เมื่อเรามั่นคง คนอื่นก็มั่นใจใจละ ! - **บ.ก.**

คืนชีวิตให้ฟื้นแผ่นดิน ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นของเรา

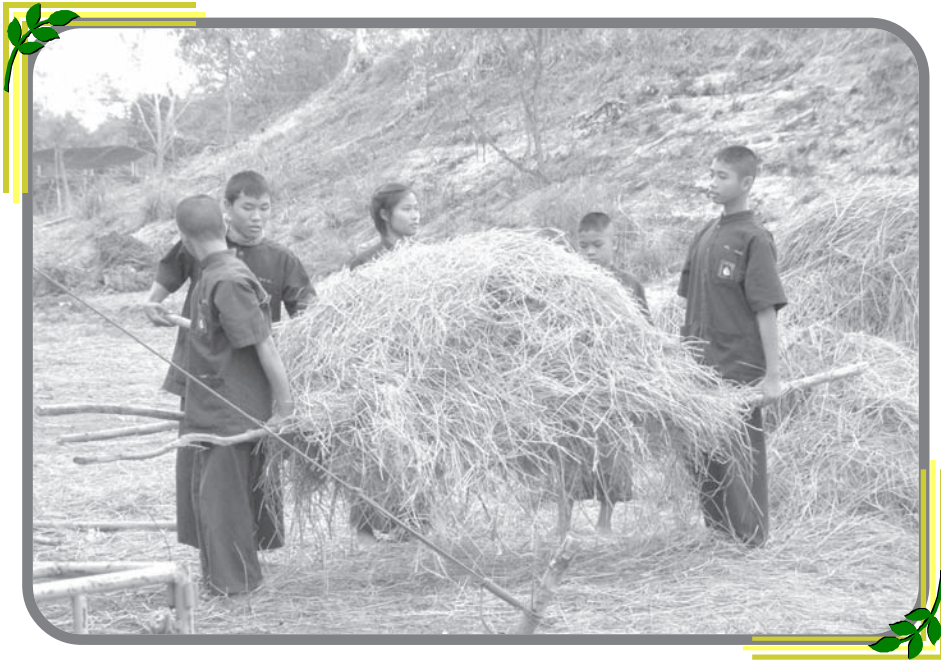
“ผู้ใดเผาฟาง ผู้นั้นกำลังเผาธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท ฉบับละ ๕๐๐ บาท จำนวนมากของตนเองทิ้ง.....” ฟังท่านพูดดูเหมือนจะสมเหตุสมผลมากที่สุด เพราะฟางมีประโยชน์มากมายนับอนันต์จริงๆ โดยเฉพาะเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบำรุงดินและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ประโยชน์ของฟางคือเป็นหัวปุ๋ยชั้นดี ฟางอุดมไปด้วยแร่ธาตุต่างๆ เป็นต้นว่าไนโตรเจน ถ้าหากเรานำฟางไปคลุมดินจะทำให้พืชผักเจริญเติบโต แข็งแรง ทนต่อแมลงศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี

บางท่านไม่ชอบฟางที่อาจทำให้ระคายผิวบ้าง ก็หันไปใช้มูลวัวมูลควายแทน ท่านเคยสังเกตไหมล่ะว่า วัวควายกินอะไร พวกมันกินหญ้า กินฟาง เป็นอาหาร บำรุงร่างกายของมัน จากนั้นก็ขับถ่ายออกมาเป็นกาก เหลือประโยชน์น้อย จึงมีผู้เปรียบเทียบเอาไว้ว่า มูลวัวมูลควาย ๑๐ ส่วน จึงจะเท่ากับฟาง ๑ ส่วน หรือเปรียบเทียบให้ชัดเจนเข้าไปอีกว่า ฟางเปรียบเหมือนรถมือหนึ่งหรือรถใหม่ มูลวัวมูลควายเปรียบเสมือนรถมือสอง ท่านจะเลือกเอาอะไร ฟางเป็นส่วนหนึ่งของแม่โพสพ(ข้าว) นอกจากฟางแล้วยังมีแกลบ รำ ละอองข้าว คายข้าว ทั้งหมดคือผลผลิตที่ออกมาจากข้าว ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อดินและมนุษย์อย่างมาก

ถ้าหากชาวไร่ชาวนาหันมาใช้วัตถุดีบเหล่านี้แทนปุ๋ยเคมีแล้ว จะทำให้ประเทศไทยไม่ต้องสั่งซื้อปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศ ซึ่งทำให้เราขาดดุลการค้าอย่างมากมายมหาศาล

ฟางช่วยปรับโครงสร้างของดิน(เป็นกรดหรือด่าง) ให้เกิดความสมดุลในตัวของมันเอง ถ้าหากท่านเอาฟางไปคลุมดินไว้ จะช่วยให้ดินมีความสมดุลในความเป็นกรด-ด่าง อีกทั้งช่วยรักษาหน้าดินตามธรรมชาติ ถ้าหากไม่มีอะไรปกคลุมหรือกันเอาไว้ หน้าของดินจะเสื่อมสลายไปกับสายลม

น้ำ และแสงแดดจะทำให้ดินเป็นดินดานอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าหากเรานำฟางไปคลุมดินเอาไว้ จะทำให้เกิดชั้นหน้าดินอีกทีหนึ่ง ช่วยคลุมหญ้าและวัชพืชต่างๆ เมื่อเรานำฟางไปคลุมหญ้าและวัชพืชให้หนาพอสมควรโดยไม่ให้อากาศหรือแสงส่องถึงพื้นดิน ก็จะทำให้หญ้าและวัชพืชเน่าเป็นปุ๋ยหมักตามธรรมชาติอย่างดี หลังจากนั้นเราก็จะสามารถแหวกฟางออก ปลูกพืชผักต่างๆได้โดยไม่ต้องออกแรงมากนัก

ฟางรักษาความชื้นให้แก่ดิน เป็นการสร้างดินให้มีชีวิต สร้างระบบนิเวศ ถ้าหากเราทำกิจกรรมที่ใช้ฟางเป็นหลัก จะทำให้ประหยัดน้ำมากขึ้น ช่วยให้เกิดวัฏจักรชีวิตของสัตว์ที่มีประโยชน์ต่อดินตามธรรมชาติ ดินที่ว่างเปล่าหรือดินโหล้น จะเป็นดินป่วยดินดาน ดังนั้นถ้าหากเราปลูกพืชลงไป พืชผักก็จะอ่อนแอ ไม่เจริญเติบโต ศัตรูของพืชก็จะมาทำลาย แต่ดินที่คลุมด้วยฟางจะเป็นดินที่ร่วนซุยเพราะไส้เดือน จุลินทรีย์และสัตว์ต่างๆ ช่วยกันพรวนดิน **ดินที่คลุมด้วยฟางก็จะเป็นอาณาจักรของสัตว์ต่างๆ เพราะระบบนิเวศวิทยาอุดมสมบูรณ์** เช่น คางคก แอ้ว จิ้งเหลน แมงมุม การระบาดของแมลงศัตรูพืชก็จะค่อยๆหายไป โดยที่เราไม่ต้องไปใช้สารขับไล่แมลง ดังนั้นการทำลายชีวิตของสัตว์ต่างๆในไร่นา นอกจากจะผิดศีลธรรมตามหลักของพระพุทธศาสนาแล้ว ยังเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เราอาศัยอยู่ให้เสื่อมลงไปอย่างน่าเสียดายเป็นที่สุด ถ้าหากเรานำไปคลุมสวนผักของเราทุกๆปี จะเกิดความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ

 บุญมา การะเกษ จ.อุบลราชธานี

 รู้-เข้าใจ แล้วลงมือทำ ทำแล้วมีอุปสรรค ก็ปรับก็แก้ไข ผลได้-ผลเสียเป็นอย่างไร ก็ส่งข่าวมาบอกกัน เพื่อเกษตรกรชาวไทย จะสามารถพึ่งตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งสารเคมีหรือยาฆ่าแมลง ที่ทำให้ชีวิตเราสั้นลงๆ อีกทั้งยังได้ฟื้นฟูบำรุงฟื้นแผ่นดินให้กลับอุดมสมบูรณ์กันอีกครั้ง ผลผลิตไร้สารพิษ ก็คงจะตามมาในที่สุด - **บ.ก.**

ชีวิตเป็นสุข เพราะห่างไกลจากอบายมุข

ทุกวันนี้ประกอบอาชีพสุจริตครับ คือ ทำขนมออกเร่ขาย และยึดแนวทางของสารโศก เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ชีวิตความเป็นอยู่ก็ยังคงค่อนข้างยากจน แต่ก็มีความสุขดีครับ เพราะเป็นชีวิตที่ห่างไกลจากอบายมุขคือ ไม่ได้ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ซื้อหวยเบอร์ ก็เป็นชีวิตที่ตัวเองคิดว่า น่าจะพาครอบครัวไปรอดนะครับ หนังสือดอกหญ้า สารโศก ทำให้ผมได้ความรู้เรื่อง กสิกรรมขึ้นเอยละเลย ทำให้ครอบครัวรู้จักรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม รู้จักการแยกขยะ รู้จักพอ จะทำให้ชีวิตมีความสุข และทำงานเพิ่มให้มากขึ้น

ที่น่ามหัศจรรย์ก็คือไฟป่าปีนี้ที่แม่ต๋นค่อนข้างแรง ไหม้ลามฤดูดอยเสียหายอย่างใหญ่หลวง นับว่าฝีมือมนุษย์นี่ร้ายกาจจริงๆ การตัดไม้ทำลายป่าก็ยังคงมีอยู่ทุกวี่ทุกวัน น้ำในลำน้ำก็แห้งขอดลง มากทีเดียว ทางที่ดีก็คือเราๆท่านๆช่วยกันอนุรักษ์+รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม และมีธรรมะเป็นที่ยึดเหนี่ยว จิตใจให้เป็นสุข

 สุรศักดิ์ สุตะปัญญา จ.เชียงใหม่

 ชีวิตที่เรียบง่าย รู้จักพอ ไม่แสวงหาสิ่งบำรุงบำเรอฟุ้งเฟ้อ ขยัน ขวนขวาย ดูแลรักษาธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ทำให้จิตวิญญาณสงบ ร่มเย็นได้ แม้กระนั้นธรรมชาติก็ยังถูกรุกรานจากไฟป่าและมนุษย์ผู้บุกรุกเกินจะทดแทนได้ทัน สังคม-มนุษยชาติคงจะมีบุคคลอยู่กับบุคคล ให้เราได้บำเพ็ญเพียรเรียนรู้กันไปนานเท่านั้น นั้นแหละนะ - **บ.ก.**

โศกคือ...บ้าน...ยา...แหล่งความดี.....แสงสว่างและหนทางที่ปลอดภัย

ผมได้รับหนังสือสารโศกเป็นฉบับที่สอง(ฉบับขวัญชาติ) อ่านแล้วเหมือนกับเบตเตอร์ที่มีไฟเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ให้แสงสว่างเห็นสังขาร เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวโศกทำออกมาเป็นหนังสือนั้น มาจากการปฏิบัติ การฝึกทำจริง ชัดด้วยตนเอง รู้แจ้งเห็นจริงแล้วจึงนำมาเป็นปริยัติอย่างสมบูรณ์

ผมอ่านไป ได้แนวคิดอะไรหลายอย่าง แต่ละมุมละเอียดมากขึ้น เกิดพลังในใจ เพียงอ่านดูปกก็ขยายความได้มาก เข้าใจและไม่สงสัย ก็เพราะเป็นการปฏิบัติจากใจจริง แต่ถึงผมไม่สงสัยก็ต้องอ่านให้จบ เพราะเป็นการฝึกให้ผมไม่อยู่ในความประมาท ถ้าทุกคนได้ปฏิบัติเหมือนชาวโศกด้วยความเพียรอันต่อเนื่อง คงมีแต่ความรู้แจ้งเห็นจริงแน่นอน

ในการปฏิบัติธรรมบางครั้งผมเข้าใจว่า ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่อยากจะพูดและบรรยายมาก เพราะมันมีคำตอบที่เป็นนามธรรมภายในใจ ผมไม่ได้หมายความว่าไม่สงสัยแล้วผมจะเก่ง แต่ผมรู้และเข้าใจว่านี่คือโลก นี่คือธรรม ถ้าไม่มีโลกก็ไม่มีธรรม เพราะความรู้ที่แท้จริงคือการปล่อยวางด้วยสติปัญญา ถ้าทำใจให้ถึงความเป็นกลางได้ก็จะพ้นทุกข์ทั้งปวง ผมรู้เสมอว่าหนังสือสารโศกดี ที่ดีก็เพราะมาจากการ“ฝึก”

ที่จริงแล้วก่อนผมจะได้รับหนังสือสารอโศก ผมได้ศึกษาพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า ได้ปฏิบัติธรรมไปด้วย และช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า พอผมได้อ่านสารอโศก ผมก็ได้เห็นแนวทางที่จะช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอมากขึ้น ปกติแล้วครอบครัวชอบทำบุญปฏิบัติธรรม ผมก็เลยสะสมมาจนทุกวันนี้

❀ **วิชฌ วรณเสนา จ.ขอนแก่น**

 หากได้เขียนเล่า “บทฝึก” มาสู่กันฟังบ้างก็คงจะดีไม่น้อยเลย ลองรวบรวมดูแล้วเขียนมาเล่าสู่กันฟังบ้างสิ.....นะ ! - **บ.ก.**

สำมะมีหนึ่งเดียว

เฝ้าติดตามสันตติอโศกเรื่อยมา ขาดหายไปบ้างบางช่วง หนังสือได้รับบ้าง ไม่ได้รับบ้าง เพราะนานๆตอบครั้ง ในฐานะที่เคยมาสัมผัสอโศกยาวนานพอสมควร ก่อนไปเรียนที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ก็คลุกคลีอยู่กับลานนาอโศกจนเรียนจบ ก็ไปต่อที่สหรัฐฯ ก็ติดต่อยู่เสมอ

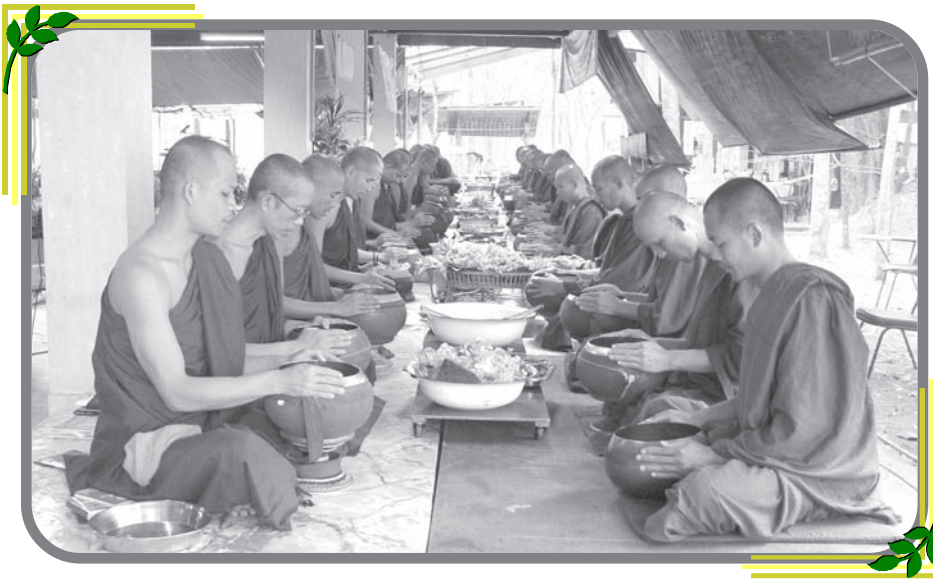
ชื่นชมและเฝ้าติดตามความก้าวหน้าของญาติธรรมชาวอโศก โดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียง ยอมรับว่า ไม่มีที่ใดในโลกทำได้เหมือนชุมชนอโศกของเรา การปฏิบัติเคร่งครัดในศีล-จริยวัตรตรงตาม วิสัยทัศน์กว้างไกล โดยเฉพาะสร้างเยาวชน มีโรงเรียน และสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต เพื่อเป็นอโศก พันธุ์แท้ หรือ The future generation ไม่ให้ขาดหายไป ชื่นชมมากหลายอย่าง แต่ธรรมดามีดีก็ มิไม่ดีควบคุมเป็นสังฆธรรม ดังที่หลวงพ่อบุญมาสอนว่า สองหน้าของสังฆจะมีหัวก็มีก้อย

อโศกของเราจะเน้นมังสวิรัตินี้และถือเอาว่านี่คือทางเข้าสู่อริยมรรค เกรงเอาเป็นเอาตาย บางครั้งคนใส่บาตรหรือแม่แต่ผมบิณฑบาตตามหลังก็ยังคงตกใจ ที่พระยื่นคืนอาหารประเภทเนื้อสัตว์, ปลาให้กลับไปต่อหน้าคนใส่บาตรคนอื่นมากมาย คนใส่บาตรก็ซ้อค ผมเองทำใจได้ เพราะรู้มาก่อน บังเอิญคนใส่บาตรรู้จักกันก็เลยมาปรับทุกข์ให้ฟัง ผมเห็นว่าถ้าหากเราจะรับ พอถึงที่ฉันก็แยกออก คงไม่เป็นไรกระมัง(ผมคิดเอง) พระสงฆ์เราเรียนปริยัติมาบ้างก็คงรู้ว่าที่พระเทวทัตขอยู่ มีข้อ ๑ ที่ว่าให้พระฉันเฉพาะมังสวิรัตินี้ แต่พระพุทธองค์ไม่ทรงอนุญาตแม้ในครั้งพุทธกาล แต่พวกเราชาวอโศก กลับนำมาเป็นแก่นแล้ว คนอื่นเขาก็รับไม่ได้จนกลายเป็นออตตาของพวกเราชาวอโศกไปแล้ว (คนอื่น ปรับทุกข์มา ส่วนผมเฉยๆอยู่แล้ว)

ที่ผมเขียนมานี้ก็ด้วยระลึกถึงคุณของอโศก ถึงคุณของญาติธรรมทั้งอโศกสุรินทร์ ถิ่นช้างใหญ่ อโศกต่างๆแห่งที่ผมเคยร่วมทุกข์ร่วมสุข มีอุดมการณ์ร่วมมายาวนานจนวันนี้ ยินดีที่ชาวอโศก ก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ขอให้กำลังใจในแนวทางชุมชนเกษตรพอเพียง เกษตรอินทรีย์ โรงเรียน สัมมาสิกขา, สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต ฯลฯ ขอให้กำลังใจญาติธรรมทุกท่าน ผมขอร่วมอนุโมทนาบุญที่ท่านทำให้คนชั้นรากหญ้าแก้ปัญหาชีวิตได้ อย่างไม่มีที่ไหนในโลกจะทำได้

❀ **พระสังคม ธนปัญญา วัดโพธิสมภรณ์ อุดรธานี**

 ธรรมดาของโลกนั้น สังฆะมีดี(ธรรม)และมีชั่ว(อธรรม)ควบคุมกันถูกต้องแล้ว เหมือน

เหรียญมีด้านหัวกับด้านก้อย แยกกันอยู่คนละด้าน อย่าเข้าใจสัจจะผิดตรงที่ด้านหัวอยู่ฝั่งเดียวกับด้านก้อย หรือด้านก้อยปนเปด้านเดียวกันกับด้านหัวเป็นอันขาด

ฉะนั้นถ้าเปรียบเทียบการกินมังสวิรัตเป็นด้านไมตรี การกินเนื้อสัตว์ก็คือด้านดี หรือถ้าให้การกินมังสวิรัตเป็นด้านดี การกินเนื้อสัตว์ก็เป็นด้านไมตรี สังกรรมของโลกมีหนึ่งเดียวเท่านั้น ไม่มีสอง คือเป็นธรรม หรือ อธรรม เสมือนเหรียญจะออกหัวหรือออกก้อยเท่านั้น ไม่ออกกระเทยเด็ดขาด

ส่วนการคืนอาหารเนื้อสัตว์ของผู้ใส่บาตรสมณะนั้น ท่านรับบาตรให้แล้ว ของนั้นเป็นของสมณะแล้ว ท่านก็ให้โยมไปช่วยทำบุญต่อ เพราะหากนำอาหารไป แต่ไม่ได้ฉันเนื้อสัตว์ ก็จะเสียของเปล่าๆ สู้ให้โยมไปกินเป็นลูกศิษย์พระจะดีกว่า สมณะของชาวอโคตกปฏิบัติอย่างนี้มาร่วม ๓๐ ปีแล้ว ทำให้ญาติโยมที่เคยเข้าใจผิดๆ ได้หันมาเข้าใจถูกต้องขึ้นในเรื่องของการนำอาหารมาใส่บาตรพระ จะได้บุญมากขึ้น เข้าใจศีลข้อ ๑. ห้ามฆ่าสัตว์ได้ชัดแจ่มยิ่งขึ้น ทั้งไม่ฆ่าเอง และไม่ต้องมีใครฆ่าให้

เพราะที่ถูกต้องแล้ว พระในพระพุทธศาสนานั้น ส่วนใหญ่ไม่ฉันเนื้อสัตว์อยู่แล้ว นับตั้งแต่โบราณกาลมาทั้งพระพุทธเจ้าและภิกษุทั้งหลายล้วนไม่ฉันเนื้อสัตว์ทั้งสิ้น แม้จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ภิกษุสงฆ์ในประเทศอินเดียทั้งหมด ก็ไม่มีการฉันเนื้อสัตว์ ยังคงดำเนินตามรอยบาทพระศาสดาได้อย่างเป็นปกติธรรมดาของชีวิต จนตราบเท่าทุกวันนี่

ส่วนข้อที่พระพุทธเจ้าไม่ทรงอนุญาตคำขอของพระเทวทัตทั้ง ๕ ข้อ ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติที่ดีเครื่องครัดนั้น โดยเฉพาะข้อที่ขอให้ภิกษุทั้งหลายไม่ฉันปลาและเนื้อตลอดชีวิต รูปใดฉัน รูปนั้นพึงต้องโทษ(พระไตรปิฎกเล่ม ๗ ข้อ ๓๘๔) พระพุทธเจ้าไม่ทรงอนุญาต เพราะทรงอนุโลมให้บ้าง สำหรับภิกษุส่วนน้อยที่ยังเครื่องครัดไม่ได้ โดยทรงอนุญาตปลาและเนื้อที่บริสุทธิ์ด้วยเหตุ ๓ ประการนี้ คือ ๑. ไม่ได้เห็น(ว่าฆ่าเจาจะจงมาให้) ๒. ไม่ได้ยิน(ว่าฆ่าเจาจะจงมาให้) ๓. ไม่รังเกียจ(ว่าฆ่าเจาจะจงมาให้) แต่ถ้าไม่บริสุทธิ์ด้วยเหตุ ๓ อย่างนี้ เนื้อสัตว์นั้นไม่ควรบริโภคเลย คือ ๑. เนื้อที่ตนเห็น(ว่าฆ่าเจาจะจงมาให้) ๒. เนื้อที่ตนได้ยิน(ว่าฆ่าเจาจะจงมาให้) ๓. เนื้อที่ตนรังเกียจ(ว่าฆ่าเจาจะจงมาให้) (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๓ ข้อ ๕๗) - **ป.ก.**

ตอน...

พุทธปรัชญา กับ

ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการพัฒนาสังคม

* มกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

งานปีใหม่ พ่อก่านให้อะไร

๑ ม.ค. ๒๕๕๘ เช้าของวันปีใหม่ พ่อก่านกล่าวอริยฐานธรรมไว้น่าสนใจ “กาลเวลาย่อมหมุนไป คนผู้ไม่ได้ฟังธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่รู้ในสังขารอนันตวิเศษ ไม่รู้ในวิภูฏสงสาร ย่อมมีชาติสังสาร มีการเกิดในวิภูฏสงสารนั้นไปตลอด อย่างดีก็ขึ้นสวรรค์มีสุข แต่ไม่เที่ยง แล้วก็ตกนรก จนหมดในบาปเวร หมดในวิบาก ใช้หนี้เสร็จจึงจะได้เกิดเป็นเดรัจฉานหรือเป็นมนุษย์ ขึ้นสวรรค์อีกไปตามลำดับ ความหมุนเวียนของสังสารวัฏแห่งสัตว์โลก จะหมุนเวียนไปตราบนานเท่าไรนาน จนกว่าจะได้พบสังขารที่เป็นโลกุตระของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นสังขารที่รู้จักสังสารวัฏ รู้จักการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป และรู้จักเหตุแห่งการเกิด รู้จักวิธีดับเหตุแห่งการเกิดได้ จึงจะเป็นผู้ที่สามารถดับสังสารวัฏ หรือดับความหมุนเวียนที่เราเกิด เราตายอยู่ ตราบนิรันดร์นั้นได้ เป็นผู้ที่สิ้นสุดการเวียนว่ายตายเกิดได้ ทุกคนที่ได้ฟังสังขารของพระพุทธเจ้าแล้ว อย่าประมาท จงพยายามเรียนรู้ปรมัตถธรรมที่ทำให้เวียนว่ายตายเกิด อันเป็นเหตุในจิตคืออาริยสังข ผู้ใดศึกษาสามารถดับเหตุแห่งการเกิดที่เป็นอริยสังขได้แล้ว ผู้นั้นจะเป็นอมตบุคคล เกิดก็ได้ ตายก็ได้ และสูญสิ้นหมดสิ้น ไม่เกิดอีกเป็นนิรันดร์

ก็ได้ แต่ถ้ายังเกิดอยู่ ก็เป็นผู้มีหลักประกัน ที่ไม่เป็นพิษต่อตน ไม่เป็นพิษต่อมนุษยชาติในโลก จึงเป็นผู้ประเสริฐตามที่พระพุทธเจ้าท่านค้นพบคนชนิดใหม่นี้ ด้วยประการฉะนี้แล”

และในส่วนท้ายของการแสดงธรรมในเช้าวันปีใหม่นั้นดังนี้ “เราได้ฟังธรรมต้อนรับปีใหม่ที่เป็นกรรม เป็นปรมาตม์ที่ชัดเจน อาตมาหวังว่าธรรมะของพระพุทธเจ้านี้จะช่วยโลกได้ ช่วยสังคมได้ เรามีรูปร่าง เรามีองค์ประกอบของสังคม มีวัฒนธรรม แม้วัฒนธรรมนี้ยังไม่แข็งแรง เราต้องทำให้วัฒนธรรมนี้แข็งแรง ให้มีวิถีการดำเนินชีวิตอย่างที่เรานี้ ทำสาธารณโภคี ทำแทนของบุญนิยมนี่ให้รอด เราทำอย่างนี้ไป เราก็จะพัฒนาบุญนิยมทุกด้าน ไม่ว่าจะเศรษฐศาสตร์ การเมือง การศึกษา ก็ให้เป็นบุญนิยม ให้มันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและมนุษย์โลก เท่ากับเราได้ช่วยโลก ๑. เราต้องพัฒนาตัวเราเอง เราได้ประโยชน์ เราได้สิ่งที่เป็นทรัพย์ที่แท้ เป็นทรัพย์ประเสริฐด้วย ๒. เราก็จะได้ช่วยสังคมจริงๆ ธรรมะของพระพุทธเจ้านี้ เป็นประโยชน์สองส่วน เป็นประโยชน์ตนและท่านในตัว และจะเป็นประโยชน์ที่จะติดตัวไปชาติหน้า แม้โลกียธรรมก็เป็นกุศลโลกีย์ ยิ่งถ้าได้โลกุตระธรรมก็จะได้ทั้งกุศลโลกีย์ด้วย ทั้งกุศลโลกุตระด้วย ซึ่งโลกุตระธรรมที่แท้นั้นจะช่วยทั้งตัวเราเองและสังคมได้อย่างแท้จริง

ปี๔๘ นี้โลกมันก็แก่เฒ่าเหมือนกัน มันก็ยอมมีการแปรปรวนเป็นธรรมดา อาตมาว่าเรื่องตายไม่ใช่เรื่องใหญ่ การเกิด-ตายมันเป็นเรื่องการหมุนเวียนในสังสารวัฏ ถ้าเราทำโอปปาติกะของเราให้ดี สร้างกรรม สร้างวิบาก ให้เป็นสัมภาระวิบากที่ดี อันนั้นเท่านั้นเป็นที่พึ่ง เป็นกรรมปฏิสรโณ เพชรนิลจินดา ทรัพย์ศฤงคารไม่ใช่ที่พึ่ง เป็นเพียงสิ่งสังเคราะห์ชั่วคราวชั่ววับที่ได้อาศัยมันเท่านั้น แต่สิ่งที่เราจะได้พึ่งจริงๆ เป็นทรัพย์ติดตัวเราข้ามพบข้ามชาติไปนานเท่านั้นนั่นคือ “กรรม” ที่เราทำ อันนี้เป็นสำคัญ

ฟังธรรมวันนี้แล้ว ตังอกตังใจให้ดีๆ เราต้องการการผนีกพลังพุทธ ผนีกพลังสังฆธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ โดยแต่ละคนมาผนีกกัน เราเป็นมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี เราจะรวมพลังสร้าง โลกทุกวันนี้เขาก็ต้องการรวมกัน พยายามช่วยกันในเรื่องที่ดี ซึ่งก็ดี เป็นเจตนาที่ดี ถ้าไม่มีสิ่งนี้เลยคงลำบาก แต่ที่เราจะทำมันมันจะซ้อน มันจะดียิ่งกว่า เพราะว่าเราทำเพื่อสละออก ทำเพื่อผนีกพลังสร้างสรรที่จะยิ่งใหญ่มากขึ้นๆ มันจึงจะไปช่วยโลกได้มากขึ้น ถ้าทำกะปริดกะปรอยเล็กๆน้อยๆ มันไปไม่รอด หลายคนอย่าลังเล หลายคนที่ยังไม่เอาจริง ก็ขอให้มีการกำลังใจกำลังใจที่เอาจริง พยายามตัดสินใจให้ได้อย่าลังเลอยู่เลย พันวิจิกิจฉาให้ได้ แล้วพยายามลงมือ หรือทำตนเองให้เข้ามาสู่ทางพุทธให้ได้ ขอให้ทุกคนประสบผลในการที่จะพยายามมาผนีกพลังพุทธกันให้ได้ เพื่อจะช่วยเหลือ-ช่วยท่านให้ได้จริงๆกว่านี้ ในปี๔๘”

จากสถิติที่ฝ่ายบัญชีรวบรวมไว้ สรุปกำไรอาริยะงานปีใหม่ ๒๕๔๘ มีรายรับ(ขาย) ๑๔,๘๓๓,๓๕๔.๐๐ บาท รายจ่าย ๑๘,๕๔๘,๒๕๒.๐๐ บาท รวมเป็นกำไรอาริยะ(บุญนิยม) หรือขาดทุนนั่นเอง จ่ายไปให้สังคมทั้งสิ้น ๔,๐๕๔,๘๔๘.๐๐ บาท (สี่ล้านห้าหมื่นสี่พันแปดร้อยสี่สิบแปดบาทถ้วน) นี่คือ ตัวเงินสดที่ได้สละ ยังไม่ได้คิดค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายที่ลงทุนในการจัดงาน ค่าใช้จ่ายของแต่ละรายแต่ละคนที่จ่ายส่วนตัวไป ค่าใช้จ่ายใส่หุ่ยปลิกย่อยสารพัดต่างๆ ซึ่งถ้าคิดรวมอีกก็อีกไม่น้อยกว่าเงินสดที่จ่ายไปแน่ มีร้านค้าที่มาร่วมออกร้าน ๗๑ ร้าน ใช้กำลังคนในการดูแล ๘๖๔ คน

ข้อมูลส่วนอื่นของงานปีใหม่ ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้จาก สารอโศกและข่าวอโศกรายปักษ์ที่ผ่านมา

ยุทธปรัชญา กับ ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการพัฒนาสังคมไทย

๒ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่ราชธานีอโศก คุณสุวิดา แสงสีหนาท นักศึกษาปริญญาเอกจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มาขอสัมภาษณ์เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ภูมิปัญญาบูรณาการบนฐานคิดพุทธปรัชญา กับยุทธศาสตร์แนวทางเลือกในการพัฒนาสังคมไทย” โดยได้ไปทำวิจัยภาคสนามที่ชุมชนพุทธจืดจืดที่ไต้หวัน แล้วก็ชุมชนพุทธสรโรทัย ที่ศรีลังกาไปแล้ว ส่วนชุมชนอโศกจะไปเก็บข้อมูลที่สันตืออโศก ราชธานีอโศก ปฐมอโศก และศิระะอโศก จากคำถามคำตอบบางส่วนดังนี้

ถาม : เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตอนนีเหมือนกับว่าชุมชนของอโศกจะอยู่ด้วยตัวเอง คล้ายๆชุมชนปิด

พ่อบ้าน : อ้อ! ไม่ปิด ไม่นะ ชุมชนชาวอโศกไม่ได้ปิดนะ ชุมชนอโศกนี้เคลื่อนตัวตามเหตุปัจจัย เคลื่อนตัวตามความเหมาะสม มัชฌิมาปฏิปทา คือตามสัดส่วนที่พอเหมาะพอดี แต่ก่อนนี้ใช่ เหมือนเราปิดมากกว่านี้ เพราะเราเองยังมีกลุ่มที่เป็นแกนไม่มาก เพราะฉะนั้นเราก็กัมพันธ์กับข้างนอกเพียงพอเหมาะ ก็ยังน้อยอยู่ละ เพราะโลกก็ข้างนอกเป็นมวลหมู่มาก โลกก็กับโลกุตระอุดมคติคนละคระเสเดินคนละทาง เมื่อเรายังไม่โตพอ พลังยังแข็งไม่พอ ถ้าผลิผลามจะถูกกลบกลืน

ด้วยกระแสโลกีย์ได้ ก็ต้องระวังตัว ตอนนั้นโตขึ้นจะเห็นได้ว่าโศกนี้สัมพันธ์กับคนข้างนอกกว้างมากเพิ่มขึ้น

ถาม : ปีสองปีนี้เห็นเพิ่มขึ้นมาก

พ่อท่าน : ใช่...เพิ่มขึ้นมาก เพราะฉะนั้นในรอบของการขยายตัว มันจะมีรอบของมันโตเรื่อยๆ อาตมาดูแลหรือว่าควบคุมสัดส่วนนี้อยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในอีกระดับหนึ่งมันจะขยายตัวโตขึ้นไปอีกๆ ขณะนี้กลุ่มมอโศกของเราเพิ่งจะ ๒ ทศวรรษเอง ทศวรรษที่ ๓ ยังไม่เต็ม ดังนั้นมันจะคลี่คลาย มันก็จะมีรูปธรรม-นามธรรม มีพฤติกรรมของคนที่มีความดี เพราะปฏิบัติพุทธศาสตร์ มีวัฒนธรรม มีองค์ประกอบอะไรต่างๆปรากฏขึ้นมาตามลำดับ

ถาม : แล้วตอนนี้มีความสัมพันธ์กับต่างประเทศบ้างมั๊ย

พ่อท่าน : อ้อ! ต่างประเทศเนี่ยะอาตมาเองเป็นคนปิดกั้น พยายามดันไว้ตลอดเวลา เรายังพูดไทยกับคนไทย วัฒนธรรมเดียวกัน ศาสนาเดียวกันด้วยนี่ะยังยากเลย เพราะฉะนั้นอาตมาจะไม่ทำในสิ่งที่ยังไม่แน่ใจว่าควร ใครจะบอกว่า ควรแล้ว ไม่เห็นหรือคนอื่นเขานิยมกันแล้ว อาตมาก็มีความเข้าใจในสิ่งที่ลึกซึ้งอีกนัยหนึ่ง คนที่นี้บารมีไม่เป็นชาวต่างชาติ ถึงจะมีอยู่บ้างก็น้อย แต่อย่างไรก็ต้องเอาคนไทยก่อน อาตมาเป็นไทย พูดภาษาต่างชาติไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะได้คนไทยเป็นแกนหลักไปก่อน แล้วต่อไปในอนาคตจะมีคนที่มีความรู้ภาษาที่ลึกซึ้ง รู้อะไรที่ดีขึ้นจะสัมพันธ์กับคนต่างชาติเพิ่มไปเอง เมื่อถึงรอบที่จะสัมพันธ์กับต่างประเทศเขาอีกที อาตมากลัวความกรูกรียวจากข้างนอกที่จะเข้ามา รุม ถ้าเข้ามามากเกินไปแรงตอบรับนี้ไม่ไหว พูดกันก็ไม่รู้เรื่อง วัฒนธรรมก็คนละอย่าง แกนของค่านิยมก็คนละทิศ เสียเวลามากเลย เราจะยากลำบาก แล้วจะทำงานไม่ได้ แล้วมันจะตายด้วย เพราะฉะนั้นจะว่าเราขยายออกไปมั๊ย มันต้องขยาย ในอนาคตมันต้องขยาย เพราะว่าสิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่เป็นตัวเลือกที่อาตมามั่นใจว่ามันเป็นความสงบสุข เป็นความสามัคคี เป็นความสันติที่พิเศษ มันเป็นหลักจะ มันเป็นหลักธรรมที่แท้จริง เพราะมันไม่กังวลหรือกวดอาดมาไม่กังวล คนอื่นเขาจะกังวล แหม! คิดใหญ่คิดโต คิดจะยังงั้นยังงี้ อาตมาไม่คิดหรือกวดอาดมาอย่างหนึ่งว่าชาติไหนก็คน เพราะฉะนั้น...จิตวิญญาณหรือความรู้สึกของคน คนก็ต้องการสิ่งที่ดีที่สุดในประเทศที่ประเสริฐที่สุด พระพุทธเจ้าเป็นคนที่

ตรัสรู้แล้วท่านเป็นชาวอินเดีย แล้วท่านก็ตรัสรู้สิ่งที่เป็นเรื่องของ“คน” ไม่ใช่เรื่องของชาติ ชาติใด ชาติหนึ่ง เรื่องของคน จิตวิญญาณของคน เพราะฉะนั้นท่านตรัสรู้สิ่งที่เป็นสากลที่สุดที่มนุษยชาติ ต้องการ ไม่เลือกเผ่าพันธุ์ชาติหรือ แต่มาพอดีที่ว่ามีคนอยู่ที่ไหน ถ้าอาตมาเป็นคนอินเดียอาตมาก็ ทำกับชาวอินเดีย ก็จะได้คนอินเดียก่อน แต่อาตมาเป็นคนไทยก็ทำกับคนไทยก่อน ถ้าอาตมาเป็น คนจีนอาตมาก็ไปทำประเทศจีน ก็จะได้คนจีนก่อนก็เท่านั้นเอง แล้วมันจะขยายต่อไปอีกเอง

ถาม : คำสอนของพระพุทธศาสนาที่ถือว่าเป็นแก่นสำคัญในการพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม นี้คืออะไรคะ

พ่อท่าน : โลภุตรธรรม หรือ อเทวนิยม

ถาม : ช่วยขยายความหน่อยได้มั๊ยคะ ทำไมถึงมาโยงกันล่ะคะ อเทวนิยมกับโลภุตรธรรม

พ่อท่าน : คือธรรมะของพระพุทธเจ้านี้ **พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมะที่ไม่นับถือพระเจ้า แต่นับถือกรรม** กรรมนี้แหละเรียนรู้กรรม เกิดอย่างไรเป็นอย่างไร เกิดจากจิตวิญญาณเป็นตัว ประชาน ที่นี้ในจิตวิญญาณที่มีกิเลสเป็นเจ้าเรือน จิตวิญญาณคนนั้นก็สั่งสมเป็นโลกียะที่หยาบคาย เมื่อลดกิเลสลงไป มันก็ลดความหยาบคายลงไปเรื่อยๆ เป็นโลกุตระ ไม่ใช่โลกียะ จึงรู้จักกรรม รู้จัก การล้างกิเลส ไม่ใช่ว่าพระเจ้ามาสั่ง พระเจ้ามาบันดาล ไม่ใช่ แต่กรรมเป็นเรื่องสั่งจะที่มีอำนาจ หรือมีฤทธิ์แรงมีพลังงานควบคุมเหตุผลต่อตัวเราเองที่เรียกว่า Atheism (อเทวนิยม) ไม่ใช่ไปพึ่ง พระเจ้าแต่พึ่งกรรมตนเอง เพราะฉะนั้นพึ่งกรรมตนเองแล้วก็ปฏิบัติกรรมประพฤติกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม ล้างกิเลสออกไปเรื่อยๆๆ เป็นโลกุตระเรื่อยๆๆ จนเจริญบริสุทธิ์บริบูรณ์ เป็น โลภุตรธรรมจนกระทั่งถึงนิพพาน ให้มีอรหัตผลจนถึงนิพพานให้ได้

ถาม : แล้วความสัมพันธ์กับภาครัฐล่ะคะ

พ่อท่าน : ภาครัฐเราก็ทำงานกับสังคมอยู่แล้ว รัฐก็ดูเอาเองสิ ท่านอยากจะทำให้เราช่วย อะไร ถ้าร่วมได้ เราก็ทำ อะไรที่เราช่วยไม่ได้เราก็ไม่เอา เมื่อเราเปิดเราขยายขึ้นมา ไม่มีปีหลังนี้ยะ เราก็สัมพันธ์ต่อรัฐมากขึ้น รัฐก็เห็นความจำเป็นเห็นความสำคัญก็อุดหนุนจนเจือช่วยเหลือกันมา อะไร ไปขอร้องให้เราทำ อุดหนุนด้านเงินทอง ความช่วยเหลือด้านโน้นด้านนี้ก็ช่วยเหลือมา เราก็ทำ เราถือว่าทำประโยชน์กับประชาชนช่วยรัฐอยู่แล้ว เพราะเราทำงานกันถึงขั้นไม่ได้เอาเงินดาวน์เงินเดือนหรือว่า เราเองเราไม่ล่าเงิน ไม่ล่าลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุขแล้ว แม้แต่เงินของรัฐเราก็ไม่ล่า เพราะฉะนั้น ทางรัฐอยากจะช่วยก็ช่วยมา ซึ่งก็มีมาเรื่อยๆ

ถาม : เงินที่รัฐให้มา เงินที่ไม่ถูกต้องเราก็ไม่เอา? เงินห่วยเงินอะไรที่เราไม่เอา?

พ่อท่าน : คือเราเองก็ไม่ถึงขนาดนั้นทีเดียว อะไรที่ไม่เหมาะสมเราก็พิจารณา อะไรที่เหมาะสม เราก็ส่งเสริม แต่ถ้าส่งเสริมอันนี้ไปแล้วท่านก็ยิ่งขมใจ แล้วก็มาอ้างเอาเราไปแก้ตัว ก็เสีย เรา อย่างนี้เราก็ไม่เอาด้วย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราขิงผยองอะไร เราก็ติดต่อด้วย ร่วมกันได้มั๊ย ถ้าได้เราก็เอา ทางด้านโน้นติดต่อด้วยก็มี ทางเราติดต่อด้วยด้วย อะไรอย่างนี้ แล้วก็ไม่ได้ขยาย มากมายนักหรอก บางทีบางอย่างให้มามาก เราก็บอกไม่ไหวเอาไว้ก่อน ไม่เอา รับเอามาแล้วทำไม่ได้ ก็สูญเสียเปล่าๆ เราก็เสีย เศรษฐกิจก็เสีย งานก็เสีย เรารับเท่าที่เราทำได้

เราบอกเราตั้งบริษัทเพื่อที่จะขาดทุน เขาบอกไม่มีในโลก บังคับให้เรา ทำกำไร เราก็มั่นยืนยันท่าเราต้องขาดทุน

ถาม : ยังไงจะดูกรมองว่าสนับสนุนรัฐบาลชุดนี้หรือเปล่านั้น

พ่อท่าน : เราสนับสนุนสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลชุดไหนก็ตาม รัฐบาลมีหน้าที่บริหารสังคมบริหารประเทศชาติอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ดู ก็เราอยู่ในประเทศนี้ รัฐบาลเป็นผู้บริหารแล้วเราจะบอกว่าไม่เอากับรัฐบาล อ้าว! เราจะออกไปยังใง จะเอาหรือไม่เอารัฐบาลเขาก็บริหารอย่างนั้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ดูสิว่าอันไหนเห็นด้วยเราก็ดูว่าไป อันไหนเราไม่เห็นด้วยเราก็ดูว่าไม่เอา รัฐบาลทำยังงี้เราไม่เห็นด้วยเราก็ดูว่าไม่เอา เหมือนฝ่ายค้านแต่เราก็ดูว่าไม่ใช่ฝ่ายค้าน เราเป็นฝ่ายสนับสนุน แต่เราก็ไม่สนับสนุนทุกเรื่อง เราก็ดูใช้ปัญญาของเราใช้อิสระภาพของเรา สิทธิในความคิด สิทธิในความเห็น เราเห็นด้วยเราก็ดูว่าเอา เราไม่เห็นด้วยเราก็ดูว่าไม่เอา บางเรื่องถึงขั้นต้องค้านเราก็ดูว่าจริง ๆ บางอย่างออกกฎหมายมาบังคับเราด้วยซ้ำไป

ถาม : อย่างเช่นอะไรคะ กฎหมายช่วงก่อนหรือเปล่านั้น หรือว่าช่วงนี้

พ่อท่าน : ช่วงก่อนๆ เช่น กฎหมายสงฆ์ที่ออกมาจะทำอะไรเรา มาแก้กฎหมายสงฆ์เพิ่มเติมอะไรขึ้นมาอย่างนี้เป็นต้น กฎหมายเป็นกลางๆ เราไม่ค่อยมีปัญหาอะไรหรอก แต่เราก็ดูยากอยู่เหมือนกัน เช่น กฎหมายพาณิชย์ กฎหมายสรรพากรอย่างนี้เรายาก เพราะชีวิตเราเดินไปในทิศทางจน แต่เขาเดินไปในทิศทางรวย **เราบอกเราตั้งบริษัทเพื่อที่จะขาดทุน เขาบอกไม่มีในโลก บังคับให้เราทำกำไร เราก็มั่นยืนยันท่าเราต้องขาดทุน** เป็นความก้าวหน้าของพาณิชย์บุณนิยม เขาก็ดูว่าไม่ได้ จะต้องทำไร ต้องมี Vat จะต้องมีโน่นนี่นั่น อู้ฮู! ไม่ไหว อย่างร้านจตุจักรเราเนี่ยะ มีร้านย่อยๆ ต่างก็แบ่งกันทำอยู่ตั้งสามสิบสี่ร้าน เสร็จแล้วรายได้เราทำงานเป็นส่วนกลาง เราได้ก็ก่อนกลางมา

มันก็ก้อนโตก็ไปเจอระบบ Vat ต้องไปเสียโน่นเสียนี่เสียอัตราภาษีเพิ่มอย่างนี้ เราก็บอกว่า เอ๊ะ! ที่เราทำนี้ไม่ใช่ของคนเดียวได้ก้อนโตนั้นนะ พวกนี้ไม่ได้กำไรนะ เงินส่วนเกินที่เกิดก็เป็นค่าแรงที่มีมาบ้างเท่านั้น แต่เงินก็มารวมกันเป็นก้อนกลาง เงินมันก็ก้อนโต เราขายให้ประชาชนเขาถูก คิดตามหลักการค้าจริงๆบวกค่าแรงงานค่าจัดการอะไรก็ขาดทุนเน่ออยู่แล้ว เราลดให้ประชาชนไปแล้ว แล้วคุณก็มาหักเอา Vat เราไปอีก เราก็ไปไม่รอด ทำให้ต้องไปขึ้นราคากับประชาชน เราก็ทำไม่ได้อะไรอย่างนี้เป็นต้น นี่คือการความซับซ้อนที่กฎหมายของทุนนิยม เราทำบุญนิยมเนี่ยะมันจะขัดแย้งอยู่เหมือนกัน

ถาม : แล้วปัญหาตัวนี้มันจะแก้ไขไปอย่างไรคะ

พ่อท่าน : มันอะติดอะอมอยู่ มันคลุมๆเครือๆอยู่ มันยังแก้อะไรไม่ได้ เพราะเขายังไม่เข้าใจ แต่ผู้ที่เขาจะเข้าใจก็เจ้าหน้าที่ระดับเล็ก เขาก็ไม่มีปัญหาอะไรกับเราอยู่แล้ว เช่น ร้านค้าเราก็ขายให้ประชาชนถูก แต่ถูกคิดภาษีแบบทุนนิยมเต็มที่แล้ว เราทำบุญซึ่ก็ตามความจริง ชื่อตรง ทางทุนนิยมเขาเขาไม่ทำอย่างเรา เขาเลี้ยงได้ ของเราตรงๆไม่เลี้ยงมันก็แย่ สรรพากรที่เข้าใจ เขาว่าอย่างนี้เอาคิดเหมาที่แล้วก็แล้วกัน คิดเหมาที่ควรจะคิดเท่านั้นเอง อย่างนี้พอเป็นได้ แล้วไม่ต้องมานั่งคิดประเมิน เขาก็ประเมินถูกๆไว้ เท่านั้นเอง แต่ถ้าให้ไปคิดรวมรายได้มันหลายๆคนมารวมกัน ถ้าไม่แบ่งย่อยเสียเราก็หนัก ถ้าแกลังคิดแบ่งกันไปแต่ละคน แจกไปทุกคนก็ไม่เข้าอัตราก้าวหน้า จะไม่เข้าอัตรา Advance แต่มันไม่จริงเลย เราไม่ได้เป็นอย่างนั้น แถมต้องมานั่งแยกบัญชีมาคิดแบ่งตัวเลขอะไรก็ไม่รู้ที่ไม่จริง แต่นี่รวมกันแล้วมันเหมือนรายได้มากมันก็เลยไปเข้าอัตรา Advance เขา ก็เลยหนักเราอะไรอย่างนี้เป็นต้น มันต้องไปเสีย Vat ด้วย ต้องเสียอัตราก้าวหน้าอะไรด้วย โอย! ยิ่งหนักใหญ่เลย

เศรษฐศาสตร์ของเรานั้นจะไม่เหมือนเศรษฐศาสตร์ของเขา คือเราไม่โลภ-เสียสละ ไม่ได้กักตุน ไม่ได้สะสมไว้ จะสะพัดออกไปตลอดเวลาทันที เพราะเราไม่กักตุน ไม่เอาไปกอบกองไว้ หรือว่าไปออกดอกออกผลเพิ่ม อย่างนี้จะไม่เลย เศรษฐศาสตร์บุญนิยมกับเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมมันคนละเรื่องกัน

ถาม : เรื่องการพัฒนาสังคมไทยส่วนใหญ่ โดยรวมเนี่ยะเราควรจะทำยังไงกันต่อไปคะ

พ่อท่าน : ก็ทำให้คนมีคุณธรรมที่แท้จริง สังคมมันเดือดร้อนเพราะคนไม่มีคุณธรรม ไม่ใช่เดือดร้อนเพราะไม่มีความรู้ ไม่ใช่เลย เขาคิดว่าสังคมมันเดือดร้อน หนึ่งเพราะจน สองเพราะไม่มีความรู้ ซึ่งมันไม่ใช่ เราพากันมาจน พิสูจน์กันอยู่นี้ ไม่ใช่จนอย่างซี้เกียจซี้คร้าน ไม่ใช่จนอย่างงอมืองอเท้า ไม่ใช่จนอย่างไร้สมรรถนะ เรายังมีสมรรถนะ เต็มใจไม่เอา นี่คือการมีคุณธรรม เราไม่ได้ดูถูกดูแคลนความรู้ เราก็ศึกษามีความรู้ ความรู้แบบโลกๆเราก็ศึกษาให้เห็นได้ว่าเราก็มีความรู้ ศึกษาแบบโลกๆก็ได้ พวกเราก็ศึกษาปริญญาเอกมั่งตรีมั่ง ใใครอยากจะเรียนก็เรียน ที่เห็นเหมาะสมให้เรียนก็เรียน ทุนของส่วนกลางก็มีให้เรียนอยู่ทุกวันนี้ ใครอยากเรียนปริญญาตรี-โท-เอกก็เรียน ถ้าใครมีความเหมาะสม ตอนนั้นก็จับไปเรื่อยๆ ปริญญาเอกก็เพิ่งจบไปคนหนึ่ง ตอนนี้อีกคนหนึ่งก็อยากจะทำปริญญาเอกต่อ ก็เอา ก็ทำไปตามเหมาะสม จบปริญญาโทหลายคนตอนนี้

ถาม : พ่อท่านคะ การที่ทำให้คนส่วนใหญ่มีคุณธรรมเนี่ยะ ทำยังไงคะ มันยากมาก

พ่อท่าน : มันยาก แต่อาตมาก็ทำไปเรื่อยๆ ต้องขยายขึ้นไปตาม step มันมีระดับ

ของมัน ทุกวันนี้เราก็ไม่ฝฝฝฝฝฝ ถ้ามันมาก อยากได้เร็วๆ แล้วมันจะฟ้าม แล้วมันก็จะไม่เป็นจริง เพราะมันต้องขยายไปตามจริง มันจะค่อยๆขยายตัว ต้องระมัดระวังตรงนี้ ความอยากได้มากๆ ความอยากได้เร็วๆ มันเป็นกิเลสสามัญของคนทุกคนแหละ แม้แต่ทางเราก็รู้ว่าดี ถ้าสิ่งที่ดีจะได้มากได้เร็ว แต่มันเป็นไปไม่ได้ มันก็ได้ตามความถูกต้องสมสัดส่วนของมัน มันจะก้าวหน้าไปขยายพร้อมทั้งทางด้านปริมาณและทั้งด้านคุณภาพ ต้องระวังเรื่องสัดส่วนอย่างงี้ สัดส่วนถูกต้องจะมีประสิทธิภาพดียิ่ง

ถาม : นโยบายของภาครัฐละคะ จะทำยังไงที่จะให้คนมีคุณธรรมขึ้นมาได้

พ่อท่าน : ก็ต้องส่งเสริมทางด้านที่ควรสร้าง ส่งเสริมสร้างด้านคุณธรรมอย่างแท้จริง ทุกวันนี้ทางด้านการศึกษาไม่ส่งเสริมคุณธรรม ศึกษาไปเพื่อที่จะให้รู้ ให้ฉลาด ให้รู้มากๆ ความรู้สร้างสรร เราไม่เกียหงอก แต่ความรู้ในเรื่องของการลดกิเลสเขาไม่ส่งเสริมทำกันเลย เพราะฉะนั้น คนที่มีความรู้มากๆ มีความสามารถเหนือกว่าเขา เขาก็เอาความสามารถนั้นไปเอาเปรียบคนสามารถน้อย จึงเท่ากับส่งเสริมคนขึ้นไปแก่งแย่งกัน ไปเอาไรต์เอาเปรียบคนระดับล่างตลอดเวลาเลย เพราะงั้นไปส่งเสริมคนให้เรียนรู้เท่าไรๆ มันก็มีระดับคนที่เก่งกว่า กับคนที่เก่งไม่เท่าอยู่นั่นเอง ถ้าจะให้เรียนไป จบต๊อกรันหมดทั้งประเทศนี้ ต่อให้เรียนจบต๊อกรันหมดทั้งประเทศเหมือนกัน มันก็มีสมรรถนะต่างกัน มีความรู้ที่ต่างกัน มีปัญญาที่ต่างกัน คนมีปัญญามากกว่าจบต๊อกรันเกรดเดียวกันนี้แหละ ก็เอาเปรียบคนที่ต๊อกรันที่รู้ไม่เท่า สู้ไม่ได้ เก่งไม่เท่า เป็นธรรมชาติ เพราะฉะนั้น สังคมจะสงบเรียบร้อยเพราะความรู้มัน ไม่ใช่เลย ต่อให้มีความรู้มากมายเท่าไร ถ้ากิเลสมันแรงๆ มันก็ทำชั่วได้ทุกอย่าง ชั่วหยาบชั่วแรงเท่าไรก็ได้ ถ้ากิเลสยิ่งมากก็ยิ่งทำชั่วแรง เพราะฉะนั้นกิเลสลดลงนี้แหละสามารถที่จะทำความรู้ให้สูงๆเท่าไรก็ได้ด้วย แล้วจะเป็นคุณค่าด้วย เพราะกิเลสลดๆ มันชั่งว่าไม่ทำชั่ว ยิ่งมีความรู้เท่าไรก็ยิ่งดี ยิ่งกิเลสน้อยก็ยิ่งมีความรู้มากๆ ก็ช่วยสังคมได้มาก แต่ถ้า

กิเลสมาก....คอยดูสิ มากเท่าไรรมันยิ่งเลวร้าย มันยิ่งซับซ้อน มันยิ่งลึกซึ้ง มันยิ่ง โอ้โฮ! สังคมยิ่งลำบากลำบาก ระดับล่างยิ่งเลวเปรียบ เหมือนสังคมปัจจุบันนี้ของประเทศเหมือนกัน ระดับล่างยิ่งแย่งๆ ระดับสูงได้เปรียบมากขึ้นๆ รายขึ้นๆ อำนาจมากขึ้นๆ แต่ระดับล่างก็ยิ่งแย่งแย่งๆ ทุกวันนี้

ถาม : พ่อท่านเคยคิดที่จะขยายวงในการช่วยเหลือสังคม ไปสู่พวกคนรวยที่เป็นเหยื่อของสังคม อย่างนั้นบ้างไหม

พ่อท่าน : พุทก็พูดเถอะนะ เราไปทำงานกับคนที่ไม่มีบารมี ไม่มีภูมิ เราไม่อยู่ในฐานะที่จะไปช่วย เราจะช่วยคนที่มียศหรือมีภูมิที่มีธรรมะพอสมควร เพราะฉะนั้นคนจนที่มีธรรมะก็มาได้ คนรวยที่มีธรรมะก็มาได้ แต่จริงๆ แล้วทุกวันนี้เราช่วยคนจนได้มากกว่าคนรวย เพราะคนรวยจะไม่ค่อยเข้ามาหาเรา เราช่วยคนจนกับระดับล่างมากกว่า คนรวยไม่กล้ามาหาเราหรอก เพราะเราพาจน เขาไม่กล้าจริงๆนะ ไม่ได้พูดเล่น พามาจนจริงๆ เพราะฉะนั้นคนรวยที่ไม่มีบารมีนี้ ไม่กล้าเข้าใกล้เรา แต่คนรวยที่มีบารมีมาบ้างก็มี แต่น้อยมากในชาวโศก เพราะฉะนั้นจะบอกว่าสังคมโศกช่วยคนจนหรือเปล่า มีคนจนกับคนชั้นกลาง คนรวยมาน้อยมาก คนรวยไม่กล้า กลัวจน เพราะเราพูดตรงเราไม่หลอก ไม่มีเล่ห์ คุณมาที่เราแล้วคุณยิ่งจะไปรวยต่อๆ ไม่หลอก หลอกให้คุณไปรวยมามากๆ แล้วยิ่งหลอกให้คุณทำทานแก่เรา ให้หาเงินมาให้ที่นี้อีก ไม่ใช่ มาที่เราที่คุณต้องมาหัดจนลงๆ ให้มาจนแล้วก็มาช่วยสังคมไปให้ยิ่งขึ้น คุณก็จะยิ่งจนลงๆ เราสร้างสรรมากๆ แต่เอาไว้อเองให้น้อยลงๆ ช่วยคนอื่นให้มากแต่เอาไว้น้อย ไม่มีวันรวยหรอก มีแต่ให้เขาๆ แล้วก็ไปสะสมด้วย มันจะไปรวยได้ตรงไหน แต่คนรวยนี้เขาไม่ให้ใคร ถ้าเขาให้แล้วเขาก็จะจน คนที่รวยเนี่ยะ คือ“คนจนไม่เสร็จ” รวยเท่าไรๆ เขาก็ไม่กล้าให้ เพราะเขาก็กลัวจะจน เขาให้แล้วเขาจะจน โอ้โฮ! เขามี ๑๐,๐๐๐ ล้าน ถ้าให้ไปเดี๋ยวจะจน โอ้ยไม่ได้เขาต้องเอาไปเรื่อยๆ เพราะเขาก็กลัวจะจน ส่วนคนที่เจตนามาจน มุ่งมาจนทั้งนั้นแหละ จะไม่รวยหรอก เพราะว่าถ้าคุณสะสม อ้าว! เดี่ยวคุณไม่จนนะ! ต้องรีบเอาออกๆๆ คุณจะได้อจน เพราะฉะนั้นคนพวกนี้ต้องรีบเอาออก คนพวกนี้ต้องการจะจน ส่วนคนรวยเอาออกไม่ได้เพราะเดี๋ยวมันจะไม่รวย จึงไม่พยายามเอาออก เพราะฉะนั้นคนจึงมีสองประเภท รวยกับจน แต่ไม่ทะเลาะกันนะ คนอยากจนนี่จะไม่ทะเลาะกับคนอยากรวย เพราะคนอยากรวยเขา“เอา” คนอยากจนเขา“ให้” ต่างกันคนละชั่วแท้ๆ เหมือนศัตรูคนละฝ่าย แต่อยู่ด้วยกันได้ คนอยากรวยด้วยกันลิแยมกันฆ่ากัน

ถาม : พ่อท่านคะ โศกนี้จะเน้นในเรื่องศีล ปฏิบัติศีล แล้วการปฏิบัติศีลอย่างเข้มงวดทำให้คนยิ่งเครียดหรือเปล่าคะ

พ่อท่าน : เปล่าๆ ปฏิบัติศีลเคร่งเครียด มันก็เคร่งเครียดโดยที่ไม่รู้ มันเป็นการกดดัน มันเป็นการบังคับอะไรต่ออะไรเกินไป ไม่เข้าใจในวิธีการปฏิบัติ ที่จริงการปฏิบัติศีลนี่นะ จะต้องรู้ว่าศีลนี่คืออะไร หมายความว่าอะไร ลดอะไร แล้วก็อ่านจิตอ่านใจ ถ้าทางด้านนี้ที่เขาจะปฏิบัติศีลนี่คือการลดละทางกายกับวาจา เขาไม่เรียนรู้อ่านจิต เขาจะไม่ทำอะไรที่จะปล่อยคลายทางจิตเลย เขาจะกดดันๆ อย่างที่คุณว่า มันก็เลยกลายเป็นเรื่องเครียด กลายเป็นเรื่องลำบาก....จริง เขาอาจจะลดละได้ เขาไม่ฆ่าสัตว์ เขาไม่ลักทรัพย์ เขาไม่อะไรต่ออะไร แต่เขาไม่ลดกิเลสเลยจริงๆ เพราะศีลของเขาสอนกันว่าขัดเกลากายวาจาเท่านั้น แต่ความจริงพระพุทธเจ้าไม่ได้สอนแค่นั้น มันจะขัดเกลากิจถึงจิตเลย

ที่นี่เราเรียนตรงตามพระพุทธเจ้า ชัดเกลากาย วาจา และใจ เมื่อใจมันถูกชัดเกลามันก็จะไม่ก่ดตันอะไร ก็ปล่อยคลาย ทางไหนไม่ปล่อยคลาย เขาบอกศีลก็ชัดเกลากายวาจา สมาธิไปนั่งสะกดจิตเข้าไปอีกแล้วกตัญ ๒ กตเลย ศีลมันก็กต มันก็เลยไปกันใหญ่ ดีไม่ดีพวกนั่งสมาธินี้เป็นบ้ากันเยอะเหมือนกัน มันไปไม่รอดหรอก แต่ของพระพุทธเจ้านี้ท่านลตกิเลสถูกตัวเหตุมันเลยแล้วดับเหตุสนิทด้วยศีล-สมาธิ-ปัญญาอย่างเป็นองค์รวม ปฏิบัติศีลสมาธิ ปฏิบัติสมาธิสมาธิชัดเกลากิเลสออก อ่านใจรู้ของแท้ แล้วล้างกิเลสลงๆ กายกรรมก็ดี มโนกรรมก็ลตกิเลส มันไม่ก่ดตันอะไร แล้วศีลสมาธิปัญญาก็ร่วมกันช่วยกัน ไม่ใช่แยกกัน ทำงานปฏิสัมพันธ์กันไปตลอด อโศกปฏิบัติศีล-สมาธิ-ปัญญา-วิมุติแบบพุทธ ปฏิบัติในชีวิตสามัญทำให้ได้ทุกขณะ แต่เขาไม่เข้าใจอย่างนี้ เขาไม่รู้

นักเขียน หยก บุรพา

๔ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก ดร.ขวัญดี อัตตวาวุฒิชัย ได้นำนักเขียนมีชื่อ หยก บุรพา และดร.กীরติ ยศยิ่งยง รวมทั้งครอบครัวที่เป็นคนตะกั่วป่า ให้ข้อมูลเกี่ยวกับชาวใต้ ก่อนที่พ่อท่านและชาวอโศกจะลงไปช่วยจับขวัญชาวใต้ คุณหยกได้กล่าวชมว่าพ่อท่านเป็นผู้นำในการ anti (ต่อต้าน) เรื่องการสูบบุหรี่และสิ่งเสพติดในหมู่เยาวชนมาตั้งแต่ ๒๐-๓๐ ปีที่แล้วมา เนื่องจากได้ไปฟังด้วย ไม่ว่าจะเป็นที่สวนลุมฯ หรืองานแสดงหนังสือที่ได้ไปพบ รายละเอียดของการสนทนาข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน

ท่านอังกา กัลยาณพงศ์และภรรยา

๘ ม.ค.๒๕๔๘ ที่สันติอโศก คำวันนี้คุณวิชาญ จิรวชบวรกิจ ได้พาท่านอังกาและภรรยา มารับนมัสการปีใหม่และถวายภาพวาดรวมถึงบทกวีของท่าน อังกาให้พ่อท่าน ภรรยาของท่านอังกาได้กล่าวขอบคุณพ่อท่านและชาวอโศกที่ได้ช่วยเหลือเกื้อกูล รายละเอียดของการสนทนาขอข้ามผ่านเช่นกัน

นักการเมืองมัสการปีใหม่

๙ ม.ค. ๒๕๕๘ ที่สันติอโศก รมว.สุदारตน์ เกยุราพันธ์ น.พ.พฤตชัย ดำรงรัตน์ และคณะ ได้เข้ากราบหมัสการในโอกาสปีใหม่ ในที่นี้ขอข้ามผ่านในรายละเอียดเช่นกัน

นรงค์ โชควัฒนา

๙ ม.ค. ๒๕๕๘ ที่สันติอโศก มีการประชุมของสถาบันบุญนิยม ทางกรรมการได้เชิญคุณณรงค์ โชควัฒนา ได้มาให้ความรู้เรื่องของสังคมและการเมืองในทัศนะของคุณณรงค์ที่ได้ไปรู้เห็นมา โดยมีพ่อท่านร่วมนั่งฟังตลอด

ชัชวัญชาวใต้

จากเหตุการณ์คลื่นสึนามิทำลายชีวิตและทรัพย์สินของชายฝั่งทะเลภาคใต้ เมื่อ ๒๖ ธ.ค.๒๕๔๗ ทำให้ชาวอโศกมีการประชุมกันเพื่อหาวิธีไปช่วยทางด้านจิตใจกันหลายครั้ง เริ่มจากวันปีใหม่(๑ ม.ค.๒๕๕๘) ช่วงบ่าย ซึ่งมีผู้สนใจเข้าร่วมประชุมกว่า ๕๐๐ คน เสียงแทบจะเป็นเอกฉันท์เห็นควรไปช่วยเป็นคณะใหญ่ พล.ต.จำลอง ได้โทรศัพท์มาจากพื้นที่ตะกั่วป่า ให้ข้อมูลเรื่องต่างๆด้วย ได้ข้อสรุปในเบื้องต้นว่าให้แต่ละกลุ่มส่งรายชื่อและจำนวนคนที่จะไปร่วม ให้พุทธสถานที่กลุ่มนั้นๆสังกัด ภายใน ๗ ม.ค. และจะออกเดินทางจากปฐมอโศกในวันที่ ๑๑ ม.ค. โดยการประชุมครั้งนั้นได้ตั้งกรรมการประสานงานขึ้นมา สำหรับชื่อที่จะใช้เรียกเพื่อการนี้พ่อท่านเห็นว่า เราจะไม่ใช่ชัชวัญน้ำตาชาวใต้ และเสนอให้ใช้ **ชัชวัญชาวใต้** ไม่อยากจะให้ชื่อว่าชัชวัญ เพราะมันเหมือนตอกย้ำความทุกข์มากไป โดยอธิบายคำว่าชัชวัญภาษาถิ่น ลือรวมชัชวัญน้ำตาไว้แล้ว และเป็นการเรียกชัชวัญ ก่อนเปิดการประชุมพ่อท่านให้โอวาท จากบางส่วนของ ปี'๕๘ **มีอะไรที่แปลก จนเราตั้งตัวแทบไม่ทัน ขอกำชับว่าเราจะต้องเป็นผู้ที่สงบสำรวมให้มากเลยนะ**

หลังเสร็จงานปีใหม่มีสมณะและฆราวาสส่วนหนึ่งเดินทางไปในพื้นที่ล่วงหน้าก่อน เพื่อหาข้อมูลและเตรียมความพร้อมไว้ต้อนรับคณะใหญ่ที่จะเดินทางตามไป

๕ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก มีการประชุมเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆก่อนเดินทางไป มีผู้สนใจเข้าร่วมประชุมประมาณ ๑๐๐ คน พล.ต.จำลอง ได้มาร่วมประชุมด้วย งบประมาณส่วนหนึ่ง ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์คุณธรรม อีกส่วนหนึ่งทางสถาบันบุญนิยมต้องออกเอง

พ่อท่านย้ำถึงการไปในครั้งนี้ว่า **เราจะเป็นอยู่อย่างวัฒนธรรมของเรา จะมีทำวัตร และวิถีชีวิตอย่างของเรา เอาพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตสามัญของชาวบุญนิยมนี้แหละเป็นเครื่องช่วยขับเคลื่อนชีวิตของเรา**

๖ ม.ค. ๒๕๔๘ ได้รับโทรศัพท์แจ้งเรื่องความขัดแย้งกันเล็กๆจากคณะที่เดินทางไปล่วงหน้า ก่อน ซึ่งต่อมาคณะดังกล่าวได้แจ้งกิจกรรมที่คิดจะทำกับชาวบ้าน เช่น ทำน้ำยาสระผม ทำน้ำยาซักผ้า ทำอาหาร ตัดผม กัดหวด อบสมุนไพร ลูกประคบ รวมถึงเรื่องที่ได้รับการขอร้องให้ไปช่วยสร้างที่พักให้เขา เรื่องอื่นๆพ่อท่านเพียงฟังเป็นข้อมูลผ่านไป แต่เรื่องการจะรับไปสร้างบ้านให้เขา พ่อท่านไม่เห็นด้วย “ก็ขนาดบ้านในชุมชนของเรา เรายังต้องไปจ้างช่างเขามาทำเลย มันเป็นงานกว้างที่เราไม่ถนัด ไม่ชำนาญ อย่าไปหลงใหญ่ หลงกว้างเลย บอกตรงๆว่าอาตมาตั้งใจว่าจะไปเหมือนอย่างที่ไปกระทุงครวานั้น ไม่มีอะไรมาก เพียงแคไปปักกลด บิณฑบาต แสดงธรรม อย่างอื่นมันจะมีอะไรดีเยี่ยมมันจะเป็นไปเอง จะคิดอะไรกันไปก่อนก็เอา เอาไว้ลงไปแล้วค่อยคุยกันว่าจะทำอะไรบ้าง”

แต่เมื่อทราบว่าการบางอย่างต้องเตรียมอุปกรณ์ไปด้วย จะไปหาเอาข้างหน้านั้นเป็นเรื่องลำบาก เช่น อุปกรณ์การอบสมุนไพร ลูกประคบ ตัดผม หรือทำอาหาร ซึ่งพ่อท่านก็เปลี่ยนความคิดได้ทันที เดิมที่ตั้งใจว่าเอาไว้ลงไปดูพื้นที่ก่อน ค่อยตัดสินใจจะทำหรือไม่ทำอะไร ก็คงไม่ได้แล้ว เพราะปัญหาในรายละเอียดของการทำงานมี จึงได้อุ่นมัติให้เตรียมอุปกรณ์ไปได้เลย

๑๐ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่ปฐมอโศก ช่วงบ่ายมีการปฐมนิเทศ พล.ต.จำลอง ได้ให้ข้อมูลที่นำรู้จักก่อนเดินทาง ต่อด้วยพ่อท่าน เริ่ม ๑๔.๔๐ น. “ทุกคนจะต้องระวัง เมื่อคนเยอะๆและมีชีวิตที่ต่างกัน ถือเป็นการสอบไล่ เป็นภาคสนามที่สำคัญ ถือเป็นการเอาไก่ใส่ข่ง อย่าจิกกันนะ ปฏิบัติธรรมในส่วนของเราให้ได้ อ่านจิตอ่านใจ อย่าไปแสดงความระแวง ทะเลาะวิวาทเป็นอันขาด อยากจะให้ประธานให้เกิดวิญญานที่อบอุ่น คนเหล่านั้นเขาไม่ได้ศึกษาอย่างที่เราศึกษา ถ้าพวกเราไม่มีวิญญานที่สงบ เป็นร้อยละคน มันจะเกิดพลัง จิตสงบนี้ยิ่งกว่ากายสงบ จิตไม่เดือดร้อน มันสบาย เราจะต้องเรียนรู้ อาตมามั่นใจ คราวนี้ผลงานของเราที่ผ่านมา มันจะเป็นตัวพิสูจน์ มันจะเป็นประสิทธิภาพแก่มนุษย์อย่างไร

ก็ขอรับรองพวกเรา ทุกคนจะต้องเตรียมตัวเตรียมพร้อม ว่าทุกคนจะไปลำบาก อย่าอ่อนแอ อย่าขี้้ออน ไม่ลำบากก็ต้องหาความลำบากให้กับตัวเรา คือ หางาน เราจ่ายเงินไปตั้งเท่าไร เป็นล้านขึ้น ถ้าไปแล้วประโยชน์ที่เกิดไม่คุ้มกับเงินที่เสียไป ถือว่าใช้ไม่ได้

ทางโน้นอยากจะทำให้เราไปเป็นคนงานก่อสร้าง อาตมาเห็นว่าแม้ชุมชนของเราเองยังต้องจ้างเขาเลย แล้วเราก็ไม่ชำนาญด้วย อาตมาเองตกตะปุกก็ยังมีมาเยอะแล้ว จึงไม่ควรแอ็คคว้งงานที่เราไม่ถนัด แล้วที่เราไม่เห็นในทีวี มันอย่างกับมหาชยะ แล้วเราก็ไม่เก่งในเรื่องเก็บขยะใหญ่ๆ หนักๆ ต้องใช้เครื่องกลหนัก แต่ขยะเล็กๆนี้ต้องอโศก เราทำงานนี้ให้ดี

อันนี้มันเป็นอินโดย อาตมาไม่ได้มาทำงานหยาบๆ จะให้เราไปบรมพวกติดยา จะให้เราไปบรมพวกคนคุก เราไม่มีความสามารถ พวกเราจะต้องมาทำงานในส่วนที่เป็นงานอีกอย่างหนึ่ง

เราไม่อยู่ในฐานะที่จะต้องไปทำงานกับคนหยาบคนรุนแรงแบบนั้น ไม่ใช่เรารังเกียจ แต่พวกเราก็ต้องทำงานลำบากหรือต่ำๆหยาบๆแบบของเรา ซึ่งก็ลำบากจริงๆอย่างที่คุณจำลองและคุณแซมดินพูดมา

ทุกคนจะต้องอดเอาทนเอา ชาวอโศกคล้ายๆ หมองๆ ปะๆ ซุนๆ ไม่เป็นไร แต่อย่าให้มีกลิ่นเหม็น เราจะต้องคลุกดินตื้นตื้นพื้นขึ้นข้างคนจนคนยาก

เรื่องยากแก่การดูแล ให้ทุกคนสำเหนียก มีมติดะไรก็ฟังให้ออก แล้วทำตามมติดอย่างเคร่งครัด แม้เราจะเห็นขัดแย้งก็เอาไว้ก่อน อย่าเอาอย่างที่เราเคยอยู่ที่นี่ ถึงอย่างไรเราก็ใช้ความฉลาดแล้ว เราต้องให้เกียรติกัน เราได้คุยกันในหมู่ในกลุ่มบ้างแล้ว มันเป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้ามาก จึงต้องใช้วิธีการอย่างนี้

เราจะต้องลำบาก อย่าเหม็น สำเหนียกสังวร เหน็ดเหนื่อยแน่ๆ ต้องหางานให้กับตัวเรา คืออย่าดูตาย การเก็บขยะนี้ได้เก็บแน่นอน ชาวอโศกเคยทำเรื่องนี้มาได้ผล”

มีผู้ถามว่า ไปอย่างนี้แล้วต้องพบชาวบ้าน เราจะพูดจามากน้อยแค่ไหน

พ่อท่าน “สิ่งที่ไม่ควรพูดก็คือเรื่องซ้ำเติม เรื่องกรรมวิบากของอาชีพประมง ในเรื่องวิบากนี้ยาก ถ้าใครไม่มีปฏิภาณเพียงพออย่าพูดดีกว่า ดีไม่ดีจะพาเสีย อีกเรื่องก็คือเรื่องกรวดน้ำ อย่าไปใส่เขาว่าเขาอกกริต อย่าไปตีหิ้งเขา อาตมาอาจจะต้องพูดบ้าง สมณะต้องระวังให้ดี”

พ่อท่านฝากทิ้งท้าย **“การไปครั้งนี้เป็นคณะใหญ่ การให้ ให้อย่างผู้อ่อนน้อมถ่อมตน อย่างอหิงสา อโหสิ แล้วก็เตือนกัน อย่าถือสาทีละที ถือเป็นการสอบไล่สำคัญ ยิ่งกว่าสอบบาลีสนามหลวง ขอให้ทุกคนมีสติ”**

รถบัสคันแรกเริ่มเคลื่อนขบวนออกประมาณ ๑๘.๐๕ น. นักข่าวทีวีช่อง ๑๑ คนเดียว เพิ่งถือกล้องเดินผ่านหน้าพ่อท่านมุ่งไปหา พล.ต.จำลอง เพื่อสัมภาษณ์

๑๑ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก จันอาหารกันตั้งแต่ตี ๔ เพื่อเตรียมเดินทางไปขึ้นเครื่องบินที่สนามบินดอนเมือง เนื่องด้วย จนท.สนามบินเกรงว่าจะมีปัญหาเรื่องเอกสาร จึงนัดหมายให้คณะของเรามาล่วงหน้า ก่อนเครื่องบินออกสองชั่วโมง เสร็จจากการตรวจเอกสาร(ใบสุทธิให้มีชื่อตรงกับที่แจ้งไว้) พล.ต.จำลอง อาสาหาตัวถวายให้กับมือเองที่ละรูป จนครบทุกรูป

ขึ้นเครื่องบินการบินไทย เจ้าหน้าที่จัดให้อยู่ทางด้านท้ายเครื่อง เพื่อผู้โดยสารคนอื่นรวมถึงแอร์โฮสเตสที่เป็นผู้หญิงจะผ่านด้านหน้าได้อย่างสะดวก เป็นครั้งแรกที่สมณะและสิกขมาตุขึ้นเครื่องบินโดยสารเป็นจำนวนใกล้เคียงอย่างนี้

ถึงสนามบินภูเก็ตมีนักข่าวสัมภาษณ์ พล.ต.จำลอง สมณะและสิกขมาตุขึ้นรถบัสต่อไปที่บ้านบางมรวน จ.พังงา ด้วยคณะที่มาสำรวจล่วงหน้า ได้ตัดสินใจเลือกเป็นที่พักของพวกเราทั้งหมด ก่อนประชุมแยกกันไปตามศูนย์ของผู้ประสพภัยต่างๆ

ถึงที่วัดบางมรวนก่อนบ่ายสองโมง ผ่านจุดฝังศพของผู้ที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์คลื่นสึนามินี้ ต่อมาจึงทราบว่าชาวบ้านบางมรวนที่ต้องผ่านเข้าออก เกิดความหวาดกลัวผี เมื่อทราบว่าคณะของเรา ซึ่งมีนักบวชด้วย จะมาพักที่วัดบางมรวนนี้ ชาวบ้านเขาดีใจมาก กุฏิกุจจอต้อนรับตัดหญ้า จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆให้

**พวกเราไม่ได้ช่วยในเรื่องวัตถุประสงค์ทรัพย์สินเงินทองข้าวของ เราจะช่วย
ได้แต่ทางด้านน้ำใจ ทางด้านจิตวิญญาณ จะแบ่งความรู้สึกกัน ให้เห็นว่าเราก็มี
น้อย ไม่ได้ร่ำรวย เราสูญเสียเราไม่ต้องมีมาก เราจนๆ เราไม่ต้องไปแย่งชิง
ไม่ต้องไปโลกมา เราขาดแคลนหรือว่ามีน้อยๆ เราก็เป็นสุข แล้วก็อยู่กันได้
เราแบ่งกันกินแบ่งกันใช้ เกื้อกูลกันอันนี้เป็นชีวิตของเราจริงๆเลย”**

พวกเราทั้งหมดที่มาก่อนแล้วประมาณ
กว่า ๖๐๐ คนได้มารวมกัน ที่ศาลาเก่าของวัด เริ่ม
การประชุมสรุปงานและกิจกรรมที่คณะเตรียมงาน
ได้ทำมา และสิ่งที่หมู่คณะจะทำต่อไป โดยมีภาพ
ประกอบ สภาพบ้านและเต็นท์ ชยะ ภาพชีวิต
ของชาวบ้านหลังประสบภัย ของศูนย์ผู้ประสบภัย
แต่ละแห่ง ปัญหาและกิจกรรมที่คณะอื่นได้ทำ
กันอยู่

ขณะนั้นเมื่อนักข่าวรอยเตอร์ขอสัมภาษณ์
พ่อท่านนอกที่ประชุม จากบางส่วนที่พ่อท่านได้
ตอบนักข่าวดังนี้ “พวกเราได้ปฏิบัติธรรมของ
พระพุทธเจ้ามาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ ๓๐ ปีแล้ว
ก็เกิดผลทางปฏิบัติธรรมเป็นคนอีกชนิดหนึ่ง เป็นคน
ที่ไม่เหมือนกับชาวโลกเขา เป็นคนมักน้อยสันโดษ
เป็นคนที่เสียสละ เป็นคนที่มาจน ไม่ไปมุ่งหมาย
ที่จะรวย และทุกคนจะมากินอยู่ร่วมกัน เป็น
สังคมเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้านที่อยู่กันอย่างมี
ทรัพย์สินร่วมกัน ที่มาที่นี้ก็เพื่อที่จะมาช่วยชีวิต ทาง
เราเรียกว่า “ช่วยชีวิตชาวไร่” ที่เกิดภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติ พวกเราไม่ได้ช่วยในเรื่องวัตถุประสงค์
ทรัพย์สินเงินทองข้าวของ เราจะช่วยได้แต่ทางด้านน้ำใจ
ทางด้านจิตวิญญาณ จะแบ่งความรู้สึกกัน ให้เห็น
ว่าเราก็มีน้อย ไม่ได้ร่ำรวย เราสูญเสียเราไม่ต้อง
มีมาก เราจนๆ เราไม่ต้องไปแย่งชิงไม่ต้องไปโลกมา
เราขาดแคลนหรือว่ามีน้อยๆ เราก็เป็นสุข แล้ว

ก็อยู่กันได้ เราแบ่งกันกินแบ่งกันใช้ เกื้อกูลกัน อันนี้เป็นชีวิตของเราจริงๆเลย”

เมื่อกลับมาประชุม มีประเด็นเรื่องการแบ่งกระจายกำลัง ไปอยู่ร่วมกับผู้ประสบภัยตาม ศูนย์ต่างๆ แต่ประเด็นที่ต้องรีบตัดสินใจเร่งด่วนก็คือวันนี้จะพักกันที่ไหนดี เนื่องจาก พล.ต.จำลอง เห็นว่า ที่วัดบางมรวนยังไม่เหมาะ จึงเสนอที่อุทยานพระนารายณ์ ซึ่งเหมาะในการทำงานทั้งเชื่อมโยง สื่อสารสะดวกรวดเร็วมากกว่า มีเสียงสนับสนุนกันหลายเสียง รวมถึงพ่อท่านเองก็เห็นสอดคล้อง อาจเป็นเพราะเวลาใกล้จะเย็นแล้ว จึงต้องรีบตัดสินใจเคลื่อนย้ายทันที

ถ้าพวกเราไม่ได้ฝึกการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายกันมาก่อนคงจะยากแน่ เพราะหลายคนลงหลักปักเสา กางกลด กางเต็นท์กันเรียบร้อยแล้ว รวมถึงบรรดาแม่ครัวก็กำลังจัดเตรียมอาหารสำหรับผู้ ยังรับประทานมื้อเย็น แม้หลายคนยังไม่อยากจะเคลื่อนย้าย แต่เมื่อส่วนใหญ่เห็นควรก็ต้องทำใจ ย้ายก็ย้าย คณะรถบัสที่ได้ว่าจ้างมา ทำใจลำบากมาก เพราะเขาไม่เคยฝึก ไม่ได้ปฏิบัติอย่างพวกเรา มาก่อน จึงออกอาการไม่พอใจมากกว่าพวกเราตนเอง ส่วนชาวบ้านบางมรวนก็เสียใจ เสียความรู้สึก กับพวกเราที่อุตสาหะจัดสถานที่เตรียมการมาสองครั้งแล้ว ก็เปลี่ยน ซึ่งเขาหวังพวกเราเป็นที่พึ่งให้ กับเขา เนื่องจากหมู่บ้านเขาตกฐานะ“กรรมหล่นทับ” เพราะคนหมู่บ้านเขาไม่ตาย แต่ศพคนตายจาก หมู่บ้านต่างๆทั้งหลายเอามาฝังในพื้นที่บางมรวน ทำให้ชาวบ้านเขาก็กลัวกันมาก หลายคนไม่กล้าผ่าน และมีบางคนว่าเห็นผีออกมาเดิน

ตกลงเราย้ายไปตั้งศูนย์กันที่อุทยานพระนารายณ์ เรานัดเอาโรงเรียนเสนาหูกุลเป็นจุดรวมตัว เพื่อเคลื่อนขบวนเดินธรรมยาตราไปยังอุทยานพระนารายณ์ รถบัสที่จะนำญาติธรรมเคลื่อนย้ายมา มีปัญหา เขากำลังจะพักไม่ทันได้พัก ทำให้ต้องใช้เวลาในการรออยู่พักใหญ่

เกือบห้าโมงเย็นเริ่มเคลื่อนขบวน แถวยาวร่วม ๕๐๐ เมตร เพราะเป็นการเดินเรียงสอง

จะเดินเรียงสามสี่ก็เกรงจะขวางถนนเขา รถที่ผ่านไปมาจะลำบาก การเดินผ่านร้านค้าบ้านช่องของชาวตะกั่วป่าได้รับความสนใจ มีนักข่าวญี่ปุ่นและสวีเดนมาทำข่าว เนื่องจากเขาไม่เคยเห็นอย่างนี้มาก่อน เป็นภาพที่ไม่ได้เห็นง่าย ๆ จริง ๆ แต่คนทั่วไปเขาจะรู้สึกและคิดกันอย่างไรเราไม่รู้

ถึงที่อุทยานพระนารายณ์ พวกเราก็เร็วไว ทางกลด ทางเดินที่ทันสมัย ประเดี้ยวเดียวก็พร้อมพร้อม พ่อท่านอยู่ที่ศาลามุงจากเก่าๆ ประชาชนในพื้นที่แวะมาดูด้วยความสนใจ มีนักข่าวบางกอกโพสต์มาขอสัมภาษณ์ ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในประเด็นที่ซ้ำกับนักข่าวรอยเตอร์ ที่เพิ่มเติมก็คือ พ่อท่านได้บอกถึงสถานะของการมา และแกนหลักที่คิดจะทำ “เรา มาในนามของสถาบันบุญนิยม โดยการสนับสนุนของ “ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม” หรือเรียกสั้นๆ ว่า ศูนย์คุณธรรม ส่วนเรื่องกิจกรรมต่างๆเราก็กำลังพิจารณาทำกัน อยู่ว่าจะทำอะไรดี คือเราจะอยู่ที่นี้ถ้าผู้ที่ทุกซัรอัน ผู้ที่ต้องการจะปรึกษาหารือ จะปรับทุกข์ปรับร้อนอะไรกัน เราก็ยินดี เพราะเรามีมวลทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ ทั้งคนแก่ซึ่งได้ปฏิบัติธรรมกันมาแล้ว เราก็รู้จักจิตวิญญาณดีพอสมควร โดยจะแบ่งกันออกไปว่าจะไปช่วยอะไรๆได้บ้าง จะไปสังสรรค์ ไปทำความสัมพันธ์ ไปปรับทุกข์ปรับร้อนกันอย่างไรว่า นี่แหละ เป็นแนวหลัก ซึ่งเรื่องนี้มันเป็นเรื่องนามธรรม”

ครู่ต่อมาคณะของเทศบาลตะกั่วป่าได้มากกราบ มีรองนายกเทศมนตรีตะกั่วป่ามาด้วย และถามถึงสิ่งที่คณะเราต้องการ เพื่อประสานแล้วจัดสรรให้ เช่น เรื่องไฟฟ้าก็นำรถเข้ามาต่อทำให้ทันสมัย หรือเรื่องห้องน้ำของสำนักงานทางราชการที่อยู่ด้านข้าง ก็อนุญาตให้พวกเราไปใช้ได้

พ่อท่านเดินทักทาย และสนทนากับพวกเราที่กำลังจัดเตรียมที่พัก บางส่วนก็กำลังอาบน้ำ บางส่วนก็รอขึ้นรถไปที่บ้านบางมรวนเพื่อกินอาหารเย็น เนื่องจากการย้ายอาหารมาลำบาก การนำคนไปกินง่ายกว่า เด็กศิษระอโศกกลุ่มหนึ่ง ขอให้พ่อท่านช่วยพูดเพื่อให้คลายจากความกลัวผี แม้เป็นประเด็นเดิมๆที่พูดมามากแล้ว แต่พ่อท่านก็ยังมีเพียรมีเมตตาเยินพูดอยู่เป็นพักใหญ่

ค่า...เมื่อมีเจ้าหน้าที่นำเต็นท์มาให้ พ่อท่านช่วยไปดูแลและบอกให้เขาตั้งในจุดที่เหมาะสมที่จริงจกอย่างนี้ พวกเราหลายคนสามารถรับเรื่องและทำหน้าที่ได้อยู่แล้ว แต่เหมือนกับขณะนั้นหลายคนที่สามารถคิดและตัดสินใจได้ ตัดกิจอื่น ๆ กัน ส่วนผู้ไม่ตัดกิจใดๆก็ไม่กล้าที่จะตัดสินใจ ทำให้พ่อท่านก็ต้องไปช่วยดูแลและตัดสินใจให้ เป็นการเอาภาระ แม้ในเรื่องเล็กน้อยๆ ประมาณสองทุ่มพ่อท่านก็พักผ่อน โดยไม่ได้อาบน้ำ ทั้งๆที่เดินวันนี้เหงื่อออก

ข้างต้นนี้เป็นเหตุการณ์โดยสรุปตั้งแต่เริ่มประชุม จนมาถึงบรรยากาศการเดินทางมาวันแรก

กิจกรรมในวันต่อๆมานั้น พวกเราได้แบ่งกระจายกันไปตามศูนย์ผู้ประสพภัยต่างๆ ๘ ศูนย์ โดยแบ่งสัดส่วนของพวกเราให้สมดุลกับขนาดของแต่ละศูนย์ เช่นที่ศูนย์บางม่วง มีผู้ประสพภัยมากที่สุด ก็จัดกำลังของพวกเรามากกว่าศูนย์อื่นๆ สำหรับพ่อท่านนั้นอยู่ประจำที่ศูนย์อุทยานพระนารายณ์ ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางในการประสานงานของพวกเรา

เวลาค่ำก็มารวมกันสรุปงานของแต่ละแห่ง มีปัญหาอะไรที่ต้องร่วมกันรับรู้และช่วยกันแก้ไข

พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าทุกวัน ที่ศูนย์อุทยานพระนารายณ์ แล้วส่งสัญญาณโทรศัพท์ไปยังที่ต่างๆที่ต้องการและรับสัญญาณได้ แต่บางศูนย์ก็ทำวัตรกันเอง ซึ่งการทำวัตรเช้าเหล่านี้ พวกเราหลายคนชมว่าดีมาก แม้พ่อท่านจะเอาธรรมะลึกๆที่เคยพูดมาแล้ว มาอธิบายอีกก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการอธิบายจิต เจตสิก รูป นิพพาน รูปฌาน อรูปฌาน การลดละสักกายะ ปฏิจจสมุปบาท ตถตา นิยาม ๕ คนวรรณะ ๙ ฯลฯ (ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่)

กิจกรรมของแต่ละศูนย์จะคล้ายๆกัน มีปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสมของแต่ละแห่ง ที่เหมือนกันก็คือกิจกรรม ๕ ส. ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับความชื่นชมทั้งจากเจ้าหน้าที่และชาวบ้านที่พบเห็น ถึงขั้นเขาทำตามก็มี บางแห่งก็สอนการทำอาหาร การทำขนม การทำน้ำยาซักล้าง การทำน้ำยาสระผม มีบริการ นวด-อบสมุนไพร บริการตัดผม บริการปฐมพยาบาล ที่กระจายกันไปพูดคุยกับผู้ประสพภัยในที่พักของเขาก็มี

บางแห่งก็จัดให้มีการเดินจงกรม เพื่อสื่อรูปธรรมของ
ความสงบสำรวม

ผลที่เกิดจากการลงพื้นที่ทำกิจกรรมกับชาวบ้าน
ได้รับความประทับใจจากชาวบ้าน มาแบ่งอาหารจากพวกเรา
บางแห่งเอาข้าวเอาน้ำมาให้พวกเรา ด้วยรู้สึกคุ้นเคยสนิทสนม
ชาวบ้านถามว่าจะมาอีกไหม พวกคุณทำให้พวกเรามีความสุข
การที่สมณะแยกย้ายไปตามบ้าน ทำให้ชาวบ้าน
เขาบอกว่าทำให้เขากินข้าวได้ เขาเริ่มลดข้าวแบ่งให้เรากิน
ถือว่าเป็นพี่เป็นน้อง

มีหญิงคนหนึ่งลูกสาวหายไป เมื่อได้มาพูดคุย
กับนักเรียนของเรา ทำให้เขาหายโศกเศร้า เพราะเขารู้สึก
ว่าเหมือนได้ลูกสาวคืน ขนาดเด็กตัวน้อยๆ ๒ คน นักเรียน
ชั้น ม.๑ ปฐมอโศก ก็ยังสร้างผลงานทางจิตใจได้ เมื่อได้
คุยกับชาวบ้านแล้ว ทำให้ชาวบ้านเขายอมรับว่าทำให้จิตใจ
เขาดีขึ้นมาก แม้เด็กก็ยังพูดให้กำลังใจผู้ใหญ่ได้

สำหรับกิจกรรมของพ่อท่านนั้น นอกจากการ
แสดงธรรมทำวัตรเช้าทุกวัน บิณฑบาตทุกวัน ส่วนอื่นๆไม่
มีอะไรเป็นกิจประจำ พ่อท่านไม่ได้นำเอาเครื่องคอมพิวเตอร์
มาทำงานด้วย ทำให้พ่อท่านมีเวลาอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ต่างๆ
ได้มาก มีเวลาให้พวกเราช่วยกตเวทิต์ มีเวลาสนทนากับ
พวกเรามากขึ้น เดินทางไปตามศูนย์ต่างๆที่พวกเราไปลง
พื้นที่อยู่กินทำกิจกรรมกับผู้ประสบภัย แวะดูตามหาดต่างๆ
ที่ประสบภัย ดูเหมือนพ่อท่านวางตัวแบบสบายๆ ไม่ได้
คร่ำเคร่งเกรงว่าผลงานจะได้ไม่ดี เหมือนผู้นำหลายคน
ที่แบกรับเรื่องต่างๆไว้มาก และพยายามที่จะให้ภาพลักษณ์
ของหมู่คณะตนให้ดูดีตลอด ราวกับพ่อท่านจะวางใจ ได้
เท่าที่ได้ บกพร่องก็แก้ไข ยังทำไม่ได้ก็ไม่ได้ ไม่กังวลกับ
ภาพลักษณ์ของตนและหมู่คณะจนเกินไปนัก

นอกจากนี้ได้รับนิมนต์ไปเทศน์นอกสถานที่บ้าง
เช่น ร่วมออกอากาศกับสมณะกลางดิน โสรัจโจ ทางสถานี
วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สวท.ตะกั่วป่า (๑๓ ม.ค.)
เทศน์กับชาวบ้านเกาะพะทอง (๑๕ ม.ค.) ร่วมรายการกับ
ท่านจันทร์ สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐิ เรื่อง “สันนิษฐานกับ

เราเตรียมหมัดหมัดตัวมาก่อนแล้ว และเราอยู่กับความหมัดหมัดตัวได้แล้ว เราจึงคุยกับคนหมัดหมัดตัวโดยไม่รู้ตัวทั้งหลาย แล้วเราก็บอกเขาว่าเรารู้ และเราก็ดำเนินการเองมา ปฏิบัติการหมัดหมัดตัว ยอมหมัดหมัดตัว ถึงทรัพย์ศฤงคารมา ถึงบ้านช่องเรือนชาน แล้วเราก็มองไม่ทุกข์เพราะการหมัดหมัดตัว เราปฏิบัติธรรมอย่างพระพุทธเจ้ามาอย่างนี้จริงๆ

พุทธที่ไปนิพพาน” (๑๖ ม.ค.) เทศน์ที่ศูนย์ผู้ประสบภัย บางม่วง (๑๕ ม.ค.)

หลังรายการ “สนินามิกับพุทธที่ไปนิพพาน” ผู้ใหญ่บ้านของบางมรวนกล่าวเปิดใจว่า รู้สึกไม่พอใจที่พวกเราเปลี่ยนแปลงเรื่องที่พักกลับไปกลับมา แต่เมื่อได้มาฟังหลักธรรมที่ได้นำมากล่าวในวันนี้แล้ว ทำให้ศรัทธาขึ้น ความไม่พอใจแต่แรกนั้นหายไป

การออกตรวจดูศูนย์ผู้ประสบภัยต่างๆ พบกับผู้มีชื่อเสียงในสังคม และพบนักข่าวที่เขาเห็นท่าทีของคณะเราแปลก จึงสนใจมาขอสัมภาษณ์ เช่นการพบกับสมาชิกวุฒิสภา ครูประทีป ฮาตะ(อึ้งทรงธรรม) ที่ศูนย์บางม่วง (๑๓ ม.ค.) ครูประทีปกล่าวชมความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายของชาวโศกจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับชาวบ้าน และกิจกรรมของชาวโศกล้วนเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างยิ่ง

รองปลัดกระทรวงแรงงาน จารุพงษ์ เรื่องสุวรรณ และคุณนคร ศิลปอาชา ผู้ตรวจราชการฯ ได้แวะเยี่ยมราษฎร ขณะที่พ่อท่านและคณะเรากำลังเดินดูสภาพของความเสียหายที่หมู่บ้านหาดทรายขาว บ้านกำกวน (๑๖ ม.ค.) ทั้งสองท่านได้เข้ามาสนทนาพูดคุยกับพ่อท่าน คุณจารุพงษ์ได้มาแนะนำตัวเอง แล้วกล่าวชมการมาของชาวโศกครั้งนี้ให้ผลทางใจมาก การลงมาหาชาวบ้านอย่างนี้ยิ่งกว่านักจิตวิทยาอีก

ขณะเดินดูสภาพความเสียหายที่หาดทรายขาวหลัก (๑๔ ม.ค.) นักข่าวของนิตยสาร TIMES ได้เข้ามาขอสัมภาษณ์ มีประเด็นสั้นๆ แต่แปลกมาก ถามว่าการที่คนต่างชาติไม่นับถือศาสนาพุทธ แล้วเขามากินมาดื่มเหล้าอย่างนี้ถือว่า

ไม่ผิดมากใช่ไหม พ่อท่านตอบว่า **“คนเหมือนกัน ไม่ได้ก็คือไม่ได้เหมือนกัน”** จากนั้นเขาขอชื่อและตำแหน่งของพ่อท่าน แล้วขอให้พ่อท่านและสมณะปัจจุบัน เดินไปมาที่หาดทรายนั้น เพื่อถ่ายภาพ

ที่หาดทับตะวัน (๑๘ ม.ค.) พ่อท่านแวะมาดูพวกเราที่ได้มาทำกิจกรรมกับชาวบ้าน มีนักข่าวเนชั่นมาขอสัมภาษณ์ มีคำถามหนึ่งที่น่าสนใจ ท่านได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ จากเหตุการณ์สึนามินี้ไหม พ่อท่านตอบว่า **“เราได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีนัยจริง แต่เราได้ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้ามาแล้ว เราจึงไม่ได้ประหลาดอะไรกับมัน เพราะเราได้อยู่ฐานนี้ก่อนคนหมดเนื้อหมดตัว เราเตรียมหมดเนื้อหมดตัวมาก่อนแล้ว และเรายู่กับความหมดเนื้อหมดตัวได้แล้ว เราจึงคุยกับคนหมดเนื้อหมดตัว โดยไม่รู้ตัวทั้งหลาย แล้วเราก็บอกเขาว่าเรารู้ และเราก็อพัฒนาตนเองมา ปฏิบัติการหมดเนื้อหมดตัว ยอมหมดเนื้อหมดตัว ทั้งทรัพย์สินศฤงคารมา ทั้งบ้านช่องเรือนชาน แล้วเราก็มุ่งทุกข์เพราะการหมดเนื้อหมดตัว เราปฏิบัติธรรมอย่างพระพุทธเจ้ามาอย่างนี้จริงๆ”**

ที่หาดท้ายเหมือง (๑๖ ม.ค.) ผู้ประสพภัยคนหนึ่งบอกเล่าอย่างติดตลกว่า คลื่นมันมาสามลูก เขารอดชีวิตมาได้เพราะจับกิ่งมะพร้าวไว้ได้ คลื่นมาแต่ละลูกก็พัดพาเอาสิ่งที่เขาฝังติดตัวมาไปกับน้ำด้วย จนลูกที่สามแม้แต่กางเกงในก็ไม่เหลือ

จากการเป็นอยู่ที่เรียบง่ายของพวกเราที่เหลือ ไม่ว่าจะ เป็นห้องน้ำ ที่หลับที่นอน ที่ทำงาน รวมไปถึงข้าวของเครื่องใช้ ไม่ได้สะดวกสบายเหมือนอยู่ที่บ้านหรือพุทธสถานแน่ มีเกร็ดเล็กๆ อีกอย่างที่เราใช้กันอย่างเป็นปกติ ไม่ได้มีอุปาทานเหมือนคนทั่วไปแล้ว คือโลงศพ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก พวกเราขาดโต๊ะวางอาหาร และใช้ทำงานอื่นๆ แม้แต่ใช้ให้คนเจ็บไข้นอนบำบัดรักษา จึงได้ไปขอยืมมาใช้เป็นอุปกรณ์ตามที่เราต้องการ ดูเหมือนว่าคณะอื่นๆ ที่มาช่วยทำกิจกรรมต่างๆ กับผู้ประสพภัย ก็ยังไม่มีคณะไหนๆ นำเอาโลงศพเหล่านั้นมาใช้เป็นอุปกรณ์การทำงานอย่างที่คณะของเราทำกัน

กิจกรรมพิเศษอีกอย่างหนึ่งที่บรรดาตาล้องอยากจะได้มากก็คือ ภาพบิณฑบาตผ่านย่านที่เสียหายมากที่สุด **บ้านน้ำเค็ม** ที่มีเรือถูกน้ำซัดขึ้นมาบนบ้าน โดยความมุ่งหมายอยากให้เป็น

ภาพประวัติศาสตร์ เหมือนอย่างการเดินทางบิณฑบาตหลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ๒๕๑๖ ที่ถนนราชดำเนินฯ ครั้งนี้ก็พอจะบันทึกเป็นประวัติศาสตร์ได้ เพียงแต่ไม่ขลังเหมือนครั้งนั้น พอดีมีนักข่าวฝรั่งกำลังอยู่ที่ตรงนั้นด้วย เขาได้ถ่ายไปหลายเซ็ค กล้องที่เขาใช้ดูเป็นมืออาชีพมากเลย

เนื่องจากพวกเราเหมือนกันจำนวนมาก และกระจายไปตามที่ต่างๆ เมื่อจะทำอะไรก็ต้องมีตัวแทน มาประชุมร่วมกันให้รู้ก่อน การจะเคลื่อนย้ายกลับก็เหมือนกัน ต้องประชุมกันเพื่อจัดสรรรถ และเวลาให้ทันใช้งานได้ทั้งหมด นอกจากนี้มีประเด็นเรื่องจะสานงานต่อ มีหลายคนคิดว่าน่าจะมีจำนวนหนึ่งที่อยู่สานงานนี้ต่อ แต่เมื่อมีข้อมูลมาใหม่ที่ประชุมก็เห็นว่าไม่น่าจะอยู่ต่อแล้ว

พ่อท่านให้ข้อคิดในวันสรุปประเมินผลวันสุดท้ายของทุกศูนย์ผู้ประสบภัย (๑๙ ม.ค.) จากบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้ “เราก็คแข็งแกร่งขึ้น หรือว่าชำนาญขึ้น มีสมรรถนะ มีทักษะต่างๆขึ้น โดยเฉพาะถ้าใครสามารถที่จะมีผลในทางปฏิบัติธรรม มีมรรคผลของการปฏิบัติเพิ่มขึ้นได้ นั่นก็เป็นกำไรอย่างยิ่ง รู้อยู่แล้วว่าธรรมชาติของพระพุทธเจ้าเน้นปฏิบัติธรรมกับกรรมกิริยา กับชีวิตประจำวัน กับทุกอย่างแหละ ทั้งสังกับปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะ ทำการทำงานประกอบอาชีพ ทั้งพูดทั้งคิดดำริอะไรต่างๆ เป็นการปฏิบัติมรรคผลทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นคิดว่าคราวนี้ก็คงจะมีผู้ที่ได้มรรคผลอะไรเพิ่มเติมจากการมาทำงานหรือการมาทำกิจกรรมคราวนี้”

ที่หน้าตื่นเต็นอีกเรื่องหนึ่งก็ตอนขากลับ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมบางส่วนได้รับบริการขึ้นเครื่องบินทหารที่ได้มาส่งสิ่งของและจะเดินทางกลับ กทม. โดยการติดต่อประสานของ พล.ต.จำลอง ที่ตื่นเต็นก็คือขึ้นเครื่องบินรออยู่เป็นนาน เครื่องก็ยังไม่ออกสักที จนพวกเราทยอยกันออกมายืดเส้นยืดสายนอกตัวเครื่องบิน เพราะอากาศสบายกว่าอยู่ในเครื่องบิน ออกมาจึงทราบว่ามีฝ่ายช่างยนต์กำลังซ่อมใบพัดด้านขวาที่ไม่หมุน ทำเอาหลายคนไม่รู้ซึกคิดเป็นกังวล มาทราบภายหลังว่าพวกเราที่ขึ้นเครื่องบินโดยสารของสายการบินพาณิชย์ มองเห็นเหตุการณ์ตลอดก็เป็นกังวลว่ามัน

**จะตาย...ก็ตาย.... สมณะ...คุณจิตเราเองให้มันเป็นหนึ่งเดียว แล้วถึง
อะไรหมด อยู่ในภพ อยู่ในจุดที่ไม่มีอะไร เป็นอากาศ เป็นอุเบกขา แล้วก็ไปอยู่
ตรงนั้น ส่วนวิปัสสนานั้นรู้ตามความเป็นจริงไปหมด ปล่อยให้ อ้อ....มันเป็น
อย่างนั้นะ นี่แหละหนอ....เกิด แก่ เจ็บ ตาย มันก็เป็นอย่างนี้ เจ็บก็เป็นอย่างนี้
ป่วยก็เป็นอย่างนี้ มันไม่สมดุลกก็เป็นอย่างนี้**

จะเสี่ยงไหม ถ้าจะปล่อยให้พ่อท่านและคณะเดินทางโดยเครื่องบินทหาร นี่ถ้ามีแค่คนสองคน เขาก็
คงได้มานิมนต์ให้ไปขึ้นเครื่องบินพาณิชย์แล้วซื้อตั๋วให้แล้ว แต่ก็มีก้นเกือบร้อย ขึ้นจ่ายมีหวังหัวโตแน่
พอดีช่างเครื่องบินซ่อมไบพัดเสร็จใช้งานได้ดี

คำแนะนำผู้ป่วยอาการหนัก

๒๑ ม.ค. ๒๕๕๘ ที่โรงพยาบาลนครปฐม พ่อท่านได้มาเยี่ยมคุณฟ้าดาว นาวาบุญนิยม
ซึ่งทราบว่าอาการหนัก ร่างกายซูบผอม มีเวทนาใกล้ จะกินจะนอนก็ยากลำบากแล้ว พ่อท่านให้
คำแนะนำในการทำใจที่นำสนใจดังนี้ “ฟังกลิ่นกับลมหายใจเข้าออกให้มันดัง เข้าไปเกาะ คือเราจะทิ้ง
จะลืมไปเลย กับอีกอย่างหนึ่งก็คือปลงหรือวาง คือต้องพยายาม ้อ...มันก็อย่างนั้นแหละนะ
มันก็ต้องเป็นไป คือใช้ปัญญา กับใช้การปล่อย มันเป็นธรรมดา ไม่ใช่ไปดึงจิตไปไว้ที่ใดที่หนึ่ง แต่
ทำให้เกิดความเข้าใจ ทำให้เกิดปัญญา ทำให้เกิดการปล่อยวางอย่างวางจริงๆ ้อ...มันก็เป็นอย่างนั้น
มันจะต้องเป็นของมันไป ถึงเวลามันก็ต้องเป็นอย่างนั้น มันจะเป็นอย่างนี้ มันก็จะเป็นอย่างนี้แหละ
แม้ที่สุดจะตาย...ก็ตาย ตายก็คืออย่างนี้ เจ็บก็คืออย่างนี้ ปวดก็คืออย่างนี้ะ มันก็เป็นลักษณะของ

มันไป คือลักษณะพิจารณา ใช้ปัญญาทำความเข้าใจเป็นวิปัสสนา ปลงไปได้เรื่อยๆ สองทางใหญ่เท่านั้น วิปัสสนากับสมณะ ส่วนสมณะก็คือคุณจิตเราเองให้มันเป็นหนึ่งเดียว แล้วทิ้งอะไรหมด อยู่ในภพ อยู่ในจุดที่ไม่มีอะไร เป็นอากาศ เป็นอุเบกขา แล้วก็ไปอยู่ตรงนั้น ส่วนวิปัสสนานั้นรู้ตามความเป็นจริงไปหมด ปลงๆ อ้อ...มันเป็นอย่างนี้นะ นี่แหละหนอ....เกิด แก่ เจ็บ ตาย มันก็เป็นอย่างนี้ เจ็บ ก็เป็นอย่างนี้ ป่วยก็เป็นอย่างนี้ มันไม่สมดุลก้เป็นอย่างนี้ เหมือนกับสำนักอะไรละ สำนักเจ้าคุณ วัดมหาธาตุสอน เจ็บหนอ ป่วยหนอ เข้าใจแล้วก็ปลง เกิดหนอ อย่างหนอ ก็เป็นลักษณะปลงวาง ยิ่งเกิดปัญญาเข้าใจชัด อ้อ...อย่างนี้หนอ ยิ่งเข้าใจในความจริงนั้นๆ ลึกซึ้งขึ้นเป็นญาณทัสสนะจริงๆ แล้ววางได้นั้นแหละยังเป็นตัววิปัสสนา ก็มีสองด้านอย่างนี้”

ดร.ทิวา เงินยวง ขอนมัสการ

๒๓ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก ดร.ทิวา เงินยวง ผู้สมัคร ส.ส. ของพรรค ประชาธิปัตย์ ได้ขอมานมัสการแนะนำตัวเอง และบอกถึงอุดมการณ์และความคิดของเขากับสังคมและการทำงาน พ่อท่านให้ความรู้เรื่องของบุญนิยมเล็กน้อย ดู ดร.ทิวา เป็นคนสมณะคนหนึ่ง ก่อนจากท่านได้จดชื่อที่อยู่ส่งให้ เนื่องจากท่านไม่ใช้นามบัตร บอกว่าเมื่อมีอะไรจะเรียกใช้ก็ได้

ฉลองหนาว

๒๘-๓๐ ม.ค. ๒๕๔๘ ที่ภูผาพ้าน้ำ งานฉลองหนาวครั้งนี้พ่อท่านมีอาการเจ็บเอว ทำให้การเดินทางไกลขึ้นไหวมีปัญหา ไม่คล่องแคล่วอย่างเดิม มีพวกเราที่มีความรู้ในศาสตร์การดูแลสุขภาพหลายๆแบบได้มาช่วยดูแลสุขภาพให้ แม้แต่สมณะดินดี ลันตจิตโต ก็ยังอาสาเอามัดไม้มาช่วยตีหลังและเอวให้ ตามความรู้ความเชื่อที่ได้รู้มาจากศาสตร์ของจีน พ่อท่านก็ยอมให้ตี

อาการเจ็บในครั้งนี้แสดงออกมาเป็นรูปธรรม ถึงขั้นจะเคลื่อนย้ายกายก็ต้องมีผู้ช่วยหิ้วปีกประคองตัว พวกเราไม่เคยเห็นพ่อท่านมีอาการเช่นนี้มาก่อน หลายคนเป็นห่วงและหวังดี อยากจะให้หายจากอาการเจ็บนี้ แต่ต่างก็มีความรู้ความเชื่อในการดูแลสุขภาพต่างกันไป ซึ่งล้วนต้องการนำสิ่งที่ตนได้ประโยชน์มาเสนอ บัจฉนาต้องปฏิเสธกันไปหลายราย ด้วยไม่อยากให้พ่อท่านต้องกลายมาเป็นหนูลองยา ลองฝีมือของใครต่อใครมากเกินไป ไม่เช่นนั้นอาจกลายเป็นปัญหาใหม่ ที่ผู้หวังดีทั้งหลายนั้นแหละจะทะเลาะกันเอง

อาการเจ็บเอวของพ่อท่าน ทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงไม่ไปเชียงรายตามที่ได้รับนิมนต์ไว้ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร อาสาไปแทน

มีเสียงวิจารณ์ว่าอากาศหนาวเย็นจะทำให้อาการเจ็บเอวหายากขึ้น หรือเจ็บมากขึ้นกว่าอากาศปกติ จึงนิมนต์พ่อท่านรีบเดินทางกลับสันตือโคกโดยเร็ว แต่ตัวเครื่องบินเต็มหมด ทำให้ต้องพักที่ตัวเมืองเชียงใหม่ก่อน เจ้าของสถานที่ที่ปรารถนาดี ได้นำหมอริเบตมาช่วยดูแลรักษา สภาพการณ์ขณะนั้นปฏิเสธยาก เพราะหมอก็มาอยู่ตรงหน้าแล้ว อีกทั้งเป็นการรักษาหัวใจของเจ้าของสถานที่เป็นสิ่งที่สำคัญเหมือนกัน คิณั้นพ่อท่านจำต้องยอมให้รักษา แต่เมื่อผลการรักษาทำให้มีอาการเจ็บมากขึ้นกว่าเดิม รุ่งขึ้น (๓๑ ม.ค.) พ่อท่านจึงปฏิเสธอย่างเต็มคำได้ว่าไม่ขอให้รักษาต่อ แม้จะได้รับคำอธิบายว่าพิษกำลังถูกขับออก จึงทำให้รู้สึกว่าจะเจ็บมากขึ้นก็ตาม พ่อท่านก็ยืนคำปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าจะต้องเดินทางกลับในวันนี้พอดี ถ้าเจ็บมากขึ้นเดี๋ยวจะเดินทางไม่ได้

ขณะนั้นพวกเราที่ได้ไปรับเรียนการแพทย์แผนไทย วินิจฉัยทันทีจากอาการที่พ่อท่านเจ็บว่าเป็นโรคลม ไม่ใช่เส้นหรือกล้ามเนื้ออย่างที่หลายคนเข้าใจแน่ และอาสาตัวเข้ามาดูแลรักษาด้วยท่าที่เชื่อมั่นมาก สามารถจะทำให้พ่อท่านหายได้แน่ ยืนยันหนักแน่นว่าไม่มีผลข้างเคียงที่จะเป็นอันตรายใดๆ ดูเหมือนพ่อท่านเองก็อยากจะได้ส่งเสริมให้แพทย์แผนไทยเข้ามามีบทบาทในสังคมชาวอโคกด้วยเหมือนกัน จึงยอมให้ทำตามวิธีการรักษาของแพทย์แผนไทย ซึ่งมีทั้งการอบ ประคบ พอกทายา กดไล่ลมออก รวมถึงยาฉันทและควบคุมอาหารที่จะแสดงอาการของโรคลม จนหายเป็นปกติได้ในที่สุด

ในรายการเอื้อโออุ๋น (๒๘ ม.ค.) มีประเด็นคำถามหนึ่ง ที่ผู้ถามด้วยความเป็นห่วงที่เห็นพ่อท่านมีอาการเจ็บขนาดนี้จะทำใจอย่างไรไม่ให้ห่วงพ่อท่านมากไป และจะส่งพลังจิตมาช่วยพ่อท่านได้ไหม

**การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องธรรมดา เพราะฉะนั้นถ้าเราประมาท
สร้างกรรมวิบากเป็นเหตุปัจจัยที่ไม่ดีมากขึ้น ทุกข์ภัยก็มีมากตามวิบากไม่ดีนั้นๆ
การเกิดแก่เจ็บตายเป็นได้ที่เราเมื่อไรก็ได้ อย่าไปประมาทว่าเรายังแข็งแรง เรา
ต้องสร้างกุศลหรือความดีให้มันสูง มันก็จะบรรเทา ตามสัจจะของเหตุ**

พ่อท่านให้คำแนะนำว่า “ต้องเข้าใจสัจจะให้ได้ว่า เมื่อเราเห็นคนที่เราเคารพนับถือทุกข์ จะทุกข์เพราะเจ็บป่วยหรือได้รับภัยอะไรก็ตาม เราก็ต้องเข้าใจให้ได้ว่าความเจ็บที่เป็นทุกข์นั้น มันก็เกิดได้ เป็นธรรมดา เราจะต้องรู้ความจริงให้เห็นความจริงว่า อ้อ..มันเป็นอย่างนั้นหนอ มันก็ยอมเป็นได้ แม้แต่ ผู้ที่มีบารมี มีกุศลก็ยังทุกข์ ยังเจ็บ ยังป่วย ยังได้รับภัยอย่างนั้นอย่างนี้ ขนาดพระพุทธเจ้าก็ยังได้รับภัย อย่างที่ท่านได้เล่าให้ฟัง ก็เป็นได้ เป็นธรรมดา เราก็ต้องรู้ความจริงว่า การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็น เรื่องธรรมดา เพราะฉะนั้นถ้าเราประมาท สร้างกรรมวิบากเป็นเหตุปัจจัยที่ไม่ดีมากขึ้น ทุกข์ภัย ก็มีมากตามวิบากไม่ดีนั้นๆ การเกิดแก่เจ็บตายเป็นได้ที่เราเมื่อไรก็ได้ อย่าไปประมาทว่าเรายังแข็งแรง เราต้องสร้างกุศลหรือความดีให้มันสูง มันก็จะบรรเทา ตามสัจจะของเหตุ ดังนั้น แม้เราเห็นผู้ได้รับทุกข์ เราก็หดหัวใจ อย่าไปยึดเอาอันนั้นมาเป็นเรา อยากให้ท่านไม่เป็น มันอยากไม่ได้หรอก ใครเป็น ก็ต้องรู้ความจริงให้ได้ว่า แม้ท่านจะใหญ่ ท่านจะสูง หรือคนไม่ใหญ่ ไม่สูงเขาก็เป็น คนที่มีบารมีมากกว่าเรา น้อยกว่าเราเขาก็เป็นได้ทั้งนั้น เราก็เอาความเป็นจริงที่เราเห็นได้นั้นมาหดวางใจ เราอย่าไป ต่อเนื่องผูกพันจนกระทั่งเอามาเป็นเรา อย่างที่ได้พูดไปแล้ว เขาเศร้าเราก็เลยต้องเศร้ากับเขา เอ้า..ก็ เขาเศร้าอยู่ที่เขา แล้วก็เขาเศร้ามาอยู่ที่เรา ก็เลยเศร้าสองคนเลย ลูกบาตเจ็บ พ่อแม่ก็พลอยเจ็บไปด้วย อุปาทานพวกนี้มันเป็นไปไม่ได้ มันเป็นเรื่องการสร้างอุปาทานมาใส่ตนเอง อย่าคิดอย่างนั้น เราก็ต้องปลง และพิจารณาเห็นความจริงอย่างที่กล่าวแล้ว ให้รู้สัจธรรมที่เป็นไตรลักษณ์อย่างชัดเจน

ส่วนเรื่องส่งพลังจิตมาช่วยเอาตามนั้น ก็เป็นกุศลเจตนา แนวลึกของพลังจิต จริงแล้วพลังจิต มีฤทธิ์มีเดชจริงๆ แล้วการใช้พลังจิตไปช่วยคนนั้นคนนี้มันได้ไหม ก็ได้ แต่ยากมาก นอกจากยากแล้วก็ต้องมีเหตุปัจจัยที่ตรงกัน เหมือนคลื่นวิทยุที่จะต้องตรงกัน คลื่นวิทยุจึงจะไปถึงกันได้ แล้วแรงส่งก็ต้องมากพอ นี่เปรียบเทียบเป็นรูปธรรมให้ฟัง มีได้ เป็นได้ แต่ยากมาก ถ้าเราจะทำก็ต้องฝึก ถ้าจะทำบ้างก็ทำ แต่อย่าเข้าใจผิดว่าจะหวังได้อย่างจริงจัง มันไม่ง่าย อย่างที่ชัดเจนก็คือมันเป็น “กุศลเจตนา-กุศลเจตสิก” ที่เราไม่ยอมให้ผู้อื่นเป็นทุกข์ ซึ่งเป็น “สิ่งดี” ที่ทุกคนต้องรู้ในกุศลนี้ และต้องมีกุศลเจตสิกนี้ ใครไม่มีก็เป็นคนใจดำ หรือเป็นคนใจดำน หรือเป็นคนโง่ จนไม่มีอุปบมัญญา ต้องสร้างอาการทางจิตชนิดนี้ใส่จิต ให้เกิดเป็นกุศลวิบาก เกิดเป็นคุณธรรมในใจเราก็คดีแน่นอน มันก็ได้อันนั้นแหละเป็นสำคัญ แต่ส่วนที่จะเกิดเป็นผลที่จิตอันนี้มันจะไปช่วยได้ไหม มันก็ยาก อย่างที่ได้อธิบายไปแล้ว อย่าอยากได้พลังวิเศษ พลังวิเศษย่อมมีตามบารมีเอง แต่จงทำให้ถูกต้องในส่วนสิ่งที่เป็นกุศลอันควรกระทำให้ดีเท่านั้น ของแถมคือพลังวิเศษจะเกิดเองตามความเป็นจริงของบารมี”

คำถามการนำเครื่องดื่มมีนเมาเข้าระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์

๒ ก.พ. ๒๕๕๘ ที่สันติอโศก มีผู้ส่งโทรสาร ที่ พล.ต.จำลอง ได้ทำหนังสือส่งไปถึงกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๑๑ ท่าน รวมถึง ฯพณฯ รมว.กระทรวงการคลัง คำนำเรื่องการนำเครื่องดื่มมีนเมาเข้าระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ จากบางส่วนของหนังสือดังกล่าวดังนี้

ผมได้เข้าร่วมประชุมผู้แทนองค์กรของศาสนาต่างๆ เมื่อเดือนมกราคมที่ผ่านมา ตามรายชื่อองค์กรท้ายหนังสือฉบับนี้ เป็นการประชุมอย่างเจียมๆ เพื่อป้องกันมิให้พรรคการเมืองบางพรรคนำไปเป็นประเด็นในการหาเสียงชิงความได้เปรียบในการเลือกตั้ง ที่ประชุมมีความห่วงใยเรื่องการขยายตัวของธุรกิจเหล้าและเบียร์ แม้จะก่อให้เกิดความเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่เป็นพิษภัยอย่างร้ายแรงต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน

ประชาชนมั่นใจพรรครัฐบาลว่าตระหนักเรื่องนี้ดี เพราะมีหลักฐานปรากฏในหลายที่หลายแห่ง เช่น ปัญหาเสียงที่ติดทั่วประเทศว่า

สร้างโอกาส ให้เยาวชนปลอดภัย

ปลอดภัยเสพติด ไม่มีสิ่งช่วยยูกุคคาม

ขณะนี้มีการเสนอระดมทุนโดยการนำกิจการเหล้าเบียร์เข้าตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งถ้าทำสำเร็จ จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม ขณะยังไม่ได้ระดมทุนก็มีกุนมหาศาล และทำให้ประชาชนติดเหล้าและเบียร์กันอย่างมโหฬารอยู่แล้ว องค์การอนามัยโลกระบุว่า เมื่อปี ๒๕๔๓ คนไทยดื่มเหล้าเป็นลำดับที่ ๕ ของโลก การดื่มเบียร์ในช่วง ๑๒ ปี (พ.ศ.๒๕๓๒-๒๕๔๔) เพิ่มขึ้นกว่า ๕ เท่าตัว สำนักงานสถิติแห่งชาติแจ้งว่า ในปี ๒๕๔๖ คนไทยดื่มเหล้าและเบียร์มีจำนวนถึง ๑๘.๖ ล้านคน (๓๐% ของประชาชนทั้งประเทศ) โดยดื่มเป็นปริมาณมากถึง ๓,๗๐๐ ล้านลิตร

เป็นที่ทราบดีแล้วว่า เหล้าและเบียร์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่าแสนล้านบาท ก่อคดีร้ายแรงต่างๆ และทำให้เสียสุขภาพ ภาวอากาศที่รัฐได้รับจากธุรกิจดังกล่าวน้อยกว่าเงินที่ต้องสูญเสียในการรักษาพยาบาลประชาชนในชาติมากมายนัก ที่สำคัญคือ ประเทศไทยมีผู้นับถือศาสนาใหญ่ๆ ทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิกข์ ซึ่งทุกศาสนาคัดค้านการเสพสิ่งมีนเมาทั้งสิ้น

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ น่าจะมีจุดยืนทางศีลธรรมในเรื่องนี้อย่างชัดเจน ว่าไม่สนับสนุนให้ธุรกิจเหล้าเบียร์ระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทย หากไปเข้าตลาดหลักทรัพย์ในประเทศอื่น คนไทยจะซื้อขายหุ้นลำบากกว่าและเป็นการทำลายสังคมไทยโดยฝีมือของชนชาติอื่นดีกว่าไทยทำลายคนไทยด้วยกันเอง

ในฐานะที่ท่านมีบทบาทในการชี้ชะตาเรื่องนี้ ผมจึงเรียนมาให้ทราบ หากอนุมัติให้ระดมทุนเข้าตลาดหลักทรัพย์ ย่อมเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในสังคมและอาจบานปลายได้

ขอแสดงความนับถือ

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

แผนต่อมาเป็นรายชื่อองค์กรศาสนาที่เข้าร่วมประชุม เดือนมกราคม ๒๕๔๘ ทั้งหมดมี ๒๔ องค์กรดังนี้ ๑. วัดสุทัศนเทพวราราม ๒. วัดปัญญาบันฑิตาราม ๓. สวนปฏิบัติธรรมวัดทุ่งไผ่ จ.ชุมพร ๔. สภาประมุขบาทหลวงแห่งโรมันคาทอลิก ๕. ศูนย์สังคมพัฒนากรุงเทพฯ ๖. วิทยาลัยแสงธรรม ๗. มูลนิธิเพื่อศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย ๘. สภายุวมุสลิมโลกสำนักงานประเทศไทย ๙. สภามุสลิมไทย อัซซะบับ ๑๐. สถาบันบุญนิยม ๑๑. สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม จังหวัดนราธิวาส ๑๒. สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม จังหวัดอุทัยธานี ๑๓. สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๑๔. สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม จังหวัดภูเก็ต ๑๕. สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม จังหวัดกาญจนบุรี ๑๖. โรงเรียนนาแตร์เดอีวิทยาลัย ๑๗. โรงเรียนทอสี ๑๘. มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ๑๙. มูลนิธิเผยแพร่ชีวิตประเสริฐ ๒๐. มูลนิธิสวนแก้ว ๒๑. กองทัพอธรรมมุสลิม ๒๒. มูลนิธิธรรมกาย ๒๓. สวนโมกข์ตะวันออก ๒๔. เครือข่ายภูมิปัญญาไทย

ต่อมาพ่อท่านก็ได้รับการรายงานมาเป็นระยะๆ ถึงความพยายามที่จะกระตุ้นปลุกสังคมให้เห็นถึงโทษภัยที่จะเกิดขึ้นกับสังคม หากสังคมยังปล่อยให้เครื่องตีมีนเมาเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ได้ ซึ่งพ่อท่านก็มักจะบอกพวกเราที่ให้ข้อมูลมาว่า เราก็คงทำเท่าที่เราทำได้ แล้วก็อย่าไปยึดมั่นถือมั่นว่าเราจะต้องต้านเขาได้อย่างเอาเป็นเอาตาย จะเกิดความรุนแรง แต่ก็ทำให้เต็มความสามารถตามที่เหมาะสมก็รู้อยู่แล้วว่าคนส่วนใหญ่เขาเห็นแต่เรื่องที่จะหาเงิน เขาไม่ได้ให้ความสำคัญกับจิตวิญญาณที่จะเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากวิธีการหาเงินของชาวโลกีย์ สังคมจะเสียหายมากขึ้นกว่าเงินที่เขาจะได้รับ

๒๑ ก.พ. ๒๕๔๘ ในงานพุทธาฯ พวกเราได้รับการประสานให้ไปร่วมเป็นมวล ในการยื่นหนังสือค้านการเอาธุรกิจเครื่องตีมีนเมาเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ พวกเราก็เร็วไวมีอาสาสมัครจะไปร่วมมากกว่าจำนวนที่ต้องการ มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ประมาณ ๑๐๐ คน ฝ่ายประสานไม่ยอมให้เป็นภาพว่ามีแต่กลุ่มของชาวโศก เพราะคณะอื่นที่เป็นแนวร่วมในกิจนี้ด้วยก็มีหลายกลุ่ม แต่เขาอาจจะประสานรวมตัวกันได้ยาก

ต่อมาก็ได้มีการประสานกันในองค์กรศาสนา เพื่อร่วมมือกันในการเคลื่อนไหว กลุ่มที่มีมวลมากและประสานเข้ากันได้ดีในกิจนี้ก็คือกลุ่มของธรรมกาย และกำลังประสานร่วมกันจัดงานวิสาขบูชา

ตรีลักษณ์ของมนุษย์ประเสริฐ

๖ ก.พ. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก วันนี้เป็นวันอาทิตย์ ญาติโยมมาทำบุญฟังธรรมกันมากกว่าวันธรรมดา พ่อท่านเทศน์มีประเด็นที่ชื่อว่า *ตรีลักษณ์ของมนุษย์ประเสริฐหรืออาริยะ* ได้แก่ ๑. มีเจโตวิมุตติ และปัญญาวิมุตติ ๒. มีสมรรถนะสร้างสิ่งที่ควรสร้างได้ ๓. มีสัปปุริสธรรม ๗ นอกจากนี้มีประเด็นถึงเรื่องความหลงใหลมกมายไปกับโลกีย์สุข อันเนื่องมาจากมิจฉาทิฐิในการนับถือพระเครื่องรางของขลัง กิจการนี้พ่อท่านเทียบจัดเป็นโรคเอดส์ของศาสนาพุทธ ผู้สนใจติดตามรายละเอียดได้จากฝ่ายเผยแผ่

สอน บศ.การแพทย์แผนไทย มร.

๑๐ ก.พ. ๒๕๔๘ ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ่อท่านได้รับนิมนต์จากคุณขวัญฤดี กับ คุณแก่นฟ้าที่เป็นอาจารย์พิเศษ ในวิชาการศึกษาทางเลือกหรือชุมชนทางเลือก ซึ่งเป็นวิชาหนึ่งที่นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนการแพทย์แผนไทย มร.จะต้องเรียน โดยมีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนประมาณ ๙๐ คน ส่วนใหญ่จะเป็นวัยของผู้ทำงานแล้ว มีทั้งนายทหารยศชั้นระดับนายพล มีทั้งนายแพทย์ และวิศวกร มีทั้งอาจารย์ มีทั้งนักธุรกิจ และข้าราชการ คุณแก่นฟ้าเล่าว่าต่อมาได้นำเอาสิ่งที่พ่อท่านได้มาสอนนั้น ไปออกข้อสอบ ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียดของการสอนวันนั้น

วิจารณ์การเลือกตั้งที่ผ่านมา

๑๓ ก.พ. ๒๕๔๘ ที่สันติอโศก วันอาทิตย์นี้พ่อท่านเริ่มการแสดงธรรมด้วยการวิจารณ์การเลือกตั้งที่เพิ่งจะผ่านมา (๖ ก.พ.) จากบางส่วนดังนี้

“ปรากฏการณ์ทางการเมืองของไทยนั้น ได้เปลี่ยนไปมาก มันเป็นความเจริญทางเทคนิคของการเมืองอย่างหนึ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่า การเมืองเจริญ การเมืองคราวนี้หลายคนมองว่า พรรครัฐบาลเดิมเป็นฝ่ายที่ชนะขาดลอย แต่มองทางด้านลึกแล้วมันไม่ใช่ เป็นเพียงการชนะทางเทคนิคและเหตุปัจจัย เหตุปัจจัยของพรรคการเมืองไทยรักไทยมันได้เปรียบไม่รู้กี่ประตู

หนึ่งได้เปรียบเพราะว่าพรรคไทยรักไทยนั้น มีพรรคที่ไปร่วมพรรค แต่ก่อนนี้แยกพรรคกันเยอะแยะเลยใช้มัย แต่คราวนี้มีพรรคใหญ่ๆ ๔ พรรคเข้าไปร่วมในพรรคไทยรักไทยพนักหนึ่งไทยรักไทย ชาติพัฒนา ความหวังใหม่ กิจสังคม แล้วมีเสรีธรรมแถมอีก เป็นพลังรวมอันเดียวกันเลยแล้วในแต่ละพรรคเหล่านี้ เขามีฐานเสียง มี ส.ส.จัดตั้งของเขาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ๔-๕ พรรคไปรวมกันเป็นหนึ่งพรรค ได้เปรียบหรือยัง ส่วนฝ่ายค้านนั้นดันแย้งกันอีกแถม ประชาธิปัตย์แยกมาเป็นมหาชน แยกกันเป็นกองทัพด้วยนะ ชาติไทยเองก็แตกออกมาอีก ดึงออกไปอีก เคยร่วมหัวร่วมหางกันกับประชาธิปไตยบ้าง มหาชนก็คนกลุ่มเก่า เสร็จแล้วก็ไปคานกันหมดเลย แล้วมันจะไม่แพ้ได้อย่างไรแพ้อย่างนี้ไม่ได้แพ้อย่างสิทธิ์ขาดด้วยอำนาจของประชาชน มันเป็นการแพ้เพราะเหตุปัจจัยผนวกกับฝีมือทางเทคนิคอันเก่งกาจของพรรคใหญ่ๆทั้ง ๔ ที่ร่วมกันอยู่เป็นหนึ่งในไทยรักไทย มันทั้งก้อนทุบทั้งอำนาจที่แฝงอยู่ในภาวะรักษาการณ์ มันหลายประเด็น มันมีความซับซ้อนเยอะแยะ อาตมาไม่พูดแล้ว มันไม่ใช้การชนะที่เด็ดขาดด้วยเสียงประชาชน มันไม่ใช้การชนะที่เป็นประชาธิปไตยแท้ แต่เป็นเทคนิคต่างๆทางการเมือง เป็นการชนะด้วยเทคนิคและเหตุปัจจัยที่ได้เปรียบ

โดยเฉพาะรัฐบาลคุ้มครองรักษาการณ์ ข้าราชการอยู่ในอวย แล้วยิ่งกระแสกระหน่ำอยู่ด้วยว่า โพลออกมารัฐบาลจะเป็นไทยรักไทยอีกครั้งหนึ่ง ก็เรียบร้อย ข้าราชการทุกคน ก็จะทำยังงั้นแหละหมดทำแล้ว ข้าราชการคือปุ่ฤษณ ยังมีกิเลสกันทั้งนั้น กิเลสมีอำนาจในตัวคนจริงๆนะ น้อยนักที่จะสามารถไม่ให้เกิดอคติ ไม่ลำเอียงก็ลำโอนตามอำนาจของอคติ ๔ แฉยิ่งกว่าแฉ อย่างน้อยก็เพราะภยาคติอย่างนี้เป็นต้นแล้วจะเอาอะไรไปชนะ จะเอาอะไรไปเป็นความซื่อสัตย์สุจริต มันเป็นไปไม่ได้ เหตุมันมีอีกหลายเหตุ ความซับซ้อนในวิธีการเชิงกล ในทางเทคนิคของการเมืองมีอีกมากมาย

อาตมาทุกวันนี้เป็นสมณะที่พูดเรื่องการเมืองมากขึ้น ที่หยิบเอาเรื่องการเมืองมาพูดนำนั้นก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าในโลก ไม่ใช่แต่เฉพาะในประเทศไทย คำว่าการเมืองเป็นความรู้ เป็นความสนใจของมนุษยชาติมากขึ้น แม้แต่ชาวต่างจังหวัดก็ตื่นตัวกันเยอะ รับรู้ข่าวสาร อ่านไม่ออกก็ฟังวิทยุ-ดูโทรทัศน์เอา แต่ก่อนนี้สมัยโบราณเขาเรียกหนังสือพิมพ์การเมืองที่ขายกัน เขาเรียกว่าหนังสือพิมพ์บาย ฉบับ

บ่าบงจ้อย แต่พวกรักการเมือง เขาก็ซื้ออ่าน มีแฟนมีกลุ่มเป้าหมายเขาก็ว่ากันไป แต่หนังสือพิมพ์ที่ออกกันในแนว ไอ้โฮ...ก็ล้วยออกถูกเป็นพญานาคอะไรอย่างนี้พิมพ์ขายกันตะตะเลย ควายคลอດออกมาสองหัว ไอ้โฮ...ตีพิมพ์หัวไม้เลย หนังสือพิมพ์แบบนี้ขายกันระระขนาด แต่เดี๋ยวนี้อธิว่าเป็นการพัฒนาของสังคม คือมีความสนใจในเรื่องของการบริหาร การทำงานเพื่อมนุษยชาติเพื่อสังคมเอาเถอะ ถึงแม้ว่ามันจะเป็นระบบที่มันยังไม่ดี มันยังมีความคดโกง มันยังไม่ฝีมือในการบริหารอย่างเก่งก็แล้วแต่ ก็ถือว่าเป็นการก้าวหน้าของสังคม ข่าวสารการเมืองอะไรต่ออะไรก็ดี พอเป็นไป”

จากนี้ไปเป็นการตอบประเด็นเรื่องทวนนิยมทวนนิยม ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่

มหกรรมกู่ดินฟ้า ครั้งที่ ๒ ที่สวนสำงพัน

๑๔ ก.พ. ๒๕๕๘ ตรงกับวันวาเลนไทน์ ที่สวนสำงพันถือเป็นวันเกิดของกลุ่ม และได้นิมนต์พ่อท่านมาเทศน์สองปีแล้ว ปีนี้ก็จัดงานมหกรรมกู่ดินฟ้า ครั้งที่ ๒ มีรองผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญมาเป็นประธานเปิดงาน มีการถ่ายทอดเสียงออกอากาศทางวิทยุ สวท. อำนาจเจริญ ตั้งแต่พ่อท่านแสดงธรรมและรองผู้ว่าฯกล่าวเปิดงาน ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียด

วิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติธรรม

๑๗ ก.พ. ๒๕๕๘ ที่สันติอโศก อ.วิชัย รูปขำดี จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้นำแบบสอบถาม เพื่อทำวิจัยกลุ่มต่างๆที่ได้ปฏิบัติธรรมแล้ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นอย่างไร มาถวายให้พ่อท่านได้ตรวจดู อ.วิชัยได้บอกเล่าถึงการจะทำวิจัยสำรวจการปฏิบัติธรรมจากวัดต่างๆ ว่าการสอนพระใช้อะไร สอนญาติโยมสอนอย่างไร แล้วตัวเจ้าสำนักเองได้ใช้หลักธรรมในการเผยแพร่อะไรบ้าง แล้วก็จะเอาแบบสอบถามจาก

**“สังคมไม่ได้ขาดความรู้ ไม่ได้ขาดความสามารถ แต่มันขาดคนที่มี
คุณธรรม ขาดคนที่ลดกิเลส ผู้ที่โกงหรือทุจริตไม่ใช่เพราะขาดความรู้ แต่
เป็นเพราะเขาสู้กิเลสตนเองไม่ได้**

สำนักต่างๆเหล่านี้มารวมไปเปรียบเทียบกับพระไตรปิฎกต่างๆ เพื่อจะได้ทราบว่ามีเหมือนหรือความต่างกัน และทั้งหมดนี้จะไปอ้างอิงพระไตรปิฎกเป็นหลัก สำนักอารามหลวงต่างๆ รวมไปถึงวัดไทยในต่างประเทศ อย่างอเมริกา อังกฤษ ก็อาจจะตามไปสอบถามด้วย เพื่อจะได้ทราบว่าท่านทั้งหลายที่ได้รับหลักธรรมมาได้สอนอะไรไปบ้าง แล้วก็สรุป แต่จะไม่วิจารณ์ว่าทำไมถึงมีความแตกต่างกัน หรือมีความผิดความถูกอย่างไร เป็นเพียงการนำมาสรุปให้สังคมได้รับทราบ

สัมมนาธรรมะเพื่อสันติสุข

๑๘ ก.พ. ๒๕๔๘ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อาคารวิทยบริการ ชั้น ๗ สมาชิกรัฐสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดสัมมนาธรรมะเพื่อสันติสุข โดยมีตัวแทนจากกลุ่มองค์กรศาสนาต่างๆได้มาร่วมประชุมด้วย อ.วิชัย รูปขำดี เป็นผู้ดำเนินรายการ โดยกล่าวถึงการจัดสัมมนาครั้งนี้ เพื่อสรุปเป็นปัญหาและวิธีแก้ไขส่งให้รัฐบาลต่อไป จากนั้นนิมนต์พ่อท่านได้กล่าวก่อน จากบางช่วงดังนี้ **“สังคมไม่ได้ขาดความรู้ ไม่ได้ขาดความสามารถ แต่มันขาดคนที่มีคุณธรรม ขาดคนที่ลดกิเลส ผู้ที่โกงหรือทุจริตไม่ใช่เพราะขาดความรู้ แต่เป็นเพราะเขาสู้กิเลสตนเองไม่ได้** แนวทางที่จะลดกิเลสนั้นศาสนาของแต่ละศาสนาก็ได้สอนและปฏิบัติต่างกันไป ผู้บริหารทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีการศึกษาอย่างจริงจังว่าทำอะไรจึงจะลดกิเลส มองแต่ว่าทำอย่างไรจะให้คนมีเงินให้ได้ทุกๆ ให้คน

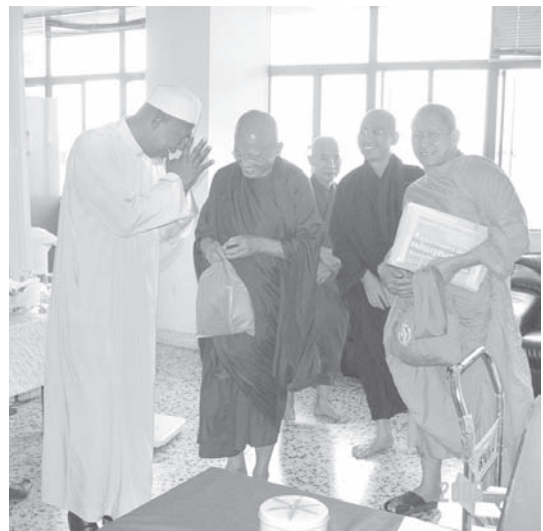
ไม่มีความจนกันไปทั้งชาติ ทำอย่างไรจะให้คนฉลาดทันโลก เด่นดังกว่าใครในโลก ไม่มุ่งมันให้คนลดกิเลสกันจริงจังเลย จริงจังแต่จะให้คนมีเงิน-ร่ำรวย คนลดกิเลสได้นั้นแม้จะไม่มีใครรู้เท่าไร สังคมก็ไม่เดือดร้อน แต่คนที่มีความรู้มากกว่ากิเลสไม่ลด แถมกิเลสยิ่งมากขึ้นๆนั้นต่างหาก สังคมยิ่งเดือดร้อน ที่ทำให้โลกยิ่งแก่งแย่งรุนแรง แข่งขัน และเพิ่มความทุจริต สร้างเล่ห์เหลี่ยมซับซ้อนจนหลงเลอะกันอย่างไม่รู้ว่าอะไรดีแท้ อะไรผิดแท้ ดังนั้นเราจึงควรหาวิธี จะทำอย่างไรให้คนได้ลดกิเลสได้อย่างมีผลชะงัด ขอภัยที่จะต้องกล่าวถึงตนเอง อาตมาปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าจนเกิดผล แล้วมีคนปฏิบัติตามจนเกิดหมู่บ้านมีหมู่บ้านที่ลดละกิเลส ที่เป็นชุมชนพึ่งตนเอง เป็นหมู่บ้านที่ปฏิบัติธรรมทั้งหมู่บ้าน ตั้งแต่เด็กๆเล็กๆ เป็นคนมีศีล มีจรรยา ๑๕ และเกิดสันติสุขกันจริงๆ”

ต่อด้วยท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติโมลี ได้กล่าวถึงปัญหาของศาสนา และได้พูดถึงสันติอโศก เรียกขานพ่อท่านแบบให้เกียรติว่าท่านอาจารย์ใหญ่ ต่อด้วยตัวแทนจากคริสต์เป็นซิสเตอร์ท่านหนึ่ง และตัวแทนจากอิสลาม

เนื่องจากทั้งพ่อท่านและท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติโมลี ตัดกิจที่จะต้องออกนอกห้องประชุมก่อน คุณวิสุทธิได้ขอเวลาให้ท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติโมลีได้กล่าวอะไรทั้งท้ายเล็กน้อยก่อนกลับ ท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติโมลีได้โยนลูกมาให้พ่อท่านกล่าวแทน ซึ่งพ่อท่านก็ย้ำว่าจะเกิดสันติสุขได้ต้องปฏิบัติธรรมต้องลดกิเลสของแต่ละคนให้ได้ ท่านพระศรีปริยัติโมลีเฝ้าว่าแล้วต้องเปลี่ยนรัฐบาลด้วยหรือเปล่า

คุณสมพร เทพลีธา เพิ่งเข้ามาก่อน พ่อท่านจะพูดในช่วงท้ายนี้เล็กน้อย เมื่อพ่อท่านและพระศรีปริยัติโมลีขยับลุกจะออกนอกห้อง การสัมนานต้องหยุดลงชั่วคราว คุณสมพรได้เดินเข้ามานมัสการทักทายพ่อท่านและท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติโมลี แล้วพูดเป็นเชิงชื่นชมพ่อท่านว่า แหม...ฟังท่านยังไม่ทันเต็มอิมเลย ต้องเอาอย่างที่หลวงพ่อก่อนนี้แหละครับ หลวงพ่อต้องทำต่อไปนะครับ แล้วยกมือนมัสการลาอย่างคุ้นเคยกันดี

ออกจากห้องประชุม **คุณบรรจง ไช้มณี** เสร็จจากการให้ข่าวกับทางโทรทัศน์ช่อง ๕ ได้เข้ามา

นมัสการทักทายและบอกว่าปัญหาภาคใต้นี้แก้ปัญหาที่ห้องประชุมเมื่อสักครู่นี้ได้เลย ไม่ต้องไปลงทุน เป็นหมื่นๆล้านเลย ให้หลวงพ่อกับคุณพระศรีปริยัติโมลีได้กล่าวถึงการออกพระราชบัญญัติ

ระหว่างที่อยู่ในช่องลิฟต์ตอนกลับ ท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติโมลีได้กล่าวถึงการออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิในดินแดน ที่ให้ชาวต่างชาติมีสิทธิครอบครองดินแดนในไทยได้ ๑๐๐ ปีหรือเช่า ๑๐๐ ปี เรื่องนี้เป็นเรื่องที่หนักหนากับประเทศไทย อย่างนี้ต้องให้ท่านอาจารย์ใหญ่ออกโรงนำ

พุทธภิกษุ ครั้งที่ ๒๙ ที่ศาลือโคก

๒๐-๒๖ ก.พ. ๒๕๔๘ พ่อท่านได้นำเอาหนังสือ “พุทธเป็นอเทวนิยมอย่างไร” มาอ่านอธิบาย ในช่วงท้าวตรเช้าทุกวัน ซึ่งยังไม่จำเป็นต้องไปอ่านอธิบายต่อ ในงานปลุกเสกฯ ที่ศิระชะโศก รายการ “จะสร้างชุมชนทดลอง ๗๒ ปีให้เข้มแข็งได้อย่างไร” อีกทั้งการสัมมนาในกลุ่มย่อยของแต่ละชุมชนและเครือข่าย (เป็นคำใหม่ที่พ่อท่านใช้แทนคำว่าเครือข่าย) จะทำชุมชนให้เข้มแข็งได้อย่างไร มีผลทำให้แต่ละชุมชนต้องไปเร่งรัดพัฒนาชุมชนของตน เป็นการบ้านที่จะต้องนำไปรายงานในงานปลุกเสกฯ ถึงผลความคืบหน้าให้คณะใหญ่ได้ทราบ การจัดระเบียบวินัยของแต่ละชุมชนจึงเกิดตามมา บางชุมชนเพิ่มการทำวัตร เพิ่มกิจกรรมที่จะทำงานประสานกัน เกิดการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรม-กิจวัตรของหลายที่หลายแห่ง

ในงานมีประเด็นการประชุมของวิฑูชุมชน ที่น่าถ่ายทอดสู่กัน เป็นการสกัดจุดเชื้อโรคทุนนิยมที่กำลังระบาดเข้ามา คือ ปัญหาเรื่องสถานีวิฑูชุมชนของศาลือโคก ที่มีคนนอกเข้ามาบริหารจัดการมากไป และค่อนข้างจะเป็นทุนนิยม มีทั้งการหาเงินโฆษณาและการเรียกรับบริจาค ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ของการตั้งวิฑูชุมชน ทำให้พ่อท่านเห็นว่าถ้าอย่างนี้จะไปไม่รอด จึงแนะนำให้ปิดวิฑูชุมชนนี้ทันที ยกให้คณะของเขาไปดำเนินการกันที่อื่น พวกเราดไปก่อน ถ้ามีโอกาสตั้งขึ้นมาใหม่ ก็ต้องทำให้ดี ให้อยู่ในอุดมคติที่ควรจะเป็นได้ ก็ค่อยทำ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ต้องใช้ความเด็ดขาด

มีเรื่องตื้นตันเล็กๆ เมื่อเกิดมีไฟไหม้มาของชาวบ้าน แล้วมันลามเข้ามาจะถึงบ้านของชาวบ้านข้างๆศาลือโคก ทำให้ต้องประกาศขอแรงพวกเราช่วยกันดับไฟ พ่อท่านก็ออกมาจากห้องทำงาน เพื่อจะได้ช่วยด้วย แต่เนื่องจากกำลังพวกเราที่มากพอ และไฟที่ลุกลามมาพอจะสกัดได้อยู่ ทำให้

พ่อท่านไม่ถึงกับต้องลงมือดับไฟเอง แต่ก็เดินเข้าไปในจุดใกล้กับการลุกไหม้เหมือนกัน จนต้องถอยออกมาเมื่อเห็นว่าไฟจะเสปตาและล้าลัคควัน

สิ่งทีหลายคนที่มาร่วมงานไม่ได้คิดมาก่อน แต่ก็ได้มีโอกาสร่วมแถมด้วย ก็คือ การร่วมฌาปนกิจศพ **หลวงพ่อแจ้งจริง อมโล** ผู้มีอายุมากที่สุดของสมณะชาวโศก [๙๐ ปี] และเป็นบิดาของ **สมณะหม่อม มุทุกันโต** เสียชีวิตที่โรงพยาบาลมหाराช นครราชสีมา (๒๔ ก.พ.) ด้วยโรคหัวใจล้มเหลว และนำท่วมปอด

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ขอแนะนำเอาอิฐฐานธรรม ที่พ่อท่านได้กล่าวก่อนการแสดงธรรมทำวัตรเช้าทุกวันในงานพุทธาฯ ที่ผ่านมา โดยเรียงตามลำดับวันที่ดังนี้

“อิฐฐาน เป็นการมุ่งมั่นตั้งใจและเป็นการตั้งมั่นลงที่จิต ว่าเราจะตั้งจิตตั้งใจของเราอย่างไร ตั้งใจจะทำเช่นนั้น ตั้งใจจะทำเช่นนั้น ให้เกิดกายกรรม ให้เกิดวจีกรรม ให้เกิดมโนกรรม หรือจะทำให้เกิดการดำเนินชีวิตไปสู่จุดมุ่งหมาย อย่างนั้น อย่างนี้ จิตของเราเอง เราจริงใจของเราเอง แล้วเราก็มีความดำริ มีความตั้งใจของเราเอง เป็นความจริงที่เกิดจากจิต ที่เรามุ่งมั่น ที่เรากำหนด

การตั้งจิตให้แก่ตนเองแต่ละครั้งๆ เป็นการย้ำ เป็นการบอกตนเอง ว่าเราเองจะต้องกระทำตามนั้น จึงเป็นทิศทางที่จะนำพาให้แก่ชีวิตทุกชีวิต ตั้งจิตเสมอ อิฐฐานเสมอ แต่อย่า่ออิฐฐานแบบผิดๆ คือ ขอ และคำว่า “อิฐฐาน” ก็ไม่ได้แปลว่า “ขอ” แปลว่า ความตั้งใจ หรือการตั้งจิต การขอ ไม่ใช่แบบอย่างของศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธเป็นอเทวนิยม ไม่ใช่เทวนิยม ซึ่งไม่ต้องขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดๆบันดาล นอกจากกรรมวิบากของตนเองเท่านั้น ที่ได้สั่งสมเป็นพลวปัจจัยแล้วจะช่วยเราเอง ตามที่เรามีพลังวิบากนั้นๆจริง พลังนั้นจะช่วยตนของตนตามจริงเสมอ” (๒๑ ก.พ.๒๕๔๘)

“ชีวิตที่ดำเนินไป ถ้าเผื่อว่าคนเราไม่ได้ศึกษา ไม่ได้ฝึกฝน คนก็จะวน หมุนเวียนไปตามโลกียะ ซึ่งโลกก็คือโลกียะ ที่หมุนเวียนอยู่กับ ลาม ยศ สรรเสริญ โลกียสุข อันได้แก่ กาม กับ อัตตา คนก็จะโตะไปโตะมา ระหว่างกามกับอัตตา ถ้าได้สนใจในกาม หรือได้สนใจในอัตตา ก็เป็นสุข นับว่าเป็นสวรรค์ ถ้าเสื่อมหรือไม่ได้สนใจในกาม ในอัตตา ก็เป็นทุกข์ เป็นนรก

ความซบซ้อนของพลังจิต หรือว่าจิตที่เป็นพลังงานอย่างหนึ่งนั้น ซบซ้อนและสั่งสมในการยึดถือ ในการโลภ โกรธ หลง ทำให้คนทุกข์ ทำให้คนก่อร้าย ทำให้คนเดือดร้อนตกต่ำ แม้จะสูงส่ง ก็เต็มไปด้วยความติดยึดที่มากยิ่งขึ้นๆ

โลกทุกวันนี้หลอกและมอมเมากัน เดือดร้อนกันทั่วทั้งโลก และไม่ได้หยุดหย่อนในการที่จะสร้างความหลอก มอมเมากันยิ่งขึ้นๆ หากไม่ได้ศึกษาสัจธรรมที่เป็นโลกุตระของพระพุทธเจ้าแล้ว คนจะไม่มีทางออกจากโลกียะ จะหมุนวนเป็นวัฏสงสารอยู่อย่างนั้น นานนับกับกาล ทุกข์สุข-สุขทุกข์ อยู่ดั่งนั้นตลอดกาลนาน

มนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย เมื่อพบศาสนาของพระพุทธเจ้าแล้ว ศาสนาพุทธมีโลกุตระธรรมเป็นสำคัญ จงเร่งศึกษาเถิด ชีวิตจะได้หลุดพ้นจากความวนเวียนในวัฏสงสาร ระหว่างสวรรค์-นรก ระหว่างทุกข์-ระหว่างสุขนี้ ได้เด็ดขาด ดับสิ้นซึ่งการมีภพ มีชาติ ที่ต้องวนเวียนอยู่ในโลกนี้อีกนานเท่านาน

ผู้ที่ประสบผล ผู้ที่ได้พิสูจน์ด้วยตน ปฏิบัติประพฤดิธรรมเป็นสัมมาวิธีของพระพุทธเจ้าแล้ว เมื่อมีมรรคมีผล จะเป็นผู้นิยยัน และเป็นผู้ประสบความสำเร็จพ้นทุกข์พ้นสุข หลุดพ้นจากโลกียะได้ถึงที่สุดคือ นิพพานแล” (๒๒ ก.พ. ๒๕๔๘)

“โลกร้อนแรงเลวร้ายลงทุกวันๆ คนผู้ตื่นแล้ว รู้ความเป็นโลกที่เสื่อมลง ที่มอมเมากันยิ่งขึ้นๆ ก็เป็นผู้ที่รู้ตัวแล้ว ว่าเราคงไม่ควรจะต้องจมอยู่กับโลก อันเลวร้ายลงทุกวันนั้น

เราควรจะต้องมาช่วยโลกบ้าง ด้วยการผนึกกัน รวมตัวกัน เพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองด้วย ทำให้สังคมกลุ่มเกิดเป็นชุมชน กลุ่มชน ที่จะมียุคพลัง ในการที่จะแสดงความจริงให้แก่มนุษยโลก ได้รู้ว่า โลกนี้ไม่ใช่มีทิศทางเดียวคือโลกีย์เท่านั้น ที่เขาจะไปกัน ยังมีอีกทางหนึ่ง คือ **โลกุตระ** ซึ่งเป็นทิศทาง ที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ค้นพบ และได้เอามาประกาศแก่มนุษยโลกในโลกนี้ ตั้ง ๒๕๓๓ ปี มาแล้ว และยังคงดำเนินอยู่ ยังสามารถที่จะนำตนเข้ามาพิสูจน์ ความจริงของโลกโลกุตระได้อยู่

เมื่อเห็นว่าโลกนี้ทั้งเลวลง และเดือดร้อนยิ่งขึ้น เราเองผู้ที่เห็นทางออกแล้ว ควรจะต้อง ช่วยทั้งตนเองและช่วยทั้งโลก ด้วยการมาผนึกกัน รวมตัวกันเพื่อที่จะสร้างความเป็นจริงให้เป็นรูปเป็นร่าง ให้เป็นตัวเป็นตนของมนุษยอาริยะ หรือมนุษย์ที่เป็นชาวโลกุตระ ให้แก่ชาวโลกเขาจริงจัง เห็นทาง ด้วย เราจะได้ช่วยชาวโลกเขาด้วย เราเองก็พลอยเป็นผู้ที่ดำเนินไปสู่ทางที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ ทรงชี้ทางให้แก่เราไว้แล้วด้วย ทั้งสองฝ่าย เป็นอุบายตัดทะแยงโลกแก่ตน แก่สังคม” (๒๓ ก.พ. ๒๕๔๘)

“คนที่รู้จักจิตใจ อ่านจิตใจตนเองเป็น มีสติสัมปชัญญะอยู่เสมอที่จะอ่านจิตใจของตน และ ยิ่งผู้ใดสามารถที่จะพิจารณาองค์ประชุมนอก องค์ประชุมในที่เรียกว่ากาย จะเป็นองค์ประชุมของทาง รูปธรรมหรือเป็นนามธรรมก็ตาม สามารถรู้รูปรู้นาม และวิจัยลึกเข้าไปถึงนามธรรมขั้นเวทนา ขั้นจิต ขั้นธรรมในธรรม ผู้นั้นคือผู้ได้ศึกษา ผู้ได้รู้ทฤษฎีของพระพุทธเจ้า

เมื่อชีวิตเราได้สังวรตน มีสัมมัตตธาน ๔ สังวร สำรวมอายตนะต่างๆ เมื่อผัสสะแล้วก็รู้ตัว อ่านเข้าไปในเวทนา อ่านเข้าไปในจิต อ่านเข้าไปในธรรม มีการวิจัยธรรม สามารถประหาร สามารถ กำจัดสิ่งที่ควรกำจัด สามารถทำให้สิ่งที่ควรเจริญ ให้เจริญได้ ด้วยอิทธิบาท ด้วยความมีจิตยินดีที่จะ ทำ ถ้ามันไม่มีจิตยินดีที่จะทำก็ต้องพากเพียร เพื่อให้เกิดความยินดีที่จะทำ เอาใจใส่ในการศึกษานี้ พิจารณาตัดสินตรวจสอบ เกิดมรรค เกิดผล ก็รู้ มีญาณ มีวิชา ตนเองได้เจริญขึ้น มีอินทรีย์ มี พละ ทั้งศรัทธา ทั้งวิริยะ ทั้งสติ ทั้งสมาธิ ทั้งปัญญา ผู้ที่ได้พากเพียรจริงเกิดกำลังของศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญาจริง จนกระทั่งถึงขั้นมีกำลังสุด มีกำลังเต็มผลเป็นผล

ผู้ที่ได้ปฏิบัติตามทางนี้ มีโพชฌงค์ ๗ มีมรรค ๘ อย่างแท้จริง โดยรู้ตัวเองดีว่า แต่ ละวันๆ สังขกับปะกัตติ วาจกัตติ กัมมันตะกัตติ อาชีวะกัตติ เราอยู่ในธรรม เรามีสัมโพชฌงค์ เรามีสติ มีธัมมวิจัย มีความพากเพียรตนเอง ที่จะให้เกิดมรรคเกิดผลให้แก่ตนเอง จนสามารถทำได้ เกิดปิติ เกิดปลัสัทธิ เกิดสมาธิ เกิดอุเบกขา ที่ชื่อว่า **“สัมโพชฌงค์ ๗”** เป็นสิ่งที่เกิดจริงเป็นจริงในตนได้

ผู้ที่รู้ทั้งภาษา ปฏิบัติเป็นจริงตามภาษา มีมรรคมีผล มีญาณ มีวิชา สามารถอ่าน ความจริงตามความเป็นจริง ได้ผลก็คือได้ผล ยังไม่ได้ผล ยังพากเพียรอยู่ก็คือพากเพียรอยู่ ผู้ที่มี ภาควิปฏิบัติของตนถึงปานฉะนี้แลคือ ผู้ใกล้นิพพาน” (๒๔ ก.พ. ๒๕๔๘)

“คนเกิดขึ้นมาแล้วไม่ควรประมาท ชีวิตควรจะต้องมีพฤติกรรม ที่เป็นประโยชน์ ประโยชน์ ตน ซึ่งมีทั้งกัลยาณธรรม มีทั้งอาริยธรรม ประโยชน์ท่านก็จะเกิดขึ้นอยู่ในกุศลทั้งหลายเหล่า กุศล ของโลกีย์ก็ยังเป็นประโยชน์ท่าน กุศลของโลกุตระ ยิ่งเป็นประโยชน์ตนประโยชน์ท่านอย่างบริสุทธ์ที่สุด

ถ้าชีวิตเกิดมา ไม่ได้เรียนรู้โลกุตระ เกิดมาก็จะวนเวียนอยู่ในวัฏสงสารของโลกีย์ มีกุศล มีอกุศล มีสวรรค์ มีนรกหมุนเวียนเป็นวัฏสงสารอยู่อย่างนั้น สูง-ต่ำ ต่ำ-สูง ดี-ชั่ว ชั่ว-ดี ไม่มีการจบสิ้นได้ง่าย จนกว่าจะได้เรียนรู้โลกุตระ และทำตนให้ตัดวัฏสงสารนั้นลงไปได้เรื่อยๆ เมื่อผู้ที่ได้ดับวัฏสงสาร ที่ต่ำ ที่หยาบ ดับได้ เป็นชั้นๆ สูงขึ้นไปเรื่อยๆ จนสูงสุด จนสิ้นวัฏสงสาร รู้จักรู้แจ้ง รู้จริงในวัฏสงสาร

แม้ที่สุดเราก็จะเป็นผู้ที่หลุดพ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ในการวนเวียน ในการเกิดการดับ เรามีทางที่จะหยุดหมุนเวียนในทุกวัฏสงสารได้ ผู้ที่บรรลุลोकุตระสูงสุด จะรู้จักความวน ความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป อย่างเป็นสิ่งที่ชัดเจนสูงสุดว่าเกิดจากเหตุอะไร ทำอย่างไรในใจจึงจะสามารถหยุดเหตุนั้น ดับวัฏสงสารนั้น อย่างสิ้นซากเป็นปรินิพพาน ผู้ถึงที่สุดแห่งที่สุด รู้จักที่จบของการดับสิ้นหมดวัฏสงสาร ฉะนั้นแล เรียกว่าอรหันต์” (๒๕ ก.พ. ๒๕๔๘)

“ปีนี้เอาตมาก็จะมีชีวิตที่จะย่างขึ้นสู่ปีที่ ๗๒ อีกไม่กี่เดือนนี้แล้ว พวกเราทั้งหลายที่ได้พากเพียร เมื่อได้รู้และก็ได้พากเพียรปฏิบัติตน ด้วยเหตุด้วยเหตุด้วยเหตุ เพื่อที่จะได้ความประเสริฐอันเป็นอาริยะ ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ค้นพบในความเป็นคน

เราได้พากเพียรมาจนถึงบัดนี้ หลายคนก็หลายสิบปีมาแล้ว ส่วนที่ฟังได้คือมรรค คือผลในการลดละ ในการปลดปล่อยสิ่งที่เราได้ติดได้ยึด สิ่งที่ เป็นกิเลสต้นเหตุอุปทาน เราต่างก็ได้พิสูจน์สิ่งที่จริง อันเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องที่มนุษย์ไม่ใช่จะรู้ได้ง่ายๆ พันวิสัยโลกีย์ เมื่อเราได้ผล ได้สิ่งที่ประเสริฐนั้นจริง ควรจะต้องทำให้ยิ่งกว่านั้น กระทำให้จบ กระทำให้สัมบูรณ์ให้ได้ ความเพียรเท่านั้นที่จะทำให้การประสพผลสำเร็จนั้นเกิดได้

ผู้ที่ได้รับผล จะเสียท่าอยู่ตรงที่ ติดผล เสวยผลแล้วก็ขี้เกียจ ไม่พยายามพากเพียร อุตสาหะให้ยิ่งขึ้นๆ แน่นอนที่สุดความสูงขึ้น ความเจริญขึ้นย่อมยากขึ้นเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้น ขอให้ทุกคนได้พากเพียร ตั้งใจศึกษา ตั้งใจเรียนรู้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น อุตสาหะยิ่งขึ้น อย่าติดในผล อันเป็นสิ่งล่อ เป็นอุปกิเลส อันเป็นสิ่งที่ทำให้คนประมาท จงพากเพียรเถิด อุตสาหะเถิด ทำให้ถึงที่สุด มนุษย์นั้นไม่มีอะไรประเสริฐเท่า สิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ค้นพบ และชี้ให้แก่เรา นำทางเรามาก่อน ขอให้ทุกคนตั้งใจ และประสพผลสำเร็จนั้นถ้วนทุกคนเทอญ.” (๒๖ ก.พ. ๒๕๔๘)

รักขิราม.

๒๗ มี.ค. ๒๕๔๘

ชื่อใหม่ น.ส.ละอองบุญ จรรย์ยานนท์
ชื่อเดิม วินิตา จรรย์ยานนท์

เกิด ๑๕ มี.ค. ๒๔๙๐
พี่น้อง ๘ คน เป็นคนที่ ๗
ภูมิลำเนาเดิม อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
สถานภาพ โสด
การศึกษาปริญญาตรี สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาชีพเดิม รับราชการ

สถานที่ทำงาน ๑. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท วังสุ้นันทา
 สมัยนั้นขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี

๒. ร.พ.ประจำจังหวัดอุบลราชธานี สรรพสิทธิ
 ประสงค์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๓. ที่ทำการประชาสัมพันธ์จังหวัดสุรินทร์-
 จังหวัดหนองคาย สังกัดกระทรวงมหาดไทย

พบอโศกเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๕ โดยได้พบหนังสือแสงสุณ ฉบับ
 ฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ประทับใจเนื้อหาสาระ เป็นธรรมะที่ไม่
 เคยได้ยินได้ฟังที่ไหนมาก่อน อธิบายธรรมะของพระพุทธเจ้า ที่เป็นของ
 ยากมาเป็นธรรมะที่เข้าใจได้ง่าย และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

♥ **ประทับใจชาวอโศก** เป็นผู้ที่ทำงานเสียสละให้แก่สังคมอย่างแท้จริง อยากจะเป็นสมาชิก
 ผู้หนึ่งในสังคมนี้ด้วย

๒๕๒๕ สมัครเป็นสมาชิกหนังสืออโศกทุกเล่ม ซึ่งได้แก่ แสงสุณ สารอโศก ดอกหญ้า
 อ่านหนังสืออโศกทุกเล่ม ชอบมาก

๒๕๒๖ เริ่มหัดลดละสิ่งฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย เลิกเล่นไพ่ เลิกซื้อหวย เลิกดูหนังโรง ลดการ
 เที่ยวเตร่ เลิกอ่านหนังสือนิยายรายสัปดาห์

ช่วงเข้าพรรษา หัดกินอาหารมังสวิรัต ๓ เดือน ยังมีอาหารเนื้อสัตว์ปะปนบ้างบางครั้งคราว
 ๒๕๒๗ ในช่วงเข้าพรรษา กินอาหารมังสวิรัตได้บริสุทธิ์ตลอด ๓ เดือน

๓๑ ธ.ค. ๒๕๒๗ ไปร่วมงานปีใหม่ที่ปทุมธานีเป็นครั้งแรก ได้สมัครเป็นสมาชิกสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

๑ ม.ค. ๒๕๒๘ บอกตนเองว่า เริ่มปฏิบัติธรรม ถือศีล ๕ ละบายมุข กินมังสวิรัติลดละสิ่งฟุ้งเพื่อฟุ้งเพื่อย

- หาโอกาสไปฟังธรรมที่สันติอโศก ในวันเสาร์-อาทิตย์บ่อยๆ

- พบปะ สร้างความคุ้นเคยกับสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม โดยไปร่วมงานพุทธาภิเษกงานปลุกเสกฯ งานอโศกรำลึก งานมหาปวารณา งานปีใหม่ เป็นต้น

- ไปช่วยงานส่วนกลาง โดยช่วยงานถอดเทปธรรมะ ในขณะที่ยังรับราชการอยู่

ค่อยทยอยลดมื้ออาหาร จนในที่สุด ก็กินอาหารเพียงวันละ ๑ มื้อ และเริ่มเข้ามาอยู่วัดเป็นครั้งคราว

๑ ส.ค. ๒๕๒๙ ลาออกจากราชการ

๙ ส.ค. ๒๕๒๙ เข้ามาอยู่ที่พุทธสถานสันติอโศก ในฐานะอาคันตุกะจร และได้เลื่อนฐานะเป็นอาคันตุกะประจำและอารามิกตามลำดับ

เมื่อมาอยู่กับชาวอโศก

๙ ส.ค. ๒๕๒๙ ช่วยงานเคาะกระดาดฯ ทำหนังสืออยู่พักหนึ่ง แล้วต่อมาก็ไปช่วยงานที่ ชมร.จตุจักร ตั้งแต่วันแรกของการเปิดร้าน ต่อมามีการเปิดร้านที่ ชมร. สาขา ร.พ.เปาโล ก็ไปช่วยงานที่ ชมร. สาขา ร.พ.เปาโล

๑๓ เม.ย. ๒๕๓๑ กลับบ้านที่จังหวัดสุรินทร์ เพื่อทำกิจกรรมไร่สารพิษซึ่งพ่อท่านได้นำทฤษฎีการทำกิจกรรมแบบฟูกุโอะกะมาเทศน์ ทำให้เกิดจิตที่จะทำกิจกรรมไร่สารพิษอย่างแรงกล้า

ก่อเกิดกลุ่มญาติธรรมชาวอโศกที่จังหวัดสุรินทร์ โดยมีสวนธรรมชาตอโศกเป็นศูนย์ประสาน ต่อมาได้ถวายที่ดิน สวนธรรมชาตอโศก ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๑๑ ไร่แด่พ่อท่านเพื่อเป็นสมบัติของกองทัพธรรมมูลนิธิ

๑ มิ.ย. ๒๕๓๙ เข้ามาอยู่ที่ราชธานีอโศก มีบทบาทหน้าที่ตามลำดับดังนี้

-นิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต

-ครูสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต

-ร่วมทีมงานทำอาหารถวายพ่อท่าน

-บรรณารักษ์ห้องสมุด

-ทีมงานฝ่ายต้อนรับ

-ทีมงานกิจกรรมไร้สารพิษ
ปัจจุบัน ทำหน้าที่ฝ่ายต้อนรับ และทำกิจกรรมไร้สารพิษ

♥ **ปัญหาหรืออุปสรรคในการทำงาน** (หรือการปฏิบัติธรรม)

ยังมีความเพียรน้อย ชอบทำแต่งงานภายนอก จนลืมทำงานภายใน เพราะสติตามไม่ทัน

♥ **แนวทางแก้ไข** ยอมรับความจริงว่าตนเองไม่แหว่ว รู้เท่าทันกิเลสได้ยาก ฝึกฝนตน เรียงรู้กิเลสไปเรื่อยๆ ให้กำลังใจตัวเอง มีความเพียรที่เหนความสำเร็จอยู่ที่นี่

♥ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่าอยากที่สุด** การลดกิเลสยากทุกตัว ไม่ว่าจะลดราคะ โทสะ โมหะ

♥ **คติประจำใจ** ตนเป็นที่พึ่งแก่ตน และสามารถเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้

♥ **เป้าหมายชีวิต** อยู่ในหมู่กลุ่มมอโคกให้ได้ตลอดชีวิต

♥ **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** รีบเข้ามาอยู่ด้วยกันในพุทธสถานต่างๆของชาวอโศกเถิด ทุกพุทธสถานล้วนเป็นบ้านของเรา ทุกบ้านล้วนมีงานมากมาย ทุกงานล้วนเป็นงานบุญทั้งสิ้น รีบมาช่วยกันสร้างบ้านโลกุตระ ให้เป็นปึกแผ่น เพื่อเป็นมรดกฝากไว้ให้แก่โลก แก่อนุชนรุ่นหลัง ก่อนที่แผ่นดินจะกลบหน้าเรา...

จิตวิญญาณดวงน้อย

ข้านี้

รักอุทิศมอบพลี

ศาสนา

เร่งรีบรวดเร็ว

ตามพ่อ แลเฝ้าย

หนักเกินไกลไขว่คว้า

รักสู่ ตามรอย

ประสงค์ว่าอยากจะทำ.....แต่
หลวงปู่ให้ไปเรียนนักธรรมตรี
โท เอก ก่อน

พอดีได้ไปเจอท่าน

ประจวบ ข้าพเจ้าก็เล่าความจำนงก็ให้ท่านฟัง
ท่านก็แจ้งว่า ถ้ามีความตั้งใจแรงกล้า ก็ให้ไป
ศึกษากับ**สำนักสันตโศก**ดูสิ ท่านประจวบก็
เล่ากิจวัตรข้อปฏิบัติของสันตโศกให้ฟัง ข้าพเจ้า
ก็ยิ่งชอบแนวทางการปฏิบัติของชาวอโศก แต่
ไม่ชอบ**พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์**

ข้อวัตรปฏิบัติของชาวอโศกที่ข้าพเจ้า
ชอบ เพราะมีการทำวัตร สวดมนต์แปล มี
จารีตประเพณีปลูกเสกฯ พุทธาภิเษกฯ โดย
เสกคนปุถุชนนี้แหละให้เป็นพระแท้ๆ เป็นพระ
ทางจิตวิญญาณ และไม่ใช้ดอกไม้ธูปเทียน รูป
แบบแบบนี้ที่ข้าพเจ้าชอบ และแล้วข้าพเจ้าก็

เดินทางไปยัง**แดนอโศก** แต่จิตใจ

ลึกๆก็ยังชอบธรรมะของ
หลวงปู่พุทธทาสอยู่

เข้ามาศึกษา
กับแนวทางชาวอโศก
แรกๆก็ไม่ชอบ
พ่อท่านหรอก
เพราะเวลาพ่อท่าน
เทศน์ก็ไปตำหนิบาง
เรื่องของหลวงปู่
ข้าพเจ้าก็แอบแหยงอยู่
ในใจ แต่ก็ปฏิบัติตาม
พ่อท่านไปเรื่อยๆ พอ
ฟังไปปฏิบัติไปก็ให้เห็น

ข้าพเจ้าเป็นเด็กต่างจังหวัด และ
ข้าพเจ้าก็ได้รับชัชราบ พร้อมกับชิมชัชราบสิ่งที่ดี
มาจากครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในหมู่บ้าน
ซึ่งย้อนสมัยกลับไปเมื่อสามสิบกว่าปี สิ่งดีๆที่
ข้าพเจ้าชิมชัชราบก็คือ **“ศาสนา”** คนเฒ่าคนแก่
สมัยนั้นชอบเข้าวัดฟังธรรม ทำบุญ นี่ก็อาจ
เป็นอานิสงส์ที่ส่งผลให้แก่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือธรรมะ เสร็จ
จากการงาน ข้าพเจ้าก็อ่านหนังสือธรรมะ โดย
เฉพาะหนังสือของ**หลวงปู่พุทธทาส** ข้าพเจ้าจึง
ตัดสินใจเดินทางไปศึกษาปฏิบัติที่สวนโมกข์
ช่วงนั้นข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่นที่สนใจศาสนา สนใจ
พระธรรมคำสั่งสอน

ข้าพเจ้าอ่าน

หนังสือคู่มือมนุษย์

ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ามี

ความอยากที่ไม่

เหมือนใครๆใน

สมัยนั้น สิ่ง

ที่ข้าพเจ้าอยาก

มากเมื่ออ่าน

หนังสือคู่มือ

มนุษย์จบ

ข้าพเจ้าอยากเป็น

“พระอรหันต์” จึงเข้าไป

กราบหลวงปู่แจ้งความ

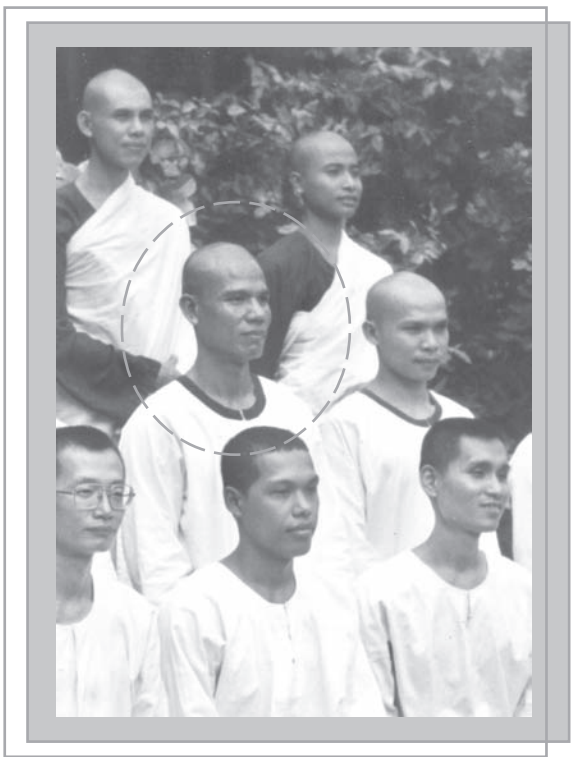

ความละเอียดลออลึกซึ้งของพ่อท่าน ก็แอบชื่นชม แอบชอบ แอบรักเคารพพ่อท่าน...แต่ในใจก็ยังมีแแย้งอยู่ จึงต้องเข้าไปซักถาม

“พ่อท่านครับ มันจำเป็นด้วยหรือในการปฏิบัติธรรมต้องรู้เรื่องโศดา สกิทา อนาคา เพราะสายหลวงปู่เขาไม่สนใจหรอก เขาให้ปฏิบัติไปเรื่อยๆ”

“ต้องสนใจเพราะมันเป็นเรื่องละเอียดลออของพระพุทธรเจ้า ถ้าไม่ดีจริงพระพุทธรเจ้าก็ตัดทิ้งไปสิ”

ได้ฟังดังนั้นข้าพเจ้าก็ไม่มีข้อโต้แย้งในจิตใจ จึงขอบวช...ตามขั้นตอนของชาวโศกเข้ามาเป็นคนวัด เป็นอารามิก เป็นปะ เป็นนาค เป็นสามเณร เป็นสมณะ และได้มาปักกลดกันที่ **ปฐมโศก** สมัยนั้นเป็นทุ่งนา มีศาลาเล็กๆหนึ่งหลัง มีสระบัว และได้เกิดเหตุการณ์ที่แทบเอาชีวิตไม่รอด เพราะ“ลูกปืน”ชุดแรก ๙ นัด ตามมาด้วยชุดที่ ๒ อีก ๖ นัด

แแรกๆก็ไม่กลัวเพราะคิดว่าเขาแค่มาชู้พอดชุดที่สองไม่ใช่ชู้ เขาเอาจริง ลูกปืนยังฝังอยู่ในกอลดของข้าพเจ้า ณ ทุกวันนี้ (ปัจจุบันอยู่ในพิพิธภัณฑ์คุณสันติยา) ชุดแรก ๙ นัดเขา มาแจ้งว่าให้ย้ายออกภายใน ๗ วัน พอดชุดที่ ๒ อีก ๖ นัด แสดงว่าเขาไล่เราจริง พ่อท่านก็เอาจริงเหมือนกัน ปักหลักแสดงให้เห็นว่าเป็นคนจริง แต่เปลี่ยนแม่ทัพเอาท่านพุทธชาโต คนนครปฐมเข้าไปประจำที่นั่นแทน

เพื่อนร่วมรุ่นสมณะพร้อมกับข้าพเจ้า สมัยนั้นก็จำได้คร่าวๆว่า มีท่าน**เดชพุดชโน** และ **ท่านยุทธนา** ข้าพเจ้ามุ่งศึกษากับพ่อท่าน ไม่คิดจะไปศึกษาที่ไหนอีก เพราะได้ไปศึกษาก่อนที่จะมาศึกษาปฏิบัติกับชาวโศก ข้าพเจ้าไปมาจนเกือบหมดแล้ว จึงได้มาหยุดอยู่ ณ สำนักนี้

ข้าพเจ้าศึกษาเปรียบเทียบจนเห็นผลได้ว่า มีผลในการปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่แค่คำพูดหรือตำรา เพราะมีบุคคลที่ทำได้ ปฏิบัติได้ในการถือศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ วินัย ๒๒๗ ข้อ ลดละเลิกอบายมุขได้ ซึ่งที่อื่นๆที่ข้าพเจ้าไปศึกษา มาไม่มีแบบนี้ให้เห็น....

ชีวิตทุกชีวิตย่อมมีอุปสรรค มีกรรมวิบาก ข้าพเจ้าเองก็เป็นคนหนึ่ง ที่ยังไม่อาจก้าวล่วงวิบากกรรมได้ ด้วยมุ่งหวังมาเพื่อบรรลุเป็นพระอรหันต์ แต่ไปไม่ถึงชะที่ อยู่ต่อไปมันเป็นบาปเป็นกรรม ซึ่งมีราคะ โทสะ โมหะ ไม่รู้วิธีลดละอย่างไรให้สะอาดบริสุทธิ์ ก็ลาหมู่สงฆ์ลาพ่อท่าน.....เพื่อไปเป็นฆราวาสครองเรือน...

ทว่า.....จิตใต้สำนึกข้าพเจ้ามันด้าข้าพเจ้า **“สึกออกมาก็เลวพอด้าพแล้ว ถ้าขึ้นไปแต่งงาน ก็คงจะด้าไปยิ่งกว่านี้ อย่าด้าไปกว่านี้เลย พยายามประคองตัวเองให้ดีที่สุด** อาจจะเป็น

เพราะวิบากของข้าพเจ้าที่จะต้องไปรับใช้ชาติกระมัง
ข้าพเจ้าไปเป็นทหาร ๒ ปี แล้วไปทำงานที่โรงงาน
ทอผ้า...ได้เห็นชัดในการเสียเวลาทางโลก ๔ ปี
๕ ปี มันไม่มีแก่นสารให้จิตวิญญาณเลย ไม่
คุ้มค่าในการเกิดเป็นคน

อยู่กับพระโพธิสัตว์แม้จะไม่ได้อะไร
มากมาย ก็ยังได้เป็นไม้เป็นมือให้พระโพธิสัตว์
เป็นประโยชน์กว่า มีสาระมีคุณค่ากว่า...ข้าพเจ้า
ได้เจอสุภาภิตบทหนึ่ง **“บุคคลที่แชหรือตกลงไป
ในสิ่งโสโครก อยู่นานมันยิ่งจับยิ่งหนา”** ข้าพเจ้า
ก็ได้คิด “เออเนอะ ถ้าอยู่นานกับสิ่งโสโครก เตี้ยว
ราคะ โทสะจับหนาแน่นขึ้น ตั้งใจจะไม่แต่งงาน
เตี้ยมันจะอดทนไม่ได้ กลับเข้าวัดดีกว่า”

กลับมา...ข้าพเจ้ากลับมาอยู่กับพ่อท่าน
อีก...ครั้งนี้ขอแค่มาอยู่เป็นปะ เป็นนาคก็พอ
แล้ว ไม่คิดจะสูงกว่านี้แล้ว ขอแค่นี้พอแล้ว
ปลาบปลี้มแล้ว แต่หม่อมณะท่านก็ตั้ง น่าจะ
สูงกว่านี้ ดิ่งขึ้นมา จุดขึ้นไป จนถึง**สามเณร**
พอมาถึงจุดนี้ ก็คิดแล้วว่า จะไม่ให้จุดดิ่งอีก
ต่อไปแล้ว จะเป็นตัวของตัวเอง เพราะบางที
ข้าพเจ้าไม่พร้อมไม่สมบูรณ์ หม่อมท่านก็มาจูงเรา
ตัวเราต้องพร้อมและรู้ตัวเองว่าจะไปได้ระดับใด...

จากที่ไม่เข้าใจไม่รู้เรื่องโสดาบัน พระ
อาริยะระดับแรก พอกลับมาอีกครั้งทำให้เข้าใจ
มากขึ้น ซึ่งกับพระอาริยะระดับนี้ ชัดเจนแล้ว
ชาตินี้ ระดับนี้มีมรรคมีผลไม่เท่ากัน มีแก่น มี
ญาณ มีศรัทธาหนาแน่นไม่เท่ากัน ละเอียดลออ
ไม่เท่ากัน พระโสดาบันจึงมีทั้งผูกไท มีลูกเต้าที่
ไม่เท่ากัน นั่นก็คืออลังการบารมีที่ไม่เท่ากัน

รูปแบบภายนอกเป็นเรื่องยศถาบรรดาศักดิ์
ซึ่งเป็นไปตามบุญกุศล ไปดูถูกกันไม่ได้ บางคน
ได้รูปแบบภายนอก แต่เนื้อแท้ภายในไม่มี ก็ได้

บุญกุศล ในส่วนที่เป็นรูปแบบภายนอกถูกกัน
ไม่ได้ แต่ถ้าภาวะจิตเรามีแก่น มีเนื้อแท้ของ
พระอาริยะ รูปแบบก็เป็นเพียงอันดับรอง

ถ้าชัดเจนในมรรคในผลของการปฏิบัติธรรม
ตามแนวทางของพระพุทธเจ้า และเดินตามร่องรอย
ของโพธิสัตว์ยุคนี้ จะอยู่ในรูปแบบใดก็ได้ จะ
ต้องรู้ตัวเองว่าอยู่ตรงไหนมีประโยชน์ที่สุด
พระโสดาบันบางองค์ พระอาริยะบางองค์ต้อง
ปกครองบ้านเมือง อยู่ตรงจุดนั้นมีประโยชน์มี
คุณค่าต่อบ้านต่อเมือง เพื่อประกาศอะไรสักอย่าง

รักแท้ที่ไม่หลอกหลวง

แปลงมาจากรักแท้ ในคืนหลอกหลวงของโฮเปอร์

ของศาสนา

ทุกคนที่อยู่กันในแต่ละจุด ใครๆก็ไม่สามารถคาดคั้นให้เขาเป็นอย่างไรที่ตัวเองเป็น ไม่เช่นนั้นพระพุทธรูปเจ้าคงคาดคั้นพระอานนท์ให้บรรลอรหัตต์ไปแล้ว และคาดคั้นนางวิสาขาให้บรรลอรหัตต์ก่อนที่จะไปแต่งงาน ข้าพเจ้าว่ามันเป็นเรื่องที่แต่ละคนจะประกาศภพภูมิของแต่ละคน

มิเช่นนั้นสมัยนี้ พวกเราก็คงไม่เชื่อแน่ว่า พระโสดาบันมีลูกได้ตั้ง ๒๔ คน ถ้าสมัยพุทธกาลไม่มีนางวิสาขาให้ดูเป็นตัวอย่างสมัยนี้ใครจะไปรับรองว่าเป็นพระโสดาบันได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่เราไม่อาจเข้าใจได้มากกว่านี้ แต่คิดว่าแต่ละองค์ของพระโสดาบันคงต้องมาช่วยศาสนา การรู้พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์รู้ได้ด้วยตนไม่ใช่คนอื่นชี้

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นที่สุดนี้ในหมู่ชาวโศก มีพระอาริยะเบื้องต้นมากมาย ซึ่งกำลังเดินมรรคกันอยู่รักในศีล เร่งในศีล ก็จะไปถึงฝั่งข้าพเจ้าเชื่อมั่นอีกว่า ศาสนาพุทธจะยังยาวนานอีกหลายร้อยปี เพราะข้าพเจ้ามั่นใจในตัวข้าพเจ้าและเชื่อมั่นทุกคนที่เดินตามเส้นทางสายนี้.....

กราบแทบเท้าโพธิสัตว์

☸ สามเณรกระเบีฟ้า

เกิดมาสร้างสรวงฉันไม่ได้ตั้งใจมาเที่ยว
เกิดมาเดี่ยวเดียว มาสั่งสมบุญให้มากไว้
แต่ว่าไม่รู้ ไม่รู้เลยว่าตายอยู่ไหน - เมื่อไหร่
ชวนชวายุคุณบุญให้ไว้ ก่อนถึงวันนั้น
มาอยู่ตรงนี้ มารักดี - มีศีล - กินเจประจำ
อหิงสาธรรม นำชีวา-(หรือวิชา)ดูหน้อยจอมขวัญ
อยากบอกให้รู้แสนรักศีลธรรมนัมเบอรวัน
เอาหัวใจ-ขยัน-สร้างสรวง-ติดมือ-ติดตัวไปด้วย
ท่ามกลางผู้คนมากล้นกลเลวหลอกหลวง
มีใจก็ดวงที่คิดไปไกลกว่านั้น
อยากเสกยาบ้า - รักที่ชั่วช้า
เสกสงครามที่ขมขื่น
เปลี่ยนเป็นรักที่สดชื่นคู่อหิงสาธรรมตลอดไป
ในชีวิตนี้ ไม่รักดี ดวงดุมมีแต่เศร้า
ปลอบใจคลายเหงาพำสอนตัวสอนใจไปด้วยความหวัง
ไม่น่าเชื่อเลยใจใฝ่บุญอุ่มมีพลัง
ทำให้หัวใจฉันหวัง ปลุกสร้างสังคมอย่างนี้
ท่ามกลางสังคม ในโลกธรรมหลอกหลวง
มีใจก็ดวงที่คิดให้ดีกว่านั้น
อยากเปลี่ยนสังคมอบาย
เปลี่ยนสงครามขมขื่น
เปลี่ยนเป็นเปี่ยมศีลธรรมทุกวันดินตลอดไป
อยากเปลี่ยนรักที่เลวร้ายชั่วช้า
เปลี่ยนวิชามารที่หลอกหลวง
เปลี่ยนให้ใจทั้งปวงแสนรักอหิงสาธรรมตลอดไป
(เผื่อระวังวิกฤตศีลห้าทุกกลมหายใจ)

สมณะเสียงศีล ชาตวโร

ผู้นำเกษตรอินทรีย์ไทย

“อาตมาไม่ค่อยเห็นด้วยกับการกู้หนี้ยืมสิน รัฐบาลส่งเสริมให้เกษตรกรกู้ อาตมาก็ไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะว่ามันใหญ่แล้ว ยังไม่รู้วิธีการใช้เงิน เวลาได้เงินมาแล้ว ก็มักจะไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของเงินที่ได้มา เอามาซื้อรถ ซื้อความสบาย แล้วตอนหลังลำบากกันไปหมด อาตมาอยากให้ส่งเสริมเรื่องความรู้เรื่องแนวคิด ให้การศึกษาอบรมแก่เกษตรกรเสียก่อน”

ประเทศไทยเราได้รับรัฐบาลภายใต้การบริหารของนายกรัฐมนตรีคนเดิม ซึ่งท่านเป็นผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง และเมื่อประชาชนได้ไว้วางใจให้บริหารประเทศอีก ๔ ปี ข้างหน้า ก็เชื่อว่าการขับเคลื่อนเรื่องเกษตรอินทรีย์จะต้องก้าวหน้าและเป็นรูปธรรมต่อไป ซึ่งเป็นนิมิตหมายอันดีว่า ประเทศไทยเราในวันข้างหน้า “เรื่อง การเกษตร” ซึ่งเป็นภาคงานและภาคเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ จะต้องได้รับการพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีกว่า เมื่อรัฐบาลสนับสนุนจริงจัง ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ผู้ต่อสู้เรื่องนี้มาต่อเนื่องย่อมจะมีกำลังใจทำงานต่อไปอย่างยั่งยืนยุคทีเดียว

“ถ้าจะเอาชนะความยากจนให้ได้ เกษตรกรต้องหันมาสู่แนวทางเกษตรอินทรีย์” ผู้ที่กล่าวคำกล่าว

นี้อย่างเสมอทุกหนทุกแห่งที่มีโอกาส คือ **“ท่านสมณะเสียงศีล ชาตวโร”** ท่านเป็นประชาชนในสมณเพศ ที่ต่อสู้เรื่องเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจังมา โดยตลอดไปเยี่ยมเยือนเกษตรกร ไปให้ความรู้ไปเป็นวิทยากร จัดรายการวิทยุ เขียนหนังสือ ก็ล้วนแต่มุ่งประเด็นที่จะให้เกษตรกรหลุดพ้นจากความยากจน โดยหันมาสู่เกษตรอินทรีย์ชีวภาพ วันนี้เรามากราบคารวะขอความรู้ความคิดเห็นจากท่าน ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่พี่น้องเกษตรกรเป็นอย่างสูงทีเดียว

☞ **ขอทราบแนวคิดของท่านเสียงศีล อยากรทราบความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ ขณะนี้สถานการณ์เป็นอย่างไรบ้างครับ ?**

☼ วันนี้ดีขึ้นมาก ลือต่างๆมีส่วนอย่างมาก แต่หนังสือ **“เกษตรชีวภาพ”** นี้เป็นผู้นำเลย อาตมาพูดได้เลยว่า เป็นหนังสือที่ทำประโยชน์ให้กับสังคม ให้กับส่วนรวม ให้กับเกษตรกร และให้ประเทศชาติเป็นอย่างมาก ไม่ใช่เพียงแต่ว่าเป็นสื่อที่ทำออกมาขาย อาตมาภูมิใจกับหนังสือ **“เกษตรชีวภาพ”** มาก แล้วก็ภูมิใจที่ได้มีโอกาสเป็นนักเขียนคนหนึ่ง อันนี้ขอชมเชยก่อนเลยแล้วก็เรื่องเกษตรอินทรีย์ในวันนี้ก็มีความคิดเห็นที่ดีขึ้นมาก คนตื่นตัวกันมาก รัฐบาลท่านก็ลงมาให้ความสนใจ ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ วันที่นายกรัฐมนตรีทักษิณมาเป็นประธาน เปิดงานเรื่องนี้ เมื่อช่วงปลายปีที่แล้ว ที่พิพิธภัณฑ์ การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ อ่างทองคลองหลวง ปทุมธานี อาตมาก็ไปร่วมงานด้วย ไปเป็นวิทยากรด้วย มีคนมางานกันเยอะแยะ ผู้นำเกษตรกรในจังหวัดต่างๆก็มา ในงานนั้นมีการบรรยายบนเวที

ผู้นำเกษตรกรจากจังหวัดต่างๆ ก็มาพูดถึงเรื่องความสำเร็จของเขา ของเกษตรกรในพื้นที่เขา ซึ่งทำเกษตรอินทรีย์ เกษตรกรเหล่านี้จะประสบความสำเร็จหลุดพ้นจากความยากจนไปได้

◆ ศิลปินแห่งชาติ คุณชนกร ไกรลาศ ซึ่งเป็นผู้ที่รักเกษตรอินทรีย์ ก็มาร่วมเกี่ยวข้องกับข้าวด้วย

➡ **ทำไมท่านจึงต้องมาต่อสู้อันเรื่องนี้ครับ?**

❁ คล้ายๆกับว่าจะต้องช่วยเหลือคน โดยเฉพาะเกษตรกร ซึ่งมีความยากจนกันมาก อาตมาเห็นแล้ว รู้สึกทนดูไม่ได้ อยากจะสอน อยากชี้แนะแนวทาง อยากให้ความรู้เขา เพราะว่าเขาเดินทางมาผิด ไปหลงเคมี ไปหลงสิ่งซึ่งไม่ใช่ธรรมชาติ ผิดธรรมชาติ แล้วทำให้เสียหายไปหมด พูดอย่างไรก็ยากเหลือเกิน ไม่เชื่อกันเลย บางคนก็ถามว่า กิจของสงฆ์หรือเปล่า ถ้าถามอย่างนี้ อาตมาก็ว่าเป็นกิจของสงฆ์นะ เป็นเรื่องที่จะต้องชี้แนะแนวทางให้แก่ฆราวาส ให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข สังคมก็จะเป็นสุข ประเทศชาติก็จะมีความก้าวหน้า แล้วครอบครัวจะเป็นสุขอย่างไร ถ้ามีความยากจนอยู่ก็ไม่เป็นสุข จะเป็นสุขได้ก็ต้องมีความพร้อม มีความถูกต้องในการทำงาน ในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะในภาคการเกษตรนี้ อาตมาก็เป็นลูกชานา มาก่อน รู้เรื่องนี้ดี เห็นว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องชี้ทาง ให้ความรู้ อาตมาเขียนคอลัมน์ “ธรรมะกับการเกษตร” ซึ่งเกี่ยวข้องกันถ้าเอาธรรมะมาใช้ในการทำงานเกษตร

โอกาสที่จะหลุดพ้นจากความทุกข์ ความยากจน มีแทบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าคนทั่วไปที่ไม่ใช่เป็นพระไปบอกกล่าว บางทีชาวบ้านเขาก็เชื่ออยากนะ แต่อตมาเป็นพระ พอพูดอะไรไปแล้ว ชาวบ้านเขาค่อนซ้างจะเชื่อฟังและยอมรับได้

➡ **อยากให้ท่านขยายความเรื่อง “ธรรมะกับการเกษตร” อีกสักหน่อยครับ?**

❁ ธรรมะนี้ จะสอนให้คนสงบ มีความขยันหมั่นเพียร มีความเป็นอยู่อย่างเหมาะสม มีความเป็นอยู่อย่างสมถะ สัมกับฐานะของตนเอง ไม่ลุ่มหลงในอบายมุข ในการละเล่นต่างๆ คือ ไม่หลงแสง สี เสียง มากจนเกินไป ทำงานให้มาก มีความประหยัด มัธยัสถ์ในการเป็นอยู่ ในการใช้จ่าย ซึ่งสิ่งที่มีอยู่ในธรรมะ ถ้าเกษตรกรเอามาใช้กับการงานของตัวเอง กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ก็จะเป็นคล้ายกับระบบ “เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งในหลวงท่านก็

◆ ร่วมประชุมกับคณะกรรมการเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ที่กระทรวงเกษตรฯ

ทรงแนะนำเกษตรกรตลอดมา แต่เราก็ไม่ค่อยเอามาใช้กัน ธรรมชาติก็ไม่ค่อยจะนำมาใช้กัน เกษตรทำงานไม่พอเหมาะพอเพียงกับตนเอง มีเงินก็เอาไปหมซื้อยาเคมีมา ปุ๋ยเคมีมา แล้วก็เอามาทำลายพื้นที่การเกษตรของตนเอง เอามาทำลายตนเอง เอามาทำลายผู้บริโภค โดยที่ทำไมรู้ตัวกันเลย ไม่รอบคอบ ไม่คิด

“ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน” ที่ อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ที่นั่นเป็นศูนย์อบรมเป็นศูนย์ฝึก ที่อาตมาได้ทำไว้ ให้ผู้ต้องการความรู้ ให้เกษตรกรได้ไปดูงานกันได้ ไปศึกษาอบรมเรื่องเกษตรอินทรีย์ ไปดูว่าทำไมเราปลูกพืชผักผลไม้ ปลูกข้าว โดยไม่มีเคมี เข้ามา เกี่ยวข้องเลยแม้แต่ชนิดเดียว

ให้คิดว่า สิ่งที่ทำไปนั้น เหมาะสมกับฐานะเราหรือไม่ ไม่หนัก ไม่เสี่ยง บางทีทำไปแล้วผลเป็นอย่างไร ก็ขาดทุน พอขาดทุนก็มีความทุกข์ เป็นเรื่องกลุ่มก็หาเหล้ามากินดีกว่า หรือบางทีขายผลผลิตได้เงิน ดีใจก็กินเหล้าดีกว่า มีเงินเข้าหน่อยก็ซื้อรถราคาแพงๆ มา ขับดีกว่า เขาให้กู้เงินง่ายๆ ก็พากันไปกู้เงินเอาเงินมาซื้อของใช้หรูหรา ราคาแพงสารพัด ซึ่งไม่เหมาะสมกับชีวิต และฐานะของตัวเอง แล้วก็หนี้เป็นหนี้ มีความยากจน เป็นปัญหาครอบครัว เป็นปัญหาสังคม เป็นปัญหาของประเทศชาติ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ เพราะว่าเราไม่เอา “ธรรมชาติ” เข้ามา ถ้าเอาธรรมชาติเข้ามา พระพุทธเจ้า ท่านสอนไว้หมดแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องธรรมนี้ เกี่ยวข้องกับการเกษตรโดยตรง เพราะว่าประชาชนจำนวนมากอยู่ในภาคการเกษตร และการเกษตรแบบธรรมชาติ คือความเหมาะสม ความพอเพียง ความปลอดภัยต่อเกษตรกร ต่อผู้บริโภคต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งก็คือ “เกษตรอินทรีย์” นั่นเอง

ทำไมเราได้ผลผลิตมากกว่า ในขณะที่ต้นทุนเราน้อยกว่า แล้วเรานุรักษ์สิ่งต่างๆ ได้ทั่วเลย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์คน ดูแลผู้บริโภค ไม่ต้องไปเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ มาจากต่างประเทศให้เสียเงินทองเลย เอาของที่มีอยู่ในประเทศไทยของเราให้และมาทำเป็นปุ๋ย ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน เข้าไปอบรมแล้วเราสอนให้หมดเลย การทำปุ๋ยน้ำชีวภาพจากเศษสิ่งเหลือ เช่น จากผลไม้สุก จากพืชผัก เราทำได้ทั้งปุ๋ยชีวภาพน้ำ ปุ๋ยชีวภาพชนิดเม็ด ฮอร์โมนอาหารเสริมพืชต่างๆ แล้วก็น้ำหมักสมุนไพร ที่จะต้องใช้ขับไล่แมลง ไปดูซิ...เราทำเองหมด ไม่มีเคมีเลย แล้วไปดูผลผลิตที่ได้ แตกต่างกันอย่างละเอียด ผลผลิตเพิ่มเติมต้นทุนลด แล้วอย่างนี้อาหารจะขาดแคลนได้อย่างไร มีแต่จะเพิ่ม ถ้าใครยังไม่เชื่อ ต้องเดินทางไปพิสูจน์ หรือว่าไม่มีเวลามา อาตมาก็มี VCD ที่ถ่ายเอาไว้ เยอะแยะเลย เป็นหลักฐานให้เห็นว่า นี่คือความสำเร็จของเกษตรอินทรีย์

☞ มีคนเถียงว่า ถ้าเป็นเกษตรอินทรีย์กันหมด เดียวก็จะมีอาหารขาดแคลนเรื่องอาหารได้ผลผลิตไม่พอกับความต้องการบริโภค?

☼ ถ้าใครพูดอย่างนี้เท่ากับคนนั้นพูดไปโดยไม่รู้จัก และไม่เคยสัมผัสกับเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง พูดไปอาจเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้นเอง ถ้าอยากดูของจริงสัมผัสของจริง ให้ไปที่

☞ ท่านยืนยันว่า การเกษตรไม่ต้องมีเคมีเข้ามาเกี่ยวข้อง?

☼ คนอื่นเขาจะว่าอย่างไรก็ไม่ทราบนะ แต่อาตมายืนยันว่า “ไม่ต้องมี” ในเครือข่ายปฐมอโคกนี้เราปลูกพืชผัก ไม่เคยมีเคมีมานานแล้ว แต่ว่าเราต้องใช้ปุ๋ยชีวภาพให้เป็นนะ มีความถูกต้อง

น้ำหมักสมุนไพรที่ต้องใช้ให้ถูกต้องทำให้เป็น ไม่ใช่ทำปุ๋ยไปครั้งเดียว รอเวลาไม่กี่วันแล้วสรุปออกมาเลยว่า ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างนี้ไม่ถูกต้อง

อย่างการทำนาแบบไม่ต้องพึ่งพาเคมีเอาตมาให้น้องทดลองทำ รอบแรกก็ได้ข้าวเท่ากับที่เคยได้จากปุ๋ยเคมี รอบที่สองใส่ปุ๋ยชีวภาพน้อยกว่าเดิม แต่ได้ข้าวเพิ่มขึ้นมาเพราะอะไร...เพราะว่าปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ยิ่งนานก็ยิ่งสะสม ยิ่งใส่หลายหนดินก็จะยิ่งดี สภาพดินเปลี่ยนแปลงไป ผิดกับปุ๋ยเคมี ใส่ลงไปยิ่งนานยิ่งแย่ ยิ่งต้องเพิ่มต้นทุน แล้วที่นาของน้องชาย

เอาตมาพอรอบที่สาม เอาตมาบอกว่าไม่ต้องทำอะไร ปุ๋ยก็ไม่ต้องใส่ ไม่ต้องไปไถ ไม่ต้องไปทำอะไร ไขน้ำเข้านาอย่างเดียวพอแล้ว เพราะเอาตมาอยากทดลองดูตามแนวทางธรรมชาติ ผลก็คือรอบที่สามนี้ ไม่ต้องทำอะไรเลย แต่ข้าวขึ้นมาเต็บโต สูง สวยงาม จากเมล็ดข้าวเดิมที่ตกหล่นอยู่นั้นแหละ ต้นข้าวแต่ละกอแน่นรวงได้ เป็นร้อยรวง ข้าวสูงท่วมหัว ต้นใหญ่มาก เอาตมาถ่าย VDO และก็เป็น VCD ไว้ ใครอยากเห็นอยากดูก็ติดต่อมาได้ วันที่เกี่ยวข้าวแปลงนี้ เจ้าหน้าทีราชการระดับสูงของจังหวัดมาเป็นพยานกัน เยอะ แยะ เลยกล่าวกันไปทั่ว เรื่องอย่างนี้แหละที่เราจะแนะนำเกษตรกร คือเขาไม่ต้องทำงานมาก ไม่ต้องลงทุนมาก ประหยัดแล้วได้เงิน ไม่ใช่แนะนำแต่จะให้เขาใช้ปัจจัยการผลิตมากมายเยอะเยาะแล้วก็ขาดทุน ยากจนไปทั่วประเทศอย่างนี้

◆ ฝันไว้สารพิษ ไม่ต้องปลูก ไม่ต้องไถ ไม่ต้องใส่ปุ๋ย

➡ **ข้าวแปลงที่ว่านี้ ไม่มีโรคแมลง หรือว่าหนอนรบกวนหรือดริบ เห็นท่านบอกว่าไม่ต้องทำอะไรเลย**

❁ ไม่มี อันนี้เป็นเรื่องจริง ไม่รู้เป็นอย่างไร ไม่ต้องไปทำอะไรมันเลยโรคไม่มี หนอนไม่มา เอาตมาเชื่อว่า ตรงนี้เราไม่ใช้เคมี แล้วมันเกิดมีความสมดุลทางธรรมชาติ แล้วธรรมชาติก็ควบคุมกันเอง ถ้าเรานึกย้อนไป ๔๐-๕๐ ปีก่อน บ้านนอกเราไม่มีหรกยาเคมี สมุนไพรก็ไม่ได้ใช้กัน ก็ปลูกข้าวกันอย่างนั้นแหละ ใช้ปุ๋ยคอกปรับปรุงดิน เอาชีค่างความมาบ้าง แล้วก็คานา จากนั้นก็แทบไม่ต้องทำอะไรเลย ยาฉีดกันโรคหนอนอะไรต่างๆไม่มีหรกยา ยังไม่มีใครรู้จักกันว่าเป็นไฉน คนตอนนั้นเขามีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องข้าวเรื่องอาหารมากกว่าเราในปัจจุบันเสียอีก เราปัจจุบันนี้ดูเถิด ฉีดยากันจนสภาพแวดล้อมในนาข้าวเสียหายหมด วิถีชีวิตพื้นบ้าน

ของเกษตรกรสูญหายไปหมด สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งดี เป็นวัฒนธรรมประเพณี สร้างความสุข ความรื่นเริงบันเทิงใจในขณะทำงาน หรือหลังการทำงาน สร้างความรัก ความสามัคคีในชุมชน เต็มนี้หมดหมดไปเพราะว่าเราไม่เอาแล้ว กลุ่ม มีแต่หนี้ ไม่มีอารมณ์สนุกสนาน เด็กรุ่นใหม่พอโตมา ก็ไม่

เอาแล้วทุ่งนา มีแต่ความกลุ่ม ไปทำงานหาเงินในเมืองดีกว่า หรือไม่ก็ไปทำงานอย่างอื่น เพื่อจะเอาเงินมาช่วยพ่อแม่ไถ่ถอนที่นา แล้วมันเป็นอย่างนี้ได้

เขาบอก อายุเท่านี้ใส่เคมีตัวนี้ อายุเท่านี้ใส่เคมีตัวนั้น ใส่กันเยอะแยะเงินทั้งนั้น แล้วสภาพแวดล้อมเสียหายหมด น้ำในทุ่งนา เวลาเขาทำนา อย่าเอาเท้าเปล่าไปย่ำนะอันตราย มีผลยิ่งอันตราย ถ้าเอาเท้าเปล่า เพราะอะไร เพราะว่าในน้ำนั้นใส่ยาเคมีอะไรไม่รู้เยอะแยะเลย น้ำนี้ก็ไม่เหลืออะไรเลย ปลาเล็กตัวก็ไม่มีตายหมด เหลือแต่ยอดข้าวเขียว ฟุ้งขึ้นมาเพราะปุ๋ยเคมี แต่ว่าอ่อนแอ เพราะบาง หนอนแมลงชอบมาก มันอ่อน มันชอบกิน เตี้ยก็ก็ต้องใช้ยากันอีกเยอะแยะ

ที่เราเคยมีในอดีต ไม่เอาวิธีทำงานที่เหมาะสมกับธรรมชาติอย่างที่ปู่ย่าตายายเคยทำมาใช้ เราไปหลงสิ่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติ ไปหลงว่าเป็นสิ่งดี เป็นของใหม่ เป็นของเท่ แล้วเป็นไง มีแต่หนี้สิน เตี้ยนี้เกษตรกรทำนา เขาทำเหมือนไม่ทำกันแล้ว เพราะให้เครื่องจักรทำหมด จ้างหมด กลายเป็นนายทุนน้อย เวลาทำนาเย็นเอามือไปสอหลังอยู่บนหัวคันทนา ตั้งแต่เริ่มไถจนเก็บเกี่ยว ไม่ได้ทำอะไรเลย เครื่องจักรทำหมด พอเสร็จแล้วไปนอนกลุ่มใจอยู่ที่บ้านเพราะว่ารอบนี้ขาดทุน เป็นเสียอย่างนี้

➡ **ถ้าทำแบบธรรมชาติ แบบพื้นบ้านก็ไม่ใช่ขาดทุน**

❁ ไม่ขาดทุน จะขาดทุนได้อย่างไร ปู่ย่าตายายเราเคยทำมาแล้วขาดทุนหรือ ไม่มีหรอก เขาก็เลี้ยงลูกเลี้ยงหลานมา มีข้าวให้กิน แล้วก็ยังมีที่นาเป็นมรดก ไม่มีหนี้สิน...นาเพิ่งจะติดธนาคาร เพิ่งจะมีหนี้จนหน้าดำ ทำนาขาดทุน ไม่มีอาหารกิน ก็ในรุ่นนี้แหละ รุ่นที่มุงมันกันแต่เทคโนโลยีต่างๆ ทำงานแบบนายทุนน้อยนี้แหละ วัว ควาย วิถีชีวิตและวัฒนธรรมแบบพื้นบ้านหายหมด อาตมาอยากจะบอกว่า บ้าเคมีกันจนไม่รู้อะไรแล้ว สมองมันง วิถีทำนาแบบปู่ย่าตายายทำไมไม่เป็นแล้วทำแบบคนที่ขายเคมี

➡ **ยังดูเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่มากเหลือเกินนะครับ?**

❁ ปัญหาหนักคือ ปัญหาการใช้สารเคมีใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรมากเกินไป นี่แหละมันไม่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรรายย่อย ไม่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรบ้านเรา จะไปเอาอย่างต่างประเทศเขาไม่ได้ นั่นเกษตรกรเขาเหนื่อย คนที่ทำการเกษตรเขาจะเป็นรายใหญ่ๆ ทำกันที่เป็นพันๆไร่ แรงงานมีน้อย เพราะบ้านเมืองเขาเจริญ เศรษฐกิจเขาดี เขาก็ต้องใช้เครื่องมือเข้าช่วย แต่บ้านเรา

มันเป็นอย่างนั้นหรือเปล่าละ มันไม่ใช่ เราเป็นเกษตรกรรายย่อยทำกันแค่ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ อย่างมากก็แค่นี้แหละ ถ้าจะมากกว่านี้เขาทำลักษณะนายทุน นั่นเขาจะอย่างไรก็ปล่อยเขาไป แต่เกษตรกรรายย่อย ต้องพอเพียงในตนเอง เสียก่อนทำงานแบบปุ่ย่าตายายเคยทำกัน มา มีความขยันหมั่นเพียร ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่ติดอบายมุข ก็จะหลุดพ้นจากความยากจนไปได้ไม่ยาก อย่าไปชี้ตำหนิ ช้าง เพราะเราไม่ใช่ช้าง เราเป็นแค่นกเล็ก ๆ ขณะนี้ปัญหาความยากจนในภาคการเกษตรไทยเรานั้น เป็นเรื่องใหญ่มาก เป็นปัญหาระดับชาติ ที่รัฐบาลจะต้องลงมาแก้ ความจริงง่ายๆ ไม่ต้องเอางบประมาณ ไม่ต้องเอาคนมาเยอะเยะหรือออบรมให้ความรู้กับเกษตรกรในเรื่องที่อาตมากำลังพูดอยู่นี้แหละ ที่อาตมาทำมา มีเกษตรกรเชื่อ แล้วนำไปปรับวิถีชีวิต ประสบความสำเร็จหมดหน้าหมดหลัง กลายเป็นคนใหม่กันเยอะเยะ ไม่ต้องเอางบประมาณเป็นหมื่นเป็นแสนล้านมาเลย เพราะอาตมาทำงานก็ไม่เคยมีเงิน ถ้าเขามาอบรมเป็นหมู่คณะ เขาก็มีเงินค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาหารมาช่วยเหลือ ก็เอากลบ้างนิดๆหน่อยๆเท่านั้นเอง เพราะว่าอาตมาก็ไม่มีเงิน นี่แหละที่ต้องทำ ก็เพราะสำนักที่อาตมาคิดว่า อยากจะช่วยเหลือที่น้องเกษตรกรไทยให้หลุดพ้นจากความยากจน

➡ **เมื่อสักครู่ท่านพูดถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวนา พังดูดีมากเหลือเกิน อยากให้ท่านขยายความสักนิดครับ ?**

🌸 เป็นเรื่องนานมาแล้ว อาตมาตอนเล็กๆ ยังพอเห็น แต่ว่าคนแก่ผู้หลักผู้ใหญ่ก็บอกเล่าให้เราฟังถึงวิถีชีวิตและประเพณีวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเวลาเขาจะเกี่ยวข้าว เขาก็มีประเพณีทำขวัญแม่โพสพ

◆ **พื้นประเพณีการลงแขกเกี่ยวข้าวในผืนนา ไม่ต้องจ้างเครื่องจักร เครื่องจักรกลมาเกี่ยว**

◆ **เกี่ยวข้าวไป ก็ร้องเพลงพื้นบ้านสลบไปด้วยอย่างสบายอารมณ์**

เวลาเกี่ยวข้าวก็มีการลงแขกเกี่ยวข้าว มีหนุ่มสาวมาทำงานกันเยอะเยะ มีความสนุกสนาน เพราะระหว่างเกี่ยวข้าว เขาก็มีการร้องเพลง มีการละเล่น ภายหลังเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว ในลานนวดข้าว เขาก็มีการละเล่นต่างๆมีการขับร้อง มีเพลงพื้นบ้านขณะนั้น บ้านเมืองคงสงบสุข คนก็ไม่เครียด เพราะว่าไม่ได้เป็นหนี้ธนาคาร ไม่มีความยากจนอยู่กับแบบพอมีพอกิน มีข้าวกิน ในธรรมชาติก็มีอาหารการกิน คือ ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว เป็นคำกล่าวถึงความอุดมสมบูรณ์ดั้งเดิมของประเทศไทยเรา มันเคยมี แต่ว่าตอนหลังเราก็อายุหมด สิ่งที่เขาเข้ามาทำลายก็คือ เคมีต่างๆนั่นเอง ตอนที่อาตมาทำการเกี่ยวข้าวในแปลงของน้องชาย ก็พยายามพื้นประเพณีส่วนหนึ่ง มีการทำขวัญแม่โพสพ มีการลงแขกเกี่ยวข้าว คือมีการมาช่วยกัน ไม่ถึงกับว่าผลัดเปลี่ยนกันทำงานในแปลงโน้นแปลงนี้ ซึ่งเป็นการลงแขกแบบแท้จริงในอดีต อยากทำ อยากเห็นประเพณีวัฒนธรรมที่

ดิงแบบเดิมอยู่บ้าง อยากรักษาเอาไว้บ้าง เพราะจะให้เหมือนเดิม นั้น คงเป็นไปได้ยาก เพราะว่าบ้านเมืองเปลี่ยนไปหมดแล้ว แต่ว่าในเรื่องการทำงาน ส่วนตัวนั้นยังทำได้ ไม่ใช่สารเคมีทำได้ รักษาสภาพแวดล้อมในผืนนาตัวเองยังทำได้ ทำงานเอง ไม่พึ่งพาอาศัยเทคโนโลยีมากเกินไปก็ยังสามารถทำได้ คือเกษตรกรยังพึ่งตัวเองให้หลุดพ้นจากความยากจน หลุดพ้นจากหนี้สินที่เป็นอยู่ ยังทำได้ ขอเพียงให้หันมาในแนวทางเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ก็เท่านั้นเอง

➡ แล้วเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ.....

🌸 เรื่องเดียวกันเลย เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ชีวภาพ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรพอเพียง เป็นเรื่องเดียวกัน ต่อเนื่องกัน ทำแล้วก็จะถึงกันหมด เป็นรูปแบบเดียวกันนี้แหละ นำมารณรงค์ให้เกษตรกรเกิดในหลวงท่านแนะนำเรื่องนี้มานานแล้ว คนที่ทำไปก่อนคนที่เชื่อท่าน ก็ประสบความสำเร็จไปหมดแล้ว เหลือแต่คนไม่เชื่อ คนคือคนชอบเคมี ที่เราจะต้องรณรงค์กันต่อไป แล้วก็อยากจะให้นักวิชาการต่างๆที่ยังส่งเสริมเรื่องเคมี กลัวว่าแมลงจะระบาดบ้าง กลัวว่าจะไม่มีอาหารกินบ้าง ขอให้คิดไปถึงความเป็นจริงในอดีต ๔๐-๕๐ ปีก่อน ประเทศไทยเราอยู่กันมาอย่างไร อย่างหลงประเด็น อย่างหลงวิชาการของเมืองนอก เพราะคนละเรื่องกับเมืองไทยเราแล้วให้มาเห็นของจริง อย่าเอาแต่พูดเฉยๆ เพราะพูดแล้วไม่เกิดการพัฒนา ต้องลงมาทำด้วย มาทำมาเห็นอย่างที่ว่ามาทำอยู่อย่างในกลุ่มเกษตรกรหลายกลุ่ม มูลนิธิบางแห่งเขาทำอยู่ แบบนั้นเป็นของจริง แล้วเขามีหลักฐานการทำงานยืนยันหมดไม่ใช่พูดลอยๆ พูดคาดการณ์เอาเฉยๆ

➡ สุดท้ายท่านอยากกล่าวหรือฝากฝังอะไรแก่เกษตรกรบ้างครับ?

🌸 อาตมาไม่ค่อยเห็นด้วยกับการกู้หนี้ ยืมสิน รัฐบาลส่งเสริมให้เกษตรกรกู้ อาตมาก็ไม่

ค่อยเห็นด้วย เพราะว่าส่วนใหญ่แล้ว ยังไม่รู้วิธีการใช้เงิน เวลาได้เงินมาแล้วก็มักจะไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของเงินที่ได้มา เอามาซื้อรถซื้อความสบาย แล้วตอนหลังลำบากกันไปหมด อาตมาอยากให้ส่งเสริมเรื่องความรู้ เรื่องแนวคิดให้การศึกษาอบรมแก่เกษตรกรเสียก่อน อย่างเช่นที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน เราให้การอบรมแก่เกษตรกรอยู่ ถ้าเขาปรับแนวคิดได้แล้ว เขาจะไม่ไปกู้เงินหรอก แต่เขาจะปรับปรุงความเป็นอยู่ใหม่ มีความพอเพียงไม่พึ่งพิง ไม่ติดอบายมุข แล้วก็พยายามเก็บเงินใช้หนี้ที่เคยมี ต่อจากนั้นก็จะมีเงินก้อนอื่นอีก ซึ่งหลายคนที่อบรมกันไปหลายรุ่น ทุกวันนี้ปลอดหนี้สินแล้ว กลายเป็นคนใหม่ แต่ถ้าไม่มีแนวคิดอะไร คิดแต่ว่าจะให้ทุนมาทำ รับรองได้ว่าทุนหาย กำไรหดหมด เหลือแต่หนี้คราวนี้จะเป็นหนี้กันทั่วประเทศ ปัญหาก็จะตามมามากมาย จากการที่ได้กู้หนี้กันมาอย่างง่ายนี่แหละ....

เป็นแนวคิด เป็นหลักทำงาน ที่ทุกฝ่ายควรจะได้รับทราบ รับฟัง นำไปคิด ไปปฏิบัติและไปขยายผล เรื่องการเกษตรและความยากจนของเกษตรกรไทยเรา นี้ ไม่น่าจะแก้ไขยากเกินไป ถ้าได้แนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมมาดำเนินการ วันนี้ท่าน “สมณะเสียงศีล ชาตวโร” ได้ให้ข้อคิดไว้อย่างสำคัญ เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงเอาไว้ ณ ที่นี้ พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีครับ.....

(จากหนังสือ เกษตรชีวภาพ ฉบับที่ ๕๐ มีนาคม ๒๕๕๘)

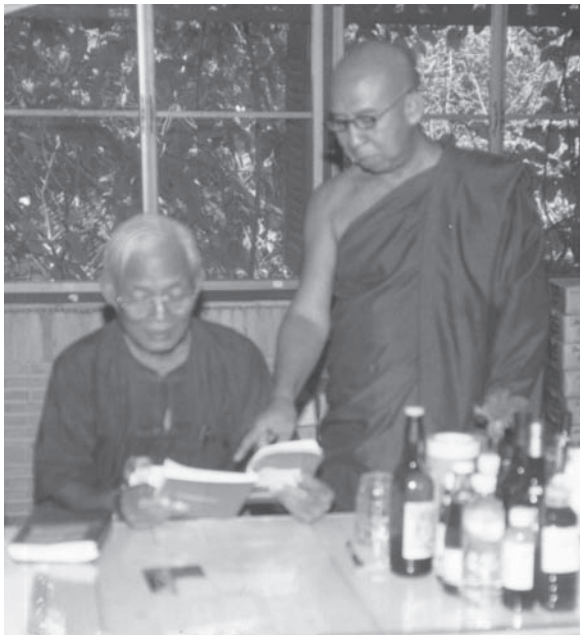
รำลึกถึง ลุงสุรณรงค์ รสมิง

เป็นเวลาานนับสิบปีที่ลุง
สุรณรงค์เป็นเสาหลักให้ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน
ที่ปฐมอโศก ดูแลเรื่องการเงิน เรื่องเอกสาร
ประสานงานติดต่อสมาชิกที่ฟังรายการวิทยุ
เพื่อนช่วยเพื่อน และงานอื่นๆอีกอีกิจาณะ

ปกติได้พบได้คุยกันทุกวัน ลุงจะพาพ่อและหลานๆใส่บาตรสมณะ ลุงจากไปอย่างกะทันหัน
จนทำใจแทบไม่ทัน จากไปอย่างสงบโดยไม่มีอาการเจ็บป่วยอะไรมาก่อนล่วงหน้า ทำให้ญาติพี่น้องและ
ทีมงานเพื่อนช่วยเพื่อนอาลัยรัก เศร้าเสียใจเป็นอย่างมาก ญาติธรรมที่ปฐมอโศกก็เสียใจในการจากไป
ของลุง เพราะลุงเป็นคนมีน้ำใจ ใครจะใช้จะวานให้ช่วยส่งของทางไปรษณีย์ ลุงจะจัดการให้เรียบร้อย

เวลาไปต่างจังหวัดหลายๆวันกลับมา ก็จะพบลุงทำงานดูแลชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนชั้น ๔
ตึกศาลางานปฐมอโศกอย่างเรียบร้อย ทำให้อุ่นใจหายเหนื่อย บัดนี้ไม่มีร่างของลุงอีกแล้ว เคยคิดอยู่

เหมือนกันว่า ลักวันหนึ่งถ้าลุงจากไป เราจะ
ทำใจอย่างไรเพราะลุงแบกภาระช่วยงานทุกอย่าง
เป็นทั้งเพื่อนเป็นทั้งที่ปรึกษา ทำงานอย่างซื่อสัตย์
โดยไม่ยอมรับผลตอบแทนใดๆ น้ำใจของลุง
จะอยู่ในความทรงจำของเราตลอดไป

ชีวิตของลุงผ่านประสบการณ์มา
มากมาย เคยมีอาชีพเป็นผู้คุมนักโทษที่เรือนจำ
จนครปฐม คนที่อยู่กับคนร้ายมานานปี แต่
บุคลิกของลุงกลับตรงกันข้าม เป็นคนใจดี
สุภาพเรียบร้อย เป็นที่รักของทุกๆคน วันเสาร์
ลุงยังไปช่วยที่อนุตตรธรรม เป็นที่ไว้วางใจของทาง
สถานธรรมให้ดูแลเรื่องการเงิน เพราะลุงเป็น
คนซื่อสัตย์ ละเอียดเรียบร้อย การจากไปของลุง

ทางอนุธรรมก็มาร่วมงานศพ และเขียนคำไว้อาลัยให้ไว้ว่า

อามาลุงสุรณรงค์ รอสมีง

สุร เกียรติภูมิก้อง   การุณย์
ณรงค์ ดงหนทางบุญ   ตรงมัน
รอ คอยช่วยนำหนุบ   คนให้ไผ่ดี
สมิง สูงศักดิ์ชั้น   สงบแล้ว ดินสวรรค์

ยี่สิบเอ็ดมีนา   ดังฟ้าผ่าลงกลางใจ
ต้องสูญเสียหลักชัย   โดยมีได้ทันตั้งตัว
คุณลุงสุรณรงค์   ความซื่อตรงรู้กันทั่ว
แบบอย่างประพดิตัว   ไม่หมองมัวน่าชื่นชม
ประหยัดมัจฉัยสตร์   ฐปฏิบัติอย่างเหมาะสม
สั่งสอนและอบรม   ทั้งเจ็บคมในปัญญา
เรียบง่ายและสงบ   นำเคารพนำบูชา
ตรงเส้นทางอรียา   แล้วนำพาจุดช่วยคน
ตั้งมั่นในความคิด   ความปรานีต่อผองชน
ถึงแม้จะทุกข์ท   ไม่เคยบ่นให้ไผ่ยิน
วันนี้ไม่มีแล้ว   ผู้เป็นแก้วกนกศิลป์
ร่างไร้ลมหายใจ   หวนคืนถิ่นสุขาวดี
ขอคุณลุงสุขสงบ   ให้ได้พบปราชญ์เมธี
ชั้นฟ้าเบื้องบนมี   พระอาจารย์ช่วยอำนวยความสะดวก
สิ้นทุกข์และสิ้นโรค   หลุดพ้นโลกแดนวโนัย
ดินสู่พุทธชาดัย   ทั้งร่างไว้ในโลกเอย

ด้วยรักและอาลัย

๘ ชาวอนุตตรธรรม สภานธรรมไท่ทอง

ลุงสุรณรงค์จากไปเมื่อเช้าของวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนขาดกำลังสำคัญ เหมือนขาดเสาหลักไปหนึ่งคน เราได้ช่วยกันจัดงานศพของลุงอย่างเรียบง่าย ตามที่ลุงได้เขียนสั่งไว้ด้วยลายมือของคุณลุงเองว่า.....

ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของ นายสุรณรงค์ รอสมีง

- ๑. เมื่อสิ้นลมหายใจ ให้รีบแจ้งโรงพยาบาลศิริราชทันที โทรแจ้งมอบร่างกาย เพื่อการศึกษา
- ๒. ถ้าทาง ร.พ.ศิริราชรับศพไปเรียบร้อยแล้ว ให้นิมนต์พระสงฆ์หรือสมณะพราหมณ์ เทศน์โปรดญาติพี่น้อง เรื่องชีวิตและความตาย (ไม่ต้องสวดมนต์ใดๆ)
- ๓. ถ้าหากทาง ร.พ.ศิริราชไม่รับศพ ถือปฏิบัติดังนี้

- ๓.๑ จัดการใช้ผ้าขาวห่อศพใส่โลงศพ
- ๓.๒ ตั้งศพบำเพ็ญกุศล, นิมนต์พระ, สมณะเทศน์หน้าศพ ๑ คืน(ไม่ต้องสวดมนต์ใดๆ)
- ๓.๓ รุ่งขึ้นให้นำศพไปเผาที่พุทธสถานปฐมอโศก ตามแบบพุทธที่ชาวอโศกนำมา
- ๓.๔ เผาศพเก็บอัฐิทั้งหมดไปลอยอังคาร ที่แม่น้ำหน้าวัดไร่ขิง อ.สามพราน(ไม่ต้องเก็บอัฐิ)
- ๓.๕ แจ่งฌาปนกิจสงเคราะห์กรมราชทัณฑ์

❖ **สุรณรงค์**

นี่คือคำสั่งเสียครั้งสุดท้าย ที่ลุงสุรณรงค์เตรียมการไว้อย่างเรียบร้อย ญาติพี่น้องและชาวชุมชนปฐมอโศกก็ได้จัดการศพตามที่ลุงสั่ง และทางโรงพยาบาลศิริราชก็ได้มารับศพไปเรียบร้อย **สมณะเสียงศีล**แสดงธรรม และพี่น้องๆทุกคนกล่าวระลึกถึงลุงสุรณรงค์กันอย่างตั้งต้นตั้งใจ รวมทั้งสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมที่ปฐมอโศกด้วย คุณใจกลั่น นาวาบุญนิยมได้เขียนกลอนไว้อาลัยลุงสุรณรงค์ ไว้ว่า

แต่คุณลุงสุรณรงค์

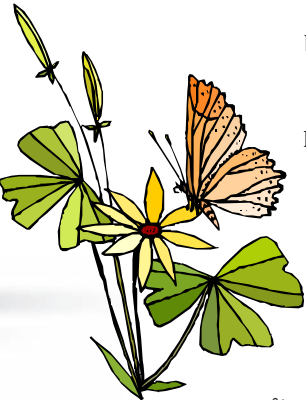

เป็นผู้ใหญ่ที่ขยันมั่นคง	มีชีวิตอยู่ในธรรมนำวิถี
เรียบง่ายง่ายง่ายและใจดี	อุทิศพลีเพื่อศาสน์ประกาศธรรม
เสาหลักของเพื่อนช่วยเพื่อนแล้ว	ไม่มีแววฝันขึ้นบาทหรือลาร่า
เหลือแต่เพียงความดีที่ทานทำ	บอกเล่าคำการะสุรณรงค์
สิ่งดีที่ทานทำยำเตือนจิต	มีชีวิตกับโลกใหม่มีไหลหลาง
ทำหน้าที่ทุกทุกวันอย่างมั่นคง	สุรณรงค์ฝากดีเอาไว้ให้โลก

♥ ใจกลั่น นาวาบุญนิยม

๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

(หนึ่งในทีมงานเพื่อนช่วยเพื่อน ตัวแทนของชาวชุมชนปฐมอโศก)

แม้ลุงจะจากไปหนึ่ง แต่ตอนนี้พี่น้องๆของลุงก็เริ่มเข้าวัด รวมทั้งเพื่อนๆจากอนุธรรมอีกหลายคน ก็ได้มาช่วยอาสาทำงานแทนลุงได้อย่างเรียบร้อย ที่เป็นหลักอยู่ประจำตอนนี้ก็มี**คุณกฤษลัตตา รอสมีงคุณเมทนี รอสมีง คุณวิวัฒน์ ปัญญาการะ คุณเกวลิณ อ่อนดี**

น้องของลุง ๒ คน ก็ไปช่วย**คุณก้อนดิน นาวาบุญนิยม** ที่ร้านชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนในเมืองนครปฐม คุณวิวัฒน์และคุณเกวลิณ ก็ช่วยที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนปฐมอโศก ทำให้บรรยากาศอบอุ่นคึกคัก ลุงจากไปก็ยังมีตัวแทนฝากไว้ให้ เพื่อนช่วยเพื่อนก็ยังคงอยู่รับใช้สังคม ผู้คนระดับรากหญ้า ชาวไร่ชาวนา และผู้ฟังรายการวิทยุอยู่ต่อไป ขอให้ดวงวิญญาณของลุงไปสู่สุคติ ถ้าได้เกิดใหม่ ก็ขอให้เกิดมาร่วมสร้างบุญสร้างบารมีกันต่ออีก ทุกภพทุกชาติด้วยเทอญ

เจริญธรรม

สมณะเสียงศีล ชาตาวโร

ละโลกไม่ว่าธรรม

นางนงลักษณ์ จันดาเบา

เป็นญาติธรรมที่มีความประพฤติดี
ปฏิบัติชอบ ตั้งตนอยู่ในศีล ๕
ละอบายมุขอย่างเคร่งครัด เป็น
กำลังสำคัญในการอบรมลูกคำ ธ.ก.ส.
ตามนโยบายของพ่อท่านตลอดมา นับว่า
เป็นตัวอย่างที่ดีที่ญาติธรรมควรเอาเป็นเยี่ยงอย่างในระดับหนึ่ง

นางนงลักษณ์ จันดาเบา เป็นบุตรของนายปาน และนางเปลี่ยน ฤทธิ์ตะคุ เกิดเมื่อวันที่
๗ มกราคม ๒๕๔๙ ที่บ้านหนองไทร ตำบลหนองไทร อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยมีพี่น้องรวมกัน ๙ คน

การศึกษา ปวช.ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมพระนครศรีอยุธยา, ปวส.ที่วิทยาลัยเกษตรกรรม
อุดรธานี, คุรุศาสตร์บัณฑิต(เกษตร) ที่วิทยาลัยครูอุดรธานี(มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี)

อาชีพและครอบครัว รับราชการที่ศูนย์ปราบศัตรูพืชที่ ๒๐ จังหวัดอุดรธานี และได้
สมรสกับนายวัลลภ จันดาเบา มีบุตร ธิดาร่วมกัน ๓ คนคือ

๑. นางวัลภา จันดาเบา
๒. นายปณิธาน จันดาเบา
๓. นางสาวพรเรขา จันดาเบา

- ช่วยราชการสำนักงานที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- วิทยากรพัฒนาคุณภาพตามโครงการ ค.ก.ร.
- ตำแหน่งการทำงานครั้งสุดท้าย เป็นนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับ ๖ สำนักงาน
เกษตรจังหวัดอุดรธานี

🌸 เรื่องราวอิสริยาภรณ์

- เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย
- จตุรตาภรณ์ช้างเผือก
- ตริตาภรณ์มงกุฎไทย
- เหรียญจักรพรรดิมาลา
- เหรียญพิทักษ์เสรีชน

🌸 การสะสมบำเหน็จ

๑. รักษาศีล ๕ ปฏิบัติธรรมตามแนวทางของพระพุทธศาสนา เลิก ละอบายมุข เริ่มตั้งแต่ ๒๕๒๕ ถึงปัจจุบัน

๒. บริจาคที่ดินให้เป็นของมูลนิธิธรรมสันติ จำนวน ๔๑ ไร่ (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งชุมชน ดินหนองแดนเหนือ เพื่อใช้เป็นที่ฝึกอบรมคุณภาพชีวิตของประชาชน)

🌸 วาระสุดท้ายของชีวิต

นางนงลักษณ์ จันดาแก้ว ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๕.๑๐ น. ด้วยโรคมะเร็งตับ ที่บ้านดงหนองโพธิ์ ต.เซียงยี่น อ.เมือง จ.อุดรธานี อายุ ๕๙ ปีเศษ ฉาปนกิจศพ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๘ ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ อ.เมือง จ.อุดรธานี

- เป็นสาวกเลิศสุดด้วยปัญญา
ไร้ระอา กล่าวธรรมพร่ำสั่งสอน
ยังธรรมจักรแล่นไปไม่สิ้นคลอน
ใครค้านทอนจักรนี้มิได้เลย.

พระศากรีบุตรเอกพระ

ในยุคสมัยของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม่นั้น พระศารีบุตรเถระได้ถือกำเนิดจากสกุลพราหมณ์ ที่หมู่บ้านนาลกะ ซึ่งอยู่ไม่ห่างนครราชคฤห์ในแคว้นมคธ มีชื่อว่า **อุปติสสะ** เป็นบุตรของหัวหน้าหมู่บ้านนั้น บิดาชื่อ **วังคันทพราหมณ์** มารดาชื่อ **สารีพราหมณ์** มีน้องชาย ๓ คนชื่อ **จุนทะ** **อุปเสนะ** **เรวตะ** มีน้องหญิง ๓ คนชื่อ **จาลา** **อุปจาลา** **สีสุปจาลา** (ซึ่งภายหลังน้องๆทั้งหมดได้บวชอยู่ในพุทธศาสนา) และมีเพื่อนสนิทชื่อ **โกลิตะ** (คือพระโมคคัลลานะนั่นเอง)

อุปติสสะ กับ โกลิตะ เป็นสหายกันมาตั้งแต่ยังเล็กอยู่ เพราะสกุลทั้งสองสนิทสนมกันมาสืบเนื่องยาวนาน นับได้ ๗ ชั่วสกุลเลยทีเดียว ทั้งสองเติบโตมีบิรวารมากมาย ครั้นสำเร็จการศึกษาแล้ว ก็ไปไหนมาไหนร่วมกันเสมอ

วันหนึ่ง ไปเที่ยวดูมหรสพด้วยกัน พบเห็นมหาชนพากันสนุกสนานรื่นเริง ลุ่มหลงจมอยู่กับความบันเทิง ทั้งสองจึงบังเกิดความสังเวช(เกิดสำนึกดีจากความรู้อีกสลดใจในสิ่งที่ไม่ดี) ขึ้นมาว่า

“ผู้คนที่ทั้งหมดนี้มัวลุ่มหลงเพลิดเพลินอยู่ ทั้งที่อายุสั้นไม่ถึงร้อยปี ก็ต้องเข้าสู่ปากแห่งความตายแล้ว”

ทั้งสองจึงตกลงใจร่วมกันว่า

“พวกเราควรจะแสวงหาโมกขธรรม(ธรรมที่ทำให้หลุดพ้นจากกิเลส) และการที่จะแสวงหาโมกขธรรมก็ควรที่พวกเราจะออกบวช”

ดังนั้นทั้งสองจึงละทิ้งทรัพย์สินบ้านเรือนประมาณ ๕๐ โกฏิ (๕๐๐ ล้านบาท) แล้วออกบวชเป็น**ปริพาชก**(นักบวชพวกหนึ่งในชมพูทวีป ชอบสัจจรไปที่ต่างๆเพื่อแสดงพระศนะปรัชญาทางศาสนาของตน) อยู่ในสำนักของ**สญชัยปริพาชก** บวชพร้อมกับพวกมาณพอีก ๕๐๐ คน ทำให้สญชัยปริพาชกกลายเป็นผู้เลิศด้วยลาภและยศ ภายใต้ในนครราชคฤห์ขึ้นมาทันที

ทั้งสองศึกษาเล่าเรียน ทรงจำนต รุ้จบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของพราหมณ์) ภายใน ๓ วันเท่านั้น แล้วมองเห็นว่า

“ไม่มีสาระพอเพื่อทำให้หลุดพ้นจากกิเลสได้”

จึงออกเที่ยวไปถามปัญหาเหล่าบัณฑิตทั้งหลาย แต่แทนที่จะได้รับการแก้ปัญหา ทั้งสองกลับต้องตอบแก้ปัญหาเสียเอง ไม่พบบัณฑิตที่จะช่วยตอบปัญหาให้ได้

เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงตั้งกติกากตกลงกันว่า

“ต่างช่วยกันไปแสวงหาโมกขธรรม แต่หากผู้ใดในพวกเราได้พบอมตธรรมก่อน ผู้นั้นจงมาบอกให้อีกคนรับรู้”

แล้วแยกย้ายกันไปค้นหาโมกขธรรม

เข้าวันหนึ่ง ขณะที่**พระอัสสชิเถระ**บิณฑบาตอยู่ในนครราชคฤห์ อุปติสสปริพาชกได้พบเห็นพระเถระมีมรรยาทก้าวไป ถอยกลับ คู้แขน เหยียดแขน แลเหลียว นัยน์ตาทอดลง ถึงพร้อมด้วยอิริยาบถน่าเลื่อมใส จึงเกิดความคิดขึ้นว่า

“ในบรรดาพระอรหันต์ หรือผู้ได้อรหัตตมรรค(ทางปฏิบัติเพื่อบรรลุเป็นพระอรหันต์)ในโลก ภิกษุรูปนี้คงเป็นผู้ใดผู้หนึ่งแน่แท้ เราจะสอบถามท่าน”

แล้วจึงติดตามไปข้างหลังภิกษุนั้น รอคอยโอกาสที่จะถาม ครั้นสบโอกาสที่พระอัสสชิเถระบิณฑบาตกลับ ได้เข้าไปหาพูดจาปราศรัยทักทายพอสมควร แล้วไถ่ถามว่า

“กายของท่านผ่องใส ผิวพรรณก็บริสุทธิ์ผุดผ่อง ท่านบวชกับใคร ใครเป็นศาสดาของท่าน หรือท่านชอบใจธรรมของใครกัน”

“พระมหาสมณะศากยบุตร เสด็จออกผนวชจากศากยตระกูล เราบวชกับพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ท่านเป็นศาสดาของเรา เราชอบใจในธรรมของพระองค์”

“ก็พระศาสดาของท่านสอนอย่างไร แนะนำอย่างไร”

“เราเป็นภิกษุใหม่ บวชยังไม่นาน เพิ่งมาสู่ธรรมวินัยนี้ ไม่อาจแสดงธรรมแก่ท่านกว้างขวาง แต่จะกล่าวใจความแก่ท่านโดยย่อ”

“น้อยหรือมาก นิมนต์กล่าวเถิด ท่านจงกล่าวแต่ใจความ ข้าพเจ้าต้องการใจความอย่างเดียว

เท่านั้น จะกล่าวอย่างอื่นให้มากไปทำไม”

“ถ้าอย่างนั้นท่านจงฟัง พระมหาสมณะทรงสั่งสอนอย่างนี้.....**ธรรม(สภาวะ)เหล่าใดเกิดแต่เหตุ พระตถาคตทรงแสดงเหตุแห่งธรรม(สภาวะ)เหล่านั้น และแสดงความดับของธรรม(สภาวะ)เหล่านั้น**”

ได้ฟังธรรมเพียงเท่านี้ ดวงตาเห็นธรรมได้เกิดขึ้นแก่อุบติสสปริพาชกทันทีว่า

“สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งหมดมีความดับไปเป็นธรรมดา”

บังเกิดปีติแรงกล้าด้วยศรัทธาอย่างยิ่ง จึงถามพระเถระอีก

“พระศาสดาของพวกเราประทับอยู่ที่ไหนเล่า”

“ที่ป่าไผ่เวฬุวัน นี้เอง”

“ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอท่านจงล่วงหน้าไปก่อนเถิด ผมจะไปบอกแก่สหายนะ เพื่อพาไปด้วย”

จากนั้นอุบติสสปริพาชกจึงกลับไปบอกข่าวแก่สหายนะ เพียงแค่ได้ฟังการบอกเล่าเท่านั้น ดวงตาเห็นธรรมก็บังเกิดแก่โกลิตปริพาชกในทันที รีบชักชวนขึ้นว่า

“พวกเราพากันไปสู่สำนักของพระผู้มีพระภาคเจ้ากันเถิด เพราะพระองค์เป็นพระศาสดาของเรา”

แล้วทั้งสองจึงไปกล่าวลา กับสมุชชัยปริพาชก แต่ถูกห้ามไว้ว่า

“อย่าเลย พวกท่านอย่าไปเลย เราทั้ง ๓ คน น่าจะช่วยกันบริหารหมู่คณะนี้”

แม้สมุชชัยปริพาชกจะห้ามปรามถึง ๓ ครั้ง แต่ทั้งอุบติสสะและโกลิตะก็ยังคงยืนยันอย่างเดิม มุ่งสู่พระวิหารเวฬุวันพร้อมกับปริพาชกอีก ๒๕๐ คน ที่ปรารถนาติดตามไปด้วย เพราะเหตุนี้เอง ทำให้สมุชชัยปริพาชกเสียใจยิ่งนัก ถึงกับกระอักเลือดออกจากปากเลยทีเดียว

ณ พระวิหารเวฬุวัน พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทอดพระเนตรเห็นปริพาชกทั้งหมดมาแต่ไกล จึงได้ตรัสกับภิกษุทั้งหลายในที่นั้นว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สหายสองคนนั้นคือ อุปติสสะ กับ โกสิตตะ กำลังมานั้น ทั้งสองจะเป็น คู่สาวกของเรา จะเป็นคู่ที่เจริญขึ้นเยี่ยมของเรา”

เมื่อปริพาชกทั้งหมดได้เข้าเฝ้าพระศาสดาแล้ว ก็ขอบวช พระองค์ก็ทรงกล่าวอนุญาต

“พวกเธอจงเป็นภิกษุเถิด ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว พวกเธอจงประพฤติพรหมจรรย์(อริยมรรค-องค์ ๘) เพื่อทำที่สุดทุกข์ได้โดยถูกต้องเถิด”

พระวาทะของพระองค์ เป็นการบวชให้แก่ปริพาชกทั้งหมดได้เป็นภิกษุในทันทีนั้น เมื่อบวช แล้วอุปติสสปริพาชกได้ฉายาใหม่ว่า **สารีบุตร** เพราะมีมารดาชื่อ **สารี**

บวชเป็นภิกษุได้ ๑๕ วัน ภิกษุสารีบุตรได้ฟังธรรมเทศนาของพระศาสดา ที่ทรงแสดงแก่ **ที่มณฑลปริพาชก** ณ ถ้ำสุกรขาตา เขาชิลมกุฎฎีกัลกรุงราชคฤห์ ญาณ(ความรู้แจ้งในสังขาร)บารมีบังเกิดขึ้น ได้บรรลุนิพพานเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง** มีคุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภิกา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ กระทำกิเลสหมดสิ้นแล้ว กิจของพระพุทธศาสนาได้กระทำจบแล้ว

ถึงแม้จะเป็นพระอรหันต์แล้ว แต่พระสารีบุตรเถระยังเป็นผู้มีความกตัญญูสูง ท่านจะระลึกเสมอว่า

“เพราะเห็นท่านอัสสชิก่อน พระอัสสชิเถระเป็นอาจารย์ของเรา เราเป็นศิษย์ของท่าน อาจารย์ของเราพำนักอยู่ในทิศใด เราจะนอนหันศีรษะไปทางทิศนั้น เพื่อเคารพบูชาท่านไว้เหนือศีรษะของเรา”

พระสารีบุตรเถระเป็นกำลังสำคัญของพระพุทธเจ้า ในการประกาศเผยแผ่ธรรมของพระพุทธศาสนา จนได้รับยกย่องเป็น**พระธรรมเสนาบดี** มีคำสอนเอาไว้มากมาย กระทำประโยชน์แก่หมู่มหาชนเป็นอย่างมาก ได้สอนข้อประพจน์ต่างๆ ได้แก่

“ผู้ใดสมบูรณ์ด้วยศีล สงบระงับ มีสติ มีความดำริถูกต้อง ไม่ประมาท ยินดีในกรรมฐาน ภาวนา(วิธีปฏิบัติลดละกิเลสอย่างเหมาะสมกับฐานะจนกระทั่งเกิดผลสำเร็จ) มีใจมั่นคงอย่างยิ่ง อยู่ผู้เดียว(ประพฤติพรหมจรรย์) ยินดีด้วยปัจจัยตามมีตามได้ ปราศรัยทั้งหลายเรียกผู้้นั้นว่า ภิกษุ(ผู้เห็นภัยในการเวียนว่ายตายเกิด)

เมื่อบริโภคอาหารจะเป็นของสดหรือของแห้งก็ตาม ไม่ควรติดใจจนเกินไป ควรเป็นผู้มีท้องโปร่ง มีอาหารพอประมาณ มีสติอยู่ หากบริโภคอาหารยังอีก ๔-๕ คำจะอึด ควรงดเสีย แล้วดื่มน้ำ เป็นการสมควรเพื่อความอยู่สบายของผู้มีใจเด็ดเดี่ยว

ผู้ใดพิจารณาเห็นสุขโดยความเป็นทุกข์ พิจารณาเห็นทุกข์โดยความเป็นทุกข์(กิเลส)ปักอยู่ที่ว่าง แล้วไม่มีความถือมั่นว่า เป็นตัวเป็นตนในอทุกขมสุขเวทนา(ความรู้สึกไม่สุขไม่ทุกข์) ผู้นั้นจะพึงติดอยู่ในโลกได้อย่างไร ด้วยกิเลสอะไรเล่า

ผู้ใดประกอบด้วยธรรมเครื่องเนิ่นช้า ยินดีในธรรมเครื่องเนิ่นช้า ผู้นั้นย่อมพลาดนิพพาน (ดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง) อันเป็นธรรมเกษมจากโยคะ(กิเลสที่ผูกใจให้ติดอยู่ในกาม-ภพ-ทิวณฺฐิ-อวิชชา)

บุคคลควรเห็นท่านผู้มีปัญญาชี้โทษ มีปกติกล่าวข่มขี้ เหมือนเป็นผู้บอกขุมทรัพย์ให้

ควรคบบัณฑิตเช่นนั้น เพราะว่าเมื่อคบกับบัณฑิตเช่นนั้น ย่อมมีแต่ความดี ไม่มีชั่วเลย ปราชญ์(ผู้มีปัญญารู้แจ้ง)จึงสั่งสอนและห้ามผู้อื่นจากกรรมที่ไม่ใช่ของสัตบุรุษ(คนที่มีสัมมาทิฐิ) แต่บุคคลเช่นนั้น ย่อมเป็นที่รักใคร่ของสัตบุรุษเท่านั้น ไม่เป็นที่รักใคร่ของอสัตบุรุษ(คนที่มีมิจฉาทิฐิ)

เราไม่ยินดีต่อความตายและชีวิต เราเป็นผู้มีสติสัมปชัญญะจะละทิ้งร่างกายนี้ไป รอคอยเวลาตายอยู่ เหมือนลูกจ้างรอให้หมดเวลาทำงาน ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงบำเพ็ญ(เพิ่มพูน)แต่สัมมาปฏิบัติเถิด ขอจงอย่าได้ปฏิบัติผิดพินาศเสียเลย

ขณะ(เวลา)อย่าได้ล่วงเลยท่านทั้งหลายไปเสีย เพราะผู้มีขณะอันล่วงเลยไปเสียแล้ว ต้องพากันไปเสวรัโคกยัดเยียดอยู่ในนรก

ฉะนั้นผู้สงบระงับ ละเว้นกองกิเลสทุกข์ ที่เป็นเหตุทำให้เกิดความคับแค้น แล้วมีใจผ่องใสไม่ขุ่นมัว มีศีลงามเป็นนักปราชญ์ พึงทำที่สุดแห่งทุกข์ได้”

อีกทั้งพระศาสดาทรงยกย่องพระสารีบุตรเถระ ว่าเป็นยอดดีในการเผยแผ่ธรรม ได้ตรัสไว้ว่า

“สารีบุตรอยู่ใน**ธรรมวินัย**นี้ ๑. เป็นผู้รู้จักผล ๒. เป็นผู้รู้จักเหตุ ๓. เป็นผู้รู้จักประมาณ ๔. เป็นผู้รู้จักกาล ๕. เป็นผู้รู้จักบริษัท สามารถกระทำให้ธรรมจักรขึ้นเยี่ยม ที่เราตถาคตให้เป็นไปแล้ว ได้เป็นไปตามโดยถูกต้อง ธรรมจักรนั้นย่อมเป็นจักรที่สมณะ พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆในโลก จะคัดค้านไม่ได้เลย”

และทรงยกย่องในการเจรจาแก้ปัญหาของพระสารีบุตรเถระ เพราะมีคุณสมบัติเป็นเลิศในการเป็นทูต ทรงแสดงไว้ว่า

“สารีบุตรเป็นผู้ประกอบด้วยองค์ ๘ นี้ ควรอย่างยิ่งในการทำหน้าที่ทูตคือ ๑. สารีบุตรรับฟังผู้อื่น ๒. สามารถให้ผู้อื่นรับฟัง ๓. กำหนดศึกษาไว้ดี ๔. ทรงจำไว้ดี ๕. รู้เข้าใจเนื้อความชัด

๖. สามารถให้ผู้อื่นเข้าใจเนื้อความชัด ๗. จลادتในประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ ๘. ไม่ก่อความทะเลาะวิวาท”

ก็ด้วยความมีปัญญายอดเยี่ยมเลิศกว่าสาวกทั้งปวงนี้เอง พระศาสดาทรงยกย่องพระสารีบุตรเถระไว้ในตำแหน่ง**พระอัครสาวกฝ่ายขวา** เพราะนับเม็ดทรายในแม่น้ำคงคา ยังอาจนับถึงที่สุดได้ แต่ที่สุดแห่งปัญญาของพระสารีบุตรเถระนั้นหาไม่มี

วันคืนผ่านไป เมื่อถึงเวลา ๖ เดือนก่อนที่พระพุทธเจ้าจะทรงปรินิพพานนั้น พระสารีบุตรเถระได้ตรวจดูอายุสังขารของตน แล้วทราบว่

“อีก ๗ วันเท่านั้น เราจะปรินิพพานแล้วหนอ”

ดังนั้นจึงเกิดความปรารถนาตอบแทนคุณมารดาให้ถึงที่สุด ด้วยความคิดว่า

“มารดาของเรามีบุตรธิดา ๗ คนออกบวช จะได้เป็นมารดาของพระอรหันต์ถึง ๗ องค์ แต่ยังมีจกาทิฏฐิอยู่ ไม่เลื่อมใสในพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์ เราควรไปปลื้อมความเห็นผิดของมารดาเสีย แล้วจึงปรินิพพาน”

ตกลงใจแล้ว ได้ไปเข้าเฝ้าพระศาสดา กราบทูลว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอนุญาต นี่เป็นกาลปรินิพพานของข้าพระองค์ อายุสังขารข้าพระองค์ปลงแล้ว”

“เธอจะปรินิพพานที่ไหนเล่า”

“ข้าพระองค์จะไปปรินิพพานในห้องที่ข้าพระองค์เกิด ในหมู่บ้านนาลกะของแคว้นมคธ พระเจ้าข้า นี่เป็นการไปไม่กลับของข้าพระองค์แล้ว **นับกาลที่ผ่านมา หากกระทำให้พระองค์ไม่พอพระทัย โทษใดๆของข้าพระองค์ที่เป็นไปทางกายหรือวาจา ขอพระองค์ทรงอดโทษนั้นด้วยเถิด”**

“สารีบุตร เราอดโทษต่อเธอ โทษใดๆของเธอก็ไม่ชอบใจเรา นั้นไม่มีเลย สารีบุตรบัดนี้เธอจงสำคัญในกาลอันควรเถิด”

พระสารีบุตรเถระจึงถวายบังคมพระบาทของพระศาสดา แล้วมุ่งสู่หมู่บ้านนาลกะ ตลอดทางนั้นชาวบ้านชาวเมืองรู้ข่าวการจะปรินิพพานของพระอัครสาวก พากันติดตามมากราบไหว้สักการะแล้วคร่ำครวญอาลัยอาวรณ์ตลอดทาง จนพระเถระต้องกล่าวสอน

“ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ไม่ประมาทเถิด ขึ้นชื่อว่าสังขารทั้งหลายนั้นย่อมแตกสลายเป็นธรรมดา ขอพวกท่านจงกลับไปเถิด”

แล้วพระเถระก็เดินทางไปกับหมู่ภิกษุที่เป็นลูกศิษย์ ๕๐๐ รูป ถึงหมู่บ้านนาลกะในวันที่ ๗ พระเถระได้พักอยู่ที่ห้องซึ่งมารดาคลอดท่านออกมา เย็นวันนั้นอาหารหนักเกิดขึ้นแก่ท่าน ทุกขเวทนาแรงกล้าด้วยปักขันทิกาพาธ(โรคบิดท้องร่วง) ถ่ายเป็นเลือด

เมื่อมารดามาเยี่ยม พระสารีบุตรเถระจึงแสดงธรรมโปรดมารดาให้พ้นจากมิจกาทิฏฐิ เกิดดวงตาเห็นธรรม ได้บรรลุมรรคผลเป็น**พระโสดาบัน** ณ ที่ตรงนั้นเอง

ครั้นใกล้เวลาจะปรินิพพานแล้ว ได้บอกสามเณรจุนทะ(น้องชายของพระสารีบุตร) ให้ประคองท่านนั่ง เพื่อกล่าวกับหมู่สงฆ์ในที่นั้น

“พวกท่านทั้งหลายเที่ยวไปกับผมตลอด ๔๔ ปี **กรรมใดของผมทั้งทางกายทั้งวาจาก็ตาม หากทำให้พวกท่านไม่ชอบใจ ขอให้พวกท่านอดโทษแก่ผมด้วย”**

ภิกษุทั้งหลายได้ยินเช่นนั้น ต่างก็พากันตอบว่า

“พวกผมติดตามอาจารย์เที่ยวไป ดุจเป็นเงาของท่าน สิ่งที่ไม่น่าพอใจทั้งหลาย ไม่มีแก่พวกผมเลย มีแต่ต้องให้อาจารย์ช่วยอดโทษให้แก่พวกผมต่างหากเล่า”

แล้วพระอัครสาวกก็ปรินิพพานในห้องที่เกิดนั้น ในวันเพ็ญเดือน ๑๒ หลังจากปลงศพแล้ว สามเณรจุนทะได้นำเอาบาตรและจีวรของพระสารีบุตรเถระ กลับไปเข้าเฝ้าพระศาสดา เพื่อแจ้งข่าวให้ทรงทราบ โดยมีพระอานนท์กราบทูลถวายว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ สามเณรจุนทะได้แจ้งบอกอย่างนี้ว่า พระสารีบุตรเถระปรินิพพานแล้ว นีบาตรและจีวรของท่าน ข่าวนี้ทำให้กายของข้าพระองค์ประหนึ่งจะงอมระงมไป แม้ทิศทั้งหลายก็มีตมณ แม้ธรรมก็ไม่แจ่มแจ้งแก่ข้าพระองค์เลย”

“ดูก่อนอานนท์ สารีบุตรได้เอากองศีล กองสมาธิ กองปัญญา กองวิมุตติ กองวิมุตติญาณทัสสนะ ปรินิพพานไปด้วยหรือ?”

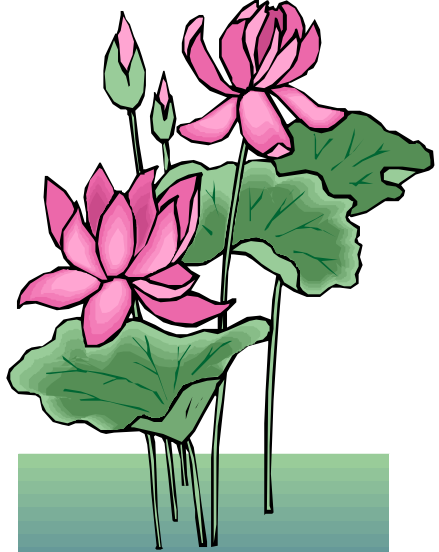
“หาไม่ได้ พระเจ้าข้า ก็แต่ว่าท่าน**พระสารีบุตรเป็นผู้กล่าวแสดงให้เห็นชัด ให้สมาทาน ให้อาจหาญ ให้รื่นเริง ไม่เกียจคร้านในการแสดงธรรม อนุเคราะห์เพื่อนพรหมจรรย์ทั้งหลาย** ข้าพระองค์ระลึกถึงโอชะแห่งธรรม สมบัติแห่งธรรม และการอนุเคราะห์ด้วยธรรมนั้นของท่าน พระเจ้าข้า”

“ดูก่อนอานนท์ เราได้บอกเธอทั้งหลายไว้ก่อนแล้วมิใช่หรือ ว่าจะต้องมีความจาก ความพลัดพราก ความเป็นอย่างอื่น จากของรักของชอบใจทั้งสิ้น ฉะนั้นจะพึงได้ในของรักของชอบใจนี้จากที่ไหน สิ่งใดเกิดแล้ว มีแล้ว บังคับปรุงแต่งแล้ว มีความทำลายเป็นธรรมดา การปรารถนาว่า ขอสิ่งนั้นอย่าทำลายไปเลย นี่มิใช่ฐานะที่จะมีได้

เพราะฉะนั้นแหละ **เธอทั้งหลายจงมีตนเป็นเกาะ มีตนเป็นที่พึ่ง อย่ามีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง คือมีธรรมเป็นเกาะ มีธรรมเป็นที่พึ่ง อย่ามีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่งอยู่เถิด**

ภิกษุพวกใดกระทำได้ดังนี้ ไม่ว่าจะบังเกิดขึ้นก็ตาม ในกาลที่เราล่วงไปแล้วก็ตาม ภิกษุเหล่านี้ที่เป็นผู้ใคร่ต่อการศึกษา ย่อมจะเป็นภิกษุผู้เลิศ”

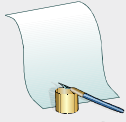
ตรัสแล้วทรงให้ก่อสร้างรูปบรรจุอัฐิธาตุของพระสารีบุตรไว้ ณ พระเชตวัน เมืองสาวัตถีในแคว้นโกศล.

● **ถวมนพฺกร**

อังคาร ๒๙ มี.ค. ๒๕๕๘
(พระไตรปิฎกเล่ม ๔ ข้อ ๖๔
" " ๗ " ๓๙๙
" " ๑๙ " ๗๓๓
" " ๒๒ " ๑๓๒
" " ๒๖ " ๓๙๖
" " ๓๒ " ๓
อรรถกถาแปลเล่ม ๓๐ หน้า ๔๒๓
" " ๕๓ " ๒๒๙
" " ๗๐ " ๓๙๙)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติโคก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๘

ใครจะคาดคิดว่า ฤดูร้อนอันอบอุ่นในช่วงต้นเดือนมีนาคม อยู่ๆก็กลายเป็นฤดูหนาวไปฉับพลันทันใด ทำเอาผู้คนตั้งรับแทบไม่ทัน จากนั้นความแห้งแล้งและภาวะการขาดแคลนน้ำอย่างแรง ไม่เคยมีมาก่อนก็ตามมา โลกยามนี้ มีเหตุการณ์แปลกๆที่ไม่น่าจะเกิดก็เกิดขึ้นได้เสมอ โลกแปรปรวน เพราะคนแปรปรวน โลกเบี้ยวไป เพราะคนเปลี่ยนไป ความเห็นแก่ตัวของคน แม้โลกทั้งใบยังทานรับไม่ไหว หากคนไม่มาลดละกิเลส ไม่มีวันกู้ประเทศ กู้โลกได้เลย

ชาวสันติโคกยามนี้ กำลังชะงักเขม่น มีไฟที่จะช่วยกันทำชุมชนให้เข้มแข็งให้เห็นเป็นรูปธรรม เพื่อฉลอง ๗๒ ปี พ่อท่าน มีกิจกรรมรวมพลังพัฒนาชุมชนร่วมกันมีการประชุมวิสามัญระดมสมองบ่อยครั้งเพื่อหาวิธีว่า มีอะไรอีก ที่เราจะเติมเต็มให้ชุมชนเราดีขึ้นเช่น เช่น เราจะเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ก่อน ส่วนการทำวัตรเช้า ทำทุกวัน เว้นวันพุธ ทั้งนักบวชและฆราวาสมาร่วมทำวัตรกันมากขึ้น การประชุมชุมชนก็อุ้นหนาฟาดังมากขึ้น(หลังจากปรับเวลาประชุมตอนเย็น) ...ฯลฯ...ชุมชนเข้มแข็งเมื่อเราหันหน้าเข้าหากันมากขึ้น... ใครไม่ทำ... แต่เราช่วยกันทำ...

เดือนนี้มีอะไร

อ.๑ ประชุมวิสามัญชุมชนในวาระพิเศษเรื่อง... ทำอย่างไรชุมชนจึงจะเข้มแข็ง ฉลอง ๗๒ ปี พ่อท่าน สืบเนื่องมาจากการประชุมระดมสมองที่งานพุทธาภิเษกา ศาส์โคกมาแล้วครั้งหนึ่ง

พ.๒-ศ.๔ นักเรียนสส.สอ. ชั้น ม.๓, ม.๖ สอบปลายภาคประจำปีการศึกษา ๒๕๔๗

พ.๓-ศ.๔ ครูใหญ่สส.สอ. เป็นตัวแทนโรงเรียนสัมมาสิกขาฯ ไปร่วมงานโครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข(สรส.) ที่โรงแรมหลุยส์แทเวิร์น กทม. ได้นำเสนอการศึกษาแบบบูรณนิยม ซึ่งเป็นแนวทางเลือกใหม่ของการศึกษาแห่งชาติ เพื่อนำเสนอรัฐบาลต่อไป

ส.๕ ประชุมวิสามัญชุมชนฯ เพื่อหาข้อปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ทำอย่างไรชุมชนจึงจะเข้มแข็ง

- สัมมนาครูพุทธธรรม เพื่อปีการศึกษาใหม่ ๒๕๔๘ ที่ห้องประชุมชั้นล่าง ตึกฟ้าอภัยใหม่

อา.๖ ช่วงก่อนฉันพ่อท่านเทศน์ในหัวข้อพุทธที่ไปนิพพาน เพื่อถ่ายทำรายการออกอากาศโทรทัศน์ทีวี(TTV) ช่อง ๓ โดยมีท่านจันทร์ดำเนินรายการ

- พ่อท่านและปัจฉาฯ ไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ คุณบรรายง เสนาลักษณ์ หรือ เท็ง สติเฟื่อง ผู้อาวุโสในวงการบันเทิง ที่พ่อท่านเคย

ร่วมงานด้วย สมัยทำงานอยู่ที่ไทยทีวีช่อง ๔
บางขุนพรหม วัดมกุฏกษัตริยาราม กทม.

จ.๗ ช่วงเข้านิสิตม.วช. วิชาเขตลันตือโคก
สอบข้อเขียนวิถึพุทธ

-ภาคค่างานปิดภาคเรียน ปีการศึกษา
๒๕๔๗ ของน.ร.สส.สอ.

อ.๘ ฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะทันตแพทย์-
ศาสตร์ ม.ขอนแก่น จ.ขอนแก่น นิมนต์สมณะ
เพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ ไปแสดงธรรม

พ.๙-พฤ.๑๐ น.ร.สส.สอ.ชั้น ม.๑,๒ ไป
เที่ยวข่าวกิจกรรมไร่สารพิษของอาจารย์เชาว์วิษ
ณุทอง เพื่อเป็นการทำขบวนการกลุ่มไปด้วย ที่
ต.ท่าวุ้ง อ.ท่าวุ้ง จ.ลพบุรี และเป็นส่วนหนึ่งของ
กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักเรียน

ส.๑๒ มูลนิธิธรรมกาย มามอบจานดาวธรรม
(จานรับดาวเทียมของธรรมกาย) ให้ชาวโอศก

อ.๑๓ ศาสตราจารย์กิตติคุณดร.รัตนา
พุ่มไพศาล และนักศึกษาจำนวน ๒๐ คน ที่เรียน
เกี่ยวกับการศึกษาทางเลือก จากมหาวิทยาลัย
รัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มา
ศึกษาดูงานเกี่ยวกับด้านการศึกษาแบบบูรณนิยม
ของร.ร.สัมมาสิกขาลันตือโคก ซึ่งเป็นการศึกษา
ทางเลือกใหม่

-ช่วงเวลา ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. ระดมพลัง
ชาวชุมชนทุกฐานะ ทุกหน่วยงาน ทำกิจกรรม

พัฒนาชุมชนร่วมกัน(กิจกรรม๕ ส.) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของกิจกรรมเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อฉลอง
๓๒ ปีพ่อท่าน

จ.๑๔-อ.๑๕ น.ร.สส.สอ.ชั้นม.๖ ไปร่วม
กิจกรรมสัมพันธ์และงานวันรับกลด กับน.ร.สัมมา
สิกขาชั้นม.๖ จากทุกสถาบันของชาวโอศก ที่
ชุมชนปฐมโอศก จ.นครปฐม

อ.๑๕ น.ร.สส.สอ.ทั้งหมด ไปร่วมงานรับ
กลด ของน.ร.ชั้นม.๖ ที่ปฐมโอศก ปีนี้สัมมา
สิกขาลันตือโคก ชั้นม.๖ สำเร็จการศึกษา จำนวน
๙ คน

พ.๑๖ ส.เมืองแก้ว ติสสวโร ส.แก่นเมือง
เกตุมาลโก ส.กล้าจริง ตถภาโว ไปร่วมงาน
ฉาปนกิจศพคุณนงลักษณ์ จันดาเบ้า ที่ดินหนอง-
แดนเหนือ จ.อุดรธานี

พ.๑๖-อ.๒๐ น.ร.สส.สอ.ชั้น ม.๑,๒,๔,๕
สอบปลายภาค ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๗

ศ.๑๘-อ.๒๐ ค่ายอบรม... โครงการเข้าวัด
ปฏิบัติศีล ๘ ครั้งที่ ๔๐

ส.๑๙ ประชุมกลุ่มชลบุรี จ.ชลบุรี โดย
สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

-ประชุมกลุ่มจันทบุรี จ.จันทบุรี โดยสมณะ
ฝุ่นฟ้า อัครชโย

-ประชุมวิสาหมัญชุมชนฯ เกี่ยวกับเรื่อง การ
ไปร่วมสัมมนาการคัดค้านเหล่าเบียร์เข้าตลาดหุ้น
ที่อาคารรัฐสภา๒ และเรื่องให้แต่ละหน่วยงานนำ
เสนอรูปแบบ การมีปฏิสัมพันธ์ก่อน ของตน โดย
ผลสรุปการนำเสนอได้ดังนี้ **๑.เจริญธรรมกันเองก่อน**

๒.เจริญธรรมอีกครั้งเมื่อจะกลับ ๓.ยิ้มแย้มแจ่มใส
ทักทายกัน ๔.กราบผู้ใหญ่ ๕.เจริญธรรมทักทาย
บุคคลภายนอก ๖.กราบสมณะที่ศาลา ๗.ทักทาย
เจริญธรรมเด็ก ๘.ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส
๙.รู้จักกล่าวขออภัย ๑๐.ช่วยเหลือกันเอง

ส.๑๙-อา.๒๐ ประชุมสัมมนาครู ร.ร.สัมมา
สิกขาล้านตือโคก ประจำปีการศึกษา๒๕๔๗

อา.๒๐ ทีมศูนย์อบรมล้านตือโคก นำโดย
สมณะใจเด็ด จิตตคุณุ โปงานรณรงค์งดเหล้าวัน
สงกรานต์ ที่ อ.ลำสนธิ จ.ลพบุรี ในโครงการ
งดเหล้าวันสงกรานต์ ของสสส. และสาธิตการทำ
แชมพู ทำน้ำยาซักผ้าให้ชาวบ้าน

-ประชุมใหญ่สามัญประจำปี กลุ่มลัจจะ-
ออมทรัพย์สันตินาครบุญนิธิ พ่อท่านเป็นประธาน

-สถาบันบุญนิยมและน.ร.สัมมาสิกขาชั้น
ม.๔, ม.๕ จำนวน ๓๐ คน ไปร่วมฟังการสัมมนา
และแสดงความคิดเห็นเรื่อง ลังคมไทยได้หรือ
เสียเมื่อบริษัทเบียร์-เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์
จัดโดย คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะ
และวัฒนธรรม วุฒิสภา ที่อาคารรัฐสภา ๒ มี
องค์กรเอกชนหลายองค์กร ไปร่วมฟังประมาณ
๓๐๐ คน และมีการถ่ายทอดสดออกอากาศทั่ว
ประเทศ โดยสถานีวิทยุรัฐสภา FM. 87.5 เมกะเฮิรตซ์

อ.๒๒ โรงเรียนสัมมาสิกขาล้านตือโคก ปิด
ภาคเรียน ปีการศึกษา ๒๕๔๗

พ.๒๓ น.ร.ชั้นม.๒ เดินทางไปทำขบวนการ
กลุ่มเพื่อบูรณาการการศึกษา และช่วยเตรียม

งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๒๙ ร่วมกับนักเรียน
สัมมาสิกขาชั้นม.๒ จากทุกโรงเรียนของชาว
อโคก ที่ศิระชะอโคก จ.ศรีสะเกษ

-สถาบันบุญนิยมไปร่วมแสดงประขามติ
คัดค้านธุรกิจเบียร์-เหล้าเข้าตลาดหุ้น ที่ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส.๒๖ กิจนิมนต์ทำบุญบ้านน้องสาว คุณ
ปิกแก้ว สุขสวัสดิ์ อ.เมืองจ.ระยอง สมณะ ๕ รูป
นำโดยสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

-ประชุมสามัญประจำปี เดือนชาวชุมชน
ล้านตือโคก เวลา ๑๗.๐๐ น.

ส.๒๖-พ.๓๐ ครูสส.สอ.และครูพุทธธรรม
ล้านตือโคก ร่วมงานอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการ
ศึกษา(อบรมเชิงปฏิบัติการ จิตวิทยาการเข้าถึงจิตใจเด็ก)
ณ ชุมชนปฐมอโคก โดยอาจารย์หม่อมคุณฐิติ
บริพัตร ณ อยุธยา และทีมงาน

-เปลี่ยนแปลง การประชุมคนวัดชาย/หญิง
เปลี่ยนจากวันจันทร์เป็นเย็นวันพุธ เนื่องจากวัน
จันทร์คนวัดและชาวชุมชน จะได้มีโอกาสไปรวม
พลังช่วยกันทำกิจกรรมที่สวนบุญผักพืช (คลอง๑๓)

-ริเริ่ม กรรมการชุมชน จะเริ่มมีการประชุม
ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น.

-บูรณปฏิสังขรณ์ บริเวณลานจอดรถทำ
ชอย ได้รับการอนุเคราะห์ปรับพื้นที่ให้ฟรี จาก
คุณศักดิ์ พิ้งพร โดยนำเครื่องกลหนัก พร้อม
แรงงาน มาดำเนินการจนแล้วเสร็จ

ข้อคิดสุดท้าย

ถ้าฝ่ามือไม่มีแผลก็พึงนำยาพิษไปด้วยฝ่า
มือได้ ยาพิษซึมเข้าฝ่ามือไม่มีแผลไม่ได้ฉันใด,
บาปย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่ทำฉันนั้น (พุทธพจน์)

สมณะกัฏฐาย ป/พ/โส

ปฐมอโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๗

กลับจากงานพุทธาฯ ๒๕ คณะกรรมการชุมชนฯ ก็ได้ดำเนินการ โครงการบูรณาการชุมชนเข้มแข็งพัสซีพ ๗๒ ปี เพื่อกำหนด การประชุมไตร่ตรอง อยู่หลายวาระ ต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ทดลอง ทหาความเหมาะสม ในรูปแบบขององค์กรรวมทั้งหมด ออกมาเป็น “กิจวัตร-กิจกรรม และการศึกษา” ช่วงการทดลอง มีดังนี้

ทำวัตรเสร็จ ตี ๕ ร่วมกันออกกำลังกายครึ่ง ชั่วโมง แล้วยกไปทำ ๕ ส. นักเรียนเข้าแถวเคารพ

ธงชาติ ๐๖.๓๐ น. ต่อจากนั้นเข้าเรียน ระบบบางอย่างยังคงเดิมอยู่ ชาวชุมชนได้รวมกลุ่มชื่อ “กสิกรรมไร้สารพิษ” ไปช่วยกันทำสวนทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๐๗.๐๐ น. ๒ ชั่วโมง ตามที่เจ้าของสวนต่าง ๆ แจ้งความประสงค์มา

นโยบายใหม่ช่วยให้หมู่เราสายธุษีได้ออกจากกวมาร่วมกันทำกิจกรรม ได้ช่วยให้หมู่เราออกกำลังกายอย่างเป็นระบบ หมู่เรามีความพาสูกมากขึ้น

การศึกษา ผู้หวังการพัฒนาต้องศึกษาตลอดชีวิต เสร็จจากงานพุทธาฯ คุรุจริงจัง คุรุฝนฟ้า พานักเรียน ม.๒ ไปเข้าหลักสูตรมหัศจรรย์ที่พุทธสถานภูพาน้ำ เป็นเวลา ๒๐ วัน และเดินทางกลับปฐมอโศกเวลา ๐๖.๐๐ น. วันที่ ๒๓ มีนาคม พร้อมกับคณะปะ กรัก ที่ไปเข้าร่วมหลักสูตรนี้เช่นกัน เป็น เวลา ๗ วัน ทุกคนต่างได้รับประโยชน์ในการฝึกสติดอยู่กับตัวเอง มีอริยาบถในการปฏิบัติธรรมตลอดเวลา นับเป็นช่วงอันมีค่าของชีวิตที่มีโอกาสได้ไปฝึกในครั้งนี้

๑.๑๔ นักเรียนลัมมาสิกขา มัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของชาวอโศกทั้งหมด ได้เข้าร่วมกิจกรรมภาค บ่าย รวมทั้งม.๓ ด้วย โดยมีรุ่นน้อง และ บรรดาศิษย์เก่ามาร่วมจัดกิจกรรม ตกเย็นกิน ข้าวแบบชาวเมืองเหนือ คือ “ขันโตก” ต่อจากนั้น เป็นการแสดงของสมาชิกแต่ละพุทธสถาน เพื่อ อำนวยเพื่อนพี่น้องที่ เมื่อยามจะต้องจากกัน โดยมีสมณะ, ลิกขมาตุ, ชาวชุมชน ร่วมชมการแสดงจนถึงเวลา ๒๑.๐๐ น. ก็ยุติ

ช่วงเช้า คุณสำลี วงษ์นิล และคณะ ได้รับเชิญให้ไปร่วมงานจากหน่วยสันติภาพสหรัฐอเมริกา/ประเทศไทย ไปแสดงสาธิตวิธีทำสบู่เหลวและสบู่ก้อน ที่ อบต.ดอนข่อย อ.กำแพงแสน ให้ชาวบ้านที่มาประชุมได้ชมกัน และตอบข้อซักถามเรื่องบุญนิยมในงานนี้เธอได้รับคำชมจากคณะผู้จัดงานด้วย

ช่วงบ่ายประชุมชุมชน โดยพ่อท่านเป็นประธาน บรรยายภาคศีกค์มาก เพราะมีชาวมุสลิมอื่นๆ พานักเรียนมารับกลดจึงถือโอกาสเข้าร่วมประชุมด้วย

การทำสงครามกว่าจะรบชนะได้ต้องเอาชีวิตเข้าแลก ผู้ฟันฝ่าเอาชนะได้ถือว่าเป็น “อัศวิน” ยอดนักรบ การมาเรียนที่สัมมาสิกขาของชาวอโศกทุกแห่ง ผู้ที่พากเพียรพยายามจบ ม.๖ ได้ถือว่าเป็นประสพชัยชนะช่วงหนึ่งของชีวิตของอนุโมทนา

อ.๑๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านมอบกลดให้แก่ นักเรียนสัมมาสิกขาที่จบ มัธยมปีที่ ๖ ปีการศึกษา นี้ มีผู้จบ ๕๓ คน ก่อนจะมอบกลด พ่อท่านได้แสดงธรรมให้ฟังก่อน เรื่อง “ฟ้ายังมีกันร่วมสร้างสรร คนประเสริฐ”

พ.๑๖ หลังสันติภาพ นางสาววิญดินสิงห์คำ นำ น.ร. ม.๖ ทั้งหมดไปฟังการบรรยายพิเศษเรื่อง “สร้างสรรจิตวิญญาณ” โดย นายสมพงษ์ ฟังเจริญจิตต์ ณ ศูนย์ฝึกอบรมผู้นำ

จ.กาญจนบุรี ทำวัตรเช้านี้พ่อท่านแสดงธรรมกัณฑ์พิเศษโปรดชาวมุสลิมเรื่อง “ความหลงอัตตาคะพาให้หมู่แตก” นับว่าเป็นธรรมะเหมาะกับชาวอโศกทุกคน ใครหวังความเจริญในธรรมต้องติดตามหาฟังให้ได้

อนุโมทนา

ชาวมุสลิมขอแสดงความยินดีกับคุณงามความวาบบุญนิยม ที่ได้รับเลือกขึ้นมาเป็นประหญิงผู้ปฏิบัติธรรมหญิง) เพื่อเลื่อนฐานะขึ้นมาเป็นนักบวชในโอกาสต่อไป เมื่อ วันที่ ๒๐ ก.พ. ๒๕๔๘ ที่พุทธสถานศาลือโคก เธอจัดสรรงานจนลงตัวแล้ว จึงสวมชุดปะ ในวันที่ ๑๖ มี.ค. ๒๕๔๘ เป็นประลำดับที่ ๑๒

กิจนิมนต์

อ.๑,จ.๒๘ สมณะ - ลิกขมาตุ ชาวมุสลิมและน.ร. สลสุ. รวมครั้งละ ๓๐ กว่าชีวิต ไปร่วมกิจกรรมที่บ้านโยมสำลี อนุภากรประจำปฐมอโศก

อ.๘ ท่านเสียงศีล ชาตวโร รับกิจนิมนต์ไปแสดงธรรม ให้ น.ศ.วิทยาลัยพยาบาลที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา จ.สุพรรณบุรี โดยมีคุณใบพุทธคุณช่วยบุญ เป็นวิทยากรด้วย

ศ.๑๑ ท่านเสียงศีล ชาตวโร รับกิจนิมนต์ไปบรรยายเทคนิคการถ่ายทอดความรู้เรื่อง เกษตรอินทรีย์ที่ศูนย์ BIO จ.สุพรรณบุรี

อา.๑๓ ท่านเสียงศีล ชาตวโร และท่านนาไทไปประชุมกลุ่มเพื่อนบุญที่อ.อุททอง ช่วงกลับแวะไปที่อนุสรณ์สถานแดนอโศก เพื่อปรึกษาหารือ คุณวิชัย พรหม เรื่องการพัฒนาเกษตรไร้สารพิษซึ่งคุณวิชัยเป็นผู้ชำนาญในเรื่องนี้อย่างมีประสบการณ์

ศ.๑๘,ส.๒๖,พ.๓๐ ลิกขมาตุมาบรรจบเถระวงศ์ รับกิจนิมนต์ ไปแสดงธรรมที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี ให้แก่ น.ศ. มหาวิทยาลัย

ราชภัฏรำไพพรรณี จ.จันทบุรี ครั้งละ ๒๐๐ คน

อา.๑๙ สถาบันวิทยุเพื่อนชุมชน ทำบุญครบรอบ ๓ ปี ในงานนี้จัดให้มีรายการสัมภาษณ์ผู้ฟังรายการ เรื่อง “ได้อะไรจากการฟังวิทยุเพื่อนชุมชน” ต่อจากนั้นมีการเซตลิงโตและรายการอื่นไปจนถึงป้าย อาหารได้รับความร่วมมือจากกรรมการ และแฟนรายการวิทยุฯ

อา.๒๐ ทีมอบรมมีสมณะ และชาวชุมชนรวม ๑๐ กว่าชีวิต ออกเดินทางเยี่ยมเครือข่ายที่ศูนย์อาชีพร่างกุ้ง ตามแนวชายแดน จ.ชุมพร มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๕๐ คน

พ.๒๓ ๐๔.๐๐ น. ชาวชุมชนรวม ๑๐๐ ชีวิต ออกเดินทางเข้า กทม. มุ่งสู่ตลาดหลักทรัพย์ไปสมทบกับเครือข่ายชาวอโศกธรรม ๓๐๐ กว่าคน และมือองค์กรอื่น ๆ ๑๒๘ องค์กร ประชาชนที่มาร่วมตัวครั้งนี้ สามหมื่นกว่าคน เพื่อคัดค้านการนำน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์

ศ.๒๕ ทีมอบรม ประกอบด้วย สมณะ และชาวชุมชน รวม ๑๐ ชีวิต ออกเยี่ยมเครือข่ายที่ศูนย์การเรียนรู้ละโว้ธานี ได้จัดอบรมพิเศษขึ้น มี

ผู้เข้าอบรมร่วมกิจกรรม ๖๐ คน

แยกไป-ไทยมา-พัฒนา-ปรับปรุง

ส.๕ คุณภัณฑารักษ์ และคณะเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระปฐมเจดีย์ รวม ๑๒ คน มาศึกษาดูงานและร่วมสนทนาธรรม

จ.๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. คณะสปก. จาก จ.พระนครศรีอยุธยา ประมาณ ๕๐ คน มาศึกษาดูงานร่วมฟังธรรม และเยี่ยมชุมชนวิถีพุทธ

อ.๘ เวลา ๑๔.๐๐ น. คณะกรรมการสถานศึกษา จ.ชัยนาท ประมาณ ๕๐ คน มาศึกษาดูงานร่วมฟังธรรมและเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ

พ.๒๓ ช่วงเช้า คณะเครือข่ายเชียงใหม่ อโศก นำโดย สมณะสังฆเปโม พญาติธรรมมาวะเยี่ยมเยือนร่วมกิจกรรมกับส่วนกลาง จำนวน ๘๐ คน

พ.๒๔ เวลา ๐๔.๐๐ น. สมณะ-สิกขมาตุ คณะกรรมการชุมชน ครู จัดการประชุมสัมมนา ระบบการศึกษาใหม่ของ สส.ฐ. เพราะที่ผ่านมามีข้อควรปรับปรุงมากมาย โดยเฉพาะครู ผลงานออกมาจึงไม่ประทับใจ ครั้งนี้ทุกท่านทุกคนล้วนได้รับชมทรัพย์ และพร้อมจะนำไปปรับปรุง ในข้อที่ถูกท้วงติง เพราะครูคือผู้ทำได้แล้ว จึงนำมาสอนผู้อื่น สรุปผลการประชุมเรื่อง การศึกษา มีการปรับปรุงใหม่ทั้งหมด วิถีชีวิตของนักเรียน ตั้งแต่ตื่น จนถึงเวลานอน โดยเอาชุมชนเป็นหลัก พฤติกรรมให้สอดคล้องไปกับชุมชน เข้าสู่วิถีพุทธอย่างบูรณาการ ศิลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา หวังว่านโยบายใหม่ของการศึกษาจะช่วยในการพัฒนา ผู้ใหญ่,ชาวชุมชนและนักเรียนให้ดีขึ้นในด้านต่างๆ

-ป้าย จ.ส.อ. ภัคเดช บำรุงรัตน์ นำหน่วยพัฒนาการทหาร กทม. ๔๕ นาย มาศึกษาดูงานร่วมฟังธรรม เยี่ยมชุมชนวิถีพุทธ

ส.๒๖-พ.๓๐ อบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการศึกษา โดยอาจารย์หม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา และคณะ มีญาติธรรมชาวอโศกเข้ารับการอบรม ๑๑๐ คน วิธีการสอน “เติมชีวิตชีวา ทำวิชาให้น่าสนใจ”

อา.๒๗, อ.๒๙, พฤ.๓๑ ขบวนกองทัพธรรม จากชุมชนปฐมอโศก เดินทางไปสู่ พุทธสถาน ศีรษะอโศก เพื่อร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๒๙ มหาเถระออกเดินทางไปด้วยเพื่อร่วมประชุมมหาเถระช่วงต้นเดือนเมษายน

บรรณานุสัถิ

อา.๑๓ สมณะ - ลิกขมาตุ - ครู ๑ คันรถ ไปร่วมงานประชุมเพลิง คุณแม่ฟอง เสน่ห์จันทร์ (แม่ของครูน้อยเย็น เสน่ห์จันทร์) อายุ ๗๘ ปี ที่วัด

จันทรราม ต.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา จากไปด้วยเลือดไม่ไปเลี้ยงหัวใจ

จ.๒๑ ชาวชุมชน โดยเฉพาะชมรม-เพื่อนช่วยเพื่อน ไร่อาลัย คุณสุรณรงค์ รอส้มิง อายุ ๖๒ ปี ที่จากไปกะทันหัน ด้วยโรคหัวใจวายเท่าที่เห็นมา คุณสุรณรงค์ ช่วยงานมา ๑๐ ปี เป็นผู้ใหญ่นำเคารพ สุภาพ สงบ รับผิดชอบงานได้เป็นอย่างดี เป็นคนมีน้ำใจ ท่านชาตวโร พุดถึงการจากไปของคุณสุรณรงค์ เสมือนสูญเสียญาติผู้ใหญ่ไปคนหนึ่งซึ่งต้องทำใจ ร่างคุณสุรณรงค์ได้มอบให้โรงพยาบาลศิริราชซึ่งมีเจ้าหน้าที่มารับไป

พ.๒๓-ส.๒๖ ไปร่วมฟังสวดอภิธรรม และประชุมเพลิง คุณวันฉมา เลาหะเกษมวงศ์ ที่วัดยาง จากไปด้วยโรคมะเร็งอายุ ๕๔ ปี เธอเป็นน้องสาวคนเดียวของคุณสุขชัย เลาหะเกษมวงศ์ กรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

จ.๒๘ สมณะสี่อคม รัชมกิตติโก สมณะหินเพชร รัชมธีโร สมณะจากสี่มาอโศก และนักเรียน สส.ฐ. ม.๒ รวม ๓๐ กว่าชีวิต ไปร่วมงานประชุมเพลิง โยมสำน วิจิตรพล (โยมพ่อของสมณะข้าฟ้า สุานรโต) ที่วัดป่าบ้านโนนเขลา ต.หัวฝ้ายกิ่งอำเภอแคนดง จ.บุรีรัมย์ อายุ ๖๐ ปี จากไปด้วยโรคเส้นเลือดในสมองแตก

สรุปจบรายงานด้วยหมวดธรรมที่พ่อท่านเทศน์เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๘

เป้าหมายนุชย์ประเสริฐ :

- ๑.ลดกิเลส
  - ๒.อยู่รอด
  - ๓.พึ่งตนให้ได้
  - ๔.ชยัน
  - ๕.สร้างสรร
  - ๖.มีสมรรถนะ
  - ๗.เสียสละ
  - ๘.ช่วยเหลือเกื้อกูล
  - ๙.แบกโลก
- ขอให้ปฏิบัติกันให้ได้เกิด

 @มณเฑียรธรรมกร กุ@ไอ

ศิระะอโศก

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘

ช่วงนี้ภัยแล้งรุนแรงกว่าปีก่อน น้ำที่ห้วยตามายเหลือน้ำเพียงเล็กน้อย มองเห็นเพียงตอไม้ระเกะระกะ เป็นบุขที่ได้รับการช่วยเหลือจากโครงการฝนเทียมของพระเจ้าอยู่หัวของเรา ความทุกข์ปวงประชาราษฎรตลวงมาก

เหตุการณ์ต่างๆ

อ.๑ ประชุมศิษย์เก่าศิระะอโศก มีมติประชุมทุกอังคารแรกของเดือน

พ.๒ กรมทรัพยากรธรณีมาขุดบ่อบาดาลบ่อใหม่ได้น้ำมาก

พ.๓ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ไปประชุมชุมชนศรีโคตรบูรณ์

พ.๙ สมณะ ลิกขมาตุ และครู นำ นร.สัมมาสิกขาตุงานโรงเรียนกัณฑ์ธรรมย์ ซึ่งเป็นโรงเรียนดีเด่นที่ ๑ ของประเทศ

พ.๑๐-พ.๑๖ ทีมการศึกษาทำการประเมินผล (ศีลเด่น) นักเรียน ม.๑-ม.๕ โดยการสัมภาษณ์รายบุคคล

ศ.๑๑ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.ปองสุญ โฆสิต ธัมโม เข้ากรุงเทพฯ เพื่อรับการรักษาจากคุณเหมือนพร อโศกตระกูล (บ.ภ. , บ.ว.)

จ.๑๔ ส.กำแพงพุทธ สุพล ส.แก่นหล้า วิชาตโน นำนร. ม.๖ จำนวน ๑๕ คน ไปร่วมพิธี

รับกลดจากพ่อท่าน ที่ปฐมอโศก

พ.๑๖ นิสิต ม.วช. และนร. ม.ปลาย ประชุมเตรียมงานปลูกเสกฯ มีม.วช. ปรีชา(อดุลย์) สมนึกเป็นแม่งาน

อ.๒๒ ส.เต็ดชาติ จิตตสันโต ส.หม่อมมุกกันโต ส.แก่นหล้า สารกโร ส.สุสุญ สุญญโคโต ร่วมงานทำบุญเปิดร้านมังสวิรัตินในตัวเมืองของกลุ่มสุรินทร์อโศก

พ.๒๓ ญาติธรรมจากพ.ส.ศิระะอโศก ร่วมแสดงพลังต้านการเข้าตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทน้ำเมาที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พ.๒๔ คุณแก่นฟ้า แสนเมือง คุณขวัญดิน ลิงห์คำ ร่วมประชุมกับ ร.มว.สุดารัตน์ เกษราพันธุ์ หัวข้อเรื่องการเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ณ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศ.๒๕ นร. ม.๕ จัดงานเลี้ยงส่งนร. ม.๖ มี

การรับฟังโอวาทจากสมณะ ลิกขมาตุ และผู้อายุยาว
ในชุมชน ชมการแสดงละครจากนร.แต่ละชั้น
บรรยากาศอบอุ่น

ส.๒๖ งานบุญรวมญาติ บ้านคุณประสาธ
นิตอินทร์ บ้านนา ต.ภูเงิน อ.กันทรลักษ์ ส.ผืนฟ้า
อนุตตรโร นำ

จ.๒๘ เปิดค่ายการศึกษาบุญนิยม เชียงบูรณาการ
(เตรียมงานปลูกเสกครั้งที่ ๒๙) มี นร.สัมมาสิกขาชั้น
ม.๒ จาก ๙ แห่ง เข้าค่ายจำนวน ๑๔๔ คน

ศึกษาดูงาน

พ.๓ ผู้ตรวจราชการจากกระทรวง จน.สช.
จากสาธารณรัฐ และคณะ ๑๕ คน

จ.๗-พ.๑๐-อา.๑๓ อาสาสมัครเกษตร
อินทรีย์ อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด รวม ๓ วัน
จำนวน ๓๘๖ คน

พ.๑๗ นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ นำ
คณะกรรมการชุมชน ๕๐ คน

ส.๒๖ อสม. เล็งนกทา ๑๐๐ คน

บรรณานุสัต์

ส.๕ งานฌาปนกิจศพโยมพรมมา ชัยสุข
(แม่โยมแสง) วัดโนนม่วง อ.กันทรลักษ์

อา.๑๓ งานสวดศพคุณนงลักษณ์ จันดาเบา
ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ อุดรธานี

จ.๒๘ งานเผาศพโยมพ่อ ส.ข้าฟ้า ฐานรโต
อ.สตึก จ.บุรีรัมย์

พ. ๓๐

งานเผาศพ
โยมมี โอหาร-
จิต (แม่โยม
กระแสงใจ) พ.ส.
ศีรชะอโคก

ชีวิตไม่พอแก้คืนกา
เวลาไม่พอแก้ความต้องการ

อสม.ะเด็ดขาด ๖๖๖๖๖๖๖๖

ศาลือโสภ

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘

เดือนนี้อยู่ในช่วงของการปิดภาคการศึกษาที่ ๒ ของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ ต้นเดือนเป็นการสอบครั้งสุดท้าย เหตุการณ์ทั่วไปจะเป็นการเยี่ยมชมศึกษาดูงานของกลุ่มต่างจากการประชุมและกิจต่างๆ ที่พึงกระทำตามเหตุปัจจัย ซึ่งเป็นไปตามปกติธรรมดาของพวกเรา

เหตุการณ์ประจำวัน

อ.๑ ดำรวจจาก ส.ภ.อ. โปศาลี จำนวน ๒๐ นาย มาฟังธรรม ส.เพื่อพุทธ ชินธโร เป็นผู้แสดงธรรม

พ.๓ กลุ่มออมทรัพย์จาก จ.สุโขทัย จำนวน ๓๕ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโสภ และการทำงานในฐานะงานต่างๆ

พ.๓-ส.๕ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ สอบครั้งสุดท้ายของปีการศึกษานี้

ศ.๔ เกษตรกรในโครงการปฎิวัติสุขภาพ เกษตรอินทรีย์จาก อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ จำนวน ๔๔๐ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตชาวชุมชนพึ่งตนเอง ศาลือโสภ และดูฐานงานต่างๆ เน้นที่กิจกรรมธรรมชาติ

-คณะครูจาก จ.ชัยนาท จำนวน ๓๐ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตชาวชุมชน และการศึกษา

บุญนิยม

-สมณะ ลิกขมาตุการศึกษา และคณะครู ประชุมเพื่อพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน สัมมาสิกขาศาลือโสภ

-ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ แยก ชาย-หญิง

ส.๕ ชาวชุมชนประชุมปรับโครงสร้างวิถีชีวิต โดยบูรณาการ ๕ ส. และ ๗ อ. เข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน ช่วงทดลองปฏิบัติดูผลงาน ๕-๑๕ มี.ค. ๒๕๔๘

พ.๙, พ.๒๔ สมณะลงอุโบสถทบทวน พระปาติโมกข์ และประชุมอธิษฐานธรรม

พ.๑๐ ประชุมชุมชน

ศ.๑๑-ส.๑๒ สมณะ ลิกขมาตุ และคณะครู ประชุมสัมมนาการศึกษา

อา.๑๓ สมณะเน้นแก่น พลานีโก สมณะ มีอมัน ปุรณโกโร ลิกขมาตุสร้างฝืน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่ของครูน้อยเย็น เสน่ห์จันทร์ ที่วัดจันทาราม อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา โดยรถบัสม่วง

จ.๑๔-อ.๑๕ สมณะมีอมัน ปุรณโกโร นำคณะ ครู และนักเรียนสัมมาสิกขาไปร่วมงานรับกวด ของนักเรียนชั้นม. ๖ ที่ปฐมอโคก

พ.๑๖ พิธีอำลา ก่อนปิดภาคเรียนที่ ๒ ของ ส.ศ.

พ.๑๗ วันปิดภาคเรียนที่ ๒ ของสส.ศ.

-เจ้าหน้าที่อนามัยตำบลโคกเตื่อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ มาบริการตรวจสุขภาพเบาหวาน และความดันโลหิต มีผู้มารับบริการ ๓๙ คน

-กลุ่มแม่บ้าน และชาวบ้าน อ.ชาลวาลักษณ์-บุรี จ.กำแพงเพชร จำนวน ๓๐๐ คน มาดูงาน การบริหารและการจัดการงานต่างๆ

อา.๒๐ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร พระภิกษุ เอื้อ ชันติโก และญาติธรรมไปงานกนิมนต์ที่บ้าน โยมละเมียด ต.ปากน้ำโพ จ.นครสวรรค์

จ.๒๑ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ไปกนิมนต์ ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำของพลตรีจำลอง ศรีเมือง จ.กาญจนบุรี

-เตรียมสถานที่รับวิทยากร และผู้เข้ารับการอบรมการแปรรูปถั่วเหลือง

อ.๒๒-พ.๒๓ อบรมการใช้จุลินทรีย์ในการแปรรูปถั่วเหลืองทำเป็นเต้าเจี้ยว ปลาจ๋า ซีอิ๊ว

และเต้าหู้ยี้ วิทยากร ๔ ท่าน ผู้เข้ารับการอบรม ๔๐ คน

พ.๒๓ นายจ่านงค์ ลังวร เป็นตัวแทนชุมชน ไปประชุมร่วมกับเทศบาลอำเภอไพศาลี

ศ.๒๕ ผู้นำชุมชนจาก จ.พิจิตร จำนวน ๑๐ คน มาดูงานวิถีชีวิตชาวชุมชนพึ่งตนเอง และการบริหารจัดการ

อา.๒๗ นักเรียนสัมมาสิกขาตาสือโคก ชั้น ม.๒ เดินทางไปศึกษาการศึกษาบุญนิยมบูรณาการ งานปลูกเสกครั้งที่ ๒๙ และอยู่ช่วยจนเสร็จงาน

จ.๒๘ ประชุมคณะกรรมการวิทยุชุมชน สัมพันธ์ไพศาลี สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นที่ปรึกษา

ข้อคิดสุดท้าย

ในการเกิดมาเป็นมนุษย์ ต้องช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ประเสริฐ

 สมณะแห่งแก่ง พลาญไถ่

สีมาโศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๘

เดือนนี้สีมาโศกเจียบเหงาลงไปบ้าง เนื่องจากร.สัมมาสิกขา สส.ม.ปิดเทอม อีกส่วนหนึ่งดีใจกับการประสบความสำเร็จในชีวิตของพวกเขา เรื่องการศึกษาจบม.๖ จำนวน ๑๐ คน พร้อมเตรียมตัวรับกลดจากพ่อท่าน ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ปฐมโศก

ตอนกลางวันอากาศค่อนข้างร้อน แต่พอทนได้ อุตุสภกรรมโรงฆวัดช่วยชาติบ่วงนี้ขาดแรงงาน (ช่างเทคนิค) ญาติธรรมชาวอโศกที่มีความเมตตาจะเกื้อกูลติดต่อสายตรงสีมาโศกได้เลย ขอขอบคุณล่วงหน้า

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๔ คำรายการพิธีสู่ขวัญ ม.๖ และม.๓ โดยมี ม.๔-๕ เป็นผู้ดำเนินงาน

ส.๕ สม.เป็นหญิง ไปบัวใหญ่ และบ้านวังม่วง ดูการเกษตรกับคณะคุณทองอิน และคุณเคียงดิน

-ปิดภาคเรียนที่ ๒ นักเรียนทยอยกลับบ้าน

อา.๖ สัมมนาชาวชุมชนสีมาฯ

พ.๙ ประชุมคณะผู้รับใช้การศึกษา

อา.๑๓ หลังฉัน ส.ร่วมบุญ จัดตปุญโญ ส.พอจริง ลัจจาสโก สม.นวลนึ่ง สม.เป็นหญิง และญาติโยมหนึ่งรถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่ฟอง เสน่ห์จันทร์ (แม่ของคุณน้อมเย็น) ที่วัดจันทาราม อ.สีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา หลังจากนั้น สม.นวลนึ่ง ไปปฐมโศกกับรถชาวปฐมโศก ส่วนผู้อื่นกลับบ้าน ส.ดินไท ส.ธาตุดิน นักเรียน ม.๖ และนักเรียนชั้นเรียนอื่นบางคน ไปเตรียมงานรับกลดที่ปฐมโศก

จ.๑๔ ส.ฟ้ารู้ โนโคโต ส.ลิกเล็ก จุลลคัมภีโร

คณะครู และผู้ปกครองนักเรียนที่จบ ม.๖ ไปร่วมงานรับกลดที่ปฐมมา

ส.๒๖ คณะครูไปอบรมสัมมนาครูที่ปฐมโศก

จ.๒๘ ส.กล้าดี เตชพหุชน ส.ร่วมบุญ จัดตปุญโญ สม.หยาดพลี และโยม ๑ รถตู้ ไปงานฌาปนกิจศพโยมพ่อ ส.ข้าฟ้า ฐานรโต ที่บ้านโนนเขวา อ.แคนดง จ.บุรีรัมย์ ส.ฟ้ารู้ ส.ลิกเล็ก นำนักเรียนม.๒ พร้อมพี่เลี้ยงไปร่วมขบวนการสัมมาสิกขา ม.๒ ทุกแห่งที่ศิระะอโศก

พ.๓๐ ส.กล้าดี เตชพหุชน ส.สร้างไท ปณีโต ส.เด่นตะวัน นรวีโร สม.หยาดพลี สม.นวลนึ่ง ไปร่วมงานฌาปนกิจศพโยมมี (แม่คุณอานนท์) ที่ศิระะอโศก

พ.๓๑ สมณะ ๕ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป จากปฐมโศก และคณะ ส.เมืองแก้ว ดิสสวโร จากสันติอโศก มาแวะฉันอาหาร แล้วเดินทางไปศิระะอโศก เพื่อประชุมมหาเถระ และร่วมงานปลุกเสกฯ

“แตกต่าง แต่ไม่แตกแยก”

“สามัคคี คือพลัง”

ทีมงานสมณะ-อภิกขมาตุ @สีมาโศก

ภูผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๘

ต้นเดือนอากาศแห้งแล้ง ดอกเป็ลองฟ้า หน้าศาลาบรรพชนจึงออกดอกแดงสะพรั่ง อากาศช่วงเช้าท่ามกลางสายหมอก ยั้งบ่งบอก ถึงความหนาวเย็น อุณหภูมิประมาณ ๑๐ กว่า องศา

กลางเดือนมีการเลือกตั้งคณะกรรมการ ชุมชน และประธานชุมชน การเลือกตั้งครั้งนี้ มีการจัดการเลือกตั้งคล้ายการเลือกตั้งทั่วไป มี คณะกกต.ของชุมชน ดูแลการเลือกตั้ง มีการเลือกตั้งล่วงหน้า ๗ วัน สำหรับผู้ติดกิจธุระ ไปได้อยู่ในชุมชนวันนั้น และผู้อยู่ไกลมาลงเลือก ที่ไปได้ และยังอนุญาตให้โทรศัพท์มาลงคะแนน ได้ด้วย

หลังทำวัตรเช้าชาวชุมชน คนวัดพากันออก กำล้างกาย และทำ ๕ ส. ก่อให้เกิดความสะอาด ไปทั่วชุมชน

พ.๒ อาจารย์หนึ่ง(สมณะบินบน ธิรจิตโต) และปัจฉา สมณะ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรพาวงมิ

พ.๒-จ.๒๑ ครู ๔ คน นร.สส.ฐ .ม.๒ จำนวน ๒๔ คน มาเข้าหลักสูตรมหัศจรรย์รุ่นที่ ๑๑๑ ชื่อ รุ่น “ขอขมา”

ส.๕ อาจารย์หนึ่ง และปัจฉาสมณะ ประชุม คณะกรรมการ กกต.ชุมชน เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชน และ ประธานชุมชน

อ.๘, ๑๕, ๒๒ สมณะอธิการนิยธรรม

พ.๙, พท.๒๔ สมณะพึงพระปาติโมกข์

ศ.๑๑ ประชุม ชมร.ช.ม.ที่ร้านชมรมฯ

ส.๑๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์หนึ่ง (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ประชุมคณะกรรมการชุมชน ภูผาฟ้าน้ำ

จ.๑๔-อ.๑๕ อ.๒ (สมณะแก้วก้าว สรณียโย) ไป แสดงธรรมหน้าศพ นายทองดี พวงแก้ว อายุ ๘๐ ปี ซึ่งเป็นสามีของนางจันทร์นวล พวงแก้ว ที่ บ้านป่าจิ้ว ต.สง่าบ้าน อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

พ.๑๖ สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม

สัมมนาครูภูมิพำน้ำ

-สมณะ ๒ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป นำโดย อ.๒ ไปร่วมงานรำลึกถึงการจากไปของโยมสิงห์ทร คำเรื่องฤทธิ ซึ่งมีนางบุญชู คำเรื่องฤทธิ พร้อมญาติพี่น้องได้จัดหาอาหารที่ชมร.ชม. แจกอาหารฟรีกับลูกค้า

พ.๑๖-อ.๒๒ สม.ทองพราย ชาวหินฟ้า กรัก ๓ คน และปะหญิง ๗ คน มาเข้าหลักสูตรมหัศจรรย์

พฤ.๑๗ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมครู เพื่อจัดตารางเรียนบูรณาการในปีการศึกษาหน้า

ศ.๑๘ สมณะ ๒ รูป นำโดย อ.๒ ไปกิจนิมนต์ แสดงธรรมหน้าศพ โยมปั้น อินทยะ อายุ ๗๗ ปี ที่วัดพวกแต้ม อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ส.๑๙ มีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชน และประธานชุมชน โดยคุณทองธรรม เจนชัย ได้รับการเลือกเป็นประธานชุมชนคนใหม่

พฤ. ๒๔ สมณะลานบุญ วชิโร สมณะชูปดิน วิชชานันโต คณะครู และนักเรียน สส.ภ. ๔ คน ไปร่วมงานอบรมเรื่องการเพิ่มศักยภาพทางการศึกษา (๒๖-๓๐ มี.ค.) ที่ปฐมอโศก

ศ.๒๕ สมณะหินมัน สีสลาปากาโร สมณะฟ้าแสง ปากาโร คณะครู และนร.สส.ภ. ม.๒

เดินทางไปเข้าค่ายอบรมเตรียมงานปลูกเสกฯ ที่ศิระชะอโศก

❁ ก่อนจบ ๗๐๘ภาคคำคมจากพ่อท่าน

“ทางประพฤตีสู่ความเป็นอาริยะ หรือสู่นิพพาน” ก็คือ “จรณะ ๑๕” ดังนั้น ความประพฤตีสู่ ๑๕ (จรณะ ๑๕) นี้จึงเป็นเครื่องวัดในตัวบุคคลที่ชั้ง “ความเป็นพุทธ”

 สมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์

● ขรกษากาดการเลือกตั้ง คณะกรรมการชุมชน และประธานชุมชน ภูตานิพพาน เมื่อวันที่ ๑๙ มี.ค. ๕๕

ราชธานีอโศก

ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๔๘

ชาวบ้านราชฯ หลังจากงานพุทธาภิเษกฯ ก็
รับทบทวนนโยบาย เตรียมฉลอง ๗๒ ปีพ่อท่าน
ด้วยการออกกำลังกายตอน ตี ๕ และ ๕ โมงเย็น
ทำ ๕ ส.ที่อยู่ให้สะอาด เรื่องกสิกรรมก็ลุยทำกัน
ไม่เว้น ระดมให้เขียวตลอดปีตามนโยบาย
ของพ่อท่านให้ได้ และในเวลาทำวัตรก็ลงมือกัน
โดยค่าเฉลี่ยวันละ ๖๐ คน เพียงขอให้ท่าน
ทั้งหลายบำเพ็ญให้ต่อเนื่องตลอดปีและตลอดไป

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๙ แรม ๑๔ ค่ำเดือน ๓ และ พ.๑๔ ขึ้น ๑๕ ค่ำ
เดือน ๔ สมณะและพระลงปาติโมกข์ที่เรือโบสถ์
ศ.๑๘,ส.๒๗ ประชุมกรรมการชุมชน
จ.๒๑ ประชุมชุมชนประจำเดือน
ทุกวันอาทิตย์สมณะไปเทศน์ที่ร้านอุทยาน
บุญนิยมและประชุมเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ
จ.๒๘ นักเรียนชั้นม.๒ ไปเรียนบูรณาการใน
งานปลูกเสกฯ ที่หมู่บ้านศิระอะโศก จ.ศรีสะเกษ

อบรม

อา.๖ - พ.๑๐ โรงเรียนปทุมพิทยาคม นำ
นักเรียน ชั้น ม.๒ อบรม จำนวน ๒๓๑ คน

ครู ๒๐ คน

ศ.๑๑-อ.๑๕ อบรมนักเรียน ๒ แห่ง

๑. โรงเรียนสอนแก้ว่องไววิทยา
๒. โรงเรียนเล็งนกทา จำนวน ๑๒๒ คน

ผ้าอ ม.๒ ไปเรียน
บูรณาการใน
งานปลูกเสกฯ

ผู้นำเยือน

พ.๒ คณะอบต. ผู้นำชุมชน คณะผู้บริหาร
การศึกษา อ.สหัสขันธ์ จ.กาฬสินธุ์

-อาศรมโพธิธรรมดำรง นำโดย พระวิชัย
ปัทมโต

ศ.๔ โรงเรียนบ้านหนองโพธิ์ อ.พิบูลย์ฯ
จ.อุบลฯ นำนักเรียน ป.๔ - ป.๖ จำนวน ๗๕ คน

อ.๘ อบต.นำผู้นำชุมชน ต.เต่าขาม อ.น้ำยืน
จ.อุบลฯ จำนวน ๑๒๐ คน

ศ.๑๑ โรงเรียนบ้านเหล่าไหล่อ.ตระการพิชผล
จ.อุบลฯ นำนักเรียนจำนวน ๑๖ คน ครู ๔ คน
ผู้ปกครอง ๑๒ คน คณะกรรมการ ๗ คน

-ผู้ใหญ่บ้านและคณะ ต.ปากเรือ อ.มหา-
ชนะชัย จ.ยโสธร

-โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ นำคณะมา
โดยนายแพทย์ เลขาวิญญู (ผอ.แพทย์ทางเลือก)จำนวน
๑๐ คน

อ.๑๓ คณะข้าราชการบ้านนาญ อ.ม่วงสามสิบ
จ.อุบลฯ ๖๐ คน

พ.๑๗ อบต.ทรายขาว อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี

ส.๑๙ คณะกรรมการหมู่บ้าน ต.จิกแตก
จำนวน ๓๐ คน

จ.๒๑ คณะผู้บริหารและครู โรงเรียนราช-
ประชานุเคราะห์ จ.ลพบุรี จำนวน ๘๐ คน

อ.๒๒ คณะครู นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษา
อุบลราชธานี เขต ๑ จำนวน ๑๖๔ คน

ศ.๒๕ กลุ่มอาชีพสังกัดสหกรณ์การเกษตร
ชานุมาน จำกัด จ.อำนาจเจริญ ๒๐ คน

-ชาวป่าดงนาทาม ค่ายสรรพสิทธิประสงค์
อ.วารินฯ จ.อุบลฯ ๕๐ คน

ส.๒๖ โครงการศึกษาวิจัยรายรับ-รายจ่าย
เกษตรกรอินทรีย์ ต.ปากเรือ จ.ยโสธร ๗๕ คน

-คณะนายสุนาท เกิดแก่น จำนวน ๕๐ คน

อ.๒๗ คณะซิสเตอร์อำนาจเจริญ ๒๐ คน

วันที่หนึ่งขณะมิถุนายนปี๒๐๐๓โดยมีพ่อท่านนำ
ท่านได้พูดปลุมน้อมใจหนึ่งว่า **“การขยายไปทั้ง
นอก ถักแก่นในไม่แข็งก็ทาแตกสลาย
ไปหมด ฉะนั้นเอาใจเราทำแก่นในให้แข็งๆ
เอาไว้ให้มาก เดี๋ยวอนาคตการณ์ภายนอกก็
มาเองก็จะทอเนมาะสมดุกัน”**

ตั้งใ้ศตวรรษที่๒๑

**“เน้นเนื้อให้เหนือกว่าวมก
เน้นฉากแว๊ยากกว่าแล่น
เน้นจริงให้ยิ่งกว่าแค้น
เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง”**

สมณะฟ้าไท สมชาติไถ

สังฆทานทักษิณอโศก

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘

หลังจากจบงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ครั้งที่ ๒๙ จากอำเภอไพศาลี ชุมชนทักษิณอโศกกลมมือปฏิบัติตามสัญญาประชาคมที่ให้ไว้กับส่วนกลางเพื่อเป็นการปฏิบัติบูชาเพื่อกำหนดในโอกาสครบรอบ ๓๒ ปี คือ ทำวัตรเช้า-เย็นทุกวัน ออกกำลังกายพร้อมกันทุกวัน วัชรสนาจอแก้วทุกวัน และลงแรงร่วมใจตอนบ่ายทุกวัน และประการสำคัญทำ ๕ ส. ทั้งของตัวเองและส่วนรวม อีกทั้งจะปลูกพืชผักสวนครัวให้พอกินในชุมชน แม้พวกเราจะมีคนน้อย แต่พลังรวมสามัคคีก็ช่วยให้การทำงานในแต่ละวันดูสงบไปด้วยดีภาคใต้ได้ชื่อว่าฝน ๘ แดด ๔ แต่ปีนี้แห้งแล้งมาก ฝนไม่ตกมาหลายเดือน แต่พวกเราพยายามเต็มที่โดยการกันฟายน้ำฝน เพื่อผันน้ำเข้าเขตชุมชน ก็พอช่วยให้ต้นไม้ได้สดชื่นบ้าง บรรยากาศของชาวชุมชนอบอุ่นดี เป็นพี่เป็นน้อง ก้อยก็ก้อยอาศัยกันพอได้

เหตุการณ์ต่างๆในเดือนนี้

๑.๑ สมณะดินดี สันตจิตโต ไปประชุมกลุ่มธรรมชาตอโศก

พฤ.๓ ชาวชุมชนไปร่วมงานฌาปนกิจศพ ญาติธรรม จ.สงขลา

ศ.๔ สมณะดินทอง นครวโร ไปร่วมงานฟื้นฟูการทำนาใหม่ (ขวัญข้าว) และเยี่ยมญาติผู้เคยผ่านการอบรม ณ วัดฝาละมี ต.ฝาละมี อ.ปากพูน จ.พัทลุง

ส.๕ โยมเขียว และโยมสุพัตราได้มาอยู่ในชุมชนสัปดาห์ละ ๔ วัน

จ.๗ ย้ายที่ทำอาหารจากโรงครัวเก่ามาโรงครัวที่เพิ่งสร้างใหม่

๑.๘ สมณะ ๒ รูป และญาติโยมไปเยี่ยมโยมพ่อโยมแม่ของคุณยังกุศล ที่น้ำผุด

อา.๑๓ ประชุมชุมชนทักษิณอโศก

จ.๑๔-๑๘ อบรมนักเรียนโรงเรียนเรวัตี ป.๔ ป.๕ อ.เมือง จ.พัทลุง รวมคณะครู ประมาณ ๑๐๐ คน

๑.๑๕ สมณะพอแล้ว สมานิติโต และสมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว เดินทางไปชะเลขวัณ อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

ศ.๑๘ ประชุมสรุปงานอบรมนักเรียนโรงเรียนเรวัตี อ.เมือง จ.พัทลุง

ส.๑๙ สมณะดินดี สันตจิตโต และสมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว ไปกิจนิมนต์อบรมชาวสวนยาง ณ ธรรมชาตอโศก

จ.๒๑ ประชุมเตรียมร่วมจัดงานกัณฑ์ผู้สูงอายุในวันสงกรานต์

๑.๒๒ ชาวชุมชน ๒ คันรถตู้เดินทางเข้ากทม. ร่วมรณรงค์คัดค้านการนำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ

พฤ.๓๑ สมณะดินทอง นครวโร สมณะสันผา สุชาติโก และพระอาคันตุกะไปประชุมกลุ่มธรรมชาตอโศก

โอดก่อนจบ

การทำความดี อย่าวุ่นใจร้อน

เหมือนเราทว่านข้าวจะให้ได้ผล ต้อง

รออีก ๓-๔ เดือน

สมณะดินทอง นครวโร

สังฆสภาหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๘

หลังจากจบงานพุทธาภิเษก ชาวหินผาต่างตื่นตัวในเรื่อง การทำ ๕ ส. และเรื่องของสุขภาพมากขึ้น โดยแต่ละคนจะต้องไปจัดสรรดูแลบ้านของตนเองให้น่าอยู่ แล้วสมณะจะไปประเมินผลว่า ผ่านหรือไม่ ทุกๆเช้าหลังทำวัตร ชาวชุมชนจะร่วมกันออกกำลังกาย โดยเลือกเอาวิธีที่ดีที่สุดคือ การเดิน จะร่วมกันเดินไปทางบ้านนาแก แล้วเดินกลับมา เดินไปก็ได้บรรยากาศแห่งความเป็นพี่เป็นน้องกันไปด้วย กำลังจะไปได้ดี สุขภาพคงจะดีขึ้นทั่วหน้า ถ้าไม่ทำแบบไฟไหม้ฟาง

เหตุการณ์ความเคลื่อนไหว

อ.๑ สมณะกลางดิน โสรัจใจ และสมณะนาทอง สิงคีวัฒน์ ประชุมชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี ได้ประกาศให้ศูนย์อบรมดินหนองแดนเหนือให้เป็นที่อบรมได้ หลังจากถูกให้งดอบรมเป็นการชั่วคราว

อ.๑-๑.๗ นักเรียนสัมมาสิกขาศิระหอโคก กับนักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ เข้าค่ายร่วมกันเพื่อพัฒนาวิถีสีวิตให้ดีขึ้น ในโครงการสัมมาสิกขาร่วมใจ โดยมีพี่ๆจาก ม.วช. ศาสลือโคก มาช่วยพาทำกิจกรรม ที่สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

-ชาวชุมชนได้ร่วมใจกันเข้าหลักสูตรมหัศจรรย์ โดยมีสมณะจากพุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ มาพาทำกิจกรรม ที่สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ศ.๔ สมณะกลางดิน กับ สมณะนาทอง เป็นประธานในการประชุมกลุ่มเลยไลอโคก ที่ชุมชนเลยไลอโคก จ.เลย

ส.๕-พ.๙ สมณะกลางดิน สมณะนิกนบ และสมณะนาทอง อบรมนักเรียนโรงเรียนศรีบุญเรือง

จำนวน ๔๕ คน ในโครงการ“เยาวชนคนสร้างชาติ” ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ อุดรธานี

อา.๖ สมณะกลางดิน กับ สมณะนาทอง เป็นประธานประชุมกลุ่มแก่นอโคก ที่ชุมชนแก่นอโคก จ.ขอนแก่น

พ.๑๐ คณะญาติธรรมเครือข่าย ซึ่งมีหินผาฟ้าน้ำ แก่นอโคก ดินหนองแดนเหนือ และเลยไลอโคก ไปเรียนรู้การทำอาหารต้นตอมังสวิรัต (อาหารแขก) ที่บ้านคุณเดวีน จ.อุบลฯ

-สมณะนิกนบ ฉันทโส เดินทางไปร่วมงานขับขั้วญชาวใต้ จากคลื่นยักษ์ “สึนามิ” ตั้งแต่ จ.ระนอง ไปจนถึง จ.พังงา โดยได้รับนิมนต์ จากทาง สจส.

ส.๑๒ สมณะกลางดิน กับ สมณะนาทอง ไปแสดงธรรม ในงานศพของ อาจารย์สมควรมารวัง ซึ่งเป็นญาติธรรมเลยไลอโคก อ.ภูหลวง จ.เลย ซึ่งมีญาติธรรมจากเครือข่าย หินผาฟ้าน้ำ ไปร่วมด้วย

อา.๑๓ งานพิธีอำลา ในการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของนักเรียน สส.ผ.

อ.๑๕ สมณะกลางดิน แสดงธรรมหน้าศพในงานฌาปนกิจ คุณนงลักษณ์ จ.อุดรธานี

-สมณะตรงมั่น อุชุงาโร พาชาวชุมชน และตัวแทนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ(สส.ผ.)ไปร่วมงานรับกลดจากพ่อท่าน ของนักเรียนสัมมาสิกขาที่

จบชั้น ม.๖ ที่ ปฐมอโศก

อ.๑๕-ศ.๑๘ อบรมนักรักศึกษานานาชาติ ชาวอเมริกัน ๗ คน ไทย ๓ คน จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.๑๖-พฤ.๑๗ ซิสเตอร์ วัชรภรณ์ บุคตา กับครู อีก ๔ ท่าน พานักเรียนในโครงการเด็กสาธิต จำนวน ๓๑ คน เข้ามาอบรมทางด้านจริยธรรม

ศ.๑๘ สมณะ ๔ รูป ชาวชุมชน และนักเรียน สัมมาสิกขา ม.๒ ได้ไปร่วมในงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ของอาจารย์ จุฑามาศ พรหมศาสตร์ ที่บ้านหลุบโพธิ์ อ.บ้านเขว้า จ. ชัยภูมิ

อ.๒๒ ผู้จัดการบิกชี นิมนต์สมณะ ๕ รูป ไปฉันอาหาร และแสดงธรรมโปรดพนักงาน เรื่อง “การนำเอาธรรมะมาใช้ในการดำเนินชีวิต และใช้กับหน้าที่การงาน” และได้เชิญญาติธรรม หินผาฟ้า น้ำ และชาวแก่นอโศก ไปร่วมงานด้วย

อ.๒๒-พฤ.๒๔ สมณะแก่นผา สารูปไป พาชาวชุมชน ๔ คน ไปเรียนรู้ การทำซีอิ๊ว กะปิ เฉาก๊วย ที่ชุมชนศาลือโคก

พ.๒๓ คุณดาวแพง ชาวหินฟ้า ได้นิมนต์สมณะกลางดิน โสรังใจ และ สมณะหนึ่งดี สฤษฏีใส ไปแสดงธรรมในงานศพของคุณปู่เปลี่ยน คำหนองโพ ที่บ้านเทพนคร อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

-ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา ร่วม ๑๐ ชีวิต ไปร่วมประชุมคัดค้าน ในกรณีที่จะนำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นการเพิ่มทุนให้มากขึ้น นั้นหมายถึงการมอมเมาให้ประชาชนมัวเมาในอบายมุขมากขึ้น เป็นผลทำให้ยึดเวลาออกไป

พฤ.๒๔-จ.๒๔ สมณะกลางดิน และ สมณะหนึ่งดี อบรมเยาวชนในโครงการ “เสริมสร้างกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มเยาวชน” โดย

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สนง.ป.ป.ส) ที่ ชุมชนดินหนองแดนเหนือ อุดรธานี

ส.๒๖-พ.๓๐ สมณะแก่นผา กับตัวแทนครู ไปร่วมรับการอบรมเพิ่มศักยภาพทางการศึกษา โดย อ.หม่อมดุษฎี บริพัตร ฯ ที่ ปฐมอโศก

ส.๒๖-อา.๒๗ สมณะนิกนบ พาญาติโยม กลุ่มชราภิบาล ๗ คน ที่สันตือโคก มาพักเยี่ยมเยียนชาวหินผา

*สุดท้ายขอฝากชาวอโศกให้สนใจสุขภาพของ
ตนให้มากขึ้น โดยเฉพาะหัวใจที่สำคัญที่สุดก็คือ
เรื่องอาหารการกิน อยากให้พวกเรากินอาหารให้
เป็นยา กินยาให้เป็นอาหาร ถ้าทำได้แล้วก็จะไม่
ต้องไปแสวงหาหมอและแสวงหายาอะไรมากินอีก
เรามาช่วยกันแก้ที่เหตุกันดีกว่านะ*

 สมณะกลางดิน โสรังใจ

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทัพนครธรรมมูลนิธิ
E-mail: ktf2524@doramail.com

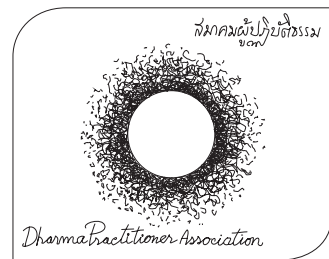
ครั้งที่ ๓/๒๕๔๘ (๒๗ มีนาคม ๒๕๔๘)

- กรรมการขาดประชุม ๙ คน
- ได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการเครือข่ายสิ่งแวดล้อม'๔๘ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อม'๔๘ และหนังสือจากผู้อำนวยการเขตบึงกุ่ม แจ้งการตรวจตราควบคุมดูแลการดำเนินงานกิจกรรมของมูลนิธิ
- กองทัพนครธรรมมูลนิธิ นำโดย พลตรีจำลอง ศรีเมือง ประธานคณะกรรมการ เข้าร่วมรณรงค์ต่อต้านการนำเครื่องดื่มมีนเมาเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ ชุมชนสันตืออโศก

สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ (๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘)

- กรรมการขาดประชุม ๓ คน
- ทะเบียนสมาชิกสมาคมได้เปิดรับสมาชิกต่ออายุ เปลี่ยนแปลงข้อมูลในงานพุทธาฯ ณ พุทธสถานศาลืออโศก อ.ไพศาลี นครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ มี

สมาชิกสมัครใหม่ ๔๔ คน ต่ออายุสมาชิก ๙๙ คน

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ปิดเทอมโรงเรียนพุทธธรรม กำหนดอบรมยุวพุทธทายาท ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ เมษายน ณ ลันตือโคก

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา จตุจักร สาขาหน้าลันตือโคก และสาขาเชียงใหม่ รายงานกิจการที่ผ่านมา

-สมาชิกร่วมงานฉลองหนาว ณ ชุมชนภูผา ฟาน้ำ ระหว่างวันที่ ๒๔-๓๐ มกราคม ๒๕๔๔

-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิติงาน บริการเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ใช้บริการ ๒๔๑ คน ยืมหนังสือ ๙๑ เล่ม เปิดทำการ ๑๔ วัน ได้รับภินันท์นาการหนังสือจากหน่วยงานใน ชุมชนลันตือโคกและบุคคลต่างๆ

-กลุ่มวังจันทร์พฤษการายงานบัญชีรายรับ-รายจ่ายเดือนธันวาคม ๒๕๔๗ ได้รับเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมต้นไม้ จากนายสมบูรณ์ สุสังข์ เพื่อ ขยายศาลาส่ว่นกลาง

-ร้านอาหารแพง ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ปิดร้านเพื่อร่วมงาน ฉาปนกิจศพ น.ส.ฟ้าดาว นาวาบุญนิยม ณ เมรุ พุทธสถานปฐมอโคก และในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ทำบุญครอบวันถึงแก่กรรม ๗ วัน ของ น.ส.ฟ้าดาว โดยแจกอาหารฟรีทั้งร้าน วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ลูกค้าเหมาถ้วยเดียวหลอด แจกนักศึกษา วันที่ ๒๐-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ปิดร้านเพื่อไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ณ พุทธสถาน ศาลือโคก อ.ไพศาลี นครสวรรค์

-นายสุนัย เศรษฐ์บุญสร้าง ได้รับเลือกให้ เป็นตัวแทนทำหน้าที่ในสถาบันบุญนิยม

-ได้รับจดหมายข่าวผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชน, นิตยสารรัฐสภาภิรักษ์ และข่าวสารศูนย์ประสานงาน

กลางองค์กรภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด สภา สังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรม-ราชูปถัมภ์ (ศ.อ.ส.)

-กำหนดการประชุมใหญ่สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม ในเดือนเมษายน ๒๕๔๔ เพื่อรายงานผลงานที่ ผ่านมา รายงานงบดุลประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ และแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ (๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน

-งานทะเบียนสมาคมจะเปิดรับสมาชิก ต่ออายุ เปลี่ยนแปลงข้อมูล ถ่ายรูปติดบัตร และรับบัตรสมาชิกในงานปลูกเสกฯ ระหว่าง วันที่ ๖-๘ เมษายน ๒๕๔๔

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม กำหนด อบรมยุวพุทธทายาท (อายุ ๘-๑๓ ปี) ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๓ เมษายน ๒๕๔๔ จัดที่ ลันตือโคก

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา เชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) เปลี่ยนแปลงราคาอาหารจาก เดิม เป็น ๑๕ บาท และรายงานกิจการที่ผ่านมา

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา หน้าลันตือโคก(ชมร.สตอ.) และสาขาจตุจักร (ชมร. กทม.) รายงานกิจการที่ผ่านมา

-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิติเดือน มีนาคม ๒๕๔๔ มีผู้ใช้บริการ ๓๓๒ คน ยืม หนังสือ ๑๑๙ เล่ม เปิดทำการ ๒๓ วัน สมาชิก ใหม่ ๕ คน รับผู้เข้าอบรมอุโบสถศีลเข้าฐานฝึก งาน คราวละ ๖ คน

-ร้านอาหารแพง ๒๒ มหาวิทยาลัย รามคำแหง รายงานรายรับ-รายจ่ายประจำปีพุทธ ศักราช ๒๕๔๔

-กลุ่มวนเกษตรชลบุรี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ อบรมนักเรียนจากโรงเรียนบึงกระโดน

อ.บ้านบึง ชลบุรี และโรงเรียนหนองปรือ
อ.พนัสนิคม ชลบุรี จำนวน ๒๐ คน เรื่อง
การทำปุ๋ย และน้ำยาอเนกประสงค์ นักเรียนให้
การตอบรับเป็นอย่างดี

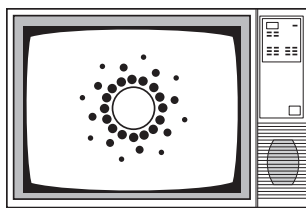
-อนุมัติให้เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษแห่ง
ประเทศไทย ใช้ชื่อสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อ
เสนอโครงการพัฒนาคุณธรรมพลังกลกิกรของ
แผ่นดิน และรับงบประมาณ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐
บาท (สามล้านบาทถ้วน) จากศูนย์ส่งเสริมและ
พัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม

-กำหนดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ (๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน

-หนังสือจำหน่ายดี ได้แก่ “นาฬิกาชีวิต”
ของอาจารย์สุทวิวัสส์ คำภา, ฐวีวีดีทีออกซ์ และ
แผ่นดีวีดี ธรรมะบรรยายของพ่อท่านโพธิรักษ์
ออกจำหน่ายตามปกติ

-อนุมัติเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อคอมพิวเตอร์

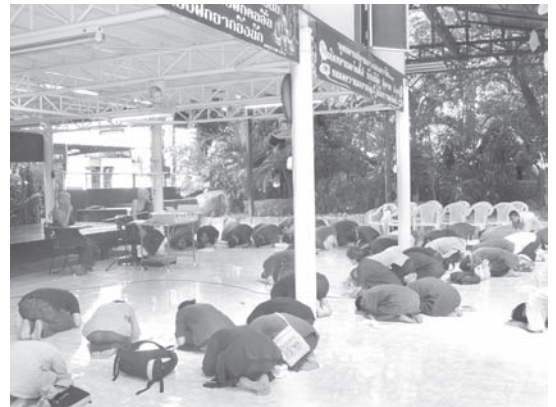
และ เครื่องพิมพ์ (printer) ไว้ใช้ในสำนักงาน

-บริจาคเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท เพื่อซื้ออุปกรณ์
ถ่ายทำกิจกรรม ลงแผ่นซีดี วีซีดี ดีวีดี

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานปลูกเสกฯ ณ
พุทธสถานศิระะอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ
วันที่ ๒-๑๑ เมษายน ๒๕๔๔ โดยนำแผ่นซีดี
วีซีดีธรรมะไปเผยแพร่จำหน่ายในงานนี้

-กำหนดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๔๔ วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เมษายน
๒๕๔๔

-เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโศก เพื่อรายงาน
กิจกรรมและผลงานประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๓
พิจารณางบดุลประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๓
แต่งตั้งผู้สอบบัญชีประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๔
ฯลฯ ขอเชิญสมาชิกธรรมทัศน์สมาคมเข้าร่วม
ประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

๔๒ ถ.มทิตล ต.สุเทพ อ.เมือง เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

โทร. ๐๕๓-๒๗๑๒๖๒

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๒ คน

-เปลี่ยนแปลงราคาอาหารจาก ๑๒ บาท เป็น ๑๕ บาท ส่วนข้าวราคาจานละ ๓ บาท

-ชมรมมีผู้พักค้าง ชาย ๒ คน หญิง ๑๕ คน

-ได้รับผักพื้นบ้านจาก นายสินธุ์ ญาติธรรม จังหวัดแพร่ เห็ดหอม เห็ดนางฟ้าจากบ้านเห็ด

-ทุกวันศุกร์ร่วมกันทำ ๕ ส. หลังเวลา ๑๔.๐๐ น.สมาชิกเดินทางไปพุทธสถานภูผาฟ้าหน้าเช้าวันเสาร์

-การประชุมวิสามัญเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ท่านสมณะลานบุญ วชิโร เป็นประธานเพื่อระดมความคิดในการปรับปรุงชมรมให้น่าอยู่สะอาดสะอ้าน โดยแบ่งหน้าที่กันทำความสะอาด อาทิ ทำความสะอาดห้องสุขา คนละห้อง จัดที่พักให้เป็นระเบียบ โดยคุณน้อมตะวันดูแลเก็บผ้าห่ม เป็นต้น

-การออกร้านที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๓ กุมภาพันธ์ นั้น ชมรมได้นำสินค้าประเภทอาหารแห้งและงาดำไปจำหน่ายในราคาบุญนิยม

กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานพุทธาฯ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

-นางบัวดาวได้รับเลือกให้เป็นผู้รับใช้คนใหม่ โดยให้หาคณะทำงานเอง

-เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ คณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะมาบริการตรวจไขมันในเส้นเลือดฟรี ผู้รับการตรวจให้งดอาหารก่อนเที่ยงคืน

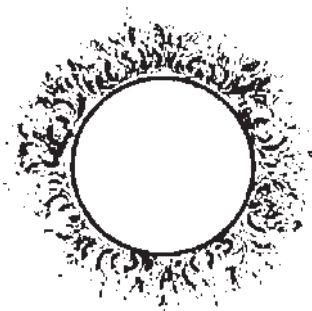
-สมาชิกเปิดใจ และรับโอวาทจาก *สมณะสยาม สัจญาโณ* และ *สมณะเทภักว สรณียะ* :

ฝึกฝนปฏิบัติธรรมควบคู่กับการงาน มีการเยี่ยมเยียนสมณะและฟังธรรมจะไม่เสื่อมค่า ขอให้ผู้รับใช้คนใหม่ฝึกตนเป็นผู้ยอม เมตตาผู้อื่นให้มาก ผู้มีมรรคผลย่อมทนอยู่ได้

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทพลังบุญ จำกัด

๖๗/๗-๔ ปากซอยนวมินทร์ ๔๔ แขวงคลองกุ่ม

เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ โทร.๐๒-๓๗๔๖๑๑๐

ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ (๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๙ คน

-เสนอให้พิจารณาร่างสวัสดิการพนักงานบริษัท รวมทั้งบุพการีของพนักงาน และร่างการพิจารณาให้ทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร

ด้านบัญชี ระดับปริญญาตรี

-นายชายชาญ เต็มวรรณธรรม เป็นผู้ดูแล
เรื่องรถยนต์บริษัท และเสนอให้นายสมพงษ์
สกุลช่างอโศกและนายแรงพา จำปี เป็นผู้
แนะนำและให้คำปรึกษาด้านการดูแลบำรุง
รักษาด้วย

-พนักงานลาออก ๒ คน คือ นายไชยเย็น
บุญเจต และนายมณฑล วงศ์สุภัทรารักษ์

-ผู้จัดการแจ้งจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับ
งาน ดังนี้ น.ส.กิตติรัตน์ พิมพ์บุลย์ น.ส.ศิรินทรา
เผ่าพันธุ์ ทำหน้าที่ฝ่ายขาย น.ส.พิจิตรา จันทร์
ประภาพร ทำงานด้านเอกสารฝ่ายบุคคลและผู้
ช่วยฝ่ายขาย นายชนะอยู่ประจำแผนกพีชไร

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายชนชาวอโศก ปีพุทธศักราช ๒๕๔๗-๒๕๔๘

□ ภูผาฟ้าน้ำ (๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๕๕ คน
  - อนุมติให้ชมรมผู้สูงอายุ ช่อมศลาพิง
ธรรม และย้ายกุฏิบางหลัง ที่ลานนาอโศก
  - กำหนดการเลือกตั้งชุมชนภูผาฟ้าน้ำ วันที่
๑๒-๑๙ มีนาคม ๒๕๔๘
  - รายงานการไปร่วมขับขั้ววัวชาวใต้ ที่
จังหวัดพังงา และการจัดงานฉลองหนาว ที่ชุมชน
  - รับโอวาท จาก *สมณะสยาม สัจญาโณ*
และ *สมณะแก้ว สรณโณ*
- ให้ทำงานกันอย่างเต็มที่ ปรึกษาหารือกัน
อย่างพี่น้อง ศาสนาไม่แยกจากการเมือง แม้
ไม่มีตำแหน่ง ก็ทำงานอย่างมีความสุข
ความเจริญได้ ขอให้ทุกคนพึ่งตนจนเป็นที่พึ่ง
ของผู้อื่นได้

๑๓ มีนาคม ๒๕๔๘

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๔ คน
- รายงานการไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอด
ปาฏิหาริย์ ณ พุทธสถานศาลืออโศก อำเภอไพศาลี
นครสวรรค์ ในวันสุดท้าย ได้ร่วมฌาปนกิจศพ

สมณะแจ้งจริง อมโร อายุ ๗๒ ปี

-กำหนดเดินทางไปร่วมงานปลุกเสก-
พระแท่นของพุทธ ๓ พุทธสถานศิระะอโศก
อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ เดินทางวันที่ ๑ เมษายน
กลับวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๘

-กำหนดรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ที่ลานนา
อโศก วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น.
เพื่อรักษาจารีตประเพณีการคารวะต่อผู้สูงวัย

-ชมรมอายุยาว ได้ซ่อมแซมล้างแทงก์น้ำ
ชุดบ่อ ซ่อมหลังคา

-ชุมชนได้ทำแนวกันไฟ โดยมีนักเรียนจาก
ล้มมาลิกขาปฐมอโศก ที่มาอยู่บนดอยช่วยกัน
ปลุกกะหล่ำ ผักสลัด บล๊อคเคอรี ทำแยม งามด้ว
ส่งชมร.ช.ม.

-นักเรียนโรงเรียนล้มมาลิกขาภูฟ้าฟ้า
(สส.ภ.) ปิดภาคเรียน ๒ ช่วง ระหว่างวันที่ ๑๒-
๒๔ มีนาคม และ ๑๐-๒๔ เมษายน ศกนี้

-กำหนดล้มมนาครู และสรุปรงานวางแผน
ในปีต่อไประหว่างวันที่ ๑๕-๑๗ มีนาคม ๒๕๔๘

-สมาชิกเปิดใจ

-รับโอวาทจาก *สมณะเก่าแก้ว สรวินโย* สังคม
บุญนิยม น่าจะพึงเกิด แก่ เจ็บ ตายกันได้ ให้
เห็นมรรณานุสติ

□ กลุ่มสกลอโศก (กันยายน ๒๕๔๗)

๑๖๘ ม.๕ ต.ค้อเขียว อ.วาริชภูมิ สกลนคร

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๓๗ คน

-ร่วมรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา

-รายงานการเงินร้านเอื้อบุญ และเงินของ
ศูนย์ฝึกอบรม และแจ้งยอดเงินบริจาคของสมาชิก

-เสนอให้ซื้อเครื่องบดถั่ว ๑ เครื่องแทนของ
เดิมซึ่งเก่ามากแล้ว

-เร่งทำกิจกรรมเพื่อส่งร้านกู่ดินฟ้า กทม.

และรายงานความคืบหน้าการทำกิจกรรม

-สมาชิกรายงานสภาวะธรรม

-รายงานระบบสาธารณสุขโรค ระบบอาคาร

ตุลาคม ๒๕๔๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๔ คน

-รายงานสภาวะธรรม

-แจ้งการเงินและกิจกรรมภาคร้านค้า,
ศูนย์ฝึกอบรม, โรงเท็ด, ฐานงานแปรรูปผลิตภัณฑ์
สมุนไพร ฯลฯ

-รับข้อชี้แนะของประธานในที่ประชุม

พฤศจิกายน ๒๕๔๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๒ คน

-ยื่นเรื่องขยายเขตท่อน้ำประปาภูเขาถ้ำ
พระทอง ๓ กม.

-สมาชิกรายงานสภาวะธรรม

-รายงานการเงินส่วนต่างๆ ของกลุ่ม

-รายงานกิจกรรมเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

-การจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช มี ๔
แห่ง จัดวันที่ ๔-๕ ธันวาคม ๒๕๔๗

- กำหนดงบในการจำหน่ายสินค้าต่ำกว่า
ทุน ในงานตลาดอารียะปีใหม่ ๒๕๔๘ จำนวน
๖,๔๐๐ บาท

- รับโอวาทจาก *สมณะดอองทั วิษโย*

ธันวาคม ๒๕๔๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๒ คน

-สรุปรงานโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช

-สมาชิกรายงานสภาวะธรรม

-รายงานการเงินของกลุ่มและฐานงาน

-เสนอจัดงาน ๒๐ ปี สกลอโศก

ภาพกิจกรรม กลุ่มสกลอโศก ๒๕๕๗

↑ ใ้รงนรู้การทำให้กลบดำอย่าง่าง่าง

↑ แผลงทลกรรรมในพ้ันที่ศูนย์งฝักอปรรม บรณเณหน้าเวท้กลางจ้ง

↑ แปรรูปผลลัถภณท้ทางกรเกษตร แปรปรณกร

↑ ผักกาดขาวปล้ไ้ร้ลารพช ปลุกในศูนย์งฝัก

↑ ท้มงานศูนย์ ฝัก ออกรถลตามปรเมณผล โครงการ รุมนคนไ้ร้ลารๆ แมบ้านบ้านดำบด - หน้าจกจกฉ้าง

↑ ร่องรับน้ำไหลจ้มตลอดปีสามารถเปลได้เข้าแปรทลกรรรมได้ท้ันที่

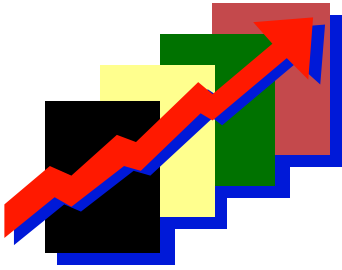

↓ ใ้รงนรู้งานกรรรม- ไล้ปุ้จอินทรีจ้ให้พ้ชผัก สนวนคร้ง

↑ ใ้รงนรู้การทำให้ปุ้จอินทรีจ้ ตามสุทร ฮาน ดิง ไ้ว

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนมี.ค.-เม.ย. ๒๕๔๘

ห้องสื่อธรรมะ

ทำวัตร

วิสัยของสัตว์โลกกับการหมั่นเวียน สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน
 ความหลงอึดตายจะพาให้หมู่แตก สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน
 พุทธเป็นอเทวนิยมอย่างนี้ ตอน ๗ สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน
 ตอน ๘-๑๒ ตอนละ ๒ ม้วน

ก่อนฉัน

ฟ้าปมิกัน สร้างสรรคนประเสริฐ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน
 พุทธของบุญนิยมเป็นอย่างนี้ สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน
 สร้างแก่นในให้ได้ก่อน สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน
 ตามรอยบาทพระศาสดา ส.ดวงดี, ส.โสรจใจ ๑ ม้วน
 กาลเวลาแห่งการฝึกตน ส.ชินธโร ๑ ม้วน
 ล้างอวิชชาเข้าหาแก่นธรรม สม.กล้าข้ามฝัน ๑ ม้วน
 แดงการณ์ชาวโศกต่อคณะสงฆ์ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

ปาฐกถา

☆☆☆

หลักปฏิบัติให้เข้าถึงนิพพาน ตอน ๑-๒ สมณะโพธิรักษ์
 ตอนละ ๑ ม้วน
 วัฒนธรรมพุทธสุดประเสริฐ สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน
 อาณาปณาสติที่เข้าถึงนิพพาน สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน
 ตอบสุดๆ จนหลุดอเทวนิยม ตอน ๑-๒ สมณะโพธิรักษ์
 ตอนละ ๒ ม้วน

อภิปราย

ประโยชน์จากงานปลูกเสกฯ ๒ ม้วน
 ชีวิตนี้ขอพลีเพื่อศาสนา ๒ ม้วน
 สร้างบุญต้องประณีต-ประหยัด ๒ ม้วน
 กลีกรรมนำโชค ครบวงจร ๒ ม้วน
 ทายาทบุญนิยมผู้เข็นกงล้อธรรมจักร ๒ ม้วน

ธรรมปฎิกรรม

จดหมาย	๖๐๑	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๕๐	ฉบับ
ตีคืน	๒๐	ชิ้น
แสดมปีบุญ	๑,๒๒๕	บาท

➔ ➔ ➔

ธรรมพิมพ์

สารอโศก

(พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ของพุทธ'๔๘ ครั้งที่ ๒๕)
 ๑๑,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย (เทอมสะสมความดี) ๑๑,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมโศก

	เทีป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๑๑	๑๔	๑๓	๑๕	ราย
จำนวนที่ยืม	๒,๑๕๖	๔๕	๒๓	๑๐๕	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๒	๒	๒	๓	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๔๕๒	๑๖	๑๕	๒๔	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๔ ชิ้น

๘ ๘ ๘

ธรรมปฎิสัมพันธ์

จดหมายออก ๑๐ ฉบับ

๘ ๘ ๘

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๗ ปีที่ ๒๕(๒๕)
ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕

✽ สังคมสืบสน

ไร้แก่น....ไร้ทิศทาง....ไร้ตัวอย่างนำพา
พ้อท่านประกาศ “บุญนิยม”
ในระบบบูรณาการ
ทุกจุด ทุกระดับ ทุกชนชั้น
พุ่งตรงสู่เป้าหมาย “บุญนิยม”
สร้างเผ่าพันธุ์มนุษยชาติ “คนจนพันธุ์แท้”
เป็นคนจนที่อยากจน
จนด้วยความสุข...เต็มใจ
ควบคุมของกิน-ของใช้
มักน้อยสันโดษในเครื่องอุปโภค-บริโภค
มีศีล ๕ ประจำชีวิต
เป็นคนจนพันธุ์ใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์
ที่อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี...มีคุณค่า
นี้แล “คนจนคนมหัศจรรย์!”

ปลูก

เสก

พระ

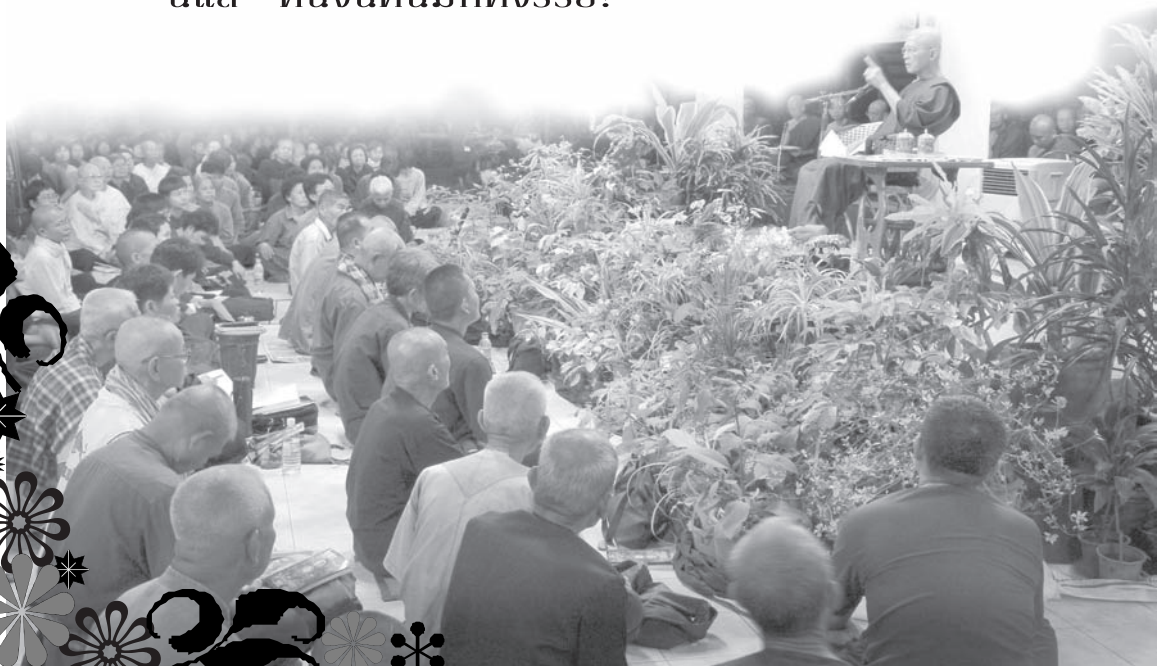
แท้ๆ

ของ

พุทธ

'๕๕

ครั้งที่ ๒๙

ชุมชนเพื่อมวลมนุษยชาติ

ความปรารถนาของพ่อท่าน ถ้าเป็นไปได้ก็คือ การมีชุมชนชาวอโศกกระจายไปทั่วประเทศ มีศูนย์ฝึกอบรมหลายๆแห่ง ที่แม้จะฝึกอบรมได้จริง แต่ก็ยังไม่ใช้ “ชุมชน” ความจริงแล้ว การสร้าง “ชุมชน” ง่ายกว่าการสร้างศูนย์ฝึกอบรมหลายเท่า ใครเห็นอนาคต โปรดอย่ารีรอ จุ้ยๆ

อนุโมทนา

ชมชื่นญาติธรรม **วาสนา โภพลรัตน์** เล่าเรื่องชีวิตตัวเองมาสม่ำเสมอ ชมชื่นญาติธรรม **จินตนา เลิศไพฑูริย์** (อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา) รายงานผลการอ่านสารอโศกมาสม่ำเสมอเช่นกัน เธอมีวิธีเขียนง่ายๆ ก็คือ อ่านคอลัมน์นี้รู้สึกอย่างไร วิธีนี้ทำให้มีเรื่องขบคิดตลอด หลากหลายคนเขียนไม่ได้ เพราะมัวคิดจะเรียบเรียงถ้อยคำ

อ่านแล้วคิดถึงอะไร อ่านแล้วคิดอย่างไร
คำถามแบบนี้ ทำให้มีเรื่องเขียนเยอะ
และเป็นธรรมวิจิตรไปในตัว จุ้ยๆ

บุญสำเร็จด้วยการอนุโมทนา

“ข้าพเจ้าได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรสังฆธรรมชีวิต รุ่นที่ ๑๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๘-๑๒ ม.ค. ๒๕๕๖ ที่ดอยทรายปรายฟ้า (ช.อโศก) หลังจากนั้นก็ขอให้ภรรยาเข้าอบรมรุ่นที่ ๑๙ และ

ส่งลูกสาวเข้าอบรมยุวพุทธในปี'๔๖-๔๗ และกระผมได้มีโอกาสได้อ่านสารอโศกหลายฉบับ (ท่านสมณะแจกให้) ได้แนวคิดและแนวปฏิบัติต่างๆหลายอย่าง โดยเฉพาะการใช้ชีวิตแบบพอเพียง ไม่ประมาณ จนทำให้ ชีวิตครอบครัวดีขึ้นเพราะลดค่าใช้จ่ายได้มาก เพราะหลังจากอบรมแล้วกระผม เลิกเหล้า-การพนัน-เลิกกินผงชูรส-เลิกใช้สารเคมี และกินข้าวกล้องตลอด”

- สุพัฒน์ จินดาคำ (อ.แก่ง จ.เซียงราช)

ญาติธรรมที่ไปช่วยงานอบรมกสิกรรมของนคร.ทุกแห่งหน โปรดรับทราบ เพื่อร่วมอนุโมทนา...สาธุ จุ๋ยๆๆ

เพิ่มรูปแบบการประชุม

ต่อไปนี้ไปการประชุมทุกครั้ง พ่อท่าน จะให้บันทึกเพิ่มเติมลงไปอีก ๒ เรื่องคือ

เมื่อถึงเวลาประชุมตามนัดหมาย ให้บันทึกลงไปในเรื่องการประชุมว่า มีผู้เข้า ประชุมกี่คน และเมื่อเปิดประชุมเริ่มก็เฝ้า คนกี่คน

ทั้งนี้เพื่อจัดระบบการประชุมให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นั่นแหละคือ “ศีลของเธอประการหนึ่ง!”

จุ๋ยๆๆ

วิธีคิดเป็นเรื่องสำคัญ (สัมมาทสิฐิ)

จากญาติธรรม อรรวรรณ แข็งแรง (อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร)

“ดิฉันนั้นเป็นคนจิตใจค่อนข้างจะอ่อนแอ ทำอะไรก็จะท้อทงอย่างมาก แต่ถ้าผลออกมาไม่เป็น อย่างที่คาดหวังก็จะเหมือนคนเป็นไข้ หนังสือจึงมีส่วนได้มากทีเดียว”

โรคกิเลสตัวนี้ใครๆก็เป็นกันทั้งนั้น จะต่างกันก็เป็นมากเป็นน้อย

การมีเรื่อง “ซัดใจ” “ไม่สมใจ” “ไม่ประสบสิ่งที่รัก” หากเรียนรู้นั้นคือการ “เข้าถึงไตรลักษณ์” และนั่นก็คือการ “เข้าถึงธรรม”

เห็นทุกข์ก็จะเห็นธรรม ถ้าคิดจะปฏิบัติธรรม

เห็นทุกข์เป็นเรื่องเลวร้าย นี่คือนุญชฎ์ปุถุชน

ชีวิตนี้เราจะปล่อยวาง เราจะไม่ยึดมั่น เราจะเข้าสู่บุญตามีใช่หรือ?

ตบะทั้งหลายข้อปฏิบัติตลอดทั้งมวล ล้วนเป็นไปเพื่อจุดนี้

หากไม่เข้าใจว่าทำไปทำไม ก็เหมือนเรือไม่มีหางเสือ พุ่งเร็วแต่วนไปวนมาไม่ได้มรรคผล! จุ๋ยๆๆ

ปฏิบัติธรรมคือการไม่หยุดอยู่กับที่

จากญาติธรรม อ้ายผัดวัน (อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่)

“ส่วนการปฏิบัติตามแนวทางอโศกตามที่พ่อท่านสอน ตอนนี้อยู่กินมือเดียวตั้งแต่เข้าพรรษา มาได้ ๗ เดือนแล้ว กินมังสวิรัต้อยู่เปอร์เซ็นต์ เมื่อเดือนมกราคมผมได้ไปตรวจร่างกาย หมอบอกว่า ร่างกายสมบูรณ์ดี ทั้งน้ำหนักตัว ความดันโลหิต ปกติทุกอย่าง ทั้งโรคเบาหวานก็ไม่มี ผมเลยตกลงกับภรรยาว่า ผมจะกินมือเดียวตลอดไป และจะไม่กลับไปกินเนื้ออีก ภรรยาก็ไม่ว่าอะไร เขาก็อนุโมทนาด้วย ส่วนภรรยาจะของกินมังฯ เฉพาะวันพระและวันเกิดของเขาเท่านั้น และก้าวต่อไปของผมคือจะพยายามเข้ามาสัมผัสหมู่กลุ่มให้ได้ครับ”

การตื่นตัวเป็นเรื่องสำคัญ ปฏิบัติธรรมถ้าเริ่มตื้อๆ ต้องเคลื่อนไหวตัวเอง พยายามมีกิจกรรมอย่าหยุดอยู่กับที่ เช่น การตั้งตบะ, การสัมพันธ์กับคนอื่น ฯลฯ แล้วเราก็จะ**สด**อยู่ตลอด ดังเช่น ญาติธรรมอ้าย ผัดวัน จุ๋ยๆ

ทำไมเรียก “เนื้อหาบุญ”

“ที่บ้านจะมีห้องหนังสือจะจัดหนังสืออโศกไว้บนชั้นเลยคะ แบ่งปันกันยืมอ่าน

ดิฉันได้นำเรื่องต่างๆจากหนังสือดอกหญ้าไปพิมพ์ใหม่ แล้วนำไปสอนนักเรียนในคาบอบรมชั้นม.๔ โรงเรียนพร้าวิทยาคม เช่น เรื่องกินให้หมดจาน และเรื่องทำอะไรให้ชีวิตเป็นสุข และใคร่ขออนุญาตทางสมาคมฯ มา ณ ที่นี้ด้วยคะ ผลของการอบรมเมื่อวันนั้นนักเรียนให้ความสนใจ ไม่คุยไม่เล่นกัน ตั้งใจรับฟังเป็นอย่างดีคะ และนักเรียนบางคนก็มาคุยกับดิฉันหลังจากเลิกอบรม

แล้วเขาบอกว่า ต่อไปเขาจะกินให้หมดจานและจะตักแค่กินอิ่มท้องเท่านั้น ทำให้ดิฉันมีความสุขใจที่ได้ให้นักเรียนได้คิดในเรื่องของทรัพยากรที่มีคุณค่า การประหยัดและการรู้คุณค่าของข้าวที่เรากินทุกวัน และคาบอบรมครั้งต่อไป ดิฉันก็จะนำเรื่องดีๆจากหนังสือดอกหญ้าและสารอโศกไปเล่าให้นักเรียนฟังอีกหวังว่าทางสมาคมคงจะอนุญาตอีกนะคะ ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งค่ะ”

อ่านจ.ม.ของญาติธรรม จำลอง วาฐุกา (อ.พร้าว จ.เชียงใหม่) ก็เห็นประโยชน์จากสิ่งพิมพ์ของเรา และความเป็นเนื้อหาของผู้หวังดีทุกคน (ให้ไปเขาก็ไปทำประโยชน์ต่อ) จุ๊ๆ

สิ่งที่นักปฏิบัติธรรมต้องเจอ

“เข้าใจอารยสัจจะ ปฏิหารีย์ของพุทธมากขึ้นค่ะ ได้แนวทางในการดำเนินชีวิตที่แท้จริงและเชื่อมั่นมากขึ้นว่า หากทำตามแนวทางนี้ชีวิตก็จะไปรอดค่ะ เพราะที่ผ่านๆมาก็ได้ทดลองฝึกทำในสิ่งที่ตนเองมีบารมีพอฝึกทำได้ เช่น การกินน้อย ใช้น้อย พยายามไม่สะสม และเผื่อแผ่ไปยังคนอื่นๆ แม้ขณะนี้ยังอยู่ในวงแคบๆ แต่ต่อไปจะพยายามขยายออกไปยังวงกว้างขึ้น ไปสู่สังคมส่วนรวมให้มากๆ กว่านี้ค่ะ และจากการฝึกปฏิบัติแม้ยังน้อยนิดก็ยังได้รับอานิสงส์ของการฝึกปฏิบัติเลยละ จึงค่อนข้างเชื่อมั่นในแนวทางที่พ่อท่านพาทำค่ะ แม้จะดูแปลกๆในสายตาคนอื่นๆ ที่อยู่รอบข้างพร้อมด่ากล่าวทักท้วง แต่ก็จะไม่หวั่นไหวค่ะ”

จ.ม.ของญาติธรรม ชญานุตม์ ไตรรัตน์ผลาดล (เขตคลองสาน กทม.) ทำให้จึงจกสรุปได้ดังนี้

๑. อยู่ในสังคมารอด ปลอดภัยเศรษฐกิจ ปลอดภัยอารมณ์
๒. มีจิตใจเอื้อเพื่อสังคม
๓. ต้องเผชิญกับสายตาที่มองมาไม่ปกติ
๔. ต้องต่อสู้กับคนที่มีความเห็นขัดแย้ง

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่เราต้องเจอเจอ ใครไม่เจอถือว่าขาดรสชาติของชีวิต! จุ๊ๆ

ประวัติศาสตร์แห่งการเขีนกมลธรรมจักร

อาทิตย์ที่ ๒๓ ม.ค. ๒๕๔๘ เปลี่ยนการประชุมจากสาธารณโภคีมาเป็นการประชุมชุมชนสันติโคกแทน โดยมีตัวแทนจากทุกหน่วยงานเข้าประชุม
ต่อไปนี่เราจะใช้การประชุมชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อน เพื่อความเป็นเอกภาพแห่งการทำงาน จุ๊ยยๆ

ชมร.ไร้สารพิษ!

“ลูกค้าหรือคนข้างนอกเขาเข้าใจว่าเราใช้ผักไร้สารพิษทุกวัน ความจริงเราใช้ผักไร้สารพิษในวันแจกอาหารเท่านั้น ส่วนวันอื่นๆเราเน้นผักไร้สารพิษไม่ต่ำกว่า ๙๐% ต่อไปเราต้องพัฒนา แม่ครัวก็ต้องพัฒนาฝีมือขึ้น พัฒนาดนเช่นแม่ปราณีที่สามารถจะให้ความเข้าใจ ให้ความรู้ในสิ่งที่ดี ถูกที่สุดกับลูกค้า แม้เราเองก็ต้องพัฒนาตัวเองให้เกิดความงามที่สุดและต้องทนได้ ต้องหนักแน่น”

โอวาทท่านบินบน ธิรจิตโต เมื่อวันที่ ๑๙ ต.ค. ปี พ.ศ.๒๕๔๕ ให้กับชมร.เชียงใหม่
มา ณ พ.ศ. นี้คือ ปีพ.ศ.๒๕๔๘ ชมร.แต่ละแห่งเริ่มขยับเป็นไร้สารพิษ ๑๐๐% ได้แล้ว เป็น
สิ่งที่น่าอนุโมทนา จุ๊ยยๆ

ทุกข์ขึ้นແຂລະດີ

“จะอดทนจนกว่าจะหมดแรง.....”

ญาติธรรม อุทัย แอ๊ด (อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก) ปฏิญาณมาจากสนามรบ
จึงจกคิดถึงคำสอนของท่านมหาत्मคานธีที่บอกว่า “งานที่ปราศจากแรงบันดาลใจ ย่อมไร้ค่า”
แท้จริงแล้วการปฏิบัติธรรมคือดังนี้

๑. ฝึกถือศีล
  ๒. ฝึกอยู่กับทุกข์
- สู้อย่างนี้จะได้ไม่เมื่อทุกข์ จุ๊ยยๆๆ

สิ่งที่ต้องฝึกฝนจนกว่าจะตาย!

“ส่วนผมก็กำลังรบกับกิเลสสู้กับผัสสะมากมาย อยู่ร่วมกับมิตรที่ไม่ค่อยสนใจในธรรมที่เป็น
สัจจะ ส่วนมากจะถือเทวนิยม กิเลสที่ว่าคือการนอนจะนอนกลางวัน(ลดละอยู่) การกินจุบจิบ(ลด
มือลง) เห็นความสวยงามของสิ่งของและอยากได้(รวมสตรีที่ชื่นชอบ แต่ก็พิจารณาให้เห็นความจริงว่า
ตายไป ก็เป็นผีเหมือนกัน ดังเช่นอริยสัจ ๔ ทุกคนมีเกิด แก่ เจ็บ ตาย) บางครั้งก็อยากแต่ก็

ระงับได้ (อยากได้ทรัพย์ ได้ลาภ ยศ สรรเสริญ) รวมถึงอยากมีความสุขแบบทางโลก แต่เมื่อเห็นรู้ความจริงแล้วมันเป็นสุขที่ปนทุกข์ก็ถอนใจ ปัจจุบันผมกำลังปฏิบัติกัมมังสวิรัติตลอดชีวิตเพื่อถวายแด่พระพุทธเจ้า ศาสนา และปลดปล่อยสรรพสัตว์ทั้งปวง นอนน้อย ทำงานมาก กินน้อยลง ไม่โกรธ ผูกพยาบาท แต่ผมจะพยายามทำได้สูงยิ่งขึ้นไปและจะไม่อวดอ้างใคร ไม่ถือดี ไม่หลงตน เพื่อหลุดพ้นจริงๆ” – ผองพุทธ พวงจันทร์ (อ.เมือง จ.ตาก)

“ในการปฏิบัติของข้าพเจ้ายังลุ่มๆดอนๆ พยายามแล้วพยายามอีก เพราะเจอสิ่งที่มากกระทบ เยอะ ยิ่งไม่ได้อยู่ในวัด(นอกวัด) ยิ่งหนักเข้าไปใหญ่ บางครั้งล้มตัวก็มี อารมณ์โกรธก็มี อารมณ์หลงก็มี แต่ก็พยายามให้มันน้อยลง โกรธปุ๊บดับปั๊บ ต้องทำให้ได้ จะไม่โกรธเลย.....”

จ.ม.ของญาติธรรมที่เล่าการประพฤติปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ก็คือ ๑. **จัดการกับวัตถุ** (โลภะ) ๒. **จัดการกับอารมณ์** (อหฺรฺกุราน-อฺกุละเลย-อฺกุละลาบละล้าง)

หรือทั้งหมดนี้ก็คือ จัดการกับ **ตัวกู-ของกู** นั่นเอง “ของกู” เป็นจำเลยคนแรกที่ต้องให้ ความสำคัญ

แต่อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีสวยงามถ้าไม่เจอโจทย์(ผัสสะ) ก็ไม่มีทางประสบความสำเร็จ จู้ยๆ

หน้าที่ญาติธรรม

“อีกทั้งตอนนี้ผมได้ปลูกผักไร้สารพิษ เพื่อที่จะนำมาทำเป็นอาหารในร้านอาหารมังสวิรัต อาหารเจ ซึ่งผมกำลังทำอาหารจำหน่ายอยู่ แต่เป็นสวนครัวขนาดเล็กครับ ลองดูก่อน ผมคิดว่าผม น่าจะทำครบวงจร โดยการทำอาหารจำหน่ายราคาถูก และต้องมีผักที่ไร้สารพิษเป็นส่วนประกอบในการทำอาหารด้วย ผู้ที่กินจะได้กินอย่างสบายใจและปลอดภัย

ผมจะพยายามลดละกิเลส ถือศีลให้เป็นปกติ และจะติดตามหนังสือดีๆมีสาระของชาวอโศก จะพยายามเดินตามพ่อท่าน ญาติๆของชาวอโศก และถ้ามีโอกาสก็จะไปร่วมงานบุญเช่นกัน.....”

การเล่าสู่กันฟังของญาติธรรม บางทีก็ทำให้การปฏิบัติธรรมของเรา “ชัดเจน” ขึ้น เห็นทางเดิน ต่อ เห็นเทคนิค รวมทั้งเกิดพลัง เกิดแรงบันดาลใจ

จดหมายของพวกเราที่ส่งมาจึงเป็น “ธรรมทาน” ได้อย่างดี

หน้าที่หลักของพวกเราวันนี้ จึงคือ

๑. ปฏิบัติธรรม ลดละ ฝึกกินน้อยใช้น้อย ทำงานให้มาก
๒. หัดเข้าร่วมกิจกรรมของหมู่กลุ่มในโอกาสต่างๆ
๓. พยายามปลูกผักไว้สารกินเอง

ข้อสุดท้ายนี้หากทำกันทุกคน โลกจะมีผักพอเพียงด้วยพลังมดนี้เอง จุ๊ๆ

แหล่งข่าวภายในอนาคต

“ดิฉันเป็นคนมีพี่น้องมาก (๑๐ คน) มีหลานมาก (๒๐ กว่าคน) ส่งเสียน้องๆหลานๆมาจนเป็นหน่วยการะ ไม่อยากแต่งงาน เห็นโทษภัยของการมีภาระโทษภัยของการเกิด พร้อมจะอยู่เป็นโสด เพื่อลดภาระส่วนตัวลงบ้าง พอมารู้จักอโศกก็ดีใจ รู้สึกมีกองสนับสนุนความคิดเรื่องเป็นโสด รู้สึกมีที่พึ่ง เพราะดิฉันไม่อยากเป็นสมาชิกในครอบครัวใคร เปื้อปัญหา เปื้อเรื่องราวของผู้ครองเรือนคะ ก็คิดหวังว่าจะอยู่กับชาววัด พอมารู้จักอโศกความคิดหวังนี้ก็มันคงเป็นจริงเป็นจังมากขึ้น รู้สึกมีที่พึ่ง หมดห่วงอนาคต”

เป็นความฝันของญาติธรรม นภากาศณ์ เจริญพันธุ์วงศ์ ชีวิตของบางคนโชคดี มีเทวดามาเตือนสม่าเสมอ ถือเป็นบุญเก่า แต่อันที่จริงเทวดาเตือนทุกคนแหละ เพียงแต่ถ้าข้างสังเกตน้อยก็จะเป็นการที่พ่อท่านพาฝึกอธิษฐานช่วงทำวัตรเช้าก็ถือเป็น การ “สัญญาจากใจ” เหมือนกัน คนทุกคนย่อมได้ในสิ่งที่อยากเป็น ยกเว้นปากกับใจที่ไม่ตรงกัน! จุ๊ๆ

จ๊๊จ๊จ๊.

☆ ผู้ใดรู้ว่างานนี้ดี งานนี้ประเสริฐ

ยังจะชักเข้าอะไรอยู่ ไยไม่รีบทำ

แก่นธรรม

จากเวียงวังบัลลังก์ปราสาท
 แดงหาดีธรรมต้นความจริง
 ทุกข์ลุ่มหทัยโรธมรรคประจักษ์ชัด
 ส่องพันห้าวร้อยปีผ่านกาลเวลา
 เมื่อหมูกุ่มมีมากหลากความคิด
 หลีกแก่นแท้ของธรรมะซึ่งละเอียด
 มีส่วนน้อยที่มุ่งหน้ามาที่วัด
 ส่วนมากมักสร้างวัดให้เป็นวัง
 เมื่อศรัทธาบัญญัติหายงมเงยแทรก
 บุญชื้อได้ด้อยเงินตราละสมบุญ
 ยิ่งแต่ชื่อเท่านั้นหรือที่คือพุทธ
 ขอบใจพุทธร่วมด้วยช่วยเกื้อกูล

เสด็จราชย์เสด็จรักพรากทุกสิ่ง
 อันใหญ่ยิ่งอริยเสด็จตัดกามา
 ทรงบัญญัติเป็นแบบไว้ใครศึกษา
 พุทธศาสดาเริ่มแปลลกแยกนิกาย
 ต่างจริตคิดเห็นเป็นหลากหลาย
 ดัดสวามยของยศลาภลาภบดบัง
 บวชเพื่อขัดเกลาภิเลสเหตุทุกขัง
 เลิกของขลังขยาสรืทศาต่าบับบุญ
 คำสอนแปลลกสุขใดก็ตามโลกหมุน
 ถ้าไร้ทนต์ติหน้าเปลา่เศร้าอาตุร
 แก่นในสุดคำสอนคงใก้ล้ดูย
 ช่วยกันหมุ่นค้นคว้าหาแก่นธรรม

❖ สมเจตน์ เมฆพายัพ

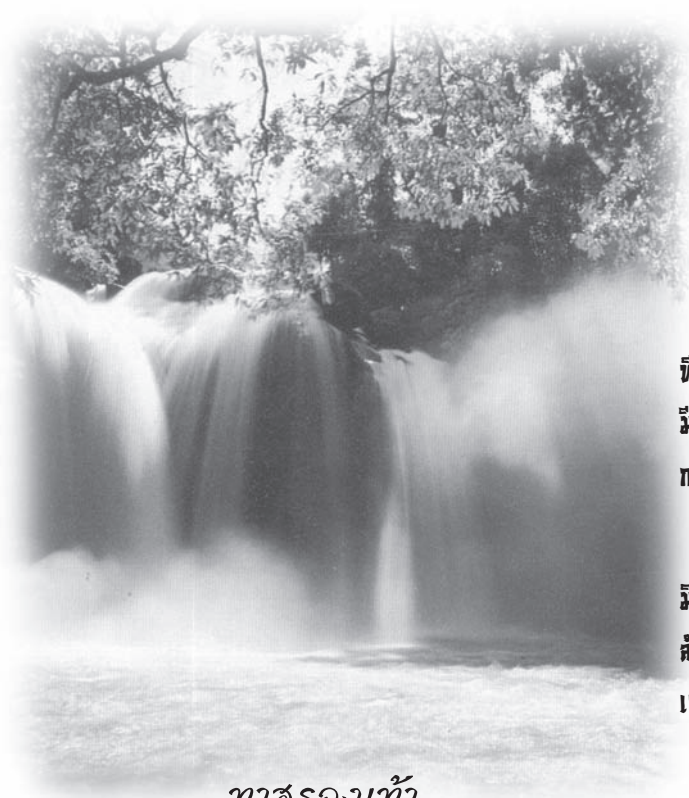
สี่เฟสตัดตา

เสียงร่อนขอชีวิตจิตทวาดทวัน
 เสียงชบชบคมดาบเขียดเล็ดคโกลนอบ
 เสียงสี่เฟสตัดตาพาให้คิด
 อดเวรอาข่ามีเวรอาข่ามีภัย
 ท้องสี่เฟสตัดตามาแต่ไทน
 ยิงม่านบังกันบ้างอย่างเพลิดเพลิน
 สัตว์เกิดกายมาใช้กรรมที่ทำได้
 ตามเหตุต้นผลกรรมที่ทามา
 มีปัญญาแต่ไทนจึงไม่คิด
 เสียงกรีดร้องก่อนตายใครได้ยิน
 พดว่าเขาเกิดมาเป็นอาทรา
 เขาจนใจสี่ไม่ได้ถึงยังไม่เป็น
 มีพิษพิศมากมายนับไม่หมด
 ธรรมชาตจิตดวงอย่างดับดับ
 เพราะเราเกินเขาจึงมาเอามาขาย
 ท้องสี่เฟสตัดตามาทูกวัน

เสียงท้ำทั้นเข่นม่านาสยอบ
 เสียงกรีดร้องสะท้านจิตสะท้านใจ
 ว่าชีวิตนี้มีค่ากว่าสิ่งไหน
 ชีวิตใครใครก็ทวงอย่าลวงเกิน
 ยิ่งเข้าใจเนื้อแท้แค่พิวเฟิน
 ยิ่งใช้เป็นชื่อชีวิตอนิจจา
 เป็นปัดไถ่กึ่งบูเป็นทุมทมา
 มีชีพาประทานไว้ให้คนกิน
 มอขีวิตกลับเห็นเป็นทรัพย์สิน
 น้ำตารินเมื่อถูกเขียดเล็ดอดกระเซ็น
 เขาถนลานทนนี้ตายมิใครเห็น
 ฆ่าเขียดเขียดเข่นเข่นฆ่าไม่ปราณี
 ทกกกลิ่นรสสดไสทลากหลายสี่
 สัตว์อึงทั้นฟิขเต็มใจให้กินมัน
 เราสบายแต่สัตว์โลกต้องโสภศัลย์
 เมตตาทันโปรดอย่าฆ่าและอย่ากิน

⇒ "นิรนาม"

ทาสรองเท้า

แรกคลอดจากท้องแม่แกก็ร้อง
 แกใส่รองเท้าของรองด้วยไหม
 มีคูเดียวจที่รชทองร้องพิไล
 เอรองเท้าคูใหม่ใครสอนแก
 แกมีแค่เท้าเปล่าอามาด้วย
 เป็นรองเท้าคู่สวยช่วยจากแม่
 มีคูเดียวคูเด่นเป็นของแก
 เป็นรองเท้าหนึ่งแท้แม่ให้มา
 อย่างป็นทาสรองเท้าเขาล่องลง
 โลกทั้งปวงบ้านี่ไฟฝันหา
 ทุกข์เพราะเท้าอยากได้ไร้ปัญญา
 เป็นจ้จ้รองเท้าเวลาหนอคน
 ล้มพับสิ้นพสุธาถ้าอยากรู้
 มีปัญญาตรงดูจะมีผล
 เดินเท้าเปล่าปลอดภัยไร้กังวล
 โจรไม่ปล้นคนเขาเมินเดินสบาย

👣 เป็นต้น นาประโคน

สาขผู้มี "ธรรมรักษ"

รู้ทางธรรม	มีานม	สิ่งสมโสก
ที่ใดโสก	รู้เท่าเทียม	แก้ปัญห
มีดมีดกสน	สว่างได้	ไมทุกคร
กาลเวลา	เปลี่ยนใจสม	ทายท่งมัว
สาขผู้มี	เปลี่ยนใจปลา	ฟ้าเปลี่ยนสี
มีได้มี	สิ่งมีทุก	มีมดงทั่ว
สัวสมมุต	มองเห็น	เป็นตมต
เทีรจริงมัวร์	มีมเห็น	เป็นมาษา
ฟ้ามีฝน	สมมีรัก	จักรมีรี
มีทั้งมี	มีทั้งแห่ง	ทุกแห่งส
รู้เหตุผล	รู้ธรรม	ยอมมีมา
ตมสง่า	งามเด่น	ไม่เป็มก
สมิจริง	งามนี้	ถึงแก่มสาร
ทุกมีที่ผ่าน	เพราะกิเลส	โถมเข้าใส่
สมิตตา	ไม่มี	ตัวตมโต
ยอมท่มไป	ตามนุกรรม	ที่ท่ามา
จับผู้มี	ยอมเย็บ	ไม่เป็มพิษ
ถ้าจับไฟ	ไฟมีขีด	มีขแรงกล้า
ไร้สติ	มีทาง	สร้างปัญห
สมผู้ช่างกล้า	สมผู้ช่างแกร่ง	แสวงธรรม
สาขผู้มีเปลี่ยน	ใจจิต	ผู้คิดหัว
รู้สึกตัว	ทสมฤดี	ที่ตลา
มาที่เปลี่ยน	ใจสม	มัน "งามดี"
เทีมสมสาขผู้มี	"ธรรมรักษ"	พุ่มฝึกใจ!!!

★ ปรีดี อุทัย

อาหารคลายเครียด

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเมือง เราถูกกระตุ้นให้เครียดจากสถานการณ์ต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการจราจรที่ติดขัด ปัญหาการทำงานหรือในครอบครัว นอกจากสถานการณ์บีบคั้นเหล่านี้ เรายังเพิ่มความเครียดของตนเองโดยการกินอาหารกระตุ้นความเครียดอย่างรู้ตัวและไม่รู้ตัว

เพื่อให้สามารถหลีกเลี่ยงอาหารเพิ่มความเครียด และใช้ประโยชน์จากอาหารลดความเครียด เราจึงควรจะได้รู้ถึงอาหารเพิ่มความเครียดและอาหารลดความเครียดกันบ้าง

อาหารเพิ่มความเครียด เป็นอาหารที่ทำให้แคลอรีล้นๆ สารอาหารที่ได้จากอาหารเหล่านี้จะถูกเก็บสะสมไว้ตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เป็นน้ำหนักส่วนเกินที่ทำให้ทุกระบบเกิดความเครียด อาหารที่เพิ่มความเครียด ได้แก่

☞ **คาเฟอีน** มีอยู่ในชา กาแฟ ซอโกแลต โกโก้ เครื่องดื่มจำพวกโคคา-โคลา การดื่มเครื่องดื่มเหล่านี้มากๆ อาจก่อให้เกิดความเครียด

ปวดศีรษะ ใจสั่น หงุดหงิด ตื่นเต้นตกใจง่าย หัวใจเต้นเร็ว

☞ **น้ำตาล** การกินน้ำตาลจำนวนมาก ดับอ่อนจะต้องสร้างอินซูลินจำนวนมาก เพื่อลดระดับน้ำตาลในเลือดให้ลดลงสู่ปกติ หากเป็นเช่นนี้ตลอดไป ก็จะทำให้ตับอ่อนทำงานผิดพลาดและเกิดอาการของเบาหวานได้ การมีปริมาณของอินซูลินจำนวนมากอาจทำให้เกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำกะทันหัน ก่อให้เกิดอาการกระสับกระส่าย อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ เครียด มึนงง ไม่มีแรง กังวล ซึมเศร้า ปวดข้อ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ

☞ **แอลกอฮอล์** ได้แก่ เหล้า เบียร์ ทำให้คนส่วนใหญ่รู้สึกผ่อนคลายได้อย่างรวดเร็ว แต่หากได้รับมากเกินไป จะทำให้ความสามารถทนต่อความเครียดลดลง การตัดสินใจไม่ดี สมอง

ทำงานไม่สมบูรณ์ อวัยวะต่างๆทำงานไม่ประสานกัน หดหู่

🌀 **เกลือ** การได้รับเกลือมากเกินไปอาจทำให้ตื่นเต้น หงุดหงิด กระตุ้นความเครียดและความดันโลหิตสูงขึ้น ถ้าความดันโลหิตสูงบวกกับความเครียดมากๆ อาจทำให้เส้นเลือดในสมองแตก หรือเส้นเลือดหัวใจตีบตันได้

🌀 **เครื่องเทศเผ็ดร้อน** เช่น พริกไทย ขิง ข่า กระชาย

อาหารคลายเครียด มีสารอาหารหลายชนิดที่สามารถลดความเครียด

🌀 **ทริптоphan** เป็นกรดอะมิโนที่จำเป็นต่อร่างกาย โดยทริптоphanสามารถเปลี่ยนเป็นสารเคมีในสมองที่เรียกว่าซีโรโทนิน ถ้าระดับของซีโรโทนินเพิ่มขึ้นจะรู้สึกผ่อนคลายเป็นสุข ลดความเจ็บปวดและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ แต่ถ้าระดับซีโรโทนินลดลงอาจเกิดอาการหงุดหงิด และซึมเศร้า ทริптоphanมีมากในไข่ ถั่วเหลือง นมวัว เนื้อสัตว์

🌀 **วิตามินบี ๓** ช่วยลดความหงุดหงิดกระวนกระวายใจ ช่วยผ่อนคลายกล้ามเนื้อและระบบประสาท และเป็นยานอนหลับอ่อนๆได้ด้วย อาหารที่มีวิตามินบี ๓ ได้แก่ ถั่วเมล็ดแห้ง ยีสต์ ผักสีเขียวและเหลือง ข้าวขาว

🌀 **วิตามินบี ๖** จำเป็นในการสร้างสารซีโรโทนินในสมอง ถ้าปริมาณวิตามินบี ๖ ในร่างกายต่ำกว่าปกติ อาจทำให้มีอาการเครียดเป็นๆหายๆได้ วิตามินบี ๖ มีมากในอาหารจำพวกธัญพืช เช่น ถั่วเขียว ลูกเดือย ข้าวกล้อง ข้าวโพด น้ำมัน ผักกาดขาว แคนตาลูป

🌀 **วิตามินบี ๑** ช่วยให้มีสมาธิ จิตใจสงบ บำรุงประสาท แก้อาการหลงลืม ความจำเสื่อม มีมากในอาหารจำพวกข้าว ถั่ว นมสด เมล็ดทานตะวัน ผักต่างๆ ยีสต์ กระเทียม

🌀 **วิตามินซี** ในภาวะที่เกิดอาการเครียด ร่างกายจะต้องการวิตามินซีมากเพื่อให้ต่อมหมวกไตทำงานได้ตามปกติ วิตามินซีมีมากในผัก เช่น ผักจำพวกถั่ว กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก ผักบุง ผักชี คื่นช่าย แดงกวา หัวหอม ผักกระเฉด ผักกาดขาว และในผลไม้ เช่น ฝรั่ง สับปะรด ส้ม มะเขือเทศ มะขามเทศ มะขามป้อม ชมพู แดงโม และมะเฟือง

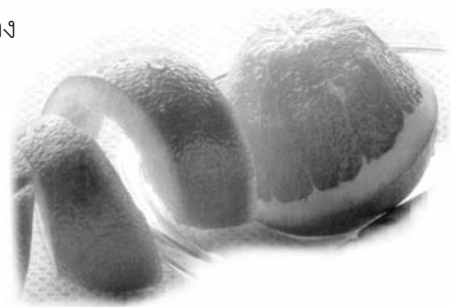
🌀 **แคลเซียม** ถ้าขาดจะทำให้จิตใจไม่สงบ มีมากในนมสด ขนมหัง ถั่วลิสง มันฝรั่ง ขึ้นช่าย ใบกะเพรา ใบชะพลู สะระแหน่ คื่นช่าย ถั่วเหลือง

🌀 **แมกนีเซียม** มีความสำคัญต่อการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ถ้าขาดจะทำให้มีอาการเกร็งง่าย วิดกกังวลและหดหู่ มีมากในผลิตภัณฑ์จากนม ข้าวกล้อง ข้าวสาลี ข้าวโพด จมูกข้าวสาลี เมล็ดพืช เช่น ถั่วลิสง มะม่วงหิมพานต์ งา ผักสีเขียวจัด ผลไม้เปลือกแข็งให้แมกนีเซียมสูง

🌀 **สังกะสี** มีในเมล็ดพืช ถั่วเปลือกแข็ง เช่น เม็ดมะม่วงหิมพานต์ ยีสต์ ธัญพืช

🌀 **แมงกานีส** มีในถั่วทุกชนิด สาหร่าย ธัญพืช สับปะรด และผักใบเขียว

ข้อมูลจาก ศูนย์สุขภาพจิต ๑ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

โดย จุลกาน

ฉบับนี้ได้นำข้อมูลจากหนังสือ “ทำพิสูจน” ของท่านบัวได้นำมาเสนอค่ะ ซึ่งหลายท่านที่หันมาดื่มน้ำปัสสาวะ ก็เพราะได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

มีหลวงตาองค์หนึ่งท่านอายุได้ ๖๗ ปีแล้ว แข็งแรงมาก ท่านคุยว่าร่างกายตอนนี้ แข็งแรงเหมือนอายุ ๒๗ ทั้งๆที่เมื่อ ๓ ปีก่อน ท่านเคยเป็นอัมพาตเดินไม่ได้ ตอนนี้อย่างแล้ว เดินเหินมองไม่ออกกว่าท่านเคยเป็นอัมพาต ท่านว่าเคล็ดลับที่ทำให้ท่านแข็งแรง ก็เพราะว่า ท่านดื่มฉี่เป็นประจำไม่เคยขาด ทุกคืนมีฉี่เท่าใด ท่านจะดื่มหมด กลางวันก็เช่นกัน นอกจากไม่ สะดวก

ประสบการณ์จากการกินฉี่

ท่านที่ดื่มฉี่แล้วร่างกายยังไม่มีอะไร ก้าวหน้า เช่น เนื้อตัวยังหนักรอยู่ เส้นสายในร่างกายยังยึดตึงอยู่ ความเจ็บปวดเมื่อยก็ยังไม่ ลดลงเท่าที่ควร ความป่วยที่เป็นอยู่ยังทรงๆ ทรุดๆอยู่ อันนี้มีอยู่ ๒ สาเหตุ

สาเหตุที่ ๑ เพราะท่านยังไม่คุมอาหาร เท่าที่ควร ยังชอบกินอาหารที่ห้ามอยู่ อย่างนี้ ช่วยไม่ได้

สาเหตุที่ ๒ การดื่มปัสสาวะของท่าน ยังน้อยไป ทำให้การขับถ่ายยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ยังมีของเสียคั่งค้างอยู่ในกาย จึงจำเป็นต้องเพิ่ม การดื่มฉี่ให้มากกว่าเดิม จะได้ล้างของเสีย โรค ภัยจะได้หมดไป ร่างกายก็จะแข็งแรง มีความกระชุ่มกระชวยสดชื่น

จากตัวอย่างที่เล่ามา ถ้าใครอยากจะ ให้ร่างกายแข็งแรง พยายามดื่มฉี่ให้มาก โรค ภัยที่มีอยู่ในกายจะได้ถูกขับถ่ายออกหมด โดยเฉพาะคนเป็นมะเร็ง คนเป็นเบาหวาน และคน ป่วยเอดส์ควรดื่มฉี่ให้มากกว่าคนปกติ อย่าง น้อยต้อง ๕-๗ ครั้งขึ้นไปจึงจะดี

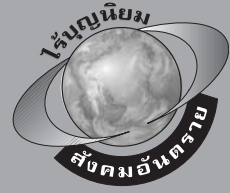
X พบกันใหม่ฉบับหน้า X

ไร่บุญนิยม

สังคมอันตราาย

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

รู้-ว่า-ข-จ-ิ-บ-ไ-บ

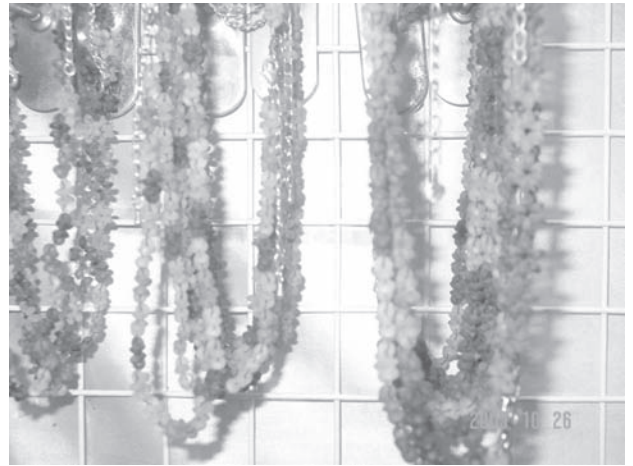
ที่บ้าน ร้านทำการค้าอัญมณี หินบำบัดหรือหินมงคลและพลอย(เครื่องประดับกาย) เปิดบริการวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ มีลูกค้าประจำทุกระดับและลูกค้าชาวกระเวะเวียนมาซื้อหาชิ้นงานอันวิจิตรประณีตไว้เป็นเจ้าของ เพื่อสวมประดับออกงานต่างๆ มีทั้งบุรุษและสตรีที่มาอุดหนุนกันเต็มร้านทุกวัน ทั้งรับสั่งทำในราคาที่ถูกค้ำพอใจ เพราะบริการอย่างเป็นกันเองในราคายุติธรรม

วันนี้เช่นทุกวันที่มีลูกค้ามากมายมาอุดหนุน เพราะใกล้วันปีใหม่ไทย(สงกรานต์) ปกติลูกค้าก็มากอยู่แล้ว ในเทศกาลยิ่งมาก เพราะต่างพากันมาหาของซื้อของฝาก สังเกตลูกค้าชอบการบริการของน้องสาวและคุณแม่ น้องๆ ญาติๆ จะแนะนำสิ่งดีๆ ที่เหมาะสมให้ลูกค้าเสมอๆ หากต้องการแบบใดก็จะดัดแปลงประยุกต์แบบให้ตามประสงค์ของลูกค้า จึงซื้อใจลูกค้าได้

วันนี้เองมีสตรีหนึ่งรูปร่างท้วมๆ ผิวขาว แต่งกายปานกลาง เดินกระเวะเวียนเข้ามาที่ร้านช่วงที่มีลูกค้ามุงเลือกซื้อสินค้า เธอผู้นี้ก็เข้ามามุงเลือกด้วยเช่นกัน ทำเป็นหยิบๆ จิบๆ สร้อยข้อมือเส้นนั้นเส้นนี้หลายเส้นทำลักษณะนี้อยู่นานพอสมควร ญาติๆ ทุกคนสังเกตเห็นความผิดปกติ ยิ่งน้องสาวเห็นกับตา พอตัดสินใจนั่งอยู่ใกล้น้องสาว ซึ่งมีลูกค้ารายใหญ่ฐานะดีกำลังตกลงราคาสินค้าบางชิ้น จึงได้กระซิบกับน้องสาวว่า ไม่เป็นไร ถูกร้อยกว่าบาทน้องสาวจึงนิ่ง และหันไปใส่ใจบริการลูกค้าผู้มีฐานะและขายได้จำนวนมาก ระหว่างที่ลูกค้าเข้างาน (ส่วนมากเป็นข้าราชการ) มีเวลาจึงบอกกับน้องว่าลองตรวจดูซิหญิงคนนั้นเอาเส้นไหนไป พอตรวจดูจึงทราบเธอผู้นั้นได้ขโมยสร้อยข้อมือเส้นที่ถูกที่สุด แคร้อยกว่าบาทไปถือว่าให้ทานก็แล้วกัน เราทำอะไรเสียๆ หายๆ มากกว่านี้อีก โดยปกติที่บ้านจะทำบุญให้ทานเป็นประจำอยู่แล้ว แม้แต่มาขายของได้ทุนคืนบ้างเล็กน้อยก็จะรีบจำหน่ายออก ไม่ให้ของค้างสต็อกอยู่ยาวนาน จึงมีเงินหมุนเวียนใช้ตลอดมา

รู้ทั้งรู้ว่าเธอเข้ามาเพื่อขโมยแท่งๆ แต่เพื่อรักษาลูกคำรายใหญ่ บางครั้งยังต้องทำเป็นมองไม่เห็น เพื่อไม่ให้ลูกคำคนอื่นตกใจ นี่เป็นการประมาทของคนค้าคนขาย หากสินค้าที่ถูกขโมยไปราคาไม่แพงนัก แบ่งกันกินแบ่งกันใช้ยังได้เลย แต่ทำให้คนที่ประกอบธุรกิจเสียหายเสีย ผิดกับยุคสมัยนี้ อะไรก็เป็นกฎเป็นเกณฑ์ไปหมด แค่ขนมของกินที่หยิบจากห้างเพียงไม่กี่ชิ้นเพื่อนำไปให้ลูกกิน เพราะเห็นว่าเป็นของเหลือ ยังโดนข้อหาขโมยจนเป็นข่าวปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์มาหลายราย เสียเวลาผู้ที่ต้องมาเกี่ยวข้องเพื่อประกันตัวหญิงผู้นั้น หากห้างร้านมีวิจาร์ณญาณพิจารณาตัดสินเอง ก็น่าจะเป็นไปได้ดีกว่าการเป็นข่าวที่เอากฎหมายมาจับผิด

ช่วงบ่ายเกือบบ่ายสองโมง ลูกคำประจำสองคนเข้ามาติดต่อสั่งทำชิ้นงาน จึงนั่งสนทนาเสนอแนะแบบของชิ้นงานให้ โดยน้องสาว ดิฉันและคุณแม่รอคอยเวลา หากลูกคำสองรายนี้ไปจะปิดร้านเพื่อเก็บสินค้า หันไปอีกที่เห็นสตรีผู้ที่ลักสร้อยข้อมือไปเมื่อช่วงเที่ยงกลับมาเย็นจ๊บบๆ หยิบๆ สินค้าอีกแล้ว น้องสาวจึงถามเธอว่า นี่พี่หยิบสร้อยข้อมือ... (สินค้าทุกชิ้นจะมีชื่อเรียก) ขณะที่ลูกคำสองรายซึ่งเป็นลูกคำประจำคุ้นเคยกัน ไม่กล้าหันไปมอง ก็หันหน้าเล็กลินคำ สตรีคนนั้นทำที่ตื่นตกใจน้องๆ ญาติๆ ยืนดูอยู่ห่างๆ ขณะที่น้องสาวพูด *“หากพออยากได้ ขอที่จะให้ หากราคาไม่สูงนัก หยิบๆ ไปแบบนี้มันไม่ได้เลย”* เธอทำโวยวายว่า *“อะไรของแค่นี้หรือจะเอา ไม่เอาหรอก เงินมีๆ จะคุ้ม”* น้องสาวนิ่ง ดิฉันรีบเดินไปอยู่ใกล้ๆน้องสาว เธอล้วงเข้าไปในกระเป๋าผ้า หยิบเงินออกมาให้ดูตั้งปึกใหญ่ พวกเราไม่ตกใจ ดูเฉย แล้วเงิบๆ หันมาใส่ใจบริการลูกคำรายอื่นต่อ เธอก็รีบเดินจากไป ลูกคำบอก *“อู๊ย! เจ๊ียบ(ชื่อน้องสาว) สมัยนี้โรคจิตเยอะนะ มีเงินก็มีเงินเถอะ มันเอาได้มันก็เอาตะ ของฟรีๆ ไม่ต้องซื้อ”* น้องสาวของดิฉันบอกว่า *“จริงๆ แล้วไม่ติดใจหรอก แต่เดี๋ยวเธอไปท้าวฤทธิกรรมนี้กับคนอื่น เขาเล่นงานแยะเลย ของแพงๆ ราคาสูงๆ เราเก็บไว้ในตู้จ้อยแล้วไม่วางแสดงให้เห็นหรอก เราเห็นใจ เข้าใจ และสงสาร แต่เราก็ต้องพูดให้เขารู้ตัวว่า พวกเราเห็นนะว่าคุณหยิบของไป มันไม่ได้ไม่ควรกระทำ เป็นบาปที่ขโมยสิ่งของของผู้อื่น ที่เจ้าของไม่อนุญาต”* หลังจากนั้น ก็ไม่เคยเห็นหญิงผู้นี้อีกเลย

 ข้อมูลจาก นง-องคฉนง

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมาทาง e-mail ช่างต้นได้

❁ แม่น้ำ ลักขิตะ

ถูก-ผิดไม่สำคัญเท่ากับยอม ศิโรตถกรรมจะอยู่ข้างตนที่บอกเรา....ผมผิดเอง

การที่เราจะยอมรับว่าผิดเสียเอง....ข้าพเจ้ารู้ว่าเป็นสิ่งยากมาก แต่
อ้าปากจะพูด ก็แทบหมดแรงแล้ว
ก็เลิ้อัตตาลองได้ยึดมั่นเสียแล้ว ยากที่จะปลงวาง....ยอมตาย
ไม่ยอมเสียหน้าก็ว่าได้

ตั้งเรื่องเล่าจากสามก๊ก....

เมื่อครั้งที่**โจโฉ**กับ**เล่าปี่** หนีการตามฆ่า มาพักบ้านเพื่อน**ชาวนา
คนหนึ่ง** ซึ่งโจโฉสนิทสนมเป็นอย่างดี

ชาวนาให้การต้อนรับขุนนางทั้งสอง โดยให้นอนพักห้องรับรอง
อย่างดี

โจโฉและเล่าปี่ลี้มตัวนอน ด้วยอ่อนเพลียจากการเดินทาง... หลับ
ไปได้สักครู่ใหญ่ โจโฉปล้นสะดุ้งตื่น! คิดว่าเพื่อนชาวนาเล่นไม่ซื่อ เพราะ
ได้ยินเสียงลี้มติดังจากหลังบ้าน **“มันจะฆ่าเรา”** โจโฉคิด

โจโฉคว้ากระบี่ปราดออกไปหลังบ้าน ซึ่งลงมือฆ่าเสียก่อน...เขาฟัน
ชาย-หญิง ในครัวหลังบ้านตายหมด

เล่าปี่วิ่งตามมา เห็นสภาพการฆ่า ถึงกับร้องออกมาอย่างโศกเศร้า
เสียใจ

“ท่านฆ่าคนผิดเสียแล้ว พวกเขาลี้มติดเพื่อเชือดไก่ต่างหากเล่า”
เล่าปี่พูด

โจโฉอึ้งอยู่สักพัก แล้วบอกชวนเล่าปี่รีบหนีไปเสียจากที่นี่ ก่อน
ใครจะมาพบเห็นความผิดตน

ระหว่างทางที่หนีมา โจโลกับเล่าปี่ได้พบกับเพื่อนชวานาคนนั้นพอดี

“นี่ท่านทั้งสองจะรีบไปไหน อยู่กินข้าวกับข้าก่อน ข้าให้คนที่บ้านเชือดไก่ปรุงอาหารเลี้ยงพวกท่านในเช้านี้ และนี่...ข้าไปซื้อเหล้าอย่างดีมาให้พวกท่านดื่ม”

เล่าปี่ทำหน้าสลดใจ...อยากจะบอกความจริงให้ชวานาได้รู้ แต่ยังมีหน้าอำภาคโจโลชักกระบี่เชือดคอชวานาเสียแล้ว

“นี่ท่าน....โยโหดเหี้ยมปานฉะนี้” เล่าปี่พูด

“ข้าทรยศคนทั้งโลกได้ แต่จะไม่ยอมให้ใครทรยศข้า”

เล่าปี่จึงขอแยกทางกับโจโล เพราะแนวความคิดที่ต่างกัน มิอาจร่วมเส้นทางเดียวกันได้

ดังจะเห็นว่า โจโลยอมกระทำความผิดซ้ำสอง แต่ไม่ยอมรับผิด ยอมฆ่าเพื่อนผู้มีพระคุณ เพื่อรักษาหน้าตนไว้ สัจธรรมจึงหันหลังให้ชายผู้นี้ เขา...คือคนบาปในวรรณกรรมสามก๊ก

เมื่อเกิดข้อโต้เถียงระหว่างคนสองคน....ต่างมีเหตุผลทั้งคู่ ถียงคอบเป็นเอ็นว่า ใครผิด-ถูก สุดท้ายยอมกันไม่ได้ จึงแตกแยก และอาจรุนแรงตามมา

โดยความเป็นจริง ใครถูก ใครผิด ไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่คนที่ยอมลดทิวี้ได้วางอึดตาได้ เพื่อให้เกิดความสมานสามัคคี นี่ต่างหากสัจจะสำคัญยิ่ง

ศัขชธรรมซึ่งอยู่ข้างตมขอมก่อนเสมอ

